

**Josip Pečarić,
Marcel Holjevac, Thompson i ZDS**

JOSIP PEČARIĆ

**MARCEL HOLJEVAC,
THOMPSON I ZDS**

ZAGREB, 2025.

© Josip Pečarić, 2025.

KAZALO

UVOD	11
„SRPSKI MEDIJI PIŠU KAKO JE 500.000 USTAŠA NA HIPODROMU PRIZIVALO NDH.“	14
HOLJEVAC, THOMPSON I ZDS	27
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	27
MARCEL HOLJEVAC, USTAŠE I HRVATSKI KUKAVIČLUK	27
ZDS I KUKAVIČLUK: OD THOMPSONA DO THOMPSONA	32
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	42
"MI ILI ONI" – MI KOJI NE VOLIMO HRVATSKU ILI ONI KOJI JE VOLE	42
J.PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	52
„ZA DOM SPREMNI" I EDUKACIJA	52
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	58
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“	58
ŠTITI LI I NOVA VLAST PROTUHRVATSKO DJELOVANJE MILO RADA PUPOVCA I NJEGOVOG <i>SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA?</i>	65
OPET O SRPSKO-HRVATSKOJ HRVATSKOJ	73
UZ EMISIJU RADIO MOST MELBOURNE HB MOSTAR	77
BOLJE JE PRIČATI A NE RADITI, ZAR NE?	81
HASANBEGOVIĆ I MINISTAR KULTURE I POTPREDSJEDNIK VLADE RH!	86

ZA DOM SPREMNI VS. ZVIJEZDA PETOKRAKA	82
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU,	
ZAGREB, 2017.	100
VUČIĆEVO PRIZNANJE	100
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL	
PRALJAK, ZAGREB, 2017.	105
PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA	
NOBELOVU NAGRADU ZA MIR, V.	105
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.	
ZAGREB, 2018.	109
MIRO O KOMISIJI	109
DR. JURE BURIĆ, NOGOMET I THOMPSON, 2.	112
PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’,	
ZAGREB, 2019.	118
PREDSJEDNICA: ‘ZA DOM SPREMNI’ TREBA	
RAZLIKOVATI OD ‘ZA DOM SPREMNI’	118
MARCEL HOLJEVAC: KAKO JE JEDAN POZDRAV	
IZ RATA I PJESME POSTAO NAJVAŽNIJA	
POLITIČKA TEMA U HRVATSKOJ?	125
KOMENTAR DAMIRA BOROVČAKA	132
(VIDEO) GARDIJSKE BRIGADE TIGROVI I	
GROMOVI TAKOĐER SU KORISTILI ‘ZA DOM	
SPREMNI’	135
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?	
ZAGREB, 2019.	140
STJEPAN RAZUM: LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV .	140
MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM,	
2021.	147
ZVONIMIR HODAK, KAKO JE MURAL POSVEĆEN	
VUKOVARU I PRALJKU RAZOTKRIO MOŽEMO! I	
NJIHOVU NEMOĆ U ZAGREBU	147
‘BOJNA ČAVOGLAVE’ / THOMPSONOFOBIJA,	
ZAGREB, 2022,	154
MARCEL HOLJEVAC: ZDS JE POSTAO ZADNJA	
LINIJA OBRANE DOMOVINSKOG RATA	154
ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	161
PREDSTAVLJANJE KNJIGE ‘BOJNA ČAVOGLAVE’ /	
THOMPSONOFOBIJA: HRVATSKI POLITIČARI	
I ZDS	161

ZVONIMIR HODAK, NA MILANOVIĆEVOJ SAM STRANI JER DEMASKIRA LAŽNE KRIPTOKOMUNISTIČKE PROROKE	166
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	173
GENERALI PONOVO U BOJ ZA HRVATSKU	173
KNJIGA „VLADIMIR MRKOCI“	178
VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	184
PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 7. ...	184
MARCEL HOLJEVAC, NEUGODAN IZBOR: PENAVINA JE PORUKA IZRAVNA	190
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	198
TREBA LI UKINUTI I ABOLICIJU SRPSKIH POBUNJENIKA IZ 1997.?	198
SANJA I TERESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024	204
MARCEL HOLJEVAC: ONI KOJI MRZE POZDRAV HOS-A, MRZE I HRVATSKU DRŽAVU!	204
PETICIJA ZDS	219
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	229
HOLJEVAC OTKRIVA GLAVNI PROBLEM S PUPOVČEVIM NOVOSTIMA: ‘SRBI SU KONAČNO SHVATILI’	229
MARCEL HOLJEVAC, ‘ZAŠTO JE BREGA MANJE ČETNIK OD BORE ČORBE? ZATO ŠTO NIJE VOJVODA?’	238
TKO ĆE ODGOVARATI ZBOG PROTUHRVATSKIH LAŽI JUSP JASENOVCA? DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	244
MARCEL HOLJEVAC O JEDINOM POLITIČARU U RH I ŠIRE KOJI JE I U VLASTI I U OPORBI	244
DRUGI TEKSTOVI	250
‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.	250

JOSIPOVIĆA TREBA ZAUSTAVITI!	250
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	258
MARCEL HOLJEVAC, PRALJAK JE ŽRTVA POGREŠNIH POLITIKA, NE TUĐMANOVIH VEĆ ONIH NAKON NJEGA	258
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.	263
MARCEL HOLJEVAC, KOMEMORACIJA BEZ PREMIJERA I VLADE – SVJEDOČANSTVO HRVATSKOG KUKAVIČLUKA I ŠUTNJE	263
MARCEL HOLJEVAC: IVO LOLA NAPRIJED, PRALJAK STOJ!	266
MARCEL HOLJEVAC: JE LI U STUTTGARTSKOJ NADBISKUPIJI DOPUŠTENOM SLUŽITI MISE U SLAVU ISUSA NAZAREĆENINA ILI SE MORA ‘POŠTIVATI PRESUDA’?	267
MARCEL HOLJEVAC: HOĆE LI I TUĐMANOVO IME BITI ZABRANJENO SPOMINJATI NA DRUŠTVENIM MREŽAMA?	271
MARCEL HOLJEVAC, TKO JE KRIV ZA NOVE Š AMARE IZ BRUXELLES, EUROZASTUPNICI ILI VLADA?	279
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.	280
GOLDŠTAJNIZACIJA NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE	280
DARIO KORDIĆ, ZAGREB, 2019.	288.
MARCEL HOLJEVAC: KAKO JE PROGRESIVNA LJEVICA POSTALA REGRESIVNA, A LIBERALIZAM TOTALITARNA IDEOLOGIJA	288
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	295
POBJEDA PLENKOVIĆU DRAŽEG KANDIDATA	295
DRUKER / PREDSEDNIK O PUHOVSKOM,	

PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	298.
MARCEL HOLJEVAC NJEGOV OBRAČUN S NJIMA (I SVIMA): MILANOVIĆ JE GRIJEH U POLITICI NEOPROSTIV, BIO JE ISKREN!	296
ZVONIMIR HODAK, DA JE LAŽ O 667 UBIJENIH CIVILA PROŠLA IMALI BI Z4 HRVATSKU – DRŽAVU U DRŽAVI, A ONI KOJI SU TO PODMETNULI HAAGU SAD SU UGLEDNI GRAĐANI	303
HRVATSKI VELIKANI DALIĆ, MODRIĆ I LOVREN, ZAGREB, 2023.	310
BABIĆEV INDEX PONOVO U NAPADU NA REPREZENTACIJU: IZBACILI BI IZ NJE MODRIĆA?	310
NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	313
ZVONIMIR HODAK, JOŠ NISAM ČUO DA NETKO NAGOVARA LUKU MIŠETIĆA DA SVE OTKRIJE: DA ON TADA NIJE USPIO... ..	313
S MOG FACEBOOKA	322
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	370

.....

UVOD

Bilo je i sjajnih hrvatskih kolumnista koji odmah nisu razumjeli čemu služi ZDS i Srbima i njihovim slugama u RH. Tako sam te 2015. imao i polemike s nekima od njih. Jedan od njih je i Marcel Holjevac. I on je vrlo brzo shvatio o čemu se radi, pa je napisao niz izvrsnih tekstova o ZDS I 'Bojni Čavoglave'. Tako sam u knjizi 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA, ZAGREB, 2022. za naslov jednog poglavlja uzeo naslov njegovog tekst

ZDS JE POSTAO ZADNJA LINIJA OBRANE
DOMOVINSKOG RATA

Do sada sam o izuzetnim Hrvatima koji su branili Hrvatsku braneći ZDS i Thompsona napisao knjige:

1. J. Pečarić, Prof. dr. sc. don Josip Čorić!, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/josipcoric.pdf>
2. J. Pečarić, Davorin Karačić, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/karacic.pdf>
3. J. Pečarić, Marijačić i Thompson u mojim zapisima, dragovoljac.com., 2025.:
<http://www.dragovoljac.com/pecaric/marijaciithompson.pdf>
4. J. Pečarić, Josip Stjepandić i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/stjepandicithompson.pdf>
5. J. Pečarić, Biskup Vlado Košić i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<http://www.dragovoljac.com/pecaric/kosicthompson.pdf>
6. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/aralicaithompson.pdf>

7. J. Pečarić, Biskup Ante Ivas i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/ivasthompson.pdf>

8. J. Pečarić, Marko Ljubić, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/markoljubicithompson.pdf>

9. J. Pečarić, Lang, Pešorda i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/langithompson.pdf>

10. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hodakthompson.pdf>

11. J. Pečarić, Ante Žanetić i Thompson,

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/zaneticthompson.pdf>

Nema dvojbe da i Holjevac spada među njima. Srećom ima dovoljno tekstova u mojim knjigama u kojima se on spominje ili su dani njegovi tekstovi pa otud i ova knjiga, Zapravo mogao sam je sastaviti isključivo od tekstova koji su povezani sa ZDS i Thompsonom.

Pogledajte samo neke tekstove koje je objavio ove godine:

Holjevac: ‘Thompsona zabranjuju purgeri čiji je deda došao s Grmeča i uselio u židovski stan’

<https://www.dnevno.hr/7dnevno/holjevac-thompsona-zabranjuju-purgeri-ciji-je-deda-dosao-s-grmeca-i-uselio-u-zidovski-stan-0/>

Holjevac: ‘Pa ne dolaze partizani izbacivati ljude iz stanova i rušiti most misleći da su na Neretvi s Titom’

https://www.dnevno.hr/vijesti/holjevac-pa-ne-dolaze-partizani-izbacivati-ljude-iz-stanova-i-rusiti-most-misleci-da-su-na-neretvi-s-titom-2974543/#google_vignette

Holjevac: Zavijaju na cajke, Thompson im smeta, ima da se oko Božića pjevaju partizanske

<https://crodex.net/holjevac-zavijaju-na-cajke-thompson-im-smeta-ima-da-se-oko-bozica-pjevaju-partizanske/>

Holjevac: ‘Thompson je kao Konan barbarin s mačem u rukama došao zgaziti antifa carstvo’

<https://www.dnevno.hr/vijesti/holjevac-thompson-je-kao-konan-barbarin-s-macem-u-rukama-dosao-zgaziti-antifa-carstvo-2698191/>

Ili pogledajte njegov nastup na podcastu:

PODCAST VELEBIT - Holjevac: Zbog Thompsona Jadranka ne može u špeceraj

<https://www.youtube.com/watch?v=n3ap69nPjsE>

Ipak sam odlučio da dam i neke druge takve tekstove iz mojih knjiga, jer su ove moje knjige i sastavljene iz tekstova iz njih. A čitatelj lako može probači i ove spomenute tekstove Marcela Holjevca.

Međutim, na kraju knjige dan je i niz tekstova i komentara Marcela Holjevca s mog facebooka. Jedan takav tekst dan je kao dio ovog Uvoda.

Akademik Josip Pečarić

„SRPSKI MEDIJI PIŠU KAKO JE 500.000 USTAŠA NA HIPODROMU PRIZIVALO NDH.“

Vjerojatno Srbi misle da je više SRPSKIH SLUGU u današnjoj RH nego što ih je bilo u NDH, pa je NDH bila više hrvatska država od RH. Mislim da se varaju jer su se tada uz Srbi i SRPSKE SLUGE uzeli oružje u ruke, a ovaj put su poslije Tuđmanove pobjede na izborima SRPSKE SLUGE bile toliko uplašene da će doživjeti ono što su oni radili od 1945. pa nisu odmah išli s oružjem.

Zato su meni zabavni kada ih se pita ZAŠTO NISTE UZELI I VI ORUŽJE 1991.?

Da, pridružili bi se oni njima, ali su bili prestrašeni!

Foto: Goran Mehkek / CROPIX

TAKO JE TO

HOLJEVAC: 'SRBI SU SIGURNIJI MEĐU POLA MILIJUNA USTAŠA NEGO MEĐU SVOJIMA'

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoNedjelja, 13. srpnja 2025.

Srpski mediji pišu kako je 500.000 ustaša na Hipodromu prizivalo NDH. Brojni hrvatski mediji također pišu kako je 500.000 ustaša na Hipodromu prizivalo NDH. Također pišu: "Nevjerojatni su, pogledajte kako Vučićevi mediji pišu o koncertu!" Vrhunski. Čak je i Plenković primijetio tu sličnost u izvještavanju Vučićevih i domaćih medija odgovarajući na pitanja novinara na presici nakon sjednice Predsjedništva HDZ-a. Medijska histerija i panika djelovali su kao scenarij za loš film katastrofe. Priželjkivala se apokalipsa, gomile mrtvih i ranjenih. Da budem iskren, i ja sam se bojao da će biti mrtvih i ranjenih. Očekivao sam da će se bar 15 zagrebačkih antifa baciti kroz prozor kad pola milijuna ljudi na Markovo "za dom" odgovori sa "spremni". Očekivao sam naslove u medijima poput "poznata novinarka doživjela infarkt, njezine mačke zvale Hitnu", ili "naš specijalni izvijestitelj pao sa stabla s kojeg je pratio koncert i slomio rep".

Očekivao sam da ćemo u Dnevniku čuti kako je Zoran Pusić legao na bombu, koja srećom nije eksplodirala jer je iz Drugog svjetskog rata. Kao i on. Ili da je Tvrtka Jakovinu stresla struja dok je pokušavao iščupati kabele na Hipodromu. Da se Rada Borić ubila alkoholom pa ju je Hitna odvezla uz zvukove "Bojne Čavoglave". Njihov strah od Marka lako je objašnjiv. Nije "antifašistima" lako na jednome mjestu vidjeti više Hrvata nego što su ih uspjeli pobiti na Bleiburgu, na što se i sam Thompson osvrnuo na koncertu. Još im je teže zato što se zapravo slavi Domovinski rat, koji su oni, da si ne lažemo, izgubili, pa zato slave zadnji rat koji su dobili, onaj '45., a one koji slave pobjedu iz '95. izjednačuju s ustašama. Na temelju čega, pozdrava koji se koristio u oba rata, jednom na strani poraženih, drugi put na strani pobjednika? Jesu li ukrajinski branitelji nacisti, kako tvrdi Putin, zato što pozdravljaju sa "Slava Ukrajini"?

Ali najveći šok za te naše antife, koje sebe vole vidjeti kao urbane, civilizirane, tolerantne, obrazovane, branu protiv divljih Vlaja koji slušaju Thompsona, jest da je pola milijuna ljudi došlo na koncert koji je protekao praktički u savršenom redu i miru, što njih kao ekipu koja nas mora braniti od tih divljaka, i onako usput njih civilizirati i privesti građanskim vrijednostima, čini savršeno suvišnim. Tim više što, unatoč tomu što su neki portali javljali gdje se mogu pronaći automobili srpskih registracija u Zagrebu u nadi da će ih netko demolirati, niti jednom Srbinu nije pala ni dlaka s glave. U Srbiji pak Srbi svakog dana masovno prelaćuju Srbe po ulicama, pendreče ih, masovno uhićuju, gaze autima, i to traje mjesecima. Srbi su ipak puno sigurniji među pola milijuna ustaša nego među svojim, naročito ako su u blizini Vučićeve milicije. Ali, kažu, dobar jer strah komu ga je Bog dao: čak su i bubnjarice s Trga nestale, pa je molitva u subotu ujutro protekla bez ometanja i u miru. Vratit će se one, bez brige, kad prođe frka.

Foto: Damir Krajac / CROPIX

Kakva je to demokracija

Uoči koncerta sve druge teme potonule su na dno mora, skupa sa sveprisutnima majkom i kćeri Dvornik ("desk, pada nam čitanost, provjerite što imaju Danijela i Ela na Instagramu"). Po desetak vodećih vijesti na svim portalima bilo je o koncertu. Sljedeći naslovi nisu s Informera niti s Blica, nego s jednog domaćeg portala, u domaćem vlasništvu: "Ove dame dižu ZDS na novu razinu, nadmašile su sve dosad viđene varijante ustaških slogana", "Povjesničar: Političari bi trebali otići s koncerta ako Thompson zaviče 'Za dom spremni'", "Policiju smo pitali zašto samo gleda ustaško ludilo: Moramo paziti da nikog ne isprovociramo", "Hitna četiri puta intervenirala, strahuje se da neki neće izdržati", "Neka tri manijaka bakljama zapalila nasip kod Bundeka pa pobjegla u masu, vjerojatno su snimljeni", i moj favorit: "Za otvoreno i masovno slavljenje ustaša po centru Zagreba najveći je krivac Andrej Plenković!".

Krivac je Plenković zato što nije zabranio koncert. Kakva je to demokracija u kojoj vlast ne zabranjuje koncerte?! To nije demokracija, to je fašizam! Kako kukavički od Plenkovića! Još i ode tamo se naslikavati! I dopusti da mu ministri idu na taj dernek na kojem se skupila šačica ekstremista, jedva njih pola milijuna! Dubrovački je branitelj Braco Elezović izračunao, da se svi ti ljudi prime za ruke, napravili bi ljudski lanac od Vukovara do Dubrovnika, preko Zagreba. Da svi ljudi na koncertu Remi to učine, pitanje je bi li stigli do suprotnog zida njezine dnevne sobe. Uz takav publicitet, kako bi Thompson mogao podbaciti? Nekima, izgleda, nije jasno da ne postoji takva stvar kao što je loš publicitet. Postoji samo besplatna reklama. Sjetite se Trumpa. U Srbiji su ipak još malo jači, pa Informer u naslovu navodi: "Jezivo! Thompson na ustašijadi nosio cipele u kojima je klao Srbe u Vukovaru." Uz ono obavezno "a svet čuti". Zaboravili su samo navesti što im je radio u Jasenovcu. Tako je sad, zahvaljujući Srbima, Thompson ni kriv ni dužan postao i vukovarski branitelj. A Borovo dobilo reklamu za cipele koje, po Informeru, traju pune 34 godine. Još ima i krvi srpske nejači na donovima, pretpostavljam.

Istina, ima i boljih pogleda, pa je tako Večernjak objavio da su njihovi reporteri naišli na grupu od šest Nepalaca koji su išli na koncert. "Thompson nam je najdraži hrvatski pjevač", rekli su. "Nikad u životu nismo doživjeli da neki pjevač ima toliko ljubavi za

svoju domovinu”, i zaključili razgovor sa “Za dom spremni”. Dakle, i među Nepalcima ima više hrvatskih domoljuba nego među “intelektualcima” i na ljevici. Bar šest. A vjerojatno i više. Zasad nije poznato hoće li i oni dobiti prekršajne prijave. Što bi Tito rekao da zna da su mu se i nesvrstani pohrvatili! Cmoljilo se i o Markovoj pohlepi: “Nepoznati Thompson: Jako voli novac, to su dobro znali i u HDZ-u. I premazan je sa sto masti”. Stvarno, tko je to vidio. Pjevač naplaćuje karte za svoj koncert! I to cijenu koja je pola onog koliko košta ulaz na prosječnu srpsku cajku u Zagrebu. Možda ni Marku ne bi bilo mrsko da može ljude na koncert pustiti besplatno, pa da mu grad plati troškove koncerta i honorar. Kao recimo Mili Kekinu. A to što će desetke milijuna uprihoditi i grad i država, pa ih onda potrošiti na sanaciju njihovih NGO-a i medije, to ništa?

Foto: Lucija Ocko / CROPIX

ZDS nogometaš i onaj drugi ZDS

A izgleda da ni Mile Kekin nije posve imun na zov domoljublja. U srijedu je mreže preplavila snimka njegova koncerta od prije 21 godinu, izdanog na DVD-u, gdje se jasno čuje kako Mile uzvikuje “za dom”, a pun Dom sportova odgovara “spremni!”. Očekivao sam

da će nam Mile objasniti kako je mislio da je taj ZDS nogometaš, a ne onaj drugi ZDS. No on se odmah javio i rekao kako je rekao “zato”, a ne “za dom”. Ne znam zašto bi netko viknuo “zato”, ali znam da se na “zato” ne odgovara sa “spremni”. I da riječ “zato” u hrvatskom nema naglašen drugi slog. I da se na njezinu kraju čuje glas “m”. Vjerujete li, dakle, Mili Kekinu ili svojim ušima? Mili koji je mislio da razgovara s onim Jelavićem nogometašem, a ne s onim drugim Jelavićem, koji nije imao pojma da je procjena zemljišta što ga je kupovao namještena i da je tada zemljište ondje vrijedilo bar 70, a ne 7 eura po kvadratu? Koji nije znao da su povlaštene parkirne karte ukinute i nikad nije upoznao Akija Rahimovskog? Meni se čini da on ima više problema sa sinkopom nego Horvatinčić.

No, na stranu što je on viknuo, a što nije, to je zapravo nebitno, problem je što se uvijek izmotava. I to je jedan od razloga zbog kojih je Thompson tako popularan. Jer je svemu uvijek pristupao posve neapologetski, bez potrebe da se ikomu ispričava zbog onog što radi i što jest i bez potrebe da ikomu išta objašnjava. Da je Thompson ikad pristao ukloniti ZDS, kao što su ga oduvijek molili i pokušavali prisiliti na to, nikad ne bi postao to što jest. Nije do ZDS-a kao takvog, nego je do dosljednosti i spremnosti da se pruži otpor onima koji su rat '95. izgubili, pa bi sad sebe naknadno proglasili pravim pobjednicima. Tako su i Marko i ZDS, zaslužno ili ne, postali simbol otpora one Hrvatske koja se 2000. osjetila poniženom, kad je krenula antikatolička histerija, progon branitelja, detuđmanizacija, i kad se pokušavalo vratiti Hrvatsku na “pravi, antifašistički put” s kojeg je zastranila. Kad su se forsirali progoni Gotovine i Bobetka, kad se svim silama išlo na to da se cijeli Domovinski rat proglasi crnom mrljom u povijesti Hrvatske i etničkim čišćenjem Srba, a devedesete “mračnima”, i kad je krenula rehabilitacija poraženih snaga u ratu, onih jugoslaveskih i antifašističkih.

I kad premijer Plenković pita novinare zašto se niste bunili '91., zašto se čudite tomu što Marko izvodi tu pjesmu na isti način na koji je izvodi već 34 godine, i kad kaže da on neće nikoga cenzurirati i da u tome, po presudi suda, ionako nema ničeg nezakonitog, ne samo da je posve u pravu nego postavlja pravo pitanje, iako neizravno. Jeste li, gospodo, vi mogli predvoditi borbu za hrvatsku neovisnost? Je li

partija bila na vlasti kad je Milošević 1986. krenuo u rušenje Jugoslavije? Jest, i što je učinila? Pozvala narod na otpor, naoružala ga, raskinula što prije sve veze s Jugoslavijom? Organizirala referendum o neovisnosti?

Ne. Plakali su kad ih je Sloba istjerao s partijskog plenuma. Oružje ne da nisu nabavili, nego su ono malo što ga je bilo predali antifašističkoj JNA. Na kraju su prepustili vlast HDZ-u, pa neka se oni bakću sa Slobom, kako god završilo i tko god pobijedio, mi ćemo reći da smo od početka podržavali i prikrpati mu se. A kad se glasalo o neovisnosti Hrvatske, tražili su da se odmah po raskidu s njom krene u ponovno ujedinjenje, pa kad to nije prihvaćeno, izašli su iz dvorane u znak prosvjeda i nisu ni glasali, tada, za hrvatsku neovisnost. Uvjeravali su nas da rata neće biti i da je HDZ stranka opasnih namjera, umjesto da su se za rat pripremali. Da su oni povelili oružani otpor velikosrpstvu i krenuli u stvaranje neovisne Hrvatske, a mogli su bilo kad nakon Titove smrti, danas bi branitelji možda pozdravljali sa “Smrt fašizmu”. Ali nisu. Za to što su antifašizam, socijalizam i partizanluk u Hrvatskoj nerazdvojivi od jugoslavenstva, a ZDS od Domovinskog rata, krivi su si sami. Jer su zapravo pustili da taj rat prođe bez njih. I što bi sad, medalju i zasluge? I da se njih, antifašiste, proglasi doživotnim čuvarima Hrvatske? Sloba je bio deklarirani antifašist, to je malo problem.

U Srbiji je i Tito ustaša

Mogu li, dakle, Hrvati biti pravi antifašisti? Ako bismo na fašiste gledali kao na one koji osvajaju i etnički čiste, a antifašiste kao na one koji su se borili za demokraciju i protiv osvajača, antifašisti su devedestih u stvarnosti bili oni koji su pozdravljali sa ZDS-om, i bili spremni braniti svoj dom, a fašisti su u stvarnosti bili oni koji su pozdravljali sa “smrt fašizmu”, hrvatskom naravno, oličenom u Franji Tuđmanu i braniteljima. I pokušavali Hrvatsku etnički očistiti od Hrvata. No ovo je stvar “samoodređenja”, recimo tako, a naši neprijatelji u ratu su se odredili kao antifašisti, a nas etiketirali kao fašiste, švercajući se na zbivanjima iz Drugog svjetskog rata kako bi raširili tu famu. U Jugi se znalo, antifašisti su bili Srbi i “pošteni” Hrvati. Dirljivi su mi stoga ovi naši antifašisti koji ne

shvaćaju da samo Srbi mogu biti pravi antifašisti. Oni se takvi rađaju. Pitajte bilo kojeg Srbina u Srbiji je li Tito bio ustaša ili antifašist, pitali Vučićeve Srbe ili ove koji su protiv Vučića, odgovor će većinom biti isti. Tito je bio ustaša i srbožder, vatikanski sluga.

Foto: GuliverImage/AP Photo

Pitajte ih jesu li četnici bili antifašisti, reći će vam da jesu. Svodi se na to da su svi Srbi antifašisti, i niti jedan Hrvat to nije niti to može biti, u najboljem slučaju može biti vječno sumnjiv. Peovićka je njima ustaša jednako koliko im je ustaša i Ante Pavelić, Stipe Šuvar, Ivica Račan ili Marko Perković Thompson. Svima njima je utjeran takav strah od toga da će ih netko proglasiti ustašama, da će ih se gledati kao kockoglave ognjištare ako ne budu uvijek budno pazili da se netko oko njih ne poustaši, da pokušavaju biti veći antifašisti od Srba. I onda na Thompsona reaguju jednakom žestinom ko i Vučićevi mediji. A totalitarni duh otkrivaju tražeći uhićenja valjda pola onih koji su bili na koncertu i proglašavajući Božinovića kukavicom jer, eto, nije htio riskirati nereda zbog masovnih uhićenja na koncertu. A kako bi voljeli da je izbio rat između policije i posjetitelja!

Dakle, ZDS je očito tu da bi ostao, bar u Markovoj pjesmi. Svidalo se komu ili ne, ta je pjesma nastala kao simbol otpora četnicima, ali je prerasla u nešto puno više, u simbol otpora svima onima koji bi Hrvate malo “uljudili”, “civilizirali”, educirali ih kako moraju biti dobri antifašisti. Ne radi se tu toliko o normalizaciji ustaštva, kako mnogi tvrde, nego o normalizaciji Domovinskog rata bez onog “ali sve su strane počinile ratne zločine” i o tome da sami kritičari Thompsona pokušavaju normalizirati partizanštinu, prikazati je kao nešto poželjno. Oko nacizma i ustaša iz 2. svjetskog rata nema nekih velikih javnih dilema. Nije se ni Thompson borio u tom ratu, nisu ni posjetitelji koncerta djeca ustaša, ali jesu djeca branitelja. Oko Tita i komunističkih “antifašista” itekako ima dilema, a ne bi trebalo biti. Što je netko više spreman osuditi ZDS kao simbol “pod kojim su ubijani žene i djeca, manje je spreman osuditi petokraku i ostale slične simbole pod kojima su također ubijani i žene i djeca i svi ostali. S tim da se ZDS bar dijelom iskupio u Domovinskom ratu, a petokraka nije, nikad i nigdje.

Foto: Screenshot/Marko Perković Thompson/Facebook

Ugodno me iznenadio

Plenković je odlično kapitalizirao koncert, i jednostavno pokopao i bijesnu ljevicu koja još vodi narodnooslobodilačku borbu i ljetu desnicu koja je Thompsona pokušavala pretvoriti u svoje privatno vlasništvo i oružje protiv “briselskog ćate”. A Thompson sigurno nije taj koji će Hrvate povesti u nekakav građanski sveti rat protiv

HDZ-a – uostalom, zna se što znači kad se mač zabije u zemlju, kao na koncertu: rat je gotov. Plenković je novinarima objasnio da ustaša nema, osim u njihovim glavama, i da u Zagreb nije došla nikakva divlja horda, nego normalni obiteljski ljudi. On će se, a naročito njegovi ministri poput Anušića koji su bili na koncertu, nakon ovog itekako naći na udaru, jer ne samo da nije osudio Thompsona nego je i uzeo autogram.

Iskreno, i ja sam očekivao da će diplomatski odgovarati, a zapravo ne reći ništa određeno, kako je političarima od zanata poput njega svojstveno, ali me je ugodno iznenadio. I doveo u neugodnu situaciju, jer je kao prvo izrekao dosta toga što sam ovdje kanio napisati, a kao drugo, nema gore pozicije za kolumnista nego kad morate stati na stranu vlasti, automatski ispadate režimski novinar. Takva određenost Plenkoviću, u konačnici i na dugi rok, može samo podignuti popularnost u javnosti. A nakon ovog njegova “autanja” i narativ o “ekstremnoj desnici” prolaziti puno teže. Jer sad su oni zapravo gurnuti na margine. Ono što je Plenković rekao na presici zapravo se svodi na “lajte, kere Jakobsfelda”. Samo na puno pristojniji način. Čak je i na laganu packu iz EU-a samo odmahnuo rukom, rekavši kako je to ionako samo ritualno gundanje. Tko će ga nakon toga moći prozivati slugom Bruxellesa?

Oporbi nije branio da i ona kapitalizira Thompsonov koncert, naročito Tomaševiću koji je mogao reći, “eto, vidite, ja sam antifašist, ali sam tolerantan i širokih svjetonazora”, ali HDZ vlada i vladat će još dugo jer je takvu nakupinu nesposobnih “wannabe” političara poput Hajdaša Dončića, Kekinovih, Peđe, trija fantastikus iz Mosta (Petrov – Grmoja – Bulj), Kate Peović, pa i Penave, nemoguće izmisliti. Kad bi se cijela oporba nekim čudom ujedinila i pokušala organizirati malonogometni turnir, ne bi im uspjelo. Plenković ima svojih mana i demokratskih deficita, i ne baš malo, ali da Magnus i Bunker danas nacrtaju strip poput Cara Maxmagnusa danas, u 21. stoljeću, oporba bi izgledala točno kao ova naša. Alanfordovska, tako da ne znaš tko je veća karikatura.

Hrvatska pobuna protiv Vučića?

Neki bi ipak povelu Hrvate u građanski rat, a to nije Thompson. Na Banu je osvanuo natpis “Srbi se bore, a mi?”. Nije baš jasno tko bismo trebali biti “mi”. Mi Hrvati? Bismo li se mi trebali boriti sa

Srbima protiv Vučića? Oni su ga birali, to je njihov građanski rat i njihov problem. Ako neki žele ići onamo i pridružiti se revoluciji u Srbiji, to je njihova stvar, samo neka onda ondje i ostanu. Ili, vjerojatnije, ipak misle da bismo se mi u Hrvatskoj trebali dignuti na pobunu i da bi se i kod nas vlast trebala valjati ulicom, kao u susjednoj državi, koja već zadovoljava gotovo sve kriterije da bi bila proglašena za “failed state”, propalu državu u kojoj je Vlada izgubila sposobnost ispunjavanja temeljnih sigurnosnih funkcija, poput učinkovite kontrole nad provedbom zakona i teritorijem.

Nevjerojatno je da bi neki Hrvati da kod nas bude baš kao u Srbiji. Osobina je Srba da se bune, a Hrvata da kukaju i jamraju neovisno o tome je li im dobro ili nije, ali ne vidim zašto bismo trebali slijediti Srbe u tome. U Hrvatskoj svatko može prosvjedovati protiv čega ga volja, i nitko neće poslati batinaše i policiju na njega, kao što Vučić šalje na prosvjednike u Srbiji. Usto, gdje bi ti ljudi pronašli stotine tisuća koje bi se pobunile protiv vlasti? Kod nas se ona u pravilu mijenja na izborima, ne na ulici. I to tako treba ostati. No velik je broj Hrvata koji su već generacijama odgajani na tome da stalno gledaju u Srbiju i dive joj se, kao balkanskom Pijemontu, osloboditeljima okolnih balkanskih naroda i svjetioniku napretka i slobodarstva. Kako god da je tamo, oni će htjeti to iskopirati kod nas. Iako preko današnje Srbije treba samo razapeti šator i naplaćivati ulaznice. Takav kmetovski mentalitet dijela Hrvata jednostavno je nepodnošljiv. Ako se Srbi međusobno mlate toljagama po glavi, trebali bismo i mi? Hvala, ne hvala. Mi ćemo sjesti pred TV uz kokice i daljinski.

Povratak zdravih snaga

Sanja Modrić kaže da je primila masu uvreda u komentarima zbog svoja dva, smatra, argumentirana i mirna teksta o koncertu. Istina, ružno je vrijeđati ljude, još je gore prijetiti, no svatko od nas kolumnista ispod poveznica na svoje tekstove na društvenim mrežama može pronaći hrpu uvreda i prijetnji. A umijeće polemike ionako je odavno izgubljeno. No meni je već sam naslov teksta Sanje Modrić zastrašujući: “Ako se zdravi dio zajednice ne odupre ovom ludilu oko Thompsona, neće biti dobro”. Ja se smrznem kad čujem “zdravi dio zajednice”. Znete li što je “zdravi dio zajednice”?

Foto: Damir Krajac / CROPIX

To su “zdrave snage društva”. Tako se to nekad zvalo. Ne želim sad ulaziti u njezine naivne teorije o tome da mladež treba educirati o ustašama i partizanima pa ne bi više vikali ZDS. Znaju oni vrlo dobro i tko su bili ustaše i tko partizani i nije ih briga ni za jedne. Ostanimo samo pri “zdravim snagama”. Sjećate li se vijesti u socijalizmu? Imali smo “zdrave snage”, što je jedan od najodvratnijih komunističkih termina, koji je podrazumijevao da uz zdrave snage društva postoje i bolesnici, koje treba milom ili silom preodgojiti kao što se nekad u SSSR-u i na Kubi u logorima “preodgajalo” homoseksualce, ili jednostavno potrpiti u gulage. Rezolucija Informbiroa (kominforma) iz 1948. u točki 8. sadržavala je užasavajuću optužbu da su rukovodioci KPJ “pošli putem odcjepljenja od jedinstvenog socijalističkog fronta protiv imperijalizma, putem izdaje stvari međunarodne solidarnosti radnog naroda, i putem prelaska na pozicije nacionalizma”.

Dalje se rezolucija poziva na “zdrave snage” koje sigurno postoje u Jugoslaviji, a to zdravlje trebalo se mjeriti njihovom voljom da zbace Tita. Staljin je mislio da će takva osuda biti dovoljna da izazove

frakcijsku borbu te preko nje smjenu vlasti, a o potrebi eventualne vojne intervencije razmišljat će se poslije. Sintagma “zdrave snage” korištena je u Češkoj, za one koji su pozvali ruske tenkove da im pomognu ukloniti prodemokratske, “nacionalističke” snage predvođene Dubčekom, koje su povele Praško proljeće. Nešto kasnije, '71., sintagma “zdrave snage” korištena je u Jugoslaviji za one koji su se suprotstavili hrvatskom proljeću, koji su smatrali da bi se o Hrvatskoj trebalo odlučivati u Beogradu, a ne u Hrvatskoj. Slobodan Milošević također je volio palamuditi o “zdravim snagama”, to bi bili nesrbi koji bi stali na stranu Srba, poput ratnih zločinaca Frenkija Simatovića i Rahmana Morine. “Zdrave snage društva” ili, kako Sanja kaže, “zdravi dio zajednice”, uvijek je bio samo i jedino eufemizam za izdajice svog naroda. I zato osjetim snažnu nelagodu kad čujem da netko priziva “zdrave snage”. Radije bih bio od onih bolesnih.

https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/holjevac-srbi-su-sigurniji-medu-pola-milijuna-ustasa-nego-medu-svojima-2992915/?fbclid=IwY2xjawLgLMlleHRuA2FlbQlXMQABHsnY-1nBAFdx1ymx-35Me_6_P6X26MqXrh5Qe2hPENttjBJqsB0mTSigH_4_aem_G_1K7YlJBdKuD6nJ3Ibwrw

HOLJEVAC, THOMPSON I ZDS

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

MARCEL HOLJEVAC, USTAŠE I HRVATSKI KUKAVIČLUK

Ponašanje hrvatskih tzv. domoljubnih kolumnista oko prijedloga da se pozdrav Za dom spremni uvede u Hrvatsku vojsku podsjetilo me na 1987. godinu i moj dolazak u Zagreb. U Jugi su našim ljudima utjerali strah u kosti. Sjećam se svojih polemika u Beogradu sa Srbima. Kada više ne bi imali argumenata optužili bi me da sam Ustaša. Zato sam takove polemike započinjao s „priznanjem“ da sam ustaša. Jadni moji sugovornici tako bi izgubili najjači svoj „argument“. Dapače uvjeravali bi me kako ja nisam ustaša. U Zagrebu sam vrlo brzo shvatio koliko je veliki strah od takove optužbe. Zato sam pribjegavao sličnim „priznanjem“.

Tako sam krajem 1987. bio na ručku kod jednog kolege. Naravno razgovarali smo o politici. U momentu kada je supruga mog kolege donosila juhu, rekao sam:

- *Ja sam ustaša!*

Počele su joj se tresti ruke, što baš i nije zgodno kad u njima držiš lonac s juhom. Nastavio sam:

- *Kao što znate gospođo mi smo došli iz Beograda, a Srbi Vam Hrvate dijele na ustaše i srpske slugе. A ja Vam ne volim biti sluga!*

- *Onda sam i ja ustaša, odgovorila je domaćica i mirno postavila lonac juhe na stol.*

„Nije pametno u ovom trenutku...”

Kada danas pogledamo tekstove niza državotvornih kolumnista vidimo isti strah od takovih optužbi. Zapravo sve je uvijeno u priču o tome kako to nije pametno u ovom trenutku i sl. Jedan od takvih se pokazao, neočekivano za mene, Marcel Holjevac u *Tjednom pregledu hrvatske političke gluposti*. Dio *Glup i gluplji na hrvatski način* posvećuje meni. Ja sam onaj gluplji.

Pa da odgovorim i na to našem mladome Marcelu Holjevcu:

Nikad se nisam osobno bojao iskoraka u nepoznato. U nepoznatom, po kriterijima prosječnosti i neznalica, uvijek možeš ispasti i glup. To je ljudsko obilježje, a uvijek je pitanje tko ocjenjuje. Da su se ljudi kroz povijest bojali ispasti glupi, nikada ni jedno rješenje ne bismo imali. Čudno je da parafrazom filmskoga naslova mladi intelektualac nekritički časti mnoge ljude koji ne bi smjeli nikome u Hrvatskoj biti sinonim za glupost, pa čak i kad je njihova inicijativa, možda takva. S druge strane, svatko od nas tko je potpisao tu inicijativu ima svoje razloge i ne moraju nužno biti istoznačni. Borković je javno postavio to pitanje, ali svi smo mi autori, jer smo uvjereni da i to pitanje nudi tisuće mogućih odgovora i rješenja za današnje hrvatske nevolje. Konačno, ljudska glupost je oprostiva, ljudska pasivnost i kukavičluk nisu. A najmanje je oprostivo, to tvrdim iz svoga ljudskoga iskustva, Marcelu Holjevcu, preuzimati nekritički krivnju koju su nam neprijatelji našega naroda slagali cijelo stoljeće na leđa. Upravo od Marcela i sličnih, očekujem skidanje toga tereta.

O čemu se radi? Holjevac naime tvrdi kako je *policija pred nekoliko tjedana povukla prilično glup potez, podigavši optužnicu protiv Marka Perkovića Thompsona* što je doista istina, ali potom priglupo konstatira:

To je po svoj prilici poslužilo kao okidač akademiku Pečariću za peticiju kojom je zatražio da se pozdrav „Za dom spremni“ uvede kao službeni pozdrav u Oružane snage RH.

A sve piše ovdje:

„Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreba, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi pretci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!"

Autorstvo se ne smije krasti

I pogotovo u završnom djelu teksta peticije, jer ako sam bilo što naučio kao znanstvenik, to je da se autorstvo ne smije krasti:

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba (istakao JP) i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

Najsmješnije mi je kada Holjevac hvali Aralicu koji je rekao:

– Ne bih bio za to da se "za dom spremni" uvodi u vojsku, ali bio bih za to da ne bude inkriminiran pozdrav. Ja sam za to da se može javno njime pozdravljati jer to nije ustaški pozdrav. Ustaški je pozdrav bio "za poglavnika i dom spremni". "Za dom spremni" ubrajam u one izraze koje su ustaše preuzele iz hrvatske tradicije, kao što su, uostalom, preuzeli i kunu. Mi smo tu kunu deustašizirali – zaključuje Aralica."

Holjevcu očito obuzetom krivnjom i strahom, očito je ZDS nešto na što se odnosi Tuđmanova zabrana iz 1991. na bilo kakvo pozivanje ma ustaštvo i korištenje ustaških simbola. Thompsona, Thompsona, a Ti si cijelo vrijeme rata pjevao Bojnu Čavoglave i počinjao je sa ZDS. Ili je možda Tuđman mislio isto što i Aralica? Dakle, ZDS ne spada u pozivanje na ustaštvo, tj. nije ustaški pozdrav, kako konstatira i Aralica.

Možemo ga izgovarati svaki dan na ulici i pozdravljati se među sobom, ali nikako u vojsci. Jer se Srbima i drugima neće svidjeti. Srbima je doista s pravom ZDS ustaški pozdrav. Koristili su ga

branitelj u Domovinskom ratu, Bojna Čavoglave bi im utjerala strah u kosti. A Srbima su branitelji zapravo ustaše, RH je ustaška država i sl.

Zato me je i Holjevac podsjetio na priču o supruzi moga kolege. Ali o tome je zapravo pisao i Marko Ljubić u istom broju istog tjednika. Zapravo, već naslov Ljubićeva teksta je preslik te moje priče s kraja 1987. godine: *Vrijeme je da i HAZU zaradi kvalifikaciju "ustaške" akademije.*

Istina, Ljubić kao dobar kolega neizravno opravdava Holjevca:

Predsjednica države na opetovane provokacije velikosrpskoga vođe u Hrvatskoj, Milorada Pupovca, reagira kao dobra baka zaigranom unučiću, savjetom, blagim prijekorom, malo manje slađim bombonima i odmahivanjem rukom. A ima šibu pored ruku!? Odavno je ovo što radi Pupovac za državnu šibu po standardima svake suverene države koja drži do sebe.

A upravo je takvu poruku poslala Predsjednica na besramne riječi Milorada Pupovca, kako će on osuditi izjave srbijanskoga predsjednika Nikolića, tek ako i kada hrvatska Predsjednica osudi povike „Za dom spremni“.

HBK za konstruktivnu raspravu, a ne manipulacije

Holjevac će, uvjeren sam pročitati cijeli Ljubićev tekst i puno toga naučiti. Možda će shvatiti i zašto je Biskupska konferencija konstatirala:

Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referendumu. Pogotovu kad se radi o dvoznačnim i nedovoljno definiranim pojmovima koji najčešće izazivaju napetosti i prijepore. Ili pak ako ideje i prijedlozi daju široku mogućnost manipulacije ljudskim osjećajima, vrijednostima ili tome slično. A čini se da pozdrav "Za dom spremni" ulazi u to područje dvoznačnosti i nejasnoće, navodi Puljić.

"Smatram, stoga, kako bi bilo korisno i svrsishodno o određenom predmetu, koji u danom trenutku zaokuplja javnost, prirediti prigodan skup ljudi od struke koji će dati svoje stručne i znanstvene priloge. A nakon toga, temeljem zaključaka s toga skupa eventualno poduzeti očitovanje putem potpisa ili referendumu. U protivnom, postoji opasnost da se neku zanimljivu inicijativu 'privatizira', a ona

može imati obilježja šireg, općeg interesa, pa je šteta ako nema znanstvenu i stručnu podlogu. Pogotovu ako nosi 'političku' ili neku drugu etiketu, što je onda izlaže još većoj pogibelji i mogućnosti manipuliranja, navijanja i stvaranja nepotrebnih napetosti i društvenog raslojavanja, umjesto konstruktivnih rasprava, razgovora, dogovora i zaključaka", kaže se u izjavi predsjednika HBK-a Želimira Puljića.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/oglasila-se-crkva-stav-oko-pozdrava-za-dom-spremni-je-osobna-stvar-svakog-pojedinca-825834>

Zapravo, dojam je da je Biskupska Konferencija komentirala ovo što je o Predsjedničinom odgovoru na peticiju napisao Ljubić. Jer doista je šteta da njeno reagiranje podsjeća na moju priču s kraja 1987., zar ne?

7Dnevno, 04. 0 9. 2015.

ZDS I KUKAVIČLUK: OD THOMPSONA DO THOMPSONA

Naslov odgovora Marcela Holjevca (7Dnevno, 18. 09. 2015.) „*Ne ići glavom kroz zid nije kukavičluk*“ bio mi je doista simpatičan. Podsjetio me je na još jednu beogradsku priču. Naime, profesor Borelli koji je bio voditelj Hidro odsjeka na Građevinskom fakultetu i bio dopisni član JAZU (danas HAZU) jednom mi je rekao:

„Mislio sam da sam ja najtvrdoglaviji čovjek na svijetu, ali Tebi Pečariću skidam kapu.“

Ali kada sam počeo čitati nisam mogao vjerovati svojim očima. Holjevac nisli da sam ja tvrdio da nisam autor peticije. Zar je moguće da njemu nije jasno da sam se, kao znanstvenik kome je itekako važno pitanje autorstva, ograđivao od svake primisli da je PRIJEDLOG moj.

Pa zar netko uoće može ne razumjeti što znači rečenica iz Peticije ZDS:

„Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba (podcrtao JP) i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.“

Pa zar netko uopće može pomisliti da autorstvo Peticije ZDS pripisujem Mladom Jastrebu, a on tu Peticiju nije ni potpisao.?

Ili to samo Holjevac i dalje ustrajava na ono što je već napisao – ja sam onaj glupli!

Zapravo mi se itekako sviđa biti u društvu s biskupima Pozaićem i Košićem i mnogim drugima koji su potpisali Peticiju, a kako nas netko doživljava ne govori o nama nego o njemu! Zato priznajem, ako je ovo njegovo pametno – glup sam!

Dobar dio njegovog teksta je prihvatljiv, ali onda opet kreće s onim što je po meni blago rečeno kukavičluk:

„Bitno je kako će takav potez, kao što je uvođenje tog pozdrava u HV, biti protumačen u redovima NATO pakta, EU-a, naših prijatelja

i saveznika poput Njemačke. Time bismo, naročito Angelu Merkel i druge političare koji podržavaju HDZ kojem ste se obratili, i koji su članovi EPP-a, doveli u vrlo neugodnu situaciju.

Hrvatska bi bila izložena diplomatskom pritisku, a dobit nam od toga ne bi bila nikakva. To nije, dakle, stvar kukavičluka, već jednostavno procjene je li nam to u interesu, treba li nam to i koja je cijena toga. Politička cijena koju bi Hrvatska platila

bi svakako bila prilična, a što bismo dobili time? Jedno veliko ništa. Što bi Srbi dobili? Argument više da mogu iz svoje zemlje, koja je valjda uzor demokracije i ljudskih prava, lamentirati o "ustaškoj" Hrvatskoj.“

Doista nisam političar pa me doista ne zanima koje bi probleme imali te osobe koje su dopuštali i proganjali hrvatske generale zato što je tim stranim političarima, a vjerojatno i njima, oslobađanje okupiranih područja svoje domovine bio Udruženi zločinački pothvat. Ono što je po Meronu nerazumno, ti političari se nisu usuđivali niti se danas usude spomenuti. Možda bi kolega Holjevac, koji po prirodi svoga posla mora pratiti što Ti političari rade i govore, mogao podsjetiti me kada su oni na ove „Srpske dobitke“ spomenuli da je i u presudi za genocid jasno rečeno da je izvršena (fašistička – kolega Holjevac bi barem trebao pročitati tekstove prof. Tomca u tjedniku za koji piše) agresija na Hrvatsku u cilju stvaranje homogene Velike Srbije uz niz genocidnih radnji. Tomac kaže:

Drugo mišljenje je da je slogan „Za dom spremni“ u Domovinskom ratu potpuno odvojen od NDH, Pavelića i ustaške politike, da je on spontano nastao u borbi protiv četničko fašističke agresije kao odgovor branitelja da su spremni obraniti svoj dom i svoju domovinu. Dakle, to mišljenje, koje i osobno zastupam (podcrtao JP uz nadu da i prof. Tomac neće biti uvršten među nas gluplje), jer sam kao potpredsjednik Ratne vlade se svakodnevno suočavao s tim problemom, potpuno je odvojeno od ustaškog pozdrava „Za Pavelića i dom spremni“ i nema nikakve veze s ustaštvom.

Politički ciljevi Tuđmana i Ratne vlade jasno su definirani stvaranjem demokratske antifašističke Hrvatske nasuprot NDH. Umjesto totalitarne NDH Tuđman i Vlada u novom Ustavu utvrdili su Hrvatsku kao demokratsku višestranačku državu sa najvišim ljudskim pravima. Donijeli smo i ustavni Zakon o pravima manjina,

koji je na najvišoj razini jamčio manjinska prava, a posebno srpske manjine.

Pozdrav „Za dom spremni“ je nastao u borbi protiv novog srpskog fašizma, koji je osporavao i dom i domovinu. I zato je bio tako masovno prihvaćen. Dakle, nisu u pravu oni koji tvrde da u Domovinskom ratu nije dan novi sadržaj pozdravu „Za dom spremni“. Zato ima osnove i prijedlog da se taj pozdrav u Domovinskom ratu rehabilitira kao izvoran i potpuno različit od ustaškog pozdrava jer su se branitelji borili za potpuno drukčiju Hrvatsku od ustaške Hrvatske.

Tomac po običaju sjajno pokazuje kako je mnogim Hrvatima važniji Domovinski rat od onog prije. Od Holjevca kao vrsnog kolumniste očekivao sam da svojim tekstovima razbija kukavičluk hrvatskih političara, a ne da ih podržava u tome (mogao bi negdje naći i ono što je kardinal Kuharić govorio o klečanju na koljenima pred velikima). I ovaj njegov odgovor pokazuje kako nije shvatio osnovnu poruku našeg pisma: NIJE BITNO samosvjesnim Hrvatima danas, hoće li ZDS biti pozdrav u HV ili neće, već je presudno bitno da SMIJE BITI te da ta odluka ovisi ISKLJUČIVO od hrvatskoga naroda, a ne od nametnutih stereotipa koji su ga držali i još uvijek drže u okovima.

Nije bitno nadalje, što Srbija misli, bitno je ONEMOGUĆITI njene operativce u Hrvatskoj da hrvatskome narodu nameću njeno mišljenje, a neka ona, figurativno rečeno laje iza granice koliko i što hoće.

A da je bio blizu razumijevanju toga pokazuje ono što dalje piše:

„Tko su ta gospoda kojima smeta Marko Perković i njegova pjesma "Čavoglave" da

bi njima itko iz Hrvatske trebao bilo što dokazivati ili se za bilo što pravdati?

Pa i dokazivati da mi imamo pravo vikati "Za dom spremni"? Da, ako smo demokratska država, ako postoji sloboda govora, imamo. Da, ako je Marko to pjevao za rata i nitko se nije usudio buniti se, neka se ne bune gospoda "sprski dragovoljci, banda, četnici", ni sad. No, trebamo li mi stoga svoje prijatelje i saveznike dovoditi u neugodnu situaciju?"

Sad već ne znam javlja li mi Holjevac da potpisuje Peticiju ZDS.

Ili nije pročitao da ona počinje rečenicom:

“Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti (podcrtao JP) pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu, Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA. Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?”

Meni je nemoralno kad Holjevac piše što je napisao o Bojni Čavoglave, a ne smeta mu najava kažnjavanja zbog toga! Zato mi je i drago što i nije, ako nije, pročitao Pismo.

Ako jest izgleda mi kao da je Holjevac samo prespavao ovih zadnjih petnaestak godina. Naime, veliki napadi na pozdrav *Za dom spremni* počeli su s promjenom vlasti početkom ovog stoljeća. Odmah se počelo s napadima na Thompsona i Bojnu Čavolave koja počinje s tim pozdravom. Kako svjedoči Mario Filipi *tako se pozdravljalo na bojišnicama širom zemlje, na mjestima gdje si bio siguran jedino da si živ tog trenutka. Niti pet sekundi života unaprijed nije se moglo predvidjeti. Bio je to pozdrav na svim bojišnicama i u svim postrojbama, ne samo u HOS-u. Nije to bio službeni pozdrav proklamiran na nivou države, nego spontana manifestacija otpora na prvoj crti, među nitima mreže smrti, kao poruka neprijatelju. „Čekaju te oni koji su za dom spremni umrijeti“*. To su prepoznali mnogi u Hrvatskoj pa smo pisali otvorena pisma i knjige (vidjeti npr. M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.; J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012. J. Pečarić, Propade im crvena Hrvatska, Zagreb, 2015. pp.372). Narod je masovno odlazio u Čavoglave.

Bilo je očito da s takvim napadima nisu imali uspjeha. Prije bi se reklo izazvali su suprotno od očekivanog.

Zatim su počeli s policijskim gonjenjem onih koji bi se usudili izgovoriti ZDS.

Je li Holjevac shvatio da smo zbog najave kažnjavanja Thompsona zbog pjevanja Bojne Čavoglave u Pismu i upozorili na oslobađajuće sudske presude u svezi s pozdravom ZDS?

Zar nije logično na prijetnje kažnjavanjem odgovoriti s ukazivanjem na takve presude?

Na portalima se o tome piše i danas:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav-827566>

Obično se spominje i druga takova presuda: Presuda Prekršajnog suda u Zagrebu, 23. 12. 2009.

Postoji i treća koju dajem u prilogu.

Političarima to nije bilo dovoljno. Baš njih briga za sudske presude. (Njima se tresu koljena pred stranim činovnicima nižeg ranga., zar ne?) Nastavili su s pritiscima na pravosuđe. Policija je morala i dalje prijavljivati one koji koriste taj vlastima nepočudan pozdrav. O tome se raspisala Slavica Lukić u Jutarnjem:

JUTARNJI ISTRAŽUJE Zna li koliko je ljudi kažnjeno zbog ustaškog pozdrava 'Za dom spremni'? Rezultati su poražavajući!

<http://www.jutarnji.hr/na-sudu-od--2010--samo-13-kazni-za-uzvik--za-dom-spremni-/1413042/>

Nju naravno ne zanima zašto se ljudi i dalje proganjaju unatoč sudskim presudama. I još se zgraža što sudci, očito pritисnuti od političari, nisu dosljedniji u svojoj poslušnosti prema političarima pa dosuđuju minimalne kazna.

Evo kako joj se u istom broju 7Dnevno narugao sjajni kolumnist Zvonimir Hodak (čita li ga g. Holjevac?) :

Slavica Lukić je provela u Jutarnjem listu empirijsko istraživanje o neprogresivnom odnosu pravosuđa prema starohrvatskom pozdravu ZDS. Zgrožena, Slavica je uzela kao bazičnu godinu 2010. g. Naslov "Istraga : kako sudovi tretiraju ustaški pozdrav". Kaže naša Slava: "Na sudu od 2010. g., samo 13 kazni za uzvik 'Za dom spremni'". Zamislite, u tih 13 kazni nema čak nijedne doživotne robije. Nema ni smrtno kazne. Nema ni statistike koliko je "zločinaca" oslobođeno. Ni empirijska istraživanja nisu što su nekad bila.

Spomenimo samo dio njenog teksta:

„Državno odvjetništvo dosad ni u jednom slučaju, pa ni u onom reprezentativca Josipa Šimunića koji je "Za dom spremni" uzviknuo

pred punim stadionom i televizijskim gledateljima, taj poklič nije tretiralo kao kazneno djelo.“

Vidite kako oni koji sprovode velikosrpsku politiku u RH, koriste i njihove metode („Laž je Srbima najviše pomogla u povijesti“). Svi znamo da je Joe uzvinknuo: ZA DOM. A tridesetak tisuća ljudi je uzvratilo: SPREMNI!

A da je ZA DOM stari hrvatski usklik, valjda ni većina staljinista s Katedre za povijest FF-a ne bi negirala (osim Klasića, kako je to nedavno G. Borić u Hrvatskom tjedniku), zar ne?

Druga je stvar, što mnogi od nas smatraju da se uz ZA DOM podrazumijeva i SPREMNI, i da samo postoje inačice jednoga te istoga. Naime, „bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati“, kako je srpski povjesničar Dragan Petrović objasnio to što Srbi koriste pozdrav s tri raširena prsta kojim su slavili sva zvjersta u Domovinskom ratu i koji je „napredovao“ u Miloševićevo vrijeme! A to naši političari ne smiju reći stranim političarima kada ih optuže zbog ZDS. Holjevac ima pravo misliti da to nije kukavičluk, ali meni jest i to i mnogo toga drugoga.

Holjevac svoj tekst završava ovako:

ZDS u pjesmi je jedno, ZDS na službenim dokumentima nešto posve deseto. To je onda službena politika, pa će se tako i tretirati.

Međutim, predsjednik HČSP-a Josip Miljak me je upozorio na sljedeće:

Poštovani akademike, evo jedan prilog raspravi o pozdravu Za dom spremni i ustaštvu. HČSP je jedina politička stranka koja u službenim aktima ima registriran pozdrav: Za dom spremni. Kada sam zbog toga bio na sudu po prijavi načelnika prve PP Zagreb, Velimira Tišme (inače Srbina), sutkinja Vlatkica Jurić je bila zaprepaštena kako je to moguće da HČSP ima to u službeno potvrđenom Ustavu (Statutu), i morala s velikim žaljenjem donijeti oslobađajuću presudu. U definiciji presude je izbjegla jasno određenje, pa sam se ja žalio na tu oslobađajuću presudu (naravno da se nemam pravo žaliti na oslobađajuću presudu), što mi je drugostupanjski sud i kazao u rješenju. Bila je sporna naša zastava koja je visjela na zgradi u Frankopanskoj 2, Zagreb, na kojoj je ispod stranačkog grba naš pozdrav; Za dom spremni. Sutkinja je mene oslobodila jer kao nisam ja osobno, kao odgovorna osoba izvjesio tu

zastavu, pa ne mogu direktno biti odgovoran. Stoga sam se i žalio na presudu, jer se ostavlja prostor za inkriminaciju legalno registrirane stranačke zastave. To je bilo negdje 2009/10.

To je dakle sudski spor o zastavi, a o spomeniku u Splitu i ne tako davnim događanjima oko tamošnjeg spomenika vjerojatno svi dobro znaju.

<http://www.gradjanska-akcija-official.com/mi-pripadnici-ix-bojne-hos-a-smatramo-da-je-za-dom-spremni-isto-sto-i-crkveni-pozdrav-hvaljen-isus-i-marija/>

S obzirom da sam i ja u grupi onih glupljih, normalno je da meni nije jasno zašto *službeno potvrđeni Statut* jedne hrvatske stranke ne spada u službene dokumente.

Na kraju, što reći? Najbolje je citirati Fusnote za fah idiote iz Hrvatskog tjednika, 17. 09. 2015.:

Ante Tomić, Jutarnji list:

„Je li Sanader bio baš takva sramota? Prije bih rehabilitirao njega nego stari hrvatski pozdrav 'Za dom spremni'“

HT: Hrvati bi se prije odrekli tebe nego svoga starog pozdrava.

S obzirom da sam iznio više nego dovoljno argumenata za stavove koje zastupam, osobno ne namjeravam više polemizirati o ovome pitanju da se ne pretvori u retoričko nadmudrivanje bez svrhe i novih saznanja čitateljima. Za mene je ova polemika završena.

Akademik Josip Pečarić

REPUBLIKA HRVATSKA
PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU
DEŽURNI ODJEL
I Oranički odvojak bb

Poslovni broj: VII-J-D-3504-2008

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Prekršajni sud u Zagrebu, po sudu Jadranki Pamić, a po nacrtu odluke višeg sudskog savjetnika Martine Bastić, uz sudjelovanje zapisničara Dragice Bučan, u prekršajnom postupku protiv okrivljenika Mire Bobana, zbog prekršaja iz čl. 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, povodom optužnog prijedloga PU zagrebačke, VII Policijske postaje, broj: 511-19-33/5-P-1-392/08 od dana 22. studenog 2008. godine, nakon ispitivanja okrivljenika održanog dana 22. studenog 2008. godine u nazočnosti zastupnika tužitelja Zrinka Klabučara i nakon saslušanja svjedoka Deana Čadonića, održanog dana 23. prosinca 2008. godine u nazočnosti okrivljenika,

presudio je

na temelju čl. 182.t.3. Prekršajnog zakona

okrivljenik Miro Boban, sin Frane i Ive, djevojačko prezime majke Šimić, rod. 04.07.1957. godine u Sovićima, državljanin RH, po narodnosti Hrvat, SSS, po zanimanju komercijalist, umirovljenik sa mirovinom od oko 3.000.00 kuna, razveden, otac jednog djeteta, prekršajno nekažnjavan, s prebivalištem u Zagrebu, Mirkovečka br. 11.

oslobađa se od optužbe

da bi dana 21. studenog 2008. godine u 21.15 sati, u sportskoj dvorani «Dražen Petrović» u Zagrebu, na adresi Trg Dražena Petrovića, prilikom održavanja koncerta pod nazivom «Mate Bulić i prijatelji» na sav glas vikao «Za dom spremni» te bi u znak pozdrava podigao desnu ruku u zrak ponavljajući «Za dom spremni», čime je vrijeđao moralne osjećaje nazočnih osoba na koncertu te da bi vikao i galamio na policijskog službenika u civilnoj odjeći, koji je kamerom snimao navedeni koncert, riječima: «pička ti materina, što me snimaš» nastavivši sa vikanjem «Za dom spremni»

dakle, da bi se na javnom mjestu ponašao na naročito drzak i nepristojan način, vrijeđajući građane ili narušavajući njihov mir,

čime da bi počinio prekršaj iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, kažnjiv po istom članku istog Zakona,

Temeljem čl. 140.st.2. PZ-a trošak postupka u paušalnom iznosu pada na teret proračunskih sredstava ovog suda.

Obrazloženje

Policijska uprava zagrebačka, VII Policijska postaja, podnijela je ovom sudu optužni prijedlog protiv okrivljenika, zbog prekršaja činjenično i pravno opisanog u izreci ove presude.

Na navode iz optužnog prijedloga okrivljenik je izjavio da se za prekršaj koji mu se stavlja na teret ne smatra krivim. Okrivljenik navodi da je istina da se dana 21. studenog

2008. godine oko 21.15 sati nalazio u sprotskoj dvorani «Dražen Petrović» u Zagrebu za vrijeme održavanja koncerta pod nazivom «Mate Bulić i prijatelji». U trenutku kada je na pozornicu izašao pjevač Thompson viknuo je «Za dom spremni» jer da on to uvijek govori i da će govoriti jer smatra da time nikoga ne vrijeđa. Isti uzvik navodi da je ponovio dva do tri puta tijekom pjesme koju je izvodio Thompson, a da se radilo o pjesmi «Čavoglave» koja počinje tekstem «Za dom spremni». Poriče da bi pri tome u zrak podigao desnu ruku u znak nekakvog pozdrava, a da je istina da je u jednom trenutku primijetio mušku osobu koja je nešto snimala prema pozornici te da mu je ta osoba zaklanjala vidik, a kako on nije bio jedini već su i drugi fotografirali i snimali, rekao mu je neka se makne jer ništa ne vidi. Ta osoba je njemu odgovorila da neka se ne dreci, a on je njemu da se goni u vrazju mater. Nakon toga ta osoba mu pokazuje značku tj. legitimira se kao policijski službenik i počinje sa ispitivanjem da što znači taj uzvik «Za dom spremni», traži ga na uvid osobnu iskaznicu i odvodi ga u postaju.

U postupku je sud u svojstvu svjedoka ispitao policijskog službenika Deana Čadonića, te je izvršio uvid u spis, pročitao izvješće o uhićenju za okrivljenika, zapisnik o alkotestiranju okrivljenika i naredbu o smještanju u posebnu prostoriju do otriježnjena.

Svjedok Dean Čadonić je iskazao da se dana 21. studenog 2008. godine kao djelatnik interventne policije nalazio na koncertu koji se pod nazivom «Mate Bulić i prijatelji» održavao u Sportskoj dvorani «Dražen Petrović» u Zagrebu, te je za vrijeme snimanja kamerom jednog postupanja njegovih kolega prema trećoj osobi, čuo muški glas iza sebe kako viče «Za dom spremni», a kada se okrenuo, primijetio je okrivljenika koji je taj uzvik ponovio pogledavši prema njemu. Izjavio je da on te prilike nije bio u policijskoj uniformi i nije imao nikakva druga policijska obilježja jedino je oko vrata imao obješenu akreditaciju. Izjavio je da je nastavio snimati događaj, a kad je sa snimanjem završio okrenuo se opet prema gospodinu koji mu je rekao nešto u stilu, da što on hoće, da koju pičku materinu snima cijelo vrijeme, nakon čega mu je pristupio, pokazao službenu iskaznicu te ga pitao u čemu je problem na što je on nastavio galamiti, a on ga je na kraju priveo u policijsku postaju s time da je okrivljenik bio u alkoholiziranom stanju.

Na posebno pitanje svjedoku sjeća li se tko je od izvođača nastupao u tom trenutku i sjeća li se možda pjesme, svjedok odgovara da se ne sjeća.

Nakon što je čuo iskaz svjedoka okrivljenik navodi da nema posebnih pitanja niti prigovora na njegov iskaz ali pojašnjava da je on reagirao zato što mu je svjedok snimajući, a ne zna što je snimao, zato što je stajao ispred njega zaklanjao vidik, a da to što je govorio «Za dom spremni» nema nikakve veze sa svjedokom, za kojeg nije niti znao da je policijski službenik.

Optužnim prijedlogom okrivljeniku se stavlja na teret da bi dana 21. studenog 2008. godine u sportskoj dvorani «Dražen Petrović» za vrijeme održavanja koncerta vičući «Za dom spremni», podižući desnu ruku u zrak u znak podrava te upućujući psovku drugoj osobi počinio prekršaj iz čl. 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, obzirom je zastupnik tužitelja na ročištu dana 22. studenog 2008. godine izmijenio opružni prijedlog u pravnoj kvalifikaciji tako da se okrivljeniku umjesto prekršaja iz čl. 13. i 14. cit. Zakona na teret stavlja počinjenje prekršaja iz čl. 6. istog Zakona, ne dirajući u činjenični opis optužnog prijedloga.

Obranu okrivljenika u kojoj ističe da je točno da je predmetne zgode nekoliko puta viknuo «Za dom spremni», da pri tome nije u zrak podignuo desnu ruku u znak pozdrava, a da je policijskom službeniku, za kojeg nije znao da je policijski službenik obzirom je isti bio u civilu, rekao da se goni u vrazju mater sud u cijelosti prihvaća budući je takva obrana u bitnim dijelovima sukladna iskazu svjedoka Deana Čadonića. Navedeni svjedok također navodi da je okrivljenik uzvikivao «Za dom spremni», ne spominje da bi okrivljenik podizao ruku u zrak u znak nekakvog pozdrava, a da mu je rekao nešto u stilu da što on hoće i da koju pičku

materinu snima cijelo vrijeme. Takav iskaz svjedoka sud prihvata jer svjedok iskazuje sigurno i uvjerljivo, a sam okrivljenik ističe da na isti nema nikakvih prigovora.

Nakon tako provedenog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja sud je trebao presuditi je li okrivljenik time što je vikao «Za dom spremni» te upućivanjem psovke drugoj osobi ostavario biće djela prekršaja iz čl. 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira ili eventualno nekog drugog prekršaja iz citiranog Zakona, a obzirom sud nije vezan pravnom kvalifikacijom već činjeničnim opisom prekršaja. Da bi se ostvarilo biće prekršaja iz čl. 6. cit. Zakona potrebno je da su kumulativno ostvarena tri elementa: 1.- da je prekršaj počinjen na javnom mjestu, 2.- da radnja prekršaja predstavlja naročito drsko i nepristojno ponašanje, što znači da ista u znatnoj mjeri odstupa od usvojenih normi pristojnog ponašanja, 3.- da radnja izvršenja prekršaja vrijeda odnosno izaziva negodovanje i narušava mir nazočnih osoba. Međutim, obzirom na postojeće okolnosti, a te su da se radilo o koncertu na kojem su nastupali izvođači koji su u hrvatskoj javnosti poznati i prihvaćeni kao izvođači pjesama domoljubnog karaktera, da je jedan od njih bio i Marko Perković Thompson čija pjesma «Bojna Čavoglave», nastala za vrijeme domovinskog rata, uistinu počinje stihom «za dom spremni», a da je to starohrvatski pozdrav, njegovo uzvikivanje ili govorenje, tim više što nije praćeno nikakvim drugim elementima, primjerice gestama ili simbolima koji bi ga eksplicitno dovodili u vezu sa fašističkim pozdravom koji se u modificiranom obliku sa dodatkom riječi «i poglavnika» koristio na ovim prostorima tijekom II svjetskog rata, ne predstavlja naročito drsko i nepristojno ponašanje, niti je tijekom postupka dokazano da bi njegovim uzvikivanjem okrivljenik izazvao negodovanje ili narušavao mir prisutnih posjetitelja koncerta, a niti vrijedao njihove moralne osjećaje pa da bi se eventualno moglo govoriti o prekršaju iz čl. 14. cit. Zakona.

Što se tiče preostalog činjeničnog opisa koji se odnosi na psovku upućenu drugoj osobi, a u ovom slučaju je potpuno relevantno da se radilo o policijskom službeniku budući je isti bio u civilnoj odjeći bez istaknutog bilo kojeg drugog obilježja kojim bi se drugima dalo do znanja da se radi o policijskom službeniku, ne može se smatrati da je ovim postupanjem ostvareno obilježje prekršaja jer nije utvrđeno da bi došlo do remećenja javnog reda i mira, budući nije utvrđeno, što niti sam svjedok ne navodi, da bi okrivljenik pri tome vikao već da je samo uputio psovku drugoj osobi. Dakle, neovisno o tome što su se obojica nalazila na javnom mjestu, obzirom na način izvršenja radnje prekršaja – bez vike i svade, nije ostvareno niti biće prekršaja iz čl. 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, o kojem prekršaju bi se u tom slučaju jedino i moglo raditi, a tim više nije ostvareno niti biće prekršaja iz članka 6.cit. Zakona koji prekršaj je zapravo kvalificirani oblik prekršaja iz čl. 13. cit. Zakona. Slijedom svega navedenog nije dokazano da bi okrivljenik počinio prekršaj koji mu se stavlja na teret te je valjalo odlučiti kao u izreci presude i okrivljenika osloboditi od optužbe.

Temeljem u izreci citirane odredbe, okrivljenika se oslobađa plaćanja troška prekršajnog postupka u paušalnom iznosu, koji trošak pada na teret suda.

Zagreb, 14. travnja 2009. godine

Zapisničar
Dragaica Bučan v.r.

Sudac
Jadranka Pamić v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude okrivljenik i tužitelj imaju pravo žalbe Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog Suda, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa ove presude. Žalba se podnosi u dva (dva) istovjetna primjerka ili usmeno na zapisnik.

ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

"MI ILI ONI" – MI KOJI NE VOLIMO HRVATSKU ILI ONI KOJI JE VOLE

Milanovićevu izjavu "Mi ili oni" svaki iole misleći Hrvat dobro je razumio: Mi koji ne volimo (bolje reći mrzimo) ili oni koje vole Hrvatsku i hrvatski narod. Čini se da je Milanoviću došla u ruke moja knjiga čiji naslov sve govori: *"Ako voliš Hrvatsku svoju"*. Ili je pročitao sjajnu propovijed biskupa Košića na obljetnici smrti hrvatskog predsjednika akademika Franje Tuđmana. A možda je konačno shvatio i zašto je Biskupska konferencija pred izbore upozorila Hrvate da predsjednik države mora voljeti svoj narod. Tko bi mogao znati što je po srijedi, zar ne?

Umnažanje brojki žrtava u logoru Jasenovac bila je najvažnija karika u "discipliniranju" Hrvata u ostvarenju Titove tvrdnje o tome da će prije Sava poteći uzvodno nego će Hrvati imati svoju državu. Nasljednici jednog od deset najvećih zločinaca u prošlom stoljeću nikako sebi ne mogu oprostiti što nisu uspjeli potvrditi njegovo životno geslo tj. spriječiti nastanak hrvatske države.

Ali, mijenja li se nešto u samom Spomen području Jasenovac? U najnovijem Hrvatskom tjedniku tiskano je pismo dr. sc. Stjepana Razuma, predsjednika Društva za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac (Hrvatski tjednik, 2015., br. 552, od 23. IV. 2015., str. 7):

***Nepristupačne službene stranice JUSP-a Jasenovac na omrežju:
Priznaje li JUSP da je popis žrtava lažan?***

U danima smo kada Europa i Hrvatska obilježavaju prestanak Drugoga svjetskoga rata. Svake se godine u Jasenovcu, gdje se nalazio ratni i poratni logor, obilježava tzv. proboj logoraša koji se dogodio 22. travnja 1945., ali do danas u nerazjašnjenim okolnostima. I ove će se godine u Jasenovcu zasigurno sastati skupina tzv. antifašista koji će veličati taj događaj, bacajući istodobno sve prokletstvo na Nezavisnu Državu Hrvatsku. No ovogodišnje obilježavanje tog proboja događa se u posebnim okolnostima. Naime, Javna ustanova Spomen-područje Jasenovac učinila je svoje službene stranice (www.jusp-jasenovac.hr) nepristupačnima javnosti. To se dogodilo već početkom mjeseca travnja. Članovi Društva za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac smatraju da je to pozitivna reakcija uprave JUSP-a Jasenovac na novinsku nizanku Tomislava Vukovića, "Kako je nastao mit o 20.101 ubijenom djetetu u jasenovačkom logoru", koju objavljuje u "Glasu Koncila" od prvoga ovogodišnjega broja pa do sada. Vuković je u toj nizanki dokazao da su na poimeničnom popisu žrtava jasenovačkoga ratnoga logora tisuće kloniranih, tj. umnoženih žrtava. Nakon dugog niza godina, u kojima je kampanjski, neznanstveno i netočno umnažala žrtve, uprava JUSP-a Jasenovac sada je konačno učinila korak unatrag. Pred njom se nalazi veliki izazov kako prebroditi tu neugodu zatečenosti u laži i krivotvorenju. Za sada je popis na njihovoj mrežnoj stranici samo nedostupan, ali će ga trebati i izbrisati. Trebat će netko priznati da su namjerno i neznanstveno širili laž i neistinu. Trebat će konačno u muzeju u Spomen-području mijenjati postav tako da se maknu sva imena ugravirana na visećim prozirnim podlogama. Sa zanimanjem ćemo pratiti kako će to uprava JUSP-a Jasenovac, danas na čelu s ravnateljicom Natašom Jovičić, izvesti. Najčasniji način ispravljanja pogreške jest priznati pogrešku.

Titova bista je otišla s Pantovčaka. Zato se Jasenovac, najdomoljubniji poklik na svijetu ZA DOM SPREMNI i sl. i dalje moraju koristiti u protuhrvatske svrhe.

Tako Premijer na obilježavanju 70. obljetnice proboja logoraša iz logora u Jasenovcu nije 'zaobišao' niti predsjednicu Kolindu Grabar Kitarović, koja je uklonila Titovu bistu s Pantovčaka:

"I kada političar, kada javno odgovorna osoba koju je birao hrvatski politički narod, kaže da je veličanstvena atmosfera na stadionu na kojem se skandiralo, odnosno *urlalo da si spreman dati život za dom i domovinu*, onda je bolje da to prešuti ili da hladno i dostojanstveno ode s tog stadiona. To nije veličanstvena atmosfera, to je tužna atmosfera, to je turobna atmosfera. Volim Hrvatsku i volim da pobijedi 10:0, ali ne na takav način, ne po svaku cijenu, ne država po svaku cijenu. Ova država! Ova Hrvatska! *Živjele antifašističke ubojice na stotine tisuća Hrvata*, živjela moderna i humana Hrvatska", poručio je Milanović i zaključio obraćanje (italikom sam označio moja pojašnjenja u njegovom govoru, JP).

Na spomen Josipa Broza Tita odjeknuo je pljesak okupljenih. S pravom. Ipak je Josip Broz Tito uvršten među deset najvećih zločinaca prošlog stoljeća, a Ante Pavelića nema nigdje na toj listi.

Naravno, pogriješno je govoriti samo o poslijeratnim ubojstvima i zločinima. Partizani su itekako bili izvrsni u tome i tijekom rata, pa su Titove zasluge još i veće. Zato je u pravu Milanović kada kaže:

"Za mene je u 2. svjetskom ratu postojala samo jedna hrvatska vojska, to su bili hrvatski partizani i partizani Hrvatske", istaknuo je premijer Zoran Milanović te dodao da će na njih uvijek biti ponosan. "Naime, regularna vojska države u kojoj su djelovale paravojne postrojbe o kojima govori Milanović nisu ni približno pobile toliko Hrvata koliko partizani.

Poznato je da su ovi "antifašisti" s pravom blagonaklono gledali na velikosrpski fašistički napad na Hrvatsku devedesetih. Pobijedili su ih istinski antifašisti hrvatski branitelji. Normalno jer je cilj regularnih i inih vojski koje su tada napale Hrvatsku bio pobiti, protjerati, ... što više Hrvata.

Ljupko je ipak vidjeti kako Milanović ponavlja kako voli Hrvatsku. Valjda je shvatio da je "antifašist" Josipović izgubio predsjedničke

izbore jer je velikom broju Hrvata postala očita njegova tj. njihova mržnja prema svemu hrvatskom.

U Splitu je čak spomenuo kako se prave popisi onih koji ne vole Hrvatsku. Je li mislio na od HNES-a osuđene i optužene za etičku veleizdaju: Josipović, Pusićka, Mesić, Pupovac, Lončar, Teršelička i on sam? Jedno je ne voljeti Hrvatsku. Ali biti veleizdajnik!

Zgodno je pogledati kako na "antifašizam" gleda prof. dr. sc. Zdravko Tomac bivši potpredsjednik Tuđmanove ratne Vlade nacionalnog jedinstva te bivši predsjednički kandidat SDP'a, a danas član Predsjedništva HNES-a:

*"Razumljivo je to što se događa. Posve je očito da postoji velika moć i velik utjecaj udbaških i KOS-ovskih struktura na hrvatsku politiku. Oni se kriju pod krinkom antifašista i brane totalitarni komunistički sustav koji i danas, na žalost, ima jake oslonce i sudionike u sferi društvene moći u Hrvatskoj. Ta se struktura sada osjeća ugroženom jer je napadnuta s više frontova. Zato se tako grčevito brane. Do posljednje su kapi krvi pokušali braniti izručenje Perkovića i Mustača. Čak su i Ustav htjeli mijenjati ne bi li spriječili suđenje tim udbašima. S razlogom su se bojali da će to otvoriti nove procese. To suđenje doista otvara nove procese. Pokazalo se, naime, da te strukture (udbaške i kosovske) imaju velik utjecaj u hrvatskom pravosuđu. Njemačka je zato morala zaštititi svjedoke koje Hrvatske institucije nisu htjele štititi. Druga je ključna stvar pobjeda **Kolinde Grabar Kitarović** na izborima. I zbog nje se osjećaju ugroženima. Predsjednica je najavljivala da će se suprotstaviti svim totalitarizmima. Ne samo ustaškom, već i komunističkom. Kada je bistu Tita maknula s Pantovčaka, digla se strašna hajka. Čak su joj oduzeli i pokroviteljstvo nad Danom pobjede. Spremali su joj koncert zvižduka u Jasenovcu, jer ide na Bleiburg. No, predsjednica je u Jasenovac mudro otišla sama i rekla ono što je trebala reći. Strategija im je pala u vodu. Predsjednica će ići i u Bleiburg, a oni se s time ne mire. Treća činjenica koja ugrožava strukture vezene uz obavještajne službe bivše države jest da je Hrvatska članica EU pa se mora držati demokratskih standarda. Demokratski standardi prijetnja su, dakako, totalitarnom sustavu", primjećuje dr. **Zdravko***

Tomac, bivši član Socijal-demokratske partije, te bivši potpredsjednik Tuđmanove ratne Vlade nacionalnog jedinstva.

Ista retorika Mesića, Josipovića, Šešelja i Nikolića

Tomac potom primjećuje kako Mesić i Josipović u isto vrijeme stvaraju nekakav antiifašistički blok te istodobno 'kreću u odlučan boj'.

*"Mesić stalno govori o nekakvoj obnovi ustaštva. Ističe da to nije staro ustaštvo, već nekakvo novo ustaštvo. Slične izjave daje i **Ivo Josipović**. Valja primijetiti da iste teze u Srbiji guraju i eksponenti velikosrpske politike. Četnički vojvoda **Nikolić, Šešelj i Vučić** govore isto što i Mesić te Josipović. Oni, dakle, zajednički idu u novi boj. Sve to je povezano s proslavom Oluje. To je trebalo biti centralno mjesto gdje će se odbaciti optužbe vezane uz tu veličanstvenu vojnu akciju. Tri su temelja za odbacivanje svih optužbi protiv Oluje. Prvi je Tuđmanov arhiv, gdje se vidi da ta akcija nema nikakve veze s ustaškom politikom te da je Hrvatska bila napadnuta i da je Oluja bila oslobodilačka akcija. Drugi temelj je presuda Haškog suda, u kojoj je rečeno da je Oluja bila legitimna vojno oslobodilačka akcija, a treći temelj je presuda Međunarodnog suda pravde prema kojoj je Hrvatska bila žrtva agresije, dok je Srbija agresor. Dvadeseta godišnjica Oluje bi trebala biti krunski događaj na kojem će Hrvati konačno proglasiti pobjedu. Nekome je to jako smetalo. Smeta i dalje velikosrpskoj politici koja tvrdi da je general Gotovina ustaša. Ovdje je riječ o spoju mentalnih komunista sa velikosrpskom politikom, a možda i britanskom politikom. Shvatili su da su njihovi interesi ozbiljno ugroženi, zbog čega kod njih vlada velika nervoza. Sada pokušavaju spasiti što se spasiti može", pojašnjava dr. Tomac.*

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/13448/Mesi%C4%87-Josipovi%C4%87-UDBA-i-velikosrbi-zajedno-udlu%C4%8Dnom-boju-protiv-Oluje.htm>

O nastupu fašista, ispričavam se antifašista sve govori već sam naslov prikaza Marcela Holjevaca *Skup u Jasenovcu: Lešinarenje nad žrtvama i politikanstvo umjesto pijeteta*

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/skup-u-jasenovcu-lesinarenje-nad-zrtvama-politikanstvo-umjesto-pijeteta>

Izdvojit ću i podnaslov:

Skup u Jasenovcu je više djelovao kao skup poraženih 1995. godine nego kao odavanje pijeteta žrtvama nacizma. Pupovac kaže da se 'Hrvatsko društvo mora oduprijeti fašizaciji i nacizaciji'. Upravo to smo 1991. i uradili.

Naravno, treba pročitati cijeli njegov tekst. Mnogima će biti jasnije zašto sam u Lisinskom njihovu hrvatsku nazvao Jugoslavenska, tj. Srpska Hrvatska.

Zašto sam Milanovićeve tvrdnje o pozdravu ZA DOM SPREMNI promijenio, objašnjava i Damir Kalafatić:

Ako je itko u našoj Hrvatskoj domovini bio istinski borac protiv srbijanskog fašizma to su onda bili hrabri, antifašistički borci HOS-a koji su ponosno na svojim odorama nosili domoljubnu oznaku 'za Dom spremni'. Tijekom borbe za slobodu protiv srbijanskih fašista-četnika i Titine yugo-armade ta oznaka nikomu nije smetala a danas nekima poput kurira Slavka i sličnih mu ljigavih tipova, itekako smeta.

Slično prof. dr. sc. Andriji Hebrangu koji je nedavno "antifašizam" izjednačio s fašizmom mislim i ja. Ali ne smeta mi kada ga se još nazove 'CRVENI FAŠIZAM' kao Luka Podrug u emisiji *Bujica*. Kazao je i kako se svi mrzitelji Hrvatske zovu antifašistima. Evo prikaza njegovog nastupa na Direktno.hr: 24. 4. 2015. jer Podrug daje niz primjera njihovog djelovanja:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/13475/Podrug-Komunisti-su-kao-i-Srbi-ubiju-vas-i-ka%C5%BEu-da-su-vam-pomogli.htm>

PODRUG: KOMUNISTI SU KAO I SRBI, UBIJU VAS I KAŽU DA SU VAM POMOGLI

Politički tajnik HČSP-a i autor spomenika IX. bojne HOS-a u Splitu Luka Podrug u emisiji 'Bujica' uoči najavljenog okupljanja 2. svibnja izrazio je ogorčenje svim političkim opcijama, budući da pravednu

bitku branitelja nisu prenijeli u Sabor i smijenili Zorana Milanovića, Predraga Matića i Bojana Glavaševića.

"Zamislite da vam četnici ubiju oca, a vi budete naučnik njihove ideologije", rekao je Podrug koji je pomoćnika ministra branitelja nazvao Pupovčevim šegrtom.

Na velikom skupu 2. svibnja za Hrvatsku nastupat će i Thompson kojeg, za 'razliku od drugih koji ga osporavaju', Podrug ima samo riječi hvale.

"Od legendarnih Čavoglava kojom su pobijedili četnike pa do 'za dom spremni', su molitve. Njegove pjesme su politički program i svjetlo u svakom smislu", rekao je Podrug koji očekuje da će 2. svibnja okupljeni Vlasti uputiti crveni karton za hitan odlazak.

Ukazao je na drugo lice ministra obrane Predraga Matića pozivajući se na snimke u kojima je Matić govorio o nacionalnoj antikomunističkoj vlasti, o ovoj ekipi koja je došla na vlast. Osim toga, rekao je da je ministar obrane Ante Kotromanović bio u kontaktu s Ivom Sanaderom.

"Kotromanović se pokušavao dodvoriti Sanaderu. Bio je s njim u vezi i oni su nam stalno kroz stožer nastojali provoditi HDZ-ov politiku. Mi smo se opirali", rekao je Podrug koji je pozvao sve branitelje da nakon promjene vlasti 'sastave zakon o pravima hrvatskih branitelja koji do sada nije donijela niti jedna vlast'.

Napomenuo je kako se sva prava branitelja svode na invalidnost i bolesti što je nesreća, a prava, naglasio je, treba crpiti iz same činjenice dragovoljnosti sudjelovanja u Domovinskom ratu.

Komentirao je Milanovićev govor u Splitu u kojem je oporbu nazvao zlom, a kojeg su mnogi okarakterizirali kao govor mržnje.

"On je medicinski fenomen, ali treba liječiti one koji su za njega glasovali. Nekontroliran je i pitanje je koliko je psihički stabilan. Nevjerojatno je da je tako bahat i vuče za nos cijelu naciju. Od njega se ne očekuje da razgovara s braniteljima. On je sa svima zavađen. Hrvati rijetko uključuju mozak, to je problem", rekao je Podrug.

Smatra kako je antifašizam crveni fašizam te ukazuje kako se svi mrzitelji Hrvatske zovu antifašistima.

"Komunisti rade kao i Srbi, oni vas ubiju i kažu da su vam pomogli, njima je laž u korijenu. Oni nisu toliko nesposobni, koliko Hrvatsku ne vole. Postoje oni koji je vole i koji je vode, a vode je oni koji je ne vole", rekao je Podrug.

Autor spomenika IX. bojni HOS-a ispričao je kako je odvjetnik Zvonimir Hodak u ime zajednice IX. bojne HOS-a podnio kaznenu prijavu protiv nepoznatih počinitelja koji su razbijali čekićem spomenik.

"DORH je prije nekoliko dana odbacio prijavu, a u obrazloženju kažu da su obavili razgovor s Podrugom. Ja javno govorim da nisam s nikim razgovarao. Osim ako policija prisluškuje razgovore i smatra ih informativnima. Ne sumnjam da me prisluškuju. Nitko me nije pozvao na razgovor, a u rješenju odbačaja kaznene prijave piše da sam saslušan", kazao je Podrug.

Istaknuo je 'fenomen' prema kojem Tomislava Karamarka proglašavaju najnegativnijom osobom, a predsjednik HDZ-a dobiva sve izbore za redom.

"Mrze ga, jer je Hrvat kao i Brkić i sadašnje vodstvo HDZ-a, a malo ih je u politici. Mi smo prijatelji, domoljubi, Hrvati. Unutar HDZ-a će prevladati domoljubna opcija, uvesti će lustraciju, pomest će ih i uvest politiku ljubavi i odanosti prema državi. Od vodstva očekujem da se to promjeni. Apsolutno vjerujem sadašnjem vodstvu HDZ-a. Po nikakvim uvjetima ne bi surađivali s prošlim HDZ-om. Što više sadašnji HDZ napadaju uvjereniji smo da su na boljem putu", rekao je Podrug.

Progovorio je o problemu u Hajduku ističući kako je Torcida sasvim rodoljubna i desna, ali da njom manipulira vodstvo. Izrazio je nadu da će se navijači probuditi.

Navijački neredi su režirani u vrhu države, ukazuje Podrug, da bi se na taj način uzeli glasovi Kolindi Grabar Kitarović i HDZ-u u Splitu i Dalmaciji.

(Crveni) Fašisti su svjesni da moraju učiniti sve kako ne bi izgubili na parlamentarnim izborima. Hrvatska u rukama onih koji je vole jest definitivni poraz krucijalne misli jednog od najvećih zločinaca prošlog stoljeća o tome kako će prije Sava poteći uzvodno nego

Hrvati imati državu. Doista je njima MI ILI ONI. Računaju na činjenicu da su svi glavni mediji u njihovim rukama. Bili su i na predsjedničkim izborima pa su ih izgubili. Ali što im drugo preostaje? Prije nego što je ustvrdio kako *Hrvati rijetko uključuju mozak* Luka Podrug je citirao jednu moju izjavu kao poruku pred slijedeće izbore:

Ugasite televizor, uključite mozak!

Predsjednički izbori pokazali su da Hrvati sve više uključuju mozak, zar ne?

Glas Brotnja, 27. 4. 2015.

Dragovoljac.com, 27. 4. 2015.

Kamenjar.com, 27. 4. 2015.

Naslov:Re: Fwd: "MI ILI ONI" – MI KOJI NE VOLIMO
HRVATSKU ILI ONI KOJI JE VOLE

Datum:Mon, 27 Apr 2015 09:55:10 +0200

Šalje:durdica

Prima:pecaric <pecaric@element.hr>

>

>Dragi Joža

evo u prilog i divne stihove A.G.Matoša.

Pozdrav

Đurđa

U katedralu jedne teške noći,

uđoh tiho i pridoh do oltara,
Sa zvonika jecahu zvona stara,
htio sam duši molitvom pomoći
Kad tamo pri tamnom visokom odru,
jedna žena gledaše u daljinu,
Tri su joj boje ovile haljinu,
prepoznah crvenu, bijelu i modru.
I reče mi tiho: moli se sinko
Nad nama pletu neke čudne niti,
Hrvat je opet tako teško biti...

A. G. Matoš

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

„ZA DOM SPREMNI" I EDUKACIJA

Predsjednica Kolinda Grabar – Kitarović kaže kako na utakmici između Hrvatske i Izraela nisam čula skandiranje 'za dom spremni': "Prije utakmice sam na Facebooku pozvala na dostojanstveno navijanje protiv rasističkih povika. U svakom slučaju to osuđujem", kaže predsjednica, i dodaje da se zbog toga ne može sankcionirati nogometnu reprezentaciju.

"To je nemoguće kontrolirati, toga se možemo riješiti jedino edukacijom. Policija je odradila sjajan posao, spriječila je sve što se moglo spriječiti."

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/kolinda-grabar-kitarovic-na-stadionu-nisam-cula-skandiranje-za-dom-spremni-1071485>

Da one koje tvrde da je ZDS rasistički pozdrav treba educirati potvrđuje biskup Uzinić.

Gostujući u emisiji "Intervju tjedna" Hrvatskog radija, on je odgovarajući na novinarsko pitanje o hrvatskoj opterećenosti prošlošću te ispadima govora mržnje u javnom prostoru istaknuo kako se nadao da ćemo se nakon izbora prestati baviti ideološkim podjelama i politikanstvom, te kako mu se čini da je nekome u interesu da hrvatski narod ostane razjedinjen. Kao što znamo duboka podjela je najavljena s Milanovićevim ILI MI ILI ONI, a ovo što se nastavilo događati najavio je tvrdnjom da će gubitnici vlastima prirediti pakao. Educiranje oko pozdrava ZDS započeo je biskup rekavši:

"Nadao sam se da ćemo se nakon izbora prestati baviti tim stvarima. Treba se time baviti, ali ne za političke poene nego na povijesnoj razini i utvrditi istinu. Na temelju te istine se može stvarati društvo

koje ima zajedničke nazivnike. Ta situacija koja se događa oko ideoloških prepucavanja, a time smo strašno zatrovani zadnjih 5-6 godina, ponekad imam osjećaj da je to dirigirano ili izvana ili možda iznutra. Kao da netko ima interes da kao narod budemo razjedinjeni oko nebitnih stvari. To se odnosi i na pozdrav 'Za dom spremni'. Oni koji to danas kažu ne zazivaju ustaška vremena, ali to isto nje toliko bitan pozdrav da bi oko njega trebali trošiti toliko vremena i da bi on trebao mutiti strasti među nama", rekao je Uzinić.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/43217/Uzini%C4%87-Imam-osje%C4%87aj-da-netko-dirigira-ideolo%C5%A1kom-podjelom-dru%C5%A1tva.htm>

Bivšem pomoćniku ministra socijalne skrbi Vicku Goluži sigurno neće biti jasno da nekome uopće treba edukacija:

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
DOMOVINI KLICAT GLASNO
ZA DOM SPREMAN ŽIVOT DATI
LJUDSKOM UMU NIJE JASNO?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
S KOJOM HRVAT ZA DOM KLIČE
DA JE ŽIVOT SPREMAN DATI
SVE DOK ŽIVI, DOK SE MIČE?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
SAMO KAD JE HRVAT SPREMAN
ZA DOM DATI ŽIVOT GOLI
ZNADE SAMO JUGONEMAN.

ZNADE SAMO MRŽNJA ČISTA
KOJU SVAKA RIJEČ BOLI
JUGOJATA KOJE GRAKČE
I KAD HRVAT BOGA MOLI.

ZNADE SAMO MRŽNJA ČISTA
SVAKE RIJEČI, SVAKOG ZNAKA
U KOJOJ SE NE NAZIRE
ZLOČINAČKA PETOKRAKA.

Ali zar nije ponajbolji način za biti u paklu: od ljubavi praviti pakao? Može li se educirati npr. uredništvo *Jutarnjeg lista* koja već u naslovu teksta kaže:

PREMIJER JE PRISUSTOVAO NA UTAKMICI NA KOJOJ SE SKANDIRALO 'ZA DOM' Protiv ustaštva se ne reagira običnim kurtoaznim priopćenjem

<http://www.jutarnji.hr/premijer-je-prisustovao-na-utakmici-na-kojoj-se-skandiralo--za-dom--protiv-ustastva-se-ne-reagira-obicnim-kurtoaznim-priopcenjem-/1548837/>

Zar nije logičnije da oni znaju da je ovadržavastvorena na Domovinskom ratu u kome su pozdrav ZA DOM SPREMNI koristili HOS-ovci, a i mnogi drugi branitelji, kako nas upozorava sstopostotni hrvatski ratni invalid Mario Filipi:

*Za dom spremni je bio pozdrav kojim se je pozdravljalo ne samo u HOS-u, nego i u drugim postrojbama, barem u Slavoniji što osobno svjedočim, a vjerujem i u drugim regijama gdje je bio rat. I danas sam ponosan na taj izvorno hrvatski pozdrav. Da su barem ovi koji vrište na taj pozdrav bili tada s nama pa da su čuli stravičan muk u eteru, jer kad su četnici čuli taj pozdrav, „us**li su se toliko da nisu mogli ništa reći na „motorolu“. Sramota je da naši političari, prije svega povjesničari nisu za 25 godina zaslužili svoju plaću da objasne svijetu ne samo pozdrav Za dom spremni, nego i stvarnu znanstvenu povijesnu istinu o Nezavisnoj državi Hrvatskoj, Anti Paveliću, ustašama, Jasenovcu, Šaranovoj jami i svemu drugom. Ovako nam bilo kakvo bezvrijedno smeće soli pamet o tome gdje je „mrlja“. A takve spodobе same nisu više nego upravo to – mrlje.*

Zapravo zar nije upravo to o čemu piše Filipi ono zašto se danas inzistira o "ustaškom" pozdravu. Ima i logike u tome. Toliko mrze branitelje koji su im oteli njihovu Jugoslaviju, pa im je draže da je ZDS isključivo ustaški pozdrav. Bolje i ustaški, samo da nije braniteljski. Uzgred budi rečeno branitelji su danas jedini istinski

antifašisti jer su pobijedili fašističke agresore na svoju državu! A kad je tako jesu li oni koji su protiv hrvatskih branitelja – rasisti? Kako educirati one kojima su HOS-ovci ustaše i fašisti? Kakvi su to ljudi koji tako nešto kažu za one kojima je Vukovar skinuo kapu:

Stiže medalja za junaštvo u ratu!

(...)

<http://www.dnevno.hr/domovina/vukovar-hos-u-skinuo-kapu-stize-medalja-za-junastvo-u-ratu-907550>

Da, mogu li se educirati oni koji znaju da je Hasanbegović snimljen s kapom HOS-ovaca, a po onom *Lažu Srbi i to im je od Boga dano* optuže ga da je nosio ustašku kapu?

Mogu li se educirati oni koji u svome podaničkom životu nikad, ni u mislima, nisu napustili *region*? Kad su našega imenjaka Šimunića srpske slugе onako dušmanski napali i osudili, drugi imenjак Stjepandić, pripadnik „neprijateljske emigracije“ u Njemačkoj, počeo se raspitivati po svijetu, kako na taj pozdrav gledaju u drugim zemljama. Vidi zla: koga god je pitao, svi su ZDS, a nitko nije ZRS (za *region* spreman)! Kad hoćete počastiti Nijemca, onda mu kažete da je „heimatverbunden“, a Kinezu „liam shi (恋家)“. U Kamerunu živi 20 milijuna stanovnika, koji govore 200 jezika. U svakome tom jeziku ima naravno i pozdrav ZDS i nitko se od njih zbog toga ne smatra rasistom.

Zar ne može predsjednica Grabar Kitarović preko svoje diplomatske mreže doznati ono što je doznao dobro umreženi znanstvenik Stjepandić? Zašto njega ne pita za mišljenje? Je li problem možda u tome da predsjednica nema nijednog savjetnika iz dijaspore, koji bi joj rekao kako o domoljublju razmišljao u slobodnome svijetu?

Mogu li se educirati oni koji napadnu Predsjednika Sabora akademika Reinera zbog prijedloga da se Hrvatski sabor ponovno nazove imenom koje je promijenjeno 2000. tvrdnjom da je to ustaški naziv? Zar nije očito da oni samo javno manifestiraju svoju mržnju prema hrvatskoj državi? Tko može takove educirati?

Mogu! Ali stalnim ponavljanjem istine. Za edukaciju takovih sigurno može dobro poslužiti i batina, tj. Ne davati im hrvatske (USTASKE) kune koji oni tako puno vole, kao ni medijski prostor.

I tko bi tu bili profesori? Oni koji brane jugokomunističku paradigmu u hrvatskoj povijesti kakvo su npr. Jakovina, Goldstein, Klasić,.. ili oni koji njeguju hrvatsku paradigmu? Zar hrvatskim političarima ne bi trebalo biti mnogo važnije što kaže bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest prof. dr. sc. Mirko Valentić? Pogledajmo što on kaže o nedavnom Pupovčevom biltenu u "Hrvatskom tjedniku", 24. 03. 2016.::

ZA PUPOVCA JE HRVATSKO DOMOLJUBLJE GOVOR MRŽNJE

...Postavimo društvu oko Biltena SNV te brižnome Miloradu Pupovcu i javnome glasilu "Novosti" otvoreno pitanje: Zašto Srbima u Hrvatskoj smetaju koncerti Marka Perkovića Thompsona i njegova pjesma "Ne ćete u Čavoglave niste ni prije", ili njezin uvodni dio koji počinje sa starodrevnim hrvatskim pozdravom "Za dom spremni"... Pravo pitanje glasi: što li se danas mota po glavama izdavača "Biltena no.6" i njihovog idejnog vođe Milorada Pupovca? Gospodo, pravo političko pitanje danas glasi: na kojoj to strani treba tražiti govor mržnje u kojem se napada i Predsjednica Republike Hrvatske: ono najljepše što nam semoglo dogoditi poslije smrti prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana?

Naravno, jasno jeda je govor mržnje očit kod svih onih koji danas u RH sprovode velikosrpski Memorandum SDANU 2.

Edukacija može pomoći samo kod onih koji nesvjesno HOS-ovce i druge branitelje i njihov pozdrav poistovjećuju s ustašama.

Ili da budemo pošteniji u tome. Ako su njima oni Ustaše,možemo li mi prihvatiti dosadfašnje historiografiju o NDH, kao istinitu. Očito ne!

Ja zapravo mislim da je ponajbolja edukacija humor, kako nas uče HOS-ovci. Jednostavno – treba im se rugati. A nitko ne zaslužuje više ruganja nego oni koji zapravo sprovode srpske interese u RH. Čak je i Milošević njihove ratničke idole i njihovu "bežaniju" u

"Oluji" usporedio sa zečevima. A oni još uvijek sanjaju zečeve i njihove sluge na vlasti u RH.

Narugao sam im se veći i zbog hajke na ZDS u Osijeku. Naslov teksta bio je: *GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?*

<http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/79239>

Zapravo kada su Srbi i njihove sluge u RH u pitanju nije jasno je li to šala na njihov račun ili je doista istina, tj. Za njih je zaista ZDS i "Bojna Čavoglaver" izazivao toliki strah, da su nakraju doveli do njihove "bežanije" u "Oluji"?

Otkud takova dvojba?

Marcel Holjevac u tekstu znakovita naslova *Ni eksplozije u Bruxellesu ne mogu nadglasati hrvatsku šutnju* daje primjer koji potvrđuju taj stravičan učinak ZDS i Thompsona:

"Ako ćemo iskreno, ima mnogo više Šešelja u RH koji šetaju slobodno, na stadionima uzvikuju 'Za dom spremni', drže koncerte s Pavelićevim slikama", ispalio je "mali Sloba" Dačić, danas ministar vanjskih poslova Srbije.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-ni-eksplozije-u-bruxellesu-ne-mogu-nadglasati-hrvatsku-sutnju-907733>

Mali Sloba je bio i predsjedavajući Generalne skupštine UN-a (kada je već Slobodan bio mrtav, pa nije on mogao). Dakle, čovjek zauzima vrlo visoke položaje u srbijanskoj i u svjetskoj politici. Pa kad on zapravo kaže da je pravljenje zečeva od Srba najveći mogući genocid moramo mu vjerovati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

27. 03. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

18. 02. 2016.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“

General Ivan Tolj je u svom govoru pročitao i svoje pismo koje je uputio autoru:

Poštovani i dragi Akademici, iznenadili ste me Vašom željom da Vam predstavim Vašu novu knjigu "Oba su pala." Hvala Vam za još jedan veliki doprinos, kojim ste obdarili našu hrvatsku, kulturnu, znanstvenu i političku zbilju. Pokušavam zamisliti prazninu kojom bismo bili "ispunjeni", da nema stotina i stotina Vaših tekstova, desetaka i desetaka dosad objavljenih Vaših knjiga i radova. Ne samo da ste najveći hrvatski matematičar i jedan od najboljih u svjetskim razmjerima - već ste, a to me osobito raduje, čovjek i Hrvat, posve posvećen dobru našega naroda i Domovine. Pravi ste melem mnogim ranama naše prošlosti i sadašnjosti, koja nije onakva kakvom smo je sanjali i za koju su živjeli, umirali i ginuli ponajbolji sinovi hrvatskoga naroda na svim našim Križnim putevima, sve do Domovinskoga rata i stjecanja državne nezavisnosti i punoga međunarodnog priznanja. Iz vaših knjiga, između ostaloga, iščitavam potrebu za žurnim prestankom rashrvaćivanja i ugrožavanja samoga opstanka naše mlade države i naroda. Nakon ratne, slavne, i oslobodilačke Oluje, a i nakon svih naših pogrešaka i propusta od 1995. naovamo, potrebna nam je posvemašnja duhovna, gospodarska, demografska, kulturna i obrazovna Oluja. Vi u Vašim knjigama i tekstovima, detektirate "mlinsko kamenje" koje nas pritišće i neda nam da izronimo i da se okrenemo prema životu i budućnosti. Nije točno, kao što neki pišu i govore, da ste, da smo,

"desničarski" uronjeni u prošlost. To govore oni koji se desetljećima bave iskrivljavanjem i krivim, namjernim interpretiranjem naše povijesti s ciljem da nas ocrnjivanjima i po tisuće puta ponovljenim lažima, mitovima i pretjerivanjima što duže drže da tapkamo u mraku i igramo njihovu igru, svih mogućih "izama" i totalitarizama. Svako osvjetljivanje spornih pitanja i razračun s nametnutim krivotvorenim i lažnim hipotezama iz prošlosti vrli, dežurni "povjesničari" nazivaju ustašizacijom. Jasno je, da to oni namjerno i programirano pišu i govore. Sve čine da se ne dogodi ova druga Oluja. Znaju oni da bez osvjetljene prošlosti, nema svjetla u sadašnjosti, pa prema tome ni u budućnosti. Jer, njima još uvijek "u tunelu usred mraka svijetli zvijezda petokraka", bez obzira na sva zlosilja koja su pod tim znakom počinjena nad hrvatskim narodom. Vaša će nova knjiga, kao, uostalom, i sve dosadašnje, izazvati i slaganja i neslaganja. Neslaganjima se, osobno tako mislim, više veselim. Možda nam otkriju još pokojeg novog "genija" na hrvatskoj, društvenoj, znanstvenoj, kulturnoj i političkoj sceni. Možda ima još "genijalnijih" od recimo Tvrtka Jakovine i "obrazovanijih" i "stručnijih" od Slavka Goldsteina. Osim toga, neslaganja će nam donijeti još koju Vašu knjigu. Dobronamjernima na radost, zlonamjernima na žalost.

Ne znam je li Vam knjiga izašla iz tiska. Volio bih je pozorno pročitati u opipljivom, papirnatom smislu. Nisam Vam ja baš veliki pobornik ovih kompjuterskih, elektroničkih blagodati. Hvala Vam što ste mi je poslali i na takav način. Pozorno sam pristupio čitanju.

Jasno, spreman sam, kad bude trebalo i kada Vi to isplanirate, uključiti se u neka od predstavljanja, kojih će, nadam se, biti diljem Hrvatske i drugdje po Europi i svijetu gdje žive Hrvati. I ovih nekoliko mojih spontanih i iskrenih redaka, neka budu, ako Vi to želite, nekakav oblik predstavljanja.

*Prijateljski,
gen. Ivan Tolj*

JOSIP PEČARIĆ:

Dozvolite mi na početku da Vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste u ovako lijepom broju došli na predstavljanje knjige „Oba su pala“. Zahvaljujem se organizatoru Zboru udruga Hrvatski ratni veterani i posebno mr.sc. Zvonku Sesaru koji je po običaju izvršno vodio ovo predstavljanje. Naravno posebna zahvalnost i predstavljacima generalu i književniku Ivanu Tolj, te novinaru i publicisti Igoru Vukiću i kolumnisti i publicisti Marku Ljubiću koji je napisao i predgovor knjige.

Knjiga „Oba su pala“ zapravo čini cjelinu s prethodnom knjigom koju smo također ovdje predstavili, *“Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!”*, Zagreb, 2015. a s knjigom *“Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska”*, Zagreb, 2015. one daju trilogiju koju bi mogli nazvati PROTIV FAŠIZACIJE HRVATSKE. Naime, svjedoci smo iz dana u dan optužbama od tzv. antifašista svega i svakoga u RH za fašizam. Svima je jasno da jedino tako oni uopće mogu opstati u Hrvatskoj. Ali to je i sprovođenje velikosrpskog Memoranduma SANU 2. O Memorandumu SANU 2. je prije dva dana u emisiji *Markov trg* govorio admiral Davor Domazet Lošo. Lošo kao da je objašnjavao zašto se ova knjiga zove “Oba su pala” kada kaže: *“Hrvati su pobjednici samo to još većina nije osvijestila.”* Kao što možete naći u mojim knjigama, tekstovima hrvatskih kolumnista – posebno Zvonimira Hodaka, i admiral stalno upozorava na poznatu Churchillovu izreku o fašistima koji sebe nazivaju antifaašistima. Posebno treba naglasiti kako je u emisiji naš admiral rekao nešto na što i ja stalno upozoravam pa je dano i u naslovu prve knjige u spomenutoj trilogiji: Istinski antifašisti danas jesu samo hrvatski branitelji jer su pobijedili velikosrpski fašizam! U prikazu tog razgovora na portalima ta itekako važna tvrdnja na žalost uopće nije navedena!

Marcel Holjevac (dnevno.hr, 17. 02. 2016.) kaže kako je prava bitka za vlast počela tek nakon rata, a do tada je zahvaljujući zajedničkom neprijatelju vladalo primirje između udbaške i one druge Hrvatske ...Nakon 2000. Partija je na juriš, uz logistiku s Pantovčaka, zaposjela sve ono što je izgubila devedesete na izborima. Preuzela je kontrolu nad pravosuđem, tajnim službama, vojskom, policijom, institucijama civilnog društva, raširila se po

manje-više svim medijima, znajući kako su stvarni centri moći ipak negdje drugdje, a ne u Banskim dvorima i na Pantovčaku. Naravno, institucionalna uporišta su im bila bitna, jer se odande dirigiralo tajnim službama, ne u svrhu sigurnosti zemlje, nego u svrhu obrane vlastitih stražnjica i vlasti od oporbe.

Kraj rata je zapravo obilježila vojno redarstvena operacija „Oluja“. Najveličanstvenija pobjeda kojoj, kao što znamo, tadašnja i današnja oporba se nisu radovali. Cijeli narod jest, ali oni nisu. Oni su dali sve od sebe da se osude naši generali zbog „Oluje“ i kao što znamo nisu uspjeli. Strategija srpskih slugu u RH u cilju izjednačavanja krivnje, a time i rehabilitacije srpskog fašizma je izjednačavanje branitelja i ustaša. Kako to nisu uspjeli preko suda u Haagu, idu otvoreno na takovo povezivanje djela branitelje - naših HOSovaca. Za to im služi pozdrav ZA DOM SPREMNI.

Evo što je nedavno o tome napisao Marko Ljubić u tekstu: *Zlatko Hasanbegović 'demokratskim antifašizmom' ponizio antifašističke milicije*, dnevno.hr, 11. 02. 2016.:

"Više sam puta pisao različitim povodima o javnim i političkim previranjima oko pozdrava ZDS.

Zbog čega je taj pozdrav kriminaliziran?

Ne zbog NDH, ne zbog Pavelića, već zbog kriminalizacije Domovinskoga rata kao temelja suvremene Hrvatske. Iz istoga razloga se nameće antifašizam kao temelj suvremene državnosti.

Potpuno istih.

Jer, antifašizam u temeljima suvremene Hrvatske, s nositeljima koje predstavljaju Pupovac ili Stazić, Mesić ili Pusić, te ukupna ljevica i antifa milicije, usporediv je s cijanidom u krvožilnom sustavu čovjeka, pri čemu se cijanid predstavlja kao – lijek.

Ničim se ne može politički uništiti hrvatska državnost kao njihovim antifašizmom.

Zbog toga je i osmišljen i ustanovljen.

Za dom spremni je bio ratni pozdrav slavnih postrojbi HOS-a u obrani Hrvatske od srpske agresije.

Zbog toga je ZDS problem, a ne zbog Pavelića.

Zbog toga što je HOS sa svojim bojnim pozdravom, sa svojom simbolikom, dio slavne hrvatske ratne i osloboditeljske prošlosti jer je u samim temeljima Domovinskoga rata kao temeljnica suvremene

hrvatske države pa ga je u nastojanjima kriminalizacije suvremene Hrvatske – nužno ogaditi i kriminalizirati.

Ako je ZDS zločinački pozdrav, onda je i HOS zločinačka vojska, a onda je i suvremena Hrvatska nastala na – zločinu.

Treba li to nekome zdrava razuma crtati?

Ponekad treba."

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/zlatko-hasanbegovic-demokratskim-antifasizmom-ponizio-antifasisticke-milicije>

Pa sve je počelo s braniteljem Markom Perkovićem Thompsonom i njegovom „Bojnom Čavoglave“ koja i jest simbol Domovinskog rata, a nastavilo se s Josipom Šimunićem i potpisnicima Peticije ZDS. Sličnu hajku i iz istih razloga, koje tako sjajno opisuje Ljubić, doživjeli su Predsjednik Hrvatskog (DRŽAVNOG) Sabora akademik Reiner i ministar Hasanbegović. Zato je ta tema stalno prisutna u mojim knjigama, pa i u ovoj!

Marko Ljubić je nedavno (7Dnevno, 08. 01. 2016.) , dnevno.hr, 12. 01. 2016.) pisao i o nečemu što je nazvao – vjerovali ili ne – Pečarićevo pravilo:

Akademik Pečarić je shvatio, kao vrhunski trener, da se najmanje golova prima kad najviše imaš loptu u nogama, da se najbolje braniš kad igraš na tuđoj polovici terena i da su najbolji obrambeni igrači Messi, Chavi, Rakitić, Iniesta.

Jer, staviš li deset Vukojevića u obranu – izgubio si utakmicu.

Bog ti ne može pomoći.

Dakle, poučak akademika Pečarića je – stisni antifašiste na njihovu polovicu, baci im kost, nek' se zabave lajanjem i isprazni im agresiju na beznačajnim stvarima, pa to radi svaki dan, a radi svoj posao.

(...)

Važno je avangardistima (to su – zapravo - jugo-komunistei u službi sprovođenja Memoranduma SANU 2) ne dati novac. Državni novac. Njima je to kao pupčana vrpca djetetu u majčinoj utrobi ili sisa nakon rođenja. Jer ih obuzme duh avangardizma, postanu nasilni i nervozni kad su siti, za razliku od većine poznatih živih bića, pogotovo životinja.

Od objave tog njegovog teksta do danas jedino što imamo u Hrvatskoj je upravo to o čemu je Ljubić tada pisao. Kada je ministar Hasanbegović počeo postupati po tome znamo što je sve doživio tj.

vidjeli smo na što su sve spremne srpske sluge *u svrhu obrane vlastitih stražnjica i vlasti*, kako to kaže Holjevac.

Zapravo je Ljubić u nizom tekstova nastavio pisati o tome. Doslovno svakodnevno ga čitamo na portal dnevno.hr. Čitajući ga tako iz dana u dan zapitam se ima li netko pametan u RH koji će mu onemogućiti pisati za mene i meni slične. Zar ne vide kako bi za sve nas bio korisniji kao savjetnik bilo Predsjednici države ili Predsjedniku Vlade RH.?

DR. SC. Stjepan Razum je prošle godine u članku: *Logor Jasenovac je komunističko-velikosrpski mit. (Hrvatska vjernost. Časopis za hrvatski martirologij. Gospić, 10./2015., br. 11, kolovoz 2015., str. 55-58.)* ukazao i na moje djelovanje u raskrinkavanju velike laži o tom logoru koja je također trebala poslužiti da vlast u RH i dalje ostane u rukama onih koji mrze neovisnu državu hrvatskog naroda. On konstatira:

Akademik Pečarić je u svoje dvije knjige, napisane kao odgovor na neznanstvene i mitomanske knjige velikosrbskoga "znanstvenika" dr. Milana Bulajića, dao pravi zamah logičkom pristupu razrješenja pitanja sabirnog polja u Jasenovcu.

Da, laži o Jasenovcu služile su nekada u očuvanju Jugoslavije, a danas u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2 od strane tzv. „antifašista“. Zato je i u ovoj knjizi puno toga dano o Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac čiji je predsjednik dr. Razum, a tajnik današnji predstavljatelj, mogli bi slobodno reći i koautor dobrog dijela knjige - Igor Vukić. Njegove zasluge u razobličavanju laži o Jasenovcu su ogromne i u to će se uvjeriti svi koji pročitaju i ovu knjigu. HVALA mu na svemu što je uradio i što će još uraditi u tom izuzetno važnom poslu. Nadam se da će hrvatske vlasti znati iskoristiti ga na najbolji mogući način i omogućiti mu nastavak rada. I njemu i Društvu!

Vratimo se „Oluji“. Kada govorimo o njoj, govorimo vjerojatno o najljepšim danima u našim životima u životima svih Hrvata koji nisu srpske sluge. Sjetimo se kako je general Ivan Tolj, koji je danas predstavio ovu knjigu, tijekom „Oluje“ vodio tiskovne konferencije u funkciji glasnogovornika i zapovjednika Informativnog stožera. U veljači 2000. nova srbokomunistička vlast ga je razriješila dužnosti pomoćnika ministra obrane za odnose s javnošću i informiranje.

Nakon toga je umirovljen. Imao je tada 46 godina! Ali tada su na vlast došli oni koji se nisu radovali „Oluji“. Uloga u „Oluji“ očito mu je bio veliki krimen, zar ne? A mi smo mu uvijek zahvalni zbog toga: HVALA TI GENERALE! Ponosan sam što si i Ti predstavio ovu knjigu.

Uobičajeno je da autor na predstavljanjima zahvali svima koji su pomogli u stvaranju ove knjige. To sada i činim, a zapravo sam poseban naglasak stavio na današnje predstavljače jer su oni doista i zaslužili ovakvu zahvalu, zar ne?

HVALA!

ŠTITI LI I NOVA VLAST PROTUHRVATSKO DJELOVANJE MILORADA PUPOVCA I NJEGOVOG SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA?

U svom komentaru: *Publikacija koja širi mržnju i narušava međunacionalne odnose između Hrvata i Srba* prof. dr. sc. Stipe Kutleša konstatira:

Govor mržnje (kad bi samo ostalo na govoru) propagira vodstvo i članstvo SNV i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ). Valjda zato da „opravdaju“ prošlogodišnji iznos od 7.700.000 kn dobiven od hrvatskih poreznih obveznika ili ovogodišnji znatno niži iznos od 1.800.000 kn, ali još uvijek prevelik za posao koji rade: oni naime napadaju i blate hrvatsku državu, u kojoj i od koje žive, i čitav hrvatski narod. Zar to zaslužuje toliku količinu novaca? Koliko je npr. novaca dobilo od hrvatske države Hrvatsko nacionalno vijeće – Zajedništvo izvandomovinstva i domovine (HNV)? Dobilo je nula kuna. Čija je onda ovo država? U normalnim državama koje do sebe drže takve udruge, kao što su SNV i VSNMGZ, zabranjuje se i kažnjava zbog širenja međunacionalne mržnje. Jedino Hrvatska nagrađuje one koji je mrze i rade protiv nje. Sve što je hrvatsko tim je udrugama i pojedincima ustaško i fašističko.

Svoj komentar prof. Kutleša završava ovako:

Ukratko, publikaciji koja širi mržnju i narušava međunacionalne odnose između Hrvata i Srba treba potpuno uskratiti financiranje, a ima elemenata i za sudsko gonjenje odgovornih za tu publikaciju. Pupovac je uostalom, kao i nedavno Stanimirović, osuđen od strane Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) za veleizdaju RH. Njega su neki nazvali „zločincem za pisačim stolom“.

Tko je prof. dr. sc. Stipe Kutleša?

Znanstveni je savjetnik u Institutu za filozofiju u Zagrebu i redoviti profesor na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu.

Rođen 1955. u Duvnu (Tomislavgradu), B i H. Osnovnu školu pohađao je u Duvnu i Zagrebu. Gimnaziju završio u Zagrebu (1974.). Diplomirao filozofiju (A) i povijest (B) na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1979) i fiziku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1982.). Magistrirao na poslijediplomskom studiju "Povijest i filozofija znanosti" u Dubrovniku (1986.). Doktorirao na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1993.). Boravio na "Institute for Advanced Studies", University of Edinburgh (1999.).

Bio je zaposlen u Zavodu za povijest i filozofiju znanosti HAZU (1984.-2002.) i od 2002. u Institut za filozofiju u Zagrebu gdje je obnašao dužnost ravnatelja Instituta (2002-06). Sudjelovao u nekoliko znanstvenih projekata, a sada je voditelj znanstvenog projekta „Metafizičko utemeljenje znanosti i njezino osamostaljenje od metafizike" (191-1911113-1095).

Predaje na Hrvatskim studijima (od 1993.), na Filozofskom fakultetu DI u Zagrebu (od 1994.), na PMF-u u Zagrebu 1993./94.), na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1996.-98-), na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru (od 2006), Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu (ITK). Mentor više diplomskih radova, 4 magisterija i 2 doktorata.

Glavni je urednik Filozofskog leksikona Leksikografskog zavoda „Miroslav Krleža" (2012.).

Pročelnik Odjela za filozofiju Matice hrvatske (2000.-2003. i od 2014.).

Organizator godišnjih filozofskih simpozija Odjela za filozofiju Matice hrvatske u Sarajevu (2003.-06.). Izlagao na znanstvenim skupovima i kao pozvani predavač u zemlji i inozemstvu.

Član uredništva časopisa Filozofska istraživanja, *Synthesis philosophica*, biblioteke Filozofska istraživanja (1995.-2004.), *Croatian Journal of Philosophy* (2001.-04.), član savjeta časopisa *Croatian Journal of Philosophy* (od 2005.), *Prolegomena* (od 2002.), *Metodički ogledi*, *Hrvatska misao* (od 2007.), *Nova prisutnost* (od 2009.). Član Udruge za promicanje filozofije, Odjela za filozofiju Matice hrvatske, Odjela za prirodoslovlje i matematiku Matice

hrvatske, Hrvatskog prirodoslovnog društva, Hrvatskog fizikalnog društva, Hrvatskog filozofskog društva.

Član Organizacijskog odbora simpozija "Dani Frane Petrića" (1992.-2005.), znanstvenih skupova Instituta za filozofiju, simpozija FFDI u povodu 300 obljetnice rođenja Ruđera Boškovića i dr.

Suraduje s Leksikografskim zavodom "M. Krleža" (Hrvatski biografski leksikon, Hrvatska enciklopedija, Filozofski leksikon), Maticom hrvatskom, s Proleksisom, Hrvatskim prirodoslovnim društvom i dr.

<http://branjeljski-portal.hr/Novosti/HRVATSKA/Razgovor-s-prof.-dr.-Stipom-Kutlesom-Vladajuci-su-Hrvatsku-unazadili-za-nekoliko-desetljeća>

Nije ni čudno da čovjek s takovom biografijom zna precizno detektirati stvari. Dok većina naših ljudi misli da je SNV kažnjeno zbog svog protuhrvatskog djelovanja – ono je itekako nagrađeno, a kako navodi prof. Kutleša društva koja se bore za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa još uvijek nisu dobrodošla. Njih se materijalno ne stimulira, pa kao Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac moraju tražiti donacije, da bi uopće radili ono što im je zadaća. Evo proglasa s tim u svezi ovog društva:

**Svim domoljubnim Hrvatima u Domovini i svijetu,
i svim istinoljubivim ljudima!**

Poziv na novčano podupiranje rada

Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac

Društvo su 2014. godine osnovali hrvatski povjesničari, akademici i novinari kako bi ustanovili što realniju sliku događaja u ratnom i poratnom logoru u Jasenovcu, tj. od 1941. do 1951. godine. Predsjednik društva je dr. Stjepan Razum, voditelj Nadbiskupijskog arhiva u Zagrebu, a tajnik Igor Vukić, novinar i publicist iz Zagreba. Među članovima društva su i javni djelatnici kao što su Josip Jurčević, akademik Josip Pečarić, Tomislav Vuković, Mato Artuković, Goran Ante Blažeković, Branko Hebrang, svećenici

Stjepan Kožul, Anđelko Koščak, Vladimir Horvat, publicisti Mladen Ivezić, Smiljana Šunde, Stipo Pilić i drugi.

Društvo je 2015. godine izdalo knjigu „Jasenovački logori-istraživanja“, u kojoj su prikupljeni dosadašnji rezultati njegova rada. U knjizi su tekstovi dr. Vladimira Horvata, Igora Vukića te Stipe Pilića i Blanke Matković.

Istraživanja članova društva za razdoblje Drugog svjetskog rata pokazuju da je Jasenovac bio radni logor, odnosno zatvor za aktivne protivnike Nezavisne Države Hrvatske te za skupinu Židova koja je bila izuzeta od deportacija u njemačke logore. Postupci protiv Židova, uključujući i deportacije, bili su provedeni pod snažnim njemačkim pritiskom.

Osim nekoliko kažnjavanja zbog održavanja discipline (nakon bijega zatočenika ili zbog sumnje u dizanje pobune) u jasenovačkom logoru do 1945. nije bilo skupnih, masovnih likvidacija. Nakon 1945. godine logor nastavlja raditi kao sabiralište za hrvatske domoljube, zarobljenike te stvarne ili izmišljene protivnike komunističkog režima. U Staru Gradišku i Jasenovac dovođeni su i prvi kažnjenici zbog Informbiroa prije no što su preseljeni na Goli otok. Odatle i pridjev "trostruki" u nazivu društva.

Istraživanja se temelje na izvornim arhivskim dokumentima, razgovorima s bivšim zatočenicima, na analizi objavljenih knjiga i članaka o logoru i drugim autentičnim povijesnim izvorima. U tom smjeru društvo će nastaviti raditi i u narednom razdoblju.

Utvrđivanje realnih činjenica o događajima iz Drugog svjetskog rata i poraća još uvijek je opterećeno dnevno-političkim utezima. Zbog toga povjesničari koji rade u ustanovama koje financira država i nakon gotovo 25 godina hrvatske samostalnosti izbjegavaju osjetljive povijesne teme. Jasenovac i općenito Nezavisna Država Hrvatska za njih su zabranjene teme. Stoga će se tim temama i u narednom razdoblju baviti uglavnom nezavisni istraživači koje okuplja naše društvo.

Dosadašnji smo rad temeljili na dobrovoljnom i besplatnom angažmanu pojedinaca. Budući da su još uvijek veliki izazovi pred nama, a i mnogi osporavatelji, želimo započeti intenzivnije proučavanje fenomena Jasenovac, a to znači punim radnim vremenom barem jednoga istraživača.

U tu svrhu obraćamo se svim hrvatskim domoljubima i svim istinoljubivim ljudima da kao pojedinačni donatori i podupiratelji novčano pomognu istraživanje fenomena Jasenovac. S obzirom na to da je duhovno zdravlje nacije osnovni preduvjet svakoga napretka pa tako i gospodarskoga, očekujemo pomoć i od gospodarskih subjekata.

Pozivamo vas da pomognete objektivno i nezavisno istraživanje logora u Jasenovcu i drugih zbivanja u Hrvatskoj za vrijeme Drugog svjetskog rata i poraća.

Društvo je pravna osoba, upisana u Registar udruga Republike Hrvatske. Novčano poslovanje obavljamo preko bankovnog računa, čime osiguravamo transparentnost i namjensko trošenje darovanog novca. Donacije je moguće uplatiti na račun Društva kod Privredne banke:

IBAN: HR3523400091110722737 SWIFT: PBZGHR2X

Imena donatora objavljivat ćemo na našoj mrežnoj stranici, a u budućnosti vjerojatno i u tiskanom obliku, osim ako to netko od donatora izričito ne želi.

www.drustvojasenovac.wordpress.com.

e-pošta: drustvo.jasenovac@gmail.com.

Za Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac,

Igor Vukić, tajnik [v. r.]

dr. zn. Stjepan Razum, predsjednik [v. r.]

Koliki je značaj ovog društva pokazali su ponajbolje oni kojima nije u interesu zaštita hrvatskih nacionalnih interesa. Prošla protunarodna vlast je odugovlačila godinu dana sa samnom registracijom Društva. Kako je društvo ubrzo tiskalo značajnu knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković, Krenuli su napadi. Tadašnji Posebni savjetnik za kulturu Predsjednika Vlade RH Slavko Goldstein (inače (ne)svršeni srednjoškolac) je dao izjavu koja je zabrinula mnoge u Hrvatskoj. Njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u

Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*. Zato je svojevremeno poslano Pismo HAZU s pozivom za slobodu znanstvenog istraživanja koje su potpisali npr. akademik Josip Pečarić, prof. dr. sc. Matko Marušić, akademik Andrej Dujella, dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački, akademik Dubravko Jelčić, akademik Marin Hraste, akademik Andrija Kaštelan, dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski, prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu, prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački, Ante Ivas, biskup šibenski, akademik Stanko Popović, akademik Žarko Dadić, akademik Ivan Aralica, prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a, akademik Frano Kršinić, dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski, mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski, akademik Stjepan Gamulin, prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za

filologiju, izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju, dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član

HAZU, Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti, prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije

znanosti i umjetnosti, prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i niz drugih znanstvenika, kao npr. prof. Kutleša, i poznatih javnih osoba.

Koliki je značaj Društva ponajbolje je pokazao sam Slavko Goldstein, sada bivši Posebni savjetnik za kulturu, jer je najavljena njegova knjiga PROTIV ovog Društva. Ne knjiga protiv neke knjige već protiv Društva! O tome vidjeti moj tekst: *PRIZNAJE LI SLAVKO GOLDSTEIN DA SU ON I NJEGOV SIN KAVANSKI POVJESNIČARI?*

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/josip-pecaricpriznaje-li-slavko-goldstein-da-su-on-i-njegov-sin-kavanski-povjesnicari>

Naravno, Društvo je zato moralo biti spomenuto u protuhrvatskoj publikaciji SNV-a i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ) *Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015.* pa na str. 20 govore o Stjepanu Razumu, predsjedniku revizionističkog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a na str. 26.-28.:

(...)

Dakle, i nova hrvatska vlast je odlučila financirati protuhrvatske udruge. Da to nije slučajno pokazuje i primjer bivšeg predsjednika Stjepana Mesića, kojeg je kao i Pupovca HNES etički osudio za veleizdaju. Povodom odluke Sabora da mu se SAMO smanje novci za rad njegovog Ureda Marko Ljubić u tekstu znakovita naslova: *Ukidaju li Most i Domoljubna koalicija Mesićev status, ili ga štite?* konstatira:

„Mesiću se na ovaj način daje novi impuls političkog života i otvaraju vrata za novi val neprijateljavanja protiv Hrvatske. Samo je pitanje dana kad će mu razni Soroši i tko ga god zatreba za svoje prljave ciljeve, zbog „nerazumijevanja“ hrvatske vlasti dati sve što treba.“

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/ukidaju-li-most-i-domoljubna-koalicija-mesicev-status-ili-ga-stite>

Zato je prirodno upitati li se:

Štiti li i nova vlast protuhrvatsko djelovanje Milorada Pupovca i njegovog *Srpskog narodnog vijeća*?

Akademik Josip Pečarić

Otkud takova dvojba?

Marcel Holjevac u tekstu znakovita naslova *Ni eksplozije u Bruxellesu ne mogu nadglasati hrvatsku šutnju* daje primjer koji potvrđuju taj stravičan učinak ZDS i Thompsona:

“Ako ćemo iskreno, ima mnogo više Šešelja u RH koji šetaju slobodno, na stadionima uzvikuju ‘Za dom spremni’, drže koncerte s Pavelićevim slikama”, ispalio je “mali Sloba” Dačić, danas ministar vanjskih poslova Srbije.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-ni-eksplozije-u-bruxellesu-ne-mogu-nadglasati-hrvatsku-sutnju-907733>

Mali Sloba je bio i predsjedavajući Generalne skupštine UN-a (kada je već Slobodan bio mrtav, pa nije on mogao). Dakle, čovjek zauzima vrlo visoke položaje u srbijanskoj i u svjetskoj politici. Pa kad on zapravo kaže da je pravljenje zečeva od Srba najveći mogući genocid moramo mu vjerovati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

21. 06. 2016.

OPET O SRPSKO-HRVATSKOJ HRVATSKOJ

Vidim da je na Youtube-u emisiju Bujice u kojoj smo bili prof. Jurčević i ja do sada bilo 11.837 pregleda. Meni je posebno zanimljivo bilo to što je tekst koji sam vam dao s naslovom *Glas Brotnja o Bujici* nije precizna informacija. Naime tekst je napisao sam Velimir Bujanec. Kako nisam primjetio da on sam daje takove tekstove u kojima tako detaljno opisuje o čemu se govorilo u njegovoj emisiji, nisam ni stavio njegovo ime na kraju teksta koji sam vam poslao. Ali ipak sam provjerio u Glasu Brotnja i doznao da je g. Bujanec zaista autor tog teksta. Isprika g. Bujancu.

Mislio sam da je svima jasna poruka koju sam dao na kraju emisije s srpskom podjelom nas Hrvata na Ustaše i Srpske slugu. Rekao sam: A ja vam ne volim biti sluga. Promjenio sam uobičajen način kada prvo izazovem šok tvrdnjom: „Ja sam Ustaša“, a onda dam i ovo o podjeli. Međutim, jučer me je na ulici sreo jedan gospon i pitao me što sam htio reći na kraju emisije s tim kako ne volim biti sluga. Rekao sam mu:

„Kada Vam netko kaže da ste Ustaša, nemojte se ljutiti. Dapače zahvalite se čovjeku zato što i on vidi kako Vi niste Srpski sluga.“

O Bujančevim emisijama piše i Hodak:

Zašto se “Posljednja večera” nikako nije mogla održati u Hrvatskoj? Zato jer bi Hrvati izdali Isusa još za vrijeme doručka!

Branimir Pofuk, notorni jugonostalgicar, opet se propeo iz petnih žila da nas trgne iz sna duboke fašizicacije Lijepe naše. Dežurni “liberalni” higijeničar ogorčen je na TV emisiju “Bujica” koja je preživjela usprkos Mirjani Rakić i vojnički discipliniranoj medijskoj blokadi lijevih medija. Uključujući naravno i Večernjak u kojem naš Brane Pofuk uporno propagira “bratstvo i jedinstvo”. Brane je energično protiv “zatvaranja očiju i začepeljivanja nosa pred tom pojavom.” Ta “pojava” je izuzetna gledanost te emisije izvan “nacionalnih frekvencija” tri velike televizije. Brani je neshvatljivo da se u Bujici pojavljuju Predsjednica Republike, šefovi stranaka, ministri i akademici. Da su se svi pojavili u “Nedjeljom u 2” Brane ne bi “ni reč rekel”. Ali u Bujici...?! Bujanac, direktan kakav već je,

a što je i razlog izuzetne gledanosti same "Bujice", okomio se "na mladog aktivistu" koji je upozorio UEFU da na francuskim stadionima spriječi izvođenje himne hrvatske nogometne reprezentacije i navijača "Lijepa li si". Kaže Pofuk: "Što je u njoj sporno, tema je u koju se ovdje neću upuštati". Naravno on zna, ali neće ognjištarima otkrivati kakva se to fašistička podvala krije u naoko benignom naslovu "lijepa li si".

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/zasto-se-posljednja-vecera-nikako-nije-mogla-odrzati-u-hrvatskoj-zato-je-r-bi-hrvati-izdali-isusa-jos-za-vrijeme-dorucka-932189>

*U emisiji s dva podpredsjednika HNES-a (Jurčević, Pečarić) tema je bio pozdrav ZDS, a kako je o njemu bilo riječi i u intervjuu Predsjednice to sam komentirao u tekstu: *Predsjednici je Thompson uz bok Stepincu, a Bojna Čavoglave je napravila više Srba zečeva od Oluje!* Tekst je inače objavljen na Glasu Brotnja.*

Jedan dragi prijatelj mi je jučer napisao:

Poštovani akademice,

sve je u pitanju, crni su oblaci nad Hrvatskom, postoji mogućnost da sve izgubimo, a ne samo pozdrav. Ako dođe do komunističke diktature neće Vas spasiti status akademika. Sada treba doista skupiti sve glave na hrpu, ako želimo opstati. Politika je ostvarenje mogućeg. Dobiveno na bojnome polju gubi se lagano za zelenim stolom.

Moj sin je jučer napustio Domovinu, jer ovdje nema za njega mjesta, premda je mladi čovjek s doktoratom znanosti, a Vi mi insistirate na pozdravu.

Odgovorio sam mu:

Da, jer su se s pozdravom odrekli HOS-ovaca. A prodaja branitelja je znak da su neki spremni prodati Domovinu. Evo sto mi je o tome napisao jedan branitelj:

Poštovani akademik Josip mi ne živimo u državi Hrvatskoj ta država je nešto imaginarno, ona ne postoji u mnogim glavama tako zvanih, po potrebi, Hrvatskih političara, za njih nije problem biti livo ili ti desno, bitan im je samo tron, kruna te takozvane njihove države. Za krunu sve će dati, prodati čaču, mater, dicu samo im je bitna kruna iz nje proizlazu sva moć, upravljanja ovim bjednim, zatucanim Hrvatskim pukom ispranog mentalnog sklopa. Pa u povodu tog

morbidnog predsjedničinog intervjua mali prilog od moje malenkosti. Moj objavljeni komentar na facebooku.

"Poštovana" predsjednice Hrvatske države, zašto poštovana pod navodnicima iz jednostavnog razloga zato što ne zaslužujete moje poštovanje. Predsjednik države koji zaslužuje moje poštovanje je onaj koji se neće bez pogovora pokloniti onima koji su do jučer klali, masakrirali, žerili, palili, uzduž i popriko mojoj domovini. Upravo vi vašim večernjim nastupom te istima dajete propusnicu da u nekoj bližoj budućnosti pođu stazama kojima su u krvavom piru harali devedesetim prošlog stoljeća. Predsjednice Za Dom nije nikakvi ustaški pozdrav jer ja ne prihvaćam da mene Hrvatskog vojnika dragovoljca Domovinskog rata vi etiketirate epitetom ustaše. Za vas i sve vama sličnima ja sam Dragovoljac, Hrvatski vojnik sudionik svetog Domovinskog obrambenog rata. Kao što su ZNG legalne hrvatske ratne postrojbe tako je i HOS ako n iste upoznati legalna, ozakonjena postrojba oružanih ratnih formacija Hrvatske države. Ako je HOS po zakonu legalna formacija a Je tada je i amblem HOSa na kojem piše Za Dom Spremni legalan i zakonski dozvoljen. Poradi ovih razloga nadam se da se na sljedećim predsjedničkim izborima nemate namjeru kandidirati, eto moja malenkost bar što se mene tiče to vam ne preporuča jer moj glas ako Bog da nećete dobiti."

Inace me čudi kako se hrvatski intelektualci ne zapitaju: "A zašto je njima tako važan pozdrav?"

Sve mi se čini da će i HDZ samo nastaviti Sanaderovim putem.

I onda će im biti kriv ZDS a ne oni sami jer se ne žele suprostaviti i braniti branitelje!

Bog,

Josip

P.S. Cini se da nisi gledao Bujicu:)))

Kasnije sam vidio kako i Marko Ljubić daje usporedbu intervjua Predsjednice i Predsjednika Vlade Srbije:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/hrvatsko-srpski-odnosi-drzava-srbija-i-hrvatska-bez-drzave>

Kada sam spomenuo Sanaderov put mislio sam na ono što je rekao Igor Peternel:

Izaberimo Plenkovića jer tako žele lijevi mediji

“Nekad je HDZ bila ozbiljna stranka. Neki su govorili i opasnih namjera! Nekad im je predsjednik stranke posprdno ismijavao guske u magli i vragove -crvene, žute i zelene, a koji su ga istovremeno itekako respektirali.

Danas im te guske i ti isti vragovi smijenjuju i postavljaju predsjednike! Tužno !!

Ajmo, Plenkija za predsjednika...hitno! Jer tako žele Jutarnji, RTL, Index.hr i Nacional!! A ni GONG nije protiv”,

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/hrvatsko-srpski-odnosi-drzava-srbija-i-hrvatska-bez-drzave>

A Sanadera uz Plenkovića veže i Marcel Holjevac (ali i Milanovića!) u dnevno.hr:

NOVA NADA ILI NOVI SANADER?

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/novi-predsjednik-hdz-izbor-vladimira-seksa-veleposlanstva-u-buzinu-ili-pantovcaka-932321>

Dakle Plenković i Milanović, velika koalicija koju zagovaraju. Korak smo do Srpsko-hrvatske Hrvatske.

O svemu ovome uvijek je dobro pročitati Benjamina Tolića:

<http://kamenjar.com/benjamin-tolic-strvinarska-gozba/>

Strvinarska gozba, kaže Tolić.

A bez strvinara nema ni Srpsko-hrvatske Hrvatske, zar ne?

03. 07. 2016.

UZ EMISIJU RADIO MOST MELBOURNE HB MOSTAR

Na poziv Petra Gele iz Melbournea sudjelovao sam danas na Radio mostu MELBOURNE HB MOSTAR. U 15-29 min trebalo je ponešto reći o nizu zanimljivih pitanja.

A doista živimo u zanimljivim vremenima. Davno sam podijelio Hrvate na Hrvate i one koji za sebe kažu da suHrvati. Danas to otvoreno priznaje i Milanović (MI ili ONI). Prije su se morali pretvarati kao da su Hrvati. Danas više ne. Zašto bi se pretvarali davole Thompsonovu pjesmu Lijepa li si, kad ona ne govori o Srbiji, zar ne? Zapravo sam ja tu podjelu davno i označio kao srpsku podjelu Hrvata na Ustaše i Srpske slugе, zar ne? Nedavno sam o tome govorio u Bujici, a ponovio sam i pitalicu o četnicima i Jugoslavenima, tj. O poštenim i pokvarenim četnicima.

Budućnost Hrvatske itekako ovisi od događaja u HDZ-u. Pred nama su izbori za predsjednika najveće hrvatske stranke Ali sjetimo se kako se baš i ne možemo pouzdati u ono što je danas ostalo od te stranke. Sjetimo se kako se manipulacijommože preko noći srušiti mnogo toga. Dovoljna je nekakva komisija koju je izglasao SDP dok je bio na vlast, a pritom je tadašnja oporba na čelu s HDZ-om napustila Sabornicu. Evo kako je to sjajno komentirao Igor Peternel iz HHO-a oodluke Povjerenstva u slučaju Tomislava Karamarka:

Dakle povjerenstvo za sukob interesa se direktno umiješalo u sastav izvršne vlasti,osudivši predsjednika jedne stranke za djelo koje ne postoji, pa se u skladu s tim on nema mogućnosti niti žaliti.

U čitavoj priči jedino je povjerenstvo za sukob interesa u sukobu interesa obzirom da ih je postavila partija, a ne konsenzus,, i kao tako postavljeni predstavljaju politicki sud, cirkus, čije su mišljenje HDZ i kompletna javnost trebali s gnušanjem ne samo odbiti već i ismijati, a povjerenstvo smijeniti!!

E sad, da nije bilo tog povjerenstva,ne bi bilo ni novog uzleta MOSTa, ne bi Predsjednica bila opet jako važna, ne bi SDP imao

šansu za povratak na vlast, ne bi Šeks izmislio Plenkovića i ne bi kojekakvi lobiji bili zadovoljeni.

Puno je previse razloga bilo za to da Dalija i ekipa odigraju svoju rolu!!

A glupi narod guta!

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/53122/Puno-je-previ%C5%A1e-razloga-bilo-za-to-da-Dalija-i-ekipa-odigraju-svoju-rolu.htm>

I doista "Povjerenstvo" zapravo ustvrdi da Karamarko može naštetiti zemlje, odnosno pomoći ako je u pravu i optuži ga jer on kao predsjednik stranke opasnih namjera može samo naštetiti. I HDZ odmah to prihvati.

Nije neobično što je Peternel spomenuo Plenkovića. Spomenuo sam u emisiji kako to u Hrvatskoj nazivaju Projekt Sanader II. I Sanadera su podržavali svi oni koji ne vole ni hrvatski narod ni Hrvatsku. Isto je sada s Penkovićem. Marcel Holjevac toduhovito komentira:

"Osobno, da sam u HDZ-u, bio bih jako skeptičan prema kandidatu kojeg mi preporučuju protivnici. Uz sve konje koje imaju u HDZ-u, ne treba im još i trojanski. A između trojanskog konja i konja kao takvog, većina ljudi će radije izabrati konja kao takvog. Dakle Milanovića."

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/marcel-holjevac-oj-partijo-iz-tri-dijela-ponovo-ces-biti-cijela-935526>

Međutim sreo sam neke kolege koji su istinski hrvatski orijentirani koji misle suprotno od Holjevca. Oni su valjda sretni što im mrzitelji svega hrvatskog poslije Sanadera sada nađoše i Plenkovića (ispričavam se g. Peternelu ako Šeks ima prvenstvo u tome).

Zar nije zanimljivo vidjeti hoće li i u kojem broju uspjeti HDZ-ovce uvjeriti da im nije na jb ol ji kandidat onaj za kojega oni znaju i vjeruju kako je najbolji dr. sc. Zlatko Hasanbegović. Na kraju emisije sam i sugerirao HDZ-ovcima da ne gledaju i čitaju glavne medije tj. da ih isključe, a uključe MOZAK. Kao što nam opjeva Marija Dubravac (Brisbane):

Da je nama Hrvatina Zlatko,

Pošten, skroman, spolja i iznutra,

*Lustraciju proveo bi slatko,
Zemlja bi nam procvjetala sutra.*

Zato Hasanbegovića pokušavaju uvjeriti kako su HDZ-ovci glupi ljudi pa oni neće glasovati za onoga kojega najviše vole, tj. Natjeravaju da sami priznaju da su glupi kada vole takvoga doktora znanosti, a ne onoga kojega im lijepo nude svi mrzitelji Hrvatske.

Pa kažite da se ne nalazimo u zanimljivom vremenu.

Naravno znamo kako se pokušava slomiti kraljeznica hrvatskom narodu napadima na pozdrav ZA DOM SPREMNI pa je i o tome bilo riječi na Radio mostu. Tako sam dobio prigodu ponoviti sve ono što i inače pišem o tim napadima zbog uloge koji je taj pozdrav odigrao u Domovinskom ratu. Sjećamo se da su im svi branitelji bili ustaše, država im je bila Tuđšmanova ustaška držva i sl. Zapravo sam i danas zapanjen činjenicom kako vrijeme prolazi, a Srbi i njihove sluge u RH sve više i više iskazuju svoj strahod ZDS. Tako je Srpski ministar vanjskih poslova Ivici Dačiću to već nacistički pozdrav. Jadničak naš mali, od svakog našeg branitelja mu se priviđa Hitler. S obzirom da su, po Miloševiću, naši branitelji od slavniH srpskih junaka (kako su se tek bojali od samihHOS-ovih oznaka) napravili zečeve, nije ni za čuditi se. Dok se naši političari ne usuđuju spomenuti stalni sud u Haagu i njihovu presudu o agresiji Srbije na Hrvatsku u cilju stvaranja homogene Velike Srbije uz načinjenih mnogih genocidnih radnji, dakle dok se naši političari ne usude ni pomisliti da se radilo o fašističkoj agresiji Srbije na Hrvatsku, njima su već hrvatski branitelji od Ustaša postali Nacisti. Tko zna, možda su čuli kako danas reći nekome u RH da je ustaša znači pohvaliti ga da nije Srpski sluga, zar ne?

<http://hr.n1info.com/a134494/Svijet/Regija/RH-je-jedina-zemlja-u-EU-gdje-se-pljesce-pozdravu-ZDS.html>

Bilo je još zanimljivih pitanja: Australski Hrvati, Hrvati u Boki, Hercegovci...

Govoreći o Hrvatima u Boki ispričao sam nedavnu priču kada sam dao potporu hrvatskoj stranci na lokalnim izborima u Tivtu, pa ih je neki tamošnji Hrvat u crnogorskim novinama napao za ustašluk zbog poznate Peticije ZDS. Narugao sam se jer sui Crnogorci držali

Dubrovnik u okruženju, pa su se i oni panično bojali HOS-ovaca i ZDS.

Da, čeka nas zanimljiv rasplet u HDZ-u. Doznat ćemo koliko je ostalo onih koji su za ponosnu Hrvatsku i onih drugih. Vidim da je to sjajno opisao Mario Maks Slaviček govoreći o onima koji su ZNA SE i onima koji su ZA SE.

<http://www.dnevno.hr/domovina/maks-slavicek-ima-snaznu-poruku-za-hdz-ovce-935687>

Ako najpopularniji HDZ-ovac Hasanbegović ne bude kandidat za predsjednika znat ćemo: ZA SE!

31. 08. 2016.

BOLJE JE PRIČATI A NE RADITI, ZAR NE?

Vlado Marušić je na portalu Glas Brotnja 29. 08. 2016. u svom reagiranju na zabranu Thompsonova koncerta u Švicarskoj spomenuo i moje pismo:

Na zabranu ovog koncerta reagirao je akademik Josip Pečarić koji se obratio Predsjednici RH, Ministru Branitelja RH, Ministarstvu inozemnih poslova RH izražavajući svoje nezadovoljstvo zabranom ovog koncerta što se dogodilo i 2009 godine kada su švicarske vlasti također zabranile koncert Marka Perkovića Thompsona zbog čega su Hrvati u Švicarskoj prikupili 5000 potpisa potpore Thompsonu negodujući protiv odluke švicarskih vlasti, pa sada s pravom Akademik Pečarić očekuje od gore navedenih državnih institucija RH svoje priopćenje i zaštitu simbola hrvatskog otpora Marka Perkovića Thompsona, no vidjećemo???

<http://glasbrotnja.net/vlado-marusic-thompson-fitilj-svijece-koja-gori-mraku-europe/>

Tri upitnika sugerira kako g. Marušić ne očekuje nikakvo reagiranje. Međutim, možda se kao reagiranje Ministarstva vanjskih poslova može shvatiti ono što je izjavio mr.sc. Slobodan Mikac, generalni konzul hrvatskog veleposlanstva u Švicarskoj:

“Znam da je imao zabranu nekoliko godina, zatim je odraden koncert, po meni je to previše buke oko jednog pjevača”, ocijenio je dodavši kako: “nije dobro da netko otvoreno poziva na mržnju, na netrepeljivost – takva retorika ne pripada ni u Hrvatsku ni u Švicarsku”.

<http://narod.hr/svijet/procitajte-sto-generalni-konzul-kaze-o-zabrani-koncerta-marka-perkovica-thomsona>

Vjerovali ili ne: Švicarci lažno optuže Thompsona kako “uvijek iznova” upada u oči zbog “ultra-nacionalističkih svjetonazora” i “veličanja fašističkog režima ustaša”, a generalnom konzulu takova laž ne smeta već svojom izjavom da za pravo Švicarcima. Kako njegovo Ministarstvo nije reagiralo na takovu izjavu ispada da u tom

Ministarstvu misle suprotno od Ministra branitelja koji je Thompsonu napisao:

„Tvoj nadasve domoljuban duh i promicanje vrijednosti pravednog i osloboditeljskog Domovinskog rata bili su snažna potpora i hvalevrijedan primjer domoljublja i snage hrvatskog zajedništva.“

Ili samo šalju u svijet na mjesto generalnog konzula čovjeka koji ništa ne razumije? Bilo kako bilo itekako su odmah trebali reagirati na ovakvu sramotnu izjavu.

A zabrana je bila izvrsna prigoda da HDZ pokaže kako oni i djeluju kada su u pitanju hrvatski nacionalni interesi. To bi im dobro došlo u vrijeme kada Milanović ustašuje po Hrvatskoj, računajući kako svoje biračko tijelo ne može izgubiti pa mu je cilj pokazati da u HDZ-u ne smiju ni reći ono što se ne sviđa moćnicima u EU i šire. Izvrsna prigoda i da pokažu da Plenković nije doveden da bi zaustavio Karamarka koji je sve više i više pokazivao kako su mu hrvatski nacionalni interesi važniji od interesa EU-a.

Izvrnu raščlambu Milanovićeve ustašovanja i ponašanja HDZ-a dao je Marko Ljubić u tekstu *Milanovićeve velika obmana*:

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-milanoviceva-velika-obmana>

Naravno mnogi hrvatski kolumnisti su pisali o tome. Sve te tekstove možemo podvesti pod naslov koji je dao Milan Ivkošić:

Hrvatska nastavlja skidati gaće pred svakim u EU, pa i pred četničkom Srbijom

http://www.vecernji.hr/premium/hrvatska-nastavlja-skidati-gace-pred-svakim-u-eu-pa-i-pred-cetnickom-srbijom-1109188?utm_source=Ve%C4%8Dernji+list&utm_campaign=533631b39c-

[Premium_NL6_17_2016&utm_medium=email&utm_term=0_d9b3729caf-533631b39c-67747401](http://www.vecernji.hr/premium/hrvatska-nastavlja-skidati-gace-pred-svakim-u-eu-pa-i-pred-cetnickom-srbijom-1109188?utm_source=Ve%C4%8Dernji+list&utm_campaign=533631b39c-)

Dujmović:

http://narod.hr/hrvatska/t-dujmovic-ljevici-klecaju-koljena-pred-beogradom-a-desnica-se-ukoci-kad-ih-berlin-washington-mrko-pogledaju?doing_wp_cron=1472242099.7031641006469726562500

Starešina:

<http://narod.hr/hrvatska/v-staresina-hrvatski-politicari-ne-vide-da-im-vucic-mic-po-mic-uhicu-je-drzavu-priprema->

[odcjepljenje?doing_wp_cron=1472628778.3752140998840332031250](http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24745-h-hitrec-starcevicanski-obracenik-zoki-koji-se-samoproglasio-novim-vodom-krajnje-hrvatske-desnice.html)

Hitrec:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24745-h-hitrec-starcevicanski-obracenik-zoki-koji-se-samoproglasio-novim-vodom-krajnje-hrvatske-desnice.html>

Šola

<http://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/agora/clanak/id/324805/petokolonas-sake-jada-iz-beograda>

Navest ću samo dio onoga što je napisao Hodak:

Pa da vidimo koje je to grozote "nabrijani" Zoki rekao da se čitav progresivni, pastoralni lijevi dio Lijeve naše tako zgrozio. Priznajem i sam da je nedopustivo reći za pristojne, europski orijentirane Srbe da su "šaka jada", da već 150 godina ne znaju koga bi pripojili, Makedoniju, BiH ili Kosovo te da takvi pretendiraju vladati Balkanom. Srbi stvarno nisu zaslužili da ih se ovako uličarski vrijeđa. Evo, Vučić je nedavno diplomatski i uljudno usporedio Oluju sa Jasenovcem. Je li ta usporedba uvredljiva? Jelena Lovrić, Ante Tomić, Nenad Stazić, Bojan Glavašević, Milorad Pupovac, Vedrana Rudan i gledaoci Žikine dinastije sigurni su da nije. I Carl Bildt se slaže sa njima. I redakcija Jutarnjeg istog je mišljenja. To je sloboda govora i izražavanja. Čl. 38. Ustava RH. Kad mladašni po-četnik Vučić kaže da Srbija neće više dozvoliti Oluju onda je to figurativna metafora. Pa koliko je oluja nanijela štete našim narodima i usjevima? A tek u svijetu?! Kad Ivica Dačić, Slobin đaćić, kaže da će se referendum u RS održati inače će Srbija "da tamo pošalje vojsku" to ne treba odmah bukvalno shvatiti. Dok se po sistemu "skup'te se, skup'te četnici" vojska skupi, Rusi daju naoružanje, Merkelovica odobri akciju, proći će dosta vremena. Kad četnički vojvoda Nikolić, zvani od milja Toma grobar, uspoređuje Milanovića s Pavelićem, a RH sa NDH-om, onda on zna da na taj način priličnom broju ljudi u Lepoj njihovoj šalje birane komplimente.

I na tako rafinirane fino složene pohvale od strane komšija Zoki, umjesto da se nakloni i zahvali, on huliganski šteti idiličnim odnosima dviju prijateljskih država. Neki hlebinski političari misle da Zoki jednostavno "ne može kontrolirati svoj izričaj." Još kako

može! Osobito ako je sve što je rekao o Srbiji čista, destilirana istina. Srpska vladajuća garnitura je šaka jada. Problem je što to oni još ne znaju. Da je Srbija vojnički jaka kao 1991.g., uz ovakvu podršku Rusije i logistiku Angele Merkel, u Zagrebu bi Pavle Kalinić proglasom tražio da se akumuliraju rezerve hrane, vode, soli, šećera za prvih deset dana. No, to ne znači da jednog dana, a možda i prije, Srbija neće biti spremna. Kao i toliko puta prije.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/zasto-svakog-kolovoza-pobjesne-srbi-orjunasi-udbasi-jugonostalgicari-stare-komunjare-mladi-kriptokomunisti-gledaoci-zikine-dinastije-etablirani-cetnici-i-sva-stoka-sitnog-zuba-949922>

Pitanje je hoće li svojim izjavama Milanović ipak odbiti od sebe one na koje sigurno računa a za kojima Hodak poručuje:

Oluja će vas pratiti do kraja života u vašim zečjim dušama.

O njima piše Holjevac:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/hrvatskim-antifasistima-je-blizi-vucic-nego-milanovic-950296>

Međutim, prof. dr. sc. Zdravko Tomac već u naslovu svoga teksta kaže što hrvatska vlast, umjesto priča, treba napraviti:

Hrvatska treba podići optužnicu protiv Vučića, Nikolića i Dačića!

[http://direktno.hr/en/2014/kolumne/58943/Hrvatska-treba-podici-optuznicu-protiv-Vucica-Nikolice-i-Dacic!.](http://direktno.hr/en/2014/kolumne/58943/Hrvatska-treba-podici-optuznicu-protiv-Vucica-Nikolice-i-Dacic!)htm

Svojevremeno sam i sam pozivao vlast da pokrene sudsku tužbu za ratne štete, što je i logično poslije presude stalnog suda u Haagu po kojoj je Srbija izvršila agresiju na Hrvatsku u cilju stvaranja homogene velike Srbije i pri tome izvršila niz genocidnih radnji. Znamo da iz vlasti nikada nisu naveli ni te činjenice što je vjerojatno Milanoviću bio signal da može ustašovati, jer vladajući ne smiju.

A što tek reći na sajan prijedlog Ivice Marijačića (Hrvatski tjednik, 25. 08. 2016.):

Ukidanje Zakona o općemu oprostui jedina učinkovita protumjera prema Srbiji

Marijačić svoj tekst završava ovako:

Pozivanje Srbije na razum danas je, na žalost, jednako nedjelotvorno kao i u vrijeme rata jer ta država očito nije doživjela civilizacijsku transformaciju. Tuđman im je bezbroj puta nudio mir, ali je on i svatko drugi znao da mira ne će biti bez prave lekcije koja je

uslijedila u obliku operacije Oluje. Hrvatska vojnička čizma pregazila je agresora u samo par dana i nanijela mu poraz koji će ga još dugo, dugo boljeti. Unatoč toj boli i veličini pobjednika koji im je abolicijom dao mogućnost da shvate zabludu, nisu izvukli nikakvu pouku. Ali ni hrvatske vlasti nisu izvukle pouku da Srbija ne će popustiti u svome nasilju ako ju se na to ne primora.

Ukinimo, dakle, Zakon o općemu oprostima pa ćemo brzo vidjeti kako se susjedna agresivna država povlači. Što bi značilo ukidanje toga Zakona? Prvo bi desetak tisuća Srba koji su se vratili u Hrvatsku, brzo pobjeglo u Srbiju jer su sudjelovali u agresiji, među njima zacijelo i silovatelji vukovarskih žena koji danas slobodno šecu gradom herojem i čak su zaposleni u policiji, pravosuđu i ostalim institucijama. Neka odlaze, za takvima nitko ne bi plakao, a ako bi neki ostali – ima u hrvatskim zatvorima još mjesta za njih. Nadalje, stotinjak i više tisuća Srba ne bi se usudilo napustiti Srbiju, što je također dobro. Vrijeme je, dakle, da se Hrvatska počne ponašati kao pobjednica, a ne kao gubitnica rata iz 90-ih, ne da bi ikoga ponižavala, nego da bi vratila prirodni poredak stvari u kojemu nije moguće da poraženi agresor izbjegne kaznu i plaćanje odštete, a kamoli da on sudi žrtvama svoje agresije.

Cijeli tekst možete naći na:

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/24738-i-marijadic-ukinurti-zakon-o-opcemu-oprostu-jedina-ucinkovita-protumjera-prema-srbiji.html>

Da, postoje sjajni prijedlozi kako Hrvatska može pokazati da je ponosna i samosvjesna država. Samo da su takovi i njeni političari. Zato je prijedlog da se reagira na Thompsona bio samo prijedlog da se počne. Zar izbori nisu itekako zgodna prigoda za tako nešto?

26. 09. 2016.

HASANBEGOVIĆ I MINISTAR KULTURE I POTPREDSJEDNIK VLADE RH!

Sinoć sam bio na dobrotvornom koncertu „Najboljih hrvatskih tamburaša“ u Sisku za stipendiste Zaklade „Fra Bonifacije Ivan Pavlečić“.

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/arhiv/3640-koncert-najboljih-hrvatskih-tamburaa-za-stipendiste-zaklade-fra-bonifacije-ivan-pavletić>

Naravno, raduje me svaki susret s biskupom Košićem. Odmah mi je komentirao moj prijedlog za ministra Hasanbegovića. A da biskup prati moja „izvješća“ vidio sam kada je na lijep način upitom zapravo pokazao da zna kako vam nisam poslao link na njegovu propovijed na misi za pok. Antu Paradžika:

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/3632-homilija-na-misi-za-pok-antu-paradika-21092016>

Doista sam to trebao uraditi, zar ne?

Kao što znate, svoja dva zadnja „izvješća“ naslovio sam: *HASANBEGOVIĆ uz dosadašnje Ministarstvo treba dobiti i mjesto potpredsjednika Vlade RH!*

A jedini moj komentar je u oba „izvješća“ bio:

Računica je jednostavna, pa se zapravo svodi na razinu inteligencije mandatar.

Hasanbegović je bio najbolji ministar. Zato je pametno najbolje nagraditi ga, zar ne? Priglupo je razmišljati treba li mu oduzeti nešto gdje je bio najbolji, a pametno dodati najboljem još nešto - tj. nagraditi ga! Ako si iole inteligentniji mandatar.

Naravno, ako se radi o tome da je HDZ od ZNA SE prešao na ZA SE, taj račun ne vrijedi!

U čemu je bit prijedloga?

Poslao sam u svojim „izvješćima“ niz tekstova koji pokazuju zašto je i kako je Hasanbegović postao najbolji ministar za mnoge državotvorne Hrvate. Evo kako ga doživljava kolumnist 7Dnevno i dnevno.hr Marcel Holjevac:

Bumerang Hasanbegović

Ako se slogan "vjerodostojno" može primijeniti na ijednog hrvatskog političara, to je Zlatko Hasanbegović. Smiren, uvijek argumentiran, strpljiv, inteligentan, erudit s vizijom. A vizija je nešto čega u HDZ-u gotovo da nema od Tuđmana.

On je suprotnost diplomatima i birokratima u stranci, čovjek kojeg nije briga tko podržava njegove stavove, nego jesu li oni ispravni i činjenično utemeljeni. Zato se nikako ne uklapa u viziju novog, nekonfliktnog i "antiekstremističkog" Plenkovićevog HDZ-a kojeg na sva usta hvale lijevi radikali poput Jelene Lovrić i Jurice Pavičića. Upravo zbog svojih pozitivnih osobina, on je strahovita prijetnja za tranzicijom i neprovedenom lustracijom stečena prava eks-komunističke nomenklature, i stoga na udaru difamacije i medijske hajke koja se služi manipulacijom poznatom kao "reductio ad Hitlerum". Usto, on je Karamarkov kadar – a zna se da je najsigurniji način u politici da preživite pad svog političkog mentora s vlasti taj da šutnete nogom njegov politički leš, javno obznanite da ste preobraćeni i da više niste zavedeni, i da se zakunete na odanost novom vođi.

Što Hasanbegoviću, jasno, ne pada na pamet. On zna da ga centri moći i gremiji o kojima je govorio Šeks i koji kroje hrvatsku politiku u njoj ne žele, i da se njih pita. A ne Pupovca. I jasno mu je zacijelo, kao intelektualcu i erudit, da nikad nije bio u igri za novog ministra kulture, jer ga Buzin i Berlin tamo ne žele, a njima se Plenković zamjerati ne želi. Ako mu to nije bilo jasno prije, bilo mu je jasno na proslavi izborne pobjede, kad je stajao negdje u kutu, daleko od svečane pozornice.

I upravo zato je javno postavio pitanje svom stranačkom šefu hoće li zadržati svoj dosadašnji resor, i hoće li Pupovac sastavljati hrvatsku vladu. Pupovčevo izlijetanje mu je došlo kao naručeno: sad se stranačko vodstvo mora izjasniti, i više ga ne mogu tek tako u tišini gurnuti u stranu i marginalizirati u stranci, što je očito bila namjera. Jasno je da je on bio tek pokazni "desničar" u novom HDZ-u, u kojem caruju "cuckservatives", konzervatici samo po imenu, koji su preuzeli sve bitne svjetonazorske premise ljevice, i da s izborima njegova uloga završava.

Njegova rečenica iz ovojednog intervjua u Večernjem, „jedan od problema HDZ-a nakon 2001., ali i prije toga, bila je bezidejnost u svjetonazorsko-ideološkom smislu, a s druge strane svođenje stranke u jedan konglomerat interesnih grupacija koje nisu imale nikakvu posebnu ideologiju, već je borba za moć bila jedina poveznica među njima“, gađa u samo središte problema. Prilično je jasno da HDZ danas nije vođen baš nikakvom idejom ni hrvatske suverenosti ni izvorne kršćanske demokracije. Naprotiv. Pretvara se u transmisiju Bruxellesa na daljinski upravljač, i ne pada mu na pamet baviti se svjetonazorskim pitanjima i raščišćavanjem odnosa prema komunističkoj prošlosti. Hasanbegović ne želi pristati na politiku „nećemo sad o tome, ajmo malo o porezima“, i stvara se dojam da namjerno želi isprovocirati vodstvo, koje ga ne smije zadržati a ne može ga tek tako odbaciti radi popularnosti u biračkom tijelu HDZ-a, da ga javno šutnu iz stranke. Jer ne želi da ga jednostavno u tišini gurnu u kut sobe i izvuku iz naftalina pred sljedeće izbore, kad im budu trebali njegovi glasovi.

Urade li to, a vjerojatno će morati, on bi im se jednog dana mogao vratiti poput bumeranga. Što ga jače bacite, jače vas opali po glavi na povratku.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-vjera-u-boga-tehnicka-roba-957538>

Zapravo pravo pitanje je: Kako je moguće u RH da se o najboljem ministru uopće raspravlja treba li on to biti i dalje ili ne treba?

Da, zar nije logičnije nagraditi najboljega, a ne razmišljati treba li ga kazniti zbog toga. Moj prijedlog – znači – jedna mogućnost kako nagraditi najboljega.

Tako se pokaže i drugima da doista i oni trebaju biti vjerodostojni, a ne se bojati da će biti napadnuti od onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu.

Znači mandatar ima sjajnu priliku da to svima stavi na znanje, a pri tome skine i mnoge hipoteke oko toga što znači njegova Europska Hrvatska i kako je on bez protukandidata došao na vlast u HDZ-u.

Ako hoćemo jednostavni odgovor na postavljeno pitanje onda je to nešto na što ukazujem još od 1987. godine:

HRVATI NE ZNAJU DA JE NAPAD NAJBOLJA OBRANA!

Pogledajte kako je kampanja protiv Hasanbegovića krenula. Srpske „Novosti“ objavile su sliku Hasanbegovića s kapom HOS-a. S kapom jedinica za koje se ne veže niti jedan zločin u Domovinskom ratu, ali koje su bile strah i trepet agresorskim vojnicima. Poznata je priča kako su iz opkoljenog Dubrovnika tražili njihove oznake jer ih se agresori panično boje. „Novosti“ su objavile tvrdnju da se radi o ustaškoj kapi, što za njih i jeste istina jer su za agresore svi branitelji to bili, a i Tuđmanova Hrvatska im je bila ustaška Hrvatska. Međutim, mnogi ljevičari u RH su to spremno prihvatili. Evo i danas u Dujmovićevoj emisiji na HTV-u se spominje kako je „nosio nekakve kape“ bez pravog reagiranja na to. Dakle umjesto da uslijedi žestok odgovor na te koji se poistovjećuju s agresorima, zapravo to posredno priznaju, mi do danas imamo stalno blaćenje Domovinskog rata, HOS-ovaca i ministra Hasanbegovića. Jednostavno i samo zbog toga što Hrvati ne znaju da je napad najbolja obrana. Umjesto da ih se natjera da dokazuju da oni nisu protiv neovisne hrvatske države i protiv hrvatskog naroda Hrvati im izlaze u susret i raspravljaju treba li nekoga smijeniti ili ne zato što je prepoznat kao izuzetni političar i državnik koji zna braniti i hrvatsku državu i hrvatski narod.

Znam da je ova moja priča uzaludna jer je pričam evo već skoro 30 godina, a samo rijetki su razmijeli o čemu pričam. Čak i pravilo odnosno poučak koji valjda postoji oduvijek poneko krsti mojim imenom.

Tako naš sjajni kolumnist Marko Ljubić piše:

Zbog toga je važno, pristupajući komunikaciji i suživotu s takvima, primijeniti pravilo koje ja zovem – Pečarićevo pravilo.

Akademik Pečarić je shvatio, kao vrhunski trener, da se najmanje golova prima kad najviše imaš loptu u nogama, da se najbolje braniš kad igraš na tuđoj polovici terena i da su najbolji obrambeni igrači Messi, Chavi, Rakitić, Iniesta.

Jer, staviš li deset Vukojevića u obranu – izgubio si utakmicu.

Bog ti ne može pomoći.

Dakle, poučak akademika Pečarića je – stisni antifašiste na njihovu polovicu, baci im kost, nek' se zabave lajanjem i isprazni im agresiju na beznačajnim stvarima, pa to radi svaki dan, a radi svoj posao.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/pecaricev-poucak-baci-stazicu-i-grbinu-880610>

A komentator „Krugoval“ na Portalu HKV-a piše:

Za ustaše treba primieniti poučak akademika Pečarića.

Pa navodi moj tekst:

*Još kao student u Beogradu zapazio sam da se svaka rasprava s kolegama završava tim njihovim «najsnažnijim» argumentom. Zato sam ubrzo takve rasprave počinjao tvrdnjom kako sam ja ustaša. Uslijedila bi uvjeravanja mojih kolega kako ja to nisam. Tako bi im glavni «argument» bio eliminiran, pa se onda moglo raspravljati i s argumentima. Slično je bilo kada sam 1987. došao u Zagreb. Shvatio sam da je taj «argument» i tu najsnažniji. Zato sam znao u društvu izjaviti kako sam ja ustaša. Nastupila bi konsternacija, a ja bih nastavio: **«Znate, ja sam živio u Beogradu, a tamo vam Hrvate dijele na ustaše i srpske slugе. A ja vam ne volim biti sluga!»** Poslije toga bi i sugovornici rekli da i oni ne vole biti slugе. Tijekom Domovinskog rata vidjelo se da oni koji su voljeli biti slugе, baš i ne vole neovisnu Hrvatsku. S druge strane bilo je puno onih – kojima je «U» doista bilo drago, koji su se uz većinu naroda stavili u obranu Hrvatske. Agresori su stalno i govorili da se bore protiv ustaša, bez obzira radilo se o regularnoj Hrvatskoj vojsci ili onima koji su na sebe stavljali slovo «U». Njima je neovisnost Hrvatske bila istovjetna ustaštvu.*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/21664-reakcije-na-jucer-odrzane-izbore-za-hrvatski-sabor.html>

Kao što sam nedavno u društvu nekih poznatih državotvornih Hrvata reagirao na tvrdnju da je već dosta priča o ustašama i partizanima rekao da meni nije dosta priča o ustašama jer su Srbi i srpske skuge u Hrvatskoj branitelje nazivali ustašama i RH ustaškom državom. A ja se ponosim i s braniteljima i s činjenicom da imamo svoju državu. Dakle Domovinski rat je samo proširio ono što sam tvrdio 1987 , a što je „Krugoval“ nazvao mojim poučkom.

A ako baš hoćete i o napadima i o pričama o zločinima u NDH poučak bi trebao biti i to: Kada imamo tolikih i takvih priča o ustašama u Domovinskom ratu i o Ustaškoj Tuđmanovoj Hrvatskoj zar nije prirodno upitati se, a koliko su nas tek lagali o NDH. Lažu nam o Domovinskom ratu u kome smo pobijedili i u nezavisnoj RH. A koliko su nam onda lagali u ratu u kojem su pobijedili Jugoslaveni i u njihovoj državi za koju su se borili (a bore se i danas)?

Političari koji žele biti hrvatski državnici trebaju biti svjesni da to nije lako. Akademik Franjo Tuđman je pokazao da mu je doista Hrvatska bila iznad svega, tj. pokazali su to svjetski moćnici tako što mu nisu došli na sprovod.

Jednom sam u šali mom dragom prijatelju redatelju sada pokojnom Krsti Papiću to prokomentirao:

Da ih je Franjo htio slušati i sprovoditi njihove, a ne hrvatske interese, Ti bi već u Hollywoodu snimio film o Franji i za njega bi dobio oskara!

A koliko bi se stvari već danas mogle promijeniti kada bi budući mandatar mislio o hrvatskim interesima, a ne o tome što će reći gazde iz svijeta, i Hasanbegović postao ministar kulture i potpredsjednik vlade RH, zar ne?

13. 12. 2016.

ZA DOM SPREMNI VS. ZVIJEZDA PETOKRAKA

Kardinal Franjo Kuharić je na susretu u Predsjedničkim dvorima, 29. rujna 1997. rekao:

«Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.»

Na žalost od 2000.-e godine kao da nema u Hrvatskoj političara koji razumije ovo pravilo.

To pokazuje i Marko Ljubić u svom najnovijem tekstu:

Hrvatskoj je cilj trajno riješiti odnose sa Srbijom i bez obzira na pritiske danas, upravo danas u ovakvoj Europi ima za to najbolju priliku. Njemačka ranjivost zbog sankcija, koju uz ostalo popravlja podvođeci Hrvatsku Srbiji, ili bar pokušavajući, kako bi nam mogli postrojiti počasnu gardu, dati nam kakvu pohvalu ili nagradu izvan festivalske konkurencije za neki Hribarov film, prilika je da Hrvatska jednostavno kaže – moramo poštovati načela.

A ta načela su:

Agresor na Hrvatsku, Srbija, mora platiti ratnu štetu, pri čemu su perverzne priče o tome da bi Srbija bankrotirala. Ne bi. Štetu treba plaćati pedagoški, stotinu godina, na način da boli, ali ne ugrožava, da se na toj obavezi odgajaju generacije Srba.

Srbija mora vratiti Hrvatskoj sve što Hrvatskoj kao slobodnoj državi iz zajedničke ili specifične povijesti pripada. Baš sve i bez cjenkanja. Od arhiva, do svih vrsta umjetnina, dobara, svega.

Konačno, ako bi Hrvatska danas pristala ovakvoj Srbiji, s rukama s kojih se cijedi krv stotina tisuća ljudi još uvijek, otvoriti proces bezuvjetnoga približavanja Europskoj uniji, odnosno preko nekih banalnih proceduralnih finti, preko kojih smo, da se ne zavaravamo uz ustupke Srbiji i mi postali članicom, onda je nužno hrvatskom narodu jasno reći da je takva Europska unija propast civilizacije te

da nam je bolje biti izvan toga zla. Jer afirmacija zla i načela ujedinjene Europe nisu mogući u istom identitetu.

Dakle, što je u ovome trenutku ključno prepoznati?

Čija je riječ teža, Plenkovićeva da Srbija mora ispuniti kriterije za ulazak u Europsku uniju, pri čemu navodi nekoliko, redom gotovo nebitnih i sekundarnih zahtjeva Hrvatske, ne otvarajući uopće pitanja koja je trajno cementirao Stalni međunarodni sud u Haagu proglašavajući Srbiju agresorom i međunarodnim zločincem, ili Merkeličina da je strateški interes Europske unije priključenje ovakve Srbije, ujedno obaveza Hrvatske uz isticanje te obaveze kao nekakve privilegije tipa budali šamara?

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-je-li-plenkovic-dobio-vojne-pocasti-u-berlinu-na-kredit-ili-za-zasluge>

Ali nije me Ljubić ponovno podsjetio na kardinala, već razgovor s prijateljima oko najavljenog povjerenstva koje treba odlučivati o simbolima iz prošlosti.

Konstatirao sam kako bi tu komisiju trebali nazvati pravim imenom: Komisija za izjednačavanje žrtve i agresora u Domovinskom ratu.

Zašto?

Pa već sama nakana da se uspoređuje zvijezda petokraka i pozdrav Za dom spremni je van svake pameti.

Svaki narod, svaka država koja je nastala i obranila se u ratu od agresora nikada ne bi ni pomislila niti formirala komisiju koja treba u isti koš znakovlje agresora i branitelja.

Činjenica je da danas u RH imamo situaciju da su agresorski simboli dobrodošli, ali braniteljski nisu. Prijedlog je možda motiviran time da je bolje i izjednačiti žrtvu i agresora, nego imati sadašnju situaciju kada se svi koji su bili ili su još uvijek protiv hrvatske države nametnuli takovu perverznu situaciju. Njima je Domovinski rat zločin, ali to ne smiju javno reći pa se pozivaju na nekakav antifašizam Hude jame ili Drugi svjetski rat. Zapravo najtočnije ih je zvati srpskim slugama jer je jednostavno usporediti što traže oni a što oni iz Srbije. Dapače lako je ustanoviti da rade ono što im diktiraju iz Srbije.

<http://kamenjar.com/vlatko-cvrtila-srbija-nas-zeli-diskreditirati-prikazati-nestabilnu-drzavu-koja-koketira-s-prosloscu/>

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70085/Tomac-'Novi'-SDP-u-samom-početku-nadmašio-sve-Milanovićeve-grozote.htm>
<http://www.maxportal.hr/premium-sadržaj/bernardic-plenkovic-mora-ukloniti-spomenik-hos-u-i-reci-da-je-ndh-najveca-sramota-hrvatke-povijesti/>
<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/45229-tomac-bernardic-mora-znati-da-je-45-a-je-bila-godina-masovnih-zlocina-i-hudih-jama>
<http://kamenjar.com/igor-peternel-neunistiva-ekipica-istom-partijskom-zadatku/>
<http://www.maxportal.hr/premium-sadržaj/ovo-je-verica-niksic-a-ovo-lazi-branimira-pofuka-iz-vecernjaka-o-aleksandri-zec/>
<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/da-između-402-djece-ubijene-u-agresiji-i-aleksandre-zec-postoji-uzasna-razlika-ona-jedina-nije-ubijena-zbog-nacionalnosti-982240/#axzz4SFQ7Qo9G>

Takvima se sjajno ruga, jer drugo i ne zaslužuju, Zvonimir Hodak: *“To je stvarno apsurdistan! Zemlja je to kojoj se nameće etnička odgovornost za jedan brutalni zločin, za ubojstvo Aleksandre Zec, a da pritom nitko ne smije ni spomenuti 402 djece ubijene za vrijeme agresije na tu zemlju. Jedna novinarska budaletina postavlja pitanje u kakvoj je uzročnoj vezi smrt 402 djeteta sa ubojstvom obitelji Zec. Što mu odgovoriti nego “idi bre da se lečiš” mada je po svoj prilici neizlječiv. Zemlja je to u kojoj skoro svakodnevno čitamo “mudre” analize dnevno-političkih događaja od čovjeka koji je svojim svjedočenjem 1972.g. otprovio u Staru Gradišku mnoge studente koji su u jednom trenutku povjerovali u Hrvatsku. Čovjek koji je detaljno opisao grozne zločine HV-a u Oluji te u obliku knjige sve to poslao u Haag. Tu knjigu je Haški sud proglasio potpuno pravno irelevantnom i nije dobila status dokaza. I danas taj čovjek, Žarko Puhovski, kaže: “Ako neće država, spornu ploču trebaju skinuti građani”. Koji građani? Možda oni koji su ubili 11 boraca HOS-a? Možda građani Borova sela koji su digli spomenik četničkom ubojici Vukašinu Šoškočaninu i koji mirno godinama ponosno stoji na oltaru otadžbine. Možda građanin Bojan Glavašević koji mudruje: “Sramotan spomenik u Jasenovcu, fašistički je”. Mudri Bojan koji je to postao naknadno, nakon rata. Vjerojatno je flomasterom na muda*

dodao slovo R. Njegov otac Siniša Glavašević, hrvatski ratni heroj javio je iz Vukovara: "Da nije bilo HOS-a Vukovar bi pao u rujnu mjesecu". Njegova jabuka nije pala daleko od stabla, ali je nažalost bila istrulila... Država smo u kojoj "fol legalisti" tipa Puhovskog, Glavaševića, Hrvoja Klasića, Jelene Lovrić, Milorada Pupovca ...skaču na zadnje noge zbog HOS-ovog grba koji je potvrđen u Uredu državne uprave kao integralni dio znaka Udruge dragovoljaca HOS-a. Kao takav je legitimno registriran pri Ministarstvu uprave još 1993.g. Pred Visokim vojnim sudom vođen je bio proces Paragi, Dedakoviću i Đapiću u kojem je poanta bila ideja da se HOS proglasi paravojnom jedinicom pod vodstvom trojice optuženih. Sva trojica su oslobođena. Utvrđeno je da je HOS regularna jedinica HV-a. Tu presudu suca Kosa potvrdio je i Vrhovni sud RH. Usput rečeno, svu trojicu optuženika branio sam ja i zato si uzimam pravo raspravljati o statusu HOS-a koji danas osporavaju upravo oni koji su priželjkivali i osuđujuću presudu na Visokom vojnom sudu u Zagrebu ili oni koji su pred hosovcima bježali kao zečevi kako je to plastično u času iskrenosti rekao njihov Slobodan Milošević. Ćirilične ploče u Vukovaru. Kome to smeta?

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/bakir-kao-i-uostalom-vulin-iskusni-pokerasi-vade-iz-rukava-adut-koji-odlucuje-ustase-982047/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hitrec upozorava i da se itekako treba utvrditi povijesna istina. Predlagačima je problem Jasenovac, dakle srpko-komunistički mit kojima su čuvali Jugoslaviju. Laž koju su koristili svo vrijeme najveće moguće Srbije koju su zvali Jugoslavija, pa je prirodno da je srpskim slugama taj mit važan i danas. Danas kada su hrvatski branitelji od vojske njihovih gazda napravili zečeve to im je jedino ostalo:

U aferoznom tjednu hrvatsko-srpska ćelija našla je još jednu poslasticu za opanjkavanje, za faši-ranje Hrvatske. U mjestu Jasenovcu podignuta je ploča ubijenim pripadnicima HOS-a, s velikim križem i sitno ispisanim slovima na njihovu ratnom i mirnodopskom obilježju, Za dom spremni. Zagrebačko-beogradska ćelija podignula se na noge lagane, zar u Jasenovcu, urlaju po medijima i u Saboru, mičite to odmah. Ploča ih je razgnjevila više od filma „Jasenovac – istina“ ili znanstvenih istraživanja Igora

Vukića i Blanke Matković o trostrukom logoru Jasenovac. Ne žele oni znati da su hrabri jasenovački HOS-ovci s tim riječima ginuli za slobodu moderne, demokratske Hrvatske, ne žele znati ništa drugo do li da je to navodno isključivo ustaški pozdrav, jer povijest ne znaju, a o Drugom svjetskom ratu učili su iz solunaških udžbenika. Stvar se malo zakomplicirala budući da je dokazana zakonitost tih triju riječi na hosovskoj oznaci, pa je ćelija progutala slinu. (Usput: na ne tako davnoj vojnoj smotri u Moskvi, razgovijetno se čulo kako ruski vojnici gromko viču: „Za dom svoj!“)

Kad smo već kod Jasenovca i predimenzioniranja, došlo mi je u ruke izvješće Petra Lungova, atašea, upućeno bugarskom veleposlaniku Jordanu Mečkarovu - o posjetu stranih dužnosnika akreditiranih u Zagrebu hrvatskom koncentracijskom logoru Jasenovac. Dokument br. 40/ T. A. Iz Bugarskog državnog arhiva, objavljen u zborniku Bugarska i NDH 1991.- 1944. Izvješće je pisano u Zagrebu 7. veljače 1942., vrlo iscrpno. Skupina akreditiranih, među kojima je bio i Lungov, sastojala se od predstavnika njemačkih, mađarskih, bugarskih i rumunjskih atašea za tisak, a bila je tu i predstavница Associated Pressa. Iz opširnog teksta izdvajam bilješku o kartoteci svih zatočenika koja se čuvala u zgradi u mjestu Jasenovac, o dokumentima u tri primjerka. Dalje navodi Lungov da se godišnje iz državnoga proračuna odvaja za logore 200 milijuna kuna. „U Hrvatskoj ima pet koncentracijskih logora sa 20.000 zatočenika“, piše ataše, „a u logoru Jasenovac smješteno je oko 1500 ljudi.“ Odveli su skupinu i u sam logor, okružen bodljikavom žicom i drvenim kulama za stražu, vidjeli ljude koji ondje rade u ropskim uvjetima, u željezariji, ciglani i pilani i drugdje. Svaki zatočenik je imao broj na „traci“, Židovi su nosili žute trake, Srbi plave, a Hrvati crvene. Lungov je nabrojio desetak baraka, te dodao da se gradi još 25.

Skupinu su vodili Eugen Kvaternik i „Maks“, kako Lungov bez prezimena navodi privremenog zapovjednika logora. Kvaternik je hvalio kartoteke zatočenika, nazivajući ih vrlo dobrim.

Gdje su te kartoteke?

Da ruski vojnici gromko viču:

ZA DOM SVOJ!

S druge strane na objede po njemačkom tisku u kojima sudjeluju srpske sluge iz RH reagira dr. sc. Josip Stjepandić:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/1523-dr-stjepandic-treba-li-hrvatima-zabraniti-da-budu-za-dom-ili-samo-spremn>

Naravno on iznova upozorava kako je i Ivo Josipović za ZDS kad mu to koristi za zgrtanje ustaških kuna! Uostalom svima njima su ustaške kune drage i obilato ih nagrađuju njima.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/45231-damir-pesorda-kregar-i-napoleon>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/svijet/general-glasnovic-u-ndh-je-bio-pozdrav-za-dom-spremn-i-novac-se-zvao-kuna-kako-to-da-miloradima-pupovcima-ne-smeta-kuna-982070/#axzz4SFQ7Qo9G>

[http://direktno.hr/en/2014/dijaspora/70301/VIDEO-Glasnović-u-](http://direktno.hr/en/2014/dijaspora/70301/VIDEO-Glasnović-u-Australiji-opleo-po-komunistima-te-komentirao-NDH.htm)

[Australiji-opleo-po-komunistima-te-komentirao-NDH.htm](http://direktno.hr/en/2014/dijaspora/70301/VIDEO-Glasnović-u-Australiji-opleo-po-komunistima-te-komentirao-NDH.htm)

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/45241-lustracija-je-primarna-za-opstanak-drzave-hrvatske>

Podsjetimo se da im je prvi na udaru bio Marko Perković

Thompson. Od njega su stalno dobivali isti odgovor. Dan je i u naslovu njegovog najnovijeg intervjua:

<http://narod.hr/kultura/marko-perkovic-thompson-svog-stava-pjesme-ne-odricem-se-pa-makar-me-zabranili-cijelom-svijetu>

<http://kamenjar.com/thompson-svog-stava-neke-pjesme-se-ne-odricem-pa-makar-me-zabranili-cijelom-svijetu/>

Smeta im i HNES:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/25527-j-novak-novo-vodstvo-hrvatskog-zrtvoslovnog-drustva.html>

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/25493-hnes-kao-zov-hrvatske-savjesti.html>

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/70303/Ovako-Petrov-odgovara-Šeparoviću-braneći-'svog'-ministra-Orepića.htm>

Naravno oni uvijek tvrdo zastupaju svoja prosrpska stajališta. Kada su na vlasti ili očekuju povratak na vlast izravno ih propagiraju, a kada nisu onda se pozivaju na drugi svjetski rat. Kao srpske sluge znaju da je laž najviše pomogla u povijesti. Dodajmo da je poluistina gora od laži. Zato je prošlo ljetu prikrivano da je peticija ZDS bila u obranu Thompsona i “Bojne Čavoglave”, dakle simbola

Domovinskog rata, a od ljetos se ide otvoreno na njih. Na HOS-ovce! Jer su se Srbi panično bojali HOS-ovaca.

Imaju sreću što gazde znaju što treba raditi. Uvijek kada ne mogu ostvariti njihove interese srpske sluge dovedu nekog iz HDZ-a na vlast. Nekog koji se našao u HDZ-u samo zato što smo pobijedili u ratu, a jednako dobro bi se snašao i u SDP-u, da nije tako bilo.

Kada Račan nije smio uhapsiti generala Gotovinu, doveli su na vlast Sanadera. To sam svojevremeno i predvidio tvrdnjom:

Kad gazda mijenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu!

Mnogi državotvorni Hrvati sumnjaju da je isti slučaj i sada. Je li Plenković onaj koji će im definitivno donjeti tako željeno izjednačavanje žrtve i agresora? Boji li se on reći, kao i svi drugi od 2000.-e stranim gazdama da su podržavali srpski fašizam i agresiju na Hrvatsku?

Evo što im poručuje Holjevac:

Zato je premijer Plenković iz Briselske bojne u kojoj su mu Milanović i Sanader bili suborci posve promašio kad je rekao kako je 70 godina od 2. svjetskog rata sazrelo vrijeme za konsenzus u Hrvatskoj. Ne radi se uopće o Drugom svjetskom ratu. HOS nije sudjelovao u Drugom svjetskom ratu, iako se pozivaju na neke ideološke aspekte ustaštva. Radi se o Domovinskom ratu. Domovinski rat je završio prije 21 godinu, i sazrelo je vrijeme da se postigne konsenzus, koji glasi:

– Nitko u Hrvatskoj nema pravo sporiti bilo kakva spomen obilježja veteranima Domovinskog rata, bilo gdje u RH. Što se “ZDS” tiče, to je bio službeni pozdrav te postrojbe, i dio je službenog i ozakonjenog znakovlja te postrojbe. Ako nekom taj pozdrav smeta, neka prvo zabrani “antifašističko” znakovlje poput petokrake pod kojima su ubijani i progonjeni Hrvati u Hrvatskoj, od 45. do 95., i pod kojim se ratovalo protiv Hrvatske, pa možemo razgovarati. Ako nekom smeta samo postavljanje spomen obilježja poginulim braniteljima u “svetom srpskom” Jasenovcu, neovisno o “ZDS”, onda je to veći problem, onda taj netko ne poštuje samu hrvatsku neovisnost i smatra branitelje iz DR kao takve ustašama, pa mu kao takvom zapravo nije ni mjesto u neovisnoj Hrvatskoj. A po reakcijama, od onih iz Istre do onih iz Vlade, reklo bi se da je upravo to većini problem.

Dodao bih dvije stvari.

Prvo: kada kažu da je ZDS ustaški pozdrav, treba se sjetiti da su u Domovinskom ratu Srbi i “antifašisti” nazivali branitelje ustašama. Sve branitelje, a ne samo HOS-ovce. A hrvatsku državu su nazivali Tuđmanova ustaška država. Dakle treba tzv antifašistima priznati da su u pravu to uzeti kao njihovo priznanje da su i u Domovinskom ratu bili na strani fašističkog agresora.

Drugo: Kada govore o braniteljima i svima koji su bili za slobodnu i neovisnu hrvatsku državu kao o fašistima isto tako treba to shvatiti kao priznanje da su bili na strani fašističkog agresora. Oni sebe proglašavaju antifašistima zbog hudih jama i križnih putova, a branitelje koji su slomili istinsku fašističku agresiju proglašavaju fašistima. Zapravo sami sebe definiraju kao fašiste.

I zbog jednog i zbog drugog jasno je kako je veleizdaja u RH veoma protifabilno zanimanje!

Josip Pečarić

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

VUČIĆEVO PRIZNANJE

Doista me istovjetnost komemoracija koje su priredili u Jasenovcu Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV) u subotu i čelnici Srbije i Republike Srpske u Donjoj Gradini u nedjelju uvjerilo da se moram ispričati hrvatskom narodu zbog svog djelovanja.

Srbijanski premijer i novoizabrani predsjednik te države Aleksandar Vučić optužio je Hrvatsku, slično onima sa subotnje komemoracije u Jasenovcu, kako pokušava oživjeti ustašku ideologiju te je zaprijetio kako će se Srbija odlučno suprotstaviti 'pokušajima da se ponovi ono što se zbilo u prošlosti'. Kazao je kako se u NDH 'zanosno i s veseljem' ubijalo Srbe te kako je na temelju 'master-plana' o istrjebljenju cijelog naroda ustaški režim pobio 'više od milijun ljudi'.

Vučić je istaknuo kako je žalosno to da ideolozi takvog zločina poput Mile Budaka (vidjeti npr. knjigu: D. Jelčić i J. Pečarić, *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb, 2005.) imaju svoju ulicu u više od petnaest gradova u 'europskoj Hrvatskoj'.

'Sa žalošću moram konstatirati da smo svjedoci pokušaja povampirenja ustaške ideologije', kazao je srbijanski premijer ustvrdivši kako se sada pokušava provesti 'revizija slike' o kardinalu Alojzijuau Stepincu (vidjeti npr. knjigu: J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.) s ciljem skidanja njegove odgovornosti za počinjene zločine. Čini se da nije daleko dan kada će uslijediti zahtjev za reviziju slike o (Anti) Paveliću i prenošenje njegovih posmrtnih ostataka', kazao je Vučić spomenuvši u tom kontekstu kao neprihvatljivo isticanje ploče s ustaškim pozdravom u Jasenovcu.

'Nikome i nikada više nećemo dopustiti ni 'Bljesak ni 'Oluju', kazao je Vučić.

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/vucic-i-dodik-hrvatska-ozivljava-ustasku-ideologiju-20170423>

Na Vučićeve tvrdnje reagirao je poznati hrvatski novinar Velimir Bujanec. Oštro se osvrnuo, kako kažu na portalu narod.hr, na ove provokacije i govor mržnje koji je Vučić ponovno usmjerio put hrvatskog naroda.

"VUČIĆU, PA NISMO MI VAS PITALI ZA 'BLJESAK' I 'OLUJU' - MI SMO TO NAPRAVILI!

Fakat ne znam što je ovom Vučiću?! Neprestano spominje da "neće više nikad dopustiti Bljesak i Oluju"... Pa Hrvati ga nisu pitali za dopuštenje 1995. i neće ni u budućnosti, bude li trebalo! Vučiću: TKO SE MAČA LAČA, OD MAČA I POGIBA", napisao je poznati novinar na svom Facebook profilu.

Slično piše i poznati kolumnist Marcel Holjevac:

Pa se tako sad ponovo govori o "povampirenom ustaštvu u Hrvatskoj", a notorni četnik Vučić je opet ponovio da Srbija nikada i nikome više neće dozvoliti "Bljesak" i "Oluju". Doduše, Srbija nije dopustila ni Bljesak ni Oluju ni prvi put. Vučić je izgleda zaboravio da ih nismo ni pitali za dopuštenje. Dodao je da se Srbija i RS također trebaju suočiti s vlastitim greškama, sa zlom u kojem su činjeni zločini u ime Srba. No, i on je bio jedan dio tog zla, i to ne treba zaboraviti. To natezanje oko komemoracije traje otkad SDP više nije na vlasti. Slično natezanje gledamo svake godine u Kninu, i u Vukovaru. Antifašisti šumom, Hrvati drumom, reklo bi se..

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/slucaj-jasenovac-sukob-domovinskoga-i-drugoga-svjetskoga-rata-a-ne-fasizma-i-antifasizma-1019471/>

Hrvoje Hitrec kaže kako je Vučić ponovio pomalo zagonetnu prijetnju da se Bljesak i Oluja ne će ponoviti.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/26582-h-hitrec-razaranje-hrvatske-kulture-priprema-za-buducu-agresiju.html>

Za razliku od onih s komemoracija koje su organizirali u Jasenovcu Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV) u subotu i čelnici Srbije i Republike Srpske u Donjoj Gradini u nedjelju

Bujanec i mnogi drugi u RH ne razumiju da i jedni i drugi svo vrijeme ukazuju na činjenicu kako su se i oni u NDH i oni u Domovinskom ratu borili za neovisnu Hrvatsku, dakle ustašku Hrvatsku. Prva je bila Pavelićeva a druga Tuđmanova, ali obje su ustaške države“.

Nesmijem biti nepošten prema SDP-u jer su i oni sudjelovali u subotnjoj komemoraciji. Kako je glavni razlog za tri komemoracije (četvrte – žrtvama poslijeratnog logora Jasenovac nije bilo) pozdrav ZA DOM SPREMNI ovdje ću dati samo komentar Zvonimira Hodaka:

SDP je opasno zaprijetio Banskim dvorima. Imate osam dana da maknete HOS-ovu ploču u Jasenovcu, a petnaest dana da promijenite grb na ploči. Klasičan primjer pucanja samom sebi u nogu. Grb HOS-a s pozdravom ZDS legaliziralo je Ministarstvo uprave u Vladi Ivice Račana. Nakon Račana SDP je bio na vlasti još četiri godine pa “zloglasnom” grbu nije pala ni jedna “ustaška” dlaka s glave. Ako ova Vlada ne bude poštivala prekluzivne rokove od osam i petnaest dana, SDP će još jednom postaviti oštro pitanje Vladi. I tako u beskraj... barem dok ne prođu lokalni izbori.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/nije-lose-biti-prvi-u-drzavi-u-kojoj-ministarstvo-kulture-financira-predstavu-u-kojoj-glumica-izvlaci-hrvatsku-zastavu-iz-supra-1019520/>

Holjevac razumije, kako i sam naslov njegovog teksta kaže, da se tu radi o sukobu Domovinskoga i Drugoga svjetskoga rata, a ne fašizma i antifašizma:

Ne radi se tu samo o tabli u Jasenovcu, ni pozdravu. Radi se o Domovinskom ratu, ne o ustašama iz Drugog svjetskog. Iako su i veterani Domovinskog rata od “antifašista” općenito smatrani ustašama, krezubim ognjištarcima, šatorašima, i tako dalje. Stare partizančine, i one nepismene, pa i najgori nasilnici, poput Manolića i pokojnog Boljkovca, pak uživaju status uglednih starina, unatoč krvavim rukama iz prošlosti. Veterani, i kad su ostali bez ruku i nogu u ratu poput Glogoškog, su često narodni neprijatelji i vječni ustaški sumnjivci i smutljivci. Svake godine u Jasenovcu slušamo o potrebi suočavanja s prošlošću. Ta prošlost je dobro poznata, a često i debelo krivotvorena te zloupotrebljavana u dnevno-političke svrhe. Jasenovac je bio jedan od temelja Miloševićeve ratnohuškačke

propagande: “moramo pobiti ustaše prije nego ustaše ponovo pobiju nas”. Kako je završilo, poznato je.

Uglavnom, Jasenovac nije uzrok razdora, već samo, uz Knin i Vukovar, jedno od mjesta gdje se pokazuje koliko je Hrvatska podijeljena na onu “antifašističku” i onu “domoljubnu”. Onu koja je pobijedila u Drugom svjetskom ratu, a poražena je u Domovinskom (htjela ona to priznati ili ne) i one koja je dobila Domovinski rat, a kasnije bačena na margine. Protiv te društvene marginalizacije ona se ponekad bori i provokacijama poput ploče u Jasenovcu. Danas svi govore, i Pupovac i Bernardić, da se Hrvatska ne bi trebala dijeliti. Pitanje je samo na kojoj se platformi treba ujediniti. A to svakako nije ona “antifašistička”.

Istovjetnost Domovinskog rata i NDH može se iščitati i iz teksta **Domagoja Sremca Jurčića na portalu Hrvatsko nebo koji uspoređuje spomen obilježja u Jasenovcu s onima iz Domovinskog rata u Vukovaru:**

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/04/24/domagoj-sremac-jurcic-ne-bih-ali-pretjerase/>

Koliko su ispravne optužbe koje smo čuli na ovim komemoracijama svjedoče nam i činjenice o ponašanju ministricе Obuljen koja je uvjeravala Pupovca i Krausa da odustanu o tvrdnji o istovjetnosti NDH i današnje Hrvatske tj. da odustanu od svojih komemoracija u Jasenovcu:

<http://direktno.hr/direkt/obuljen-nagovarala-pupovca-krausa-i-amerikance-da-odustanu-od-bojkota-83363/>

odnosno ministra Orepića koji na posredan način priznaje tu istovjetnost tvrdeći kako je podizanje spomen obilježja HOS-ovcima, tj. hrvatskim braniteljima kojih su se fašistički agresori najviše bojali, zapravo isprazno desničarenje od strane pojedinaca koji nemaju nikakve veze s domoljubljem.

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/orepic-o-jasenovcu-hos-ovcima-i-za-dom-spremni-zloupotrebljavanje-ispraznim-desnicarenjem-pojedinaca-koji-nemaju-veze-s-domoljubljem/5944057/>

Suprotno mišljenju Bujanca i Holjevca, mene je obradovala Vučićeva tvrdnja kako su oni odobrili Oluju i više to nikada i nikome

nebi dozvolili. Predsjedniku Republike Srbije moramo vjerovati zar, ne?

Zašto me je obradovao?

Ja sam već u naslovu knjige, *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014. optužio hrvatski narod za najstrašniji genocid u povjesti čovječanstva genocid pravljenja zečeva od ljudi (pozivajući se na poznatu izjavu Slobodana Miloševića). Također sam, ne znajući da su to pravljenje zečeva od Srba dozvolili u Beogradu, u dva navrata pisao Hrvatskom saboru tražeći uvođenje DANA DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA.

Doista mi je sada strašna spoznaja da ipak za takav stravičan genocid nisu krivi samo pripadnici hrvatskog naroda nego im je taj užasni genocid pravljenja zečeva od ljudi dozvolila vlast u Beogradu. To su sigurno znali i u Saboru pa mi nisu ni odgovorili na moje prijedloge. Iako je strašna spoznaja da sam osudio svoj narod za najstrašniji genocid u povijesti - genocid pravljenja zečeva od Srba, ipak je mnogo veće zadovoljstvo što za taj genocidu nismo krivi samo mi.

Poslije Vučićeva priznanja, sa takvom spoznajom o podijeljenoj odgovornosti za zličin genocidnog pravljenja zečeva od Srba, Hrvatski sabor bi mnogo lakše usvojiti moj prijedlog o promjeni imena Dana Domovinske zahvalnosti, zar ne?

Josip Pečarić

**M. MEDIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK, ZAGREB, 2017.**

**PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA
NOBELOVU NAGRADU ZA MIR, V.**

Poštovana Predsjednice Republike Hrvatske
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade
Poštovani Predsjedniče Hrvatskoga sabora

I u prošlom pismu sam vam naglasio kako je u obrazloženju našeg prvog pisma od 25. 05. 2017. dan članak prof. dr. sc. Zdravka Tomca, koji u naslovu kaže kako je general Praljak najveća žrtva hrvatske politike. Naravno, to ne znači da nismo svjesni da tu ocjenu možemo proširiti i na naše branitelje. Tako je nedavno jedan od potpisnika biskup Košić (homilija na misi zadušnici za sve poginule, nestale i umrle hrvatske branitelje i civilne žrtve Domovinskog rata Grada Petrinje

Petrinja, Crkva Sv. Lovre, 16. rujna 2017.) rekao:

Teško je reći bilo što jer su vremena zla, jer danas u Hrvatskoj hrvatski branitelji nisu poštovani nego ih se ponižava od države za koju su prolijevali krv, a onima koji su pucali po našem narodu i željeli mu propast naša država danas daje veća prava nego Hrvatima.

Kardinal Josip Bozanić je prošle nedjelje 10.09.2017. u propovijedi koja se čitala u Mariji Bistrici, među ostalim, doslovno rekao i ovo: „žrtva ljudi koji su sebe dali za Domovinu pretvara se u jeftinu robu za političku trgovinu“. I još je dodao: „kao vjernici ne možemo šutjeti ako vidimo da se najveća dragocjenost našega naroda rastače i time dovodi u

pitanje opstanak i smisao ljubavi. Kao vjernici ne smijemo šutjeti pred onima koji ni čovjeku ni Crkvi ni Hrvatskoj ne pristupaju s ljubavlju.“

Zar je moguće da danas, 26 godina nakon što je naša Hrvatska bila napadnuta i započeo Domovinski rat – za koji svi znamo da su ga pokrenuli Srbi i u Hrvatskoj i u Srbiji jer nisu htjeli prihvatiti Hrvatsku kao samostalnu državu premda je do nje došlo demokratskim putem tj. voljom naroda – odnosno poslije 22 godine nakon što je uz toliko prolivene hrvatske krvi Hrvatska u pravednom obrambenom ratu oslobođena, zar je moguće da se sada tako postupa prema hrvatskim braniteljima? Ako su to danas pripadnici HOS-a, sutra to mogu biti i Gromovi i Tigrovi i domobrani... Time se udara na sam Domovinski rat, na našu obranu i sav križ koji je morala nositi čitava naša nacija da bismo ugledali svjetlo slobode i mir(...)Sluga Božji kardinal Franjo Kuharić napisao je 1976.molitvu Presvetoj Bogorodici za Domovinu koja završava: „Najvjernija Odvjetnice, na braniku stoj, čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski Dom!“ Dom je dakle naša domovina i nema hrvatskog branitelja koji se nije borio i nije poginuo za dom spreman umrijeti! To je naša svetinja i to nitko ne smije dovoditi u pitanje jer niječući tu istinu niječe i svu njihovu i našu žrtvu za Domovinu, svu ljubav i zagovor Marije, Kraljice krunice, našu pobjedu i naš ponos.

Oni koji nas žele pretvoriti u fašiste – a njima služe i domaći izdajice koji te laži slušaju i prema njima postupaju proglašavajući sve domoljube zločincima i fašistima – ne mogu ništa učiniti protiv naše vjere u kojoj želimo ustrajati i u ljubavi prema Bogu, bratu čovjeku našem bližnjemu i prema svome Domu i Domovini, spremni za nju život dati.

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/09/16/mons-vlado-kosic-biskup-sisacki-homilija-na-misi-zadusnici-za-sve-poginule-nestale-i-umrle-hrvatske-branitelje-i-civilne-zrtve-domovinskog-rata-grada-petrinje/#comment-4307>

U prošlom pismu sam vam naveo riječi jednog bivšeg HDZ-ovog ministra. Sada ću dati što kaže jedan drugi bivši HDZ-ov minister i veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec o odnosu vlasti prema hrvatskom admiralu Davoru Domazetu Loši:

“...kada iz Hrvatske zareži stari vojnik, admiral Lošo, tek toliko da se čuje kako bi bilo kad bi bilo, onda se na nj stuši drvlje i kamenje, i to naravno u Hrvatskoj koja ne smije ni zucnuti ako joj bilo tko prijeti, mora ostati pristojna i dati se ucjenjivati od svakoga vruga oko nje i u njoj samoj – potonje se odnosi na beogradskog političkog agenta Pupovca koji ordinira umjesto hrvatskog državnog odvjetništva i sudstva te određuje koga ili što zabraniti, koga privoditi na kazneni sud. Rukopis kaznene prijave protiv skupine (ili voditelja skupine) koja je zapalila primjerak „Novosti“, rukopis je Milorada Pupovca, stvarnog ravnatelja tih protuhrvatskih novina.”

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/27581-h-hitrec-pupovac-je-nedodirljiv-jer-je-navodno-zalog-stabilnosti-vlade-sto-je-amoralno-i-nepodnosljivo.html>

A slično vam piše sjajni kolumnist s dnevno.hr Marcel Holjevac: <http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/predsjednica-grijesi-razrjesenjem-lose-hrvatska-se-treba-prestat-ponasati-kao-kastrat-1063672/>

U kolumni o ZDS Holjevac kaže:

Vlastima je, očito, više stalo do toga kako će prezentirati zemlju u Briselu, nego do toga kako će se osjećati oni koji su zemlju branili kad budu morali gledati legalne simbole velikosrpstva i komunizma dok su njihovi istovremeno kriminalizirani.

http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marcel_holjevac/u-zatvor-za-zds-zasto-to-niste-trazili-91-1065341/

A da i ne spomenem raščlanbu mnogih sličnih slučajeva sjajnog kolumniste i odvjetnika Zvonimira Hodaka. Izvojit ću samo jednu njegovu rečenicu:

Ukratko naši poltroni i politički lajbeki pregovarati će sa Slovenijom i BiH čvrsto, nepopustljivo i strpljivo sve dok ne pristanu na sve njihove zahtjeve.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/ako-je-slovenija-prijatelj-hrvatskoj-onda-nam-definitivno-neprijatelj-i-ne-trebaju-1064633/>

Zašto?

Zato što se čini da ona daje generalni stav hrvatskih političara:

Kako od pobjede u ratu doći do poraza u miru!

Ponovno ću podsjetiti kako je svojevremeno naše Pismo VS UN-a podržala HDZ-ova vlada tj. njena predsjednica, a trojicu od potpisnika pisma od 25. 05. 2017. primio je tadašnji Ministar vanjskih poslova a sadašnji Predsjednik Hrvatskog sabora. To pismo je tiskano u mojoj knjizi RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA iz 2012. g.

U toj knjizi je odmah poslije dva poglavlja o samom pismu dano i poglavlje: U SUSRET NOVIM RASISTIČKIM PRESUDAMA: GENERAL PRALJAK KAO INSPIRACIJA.

S nadom da će i vama inspiracija biti general Praljak i da ćete ga predložiti za Nobelovu nagradu za mir i tako razuvjeriti sve one koji misle, a puno ih je, da je stvarna vlast u RH u rukama Milorada Pupovca, šaljem vam u prilogu spomenuto poglavlje knjige.

Akademik Josip Pečarić

Zagreb, 19. 09. 2017.

Također u: M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak, drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2017. str. 451.

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

MIRO O KOMISIJI

Dragi Miro,
Hvala Ti na Tvom komentaru:

Naslov: Za dom spremni na utakmici Hrvatska - Rusija 2007.

Datum: Mon, 5 Mar 2018 09:30:59 +0100

Šalje: Miro

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>, Stjepandic, Josip
<Josip.Stjepandic@prostep.com>

Maksimir, kvalifikacijska utakmica Hrvatska - Rusija, 6.6.2007.
Pogledajte kratki video, kako prepuni stadion prije utakmice pjeva
pjesmu "Bože, čuvaj Hrvatsku":

<https://www.youtube.com/watch?v=Ebr8SKvu3uE>

**"Ako treba, Gospode, evo primi zavjet moj, uzmi život od mene pa
ga podaj njoj. I u dobru i u zlu budi s nama, budi s njom,
Bože čuvaj Hrvatsku, moj dragi dom."**

Drugi video, nešto kasnije u prvom poluvremenu, iste te prepune
tribine viču: <https://www.youtube.com/watch?v=WXPTBFDp2Bg>

"Za dom - spremni"

Dakle razdragana masa gromoglasno pjeva pjesmu iz 90-ih, "uzmi
život od mene pa ga podaj njoj" i Hrvatsku nazivaju "moj dragi
dom". Ovu sadašnju Hrvatsku. Ovu iz 90-ih. I onda urlaju "za dom
spremni

Je li to podrška reprezentaciji NDH ili podrška reprezentaciji RH? Je li to borba za NDH ili za RH? Može li to ikako biti protivno Ustavu RH koji u čl.47 propisuje obavezu spremnosti za dom?

Uz dužno poštovanje akademikima, profesorima, doktorima znanosti, članovima vijeća, ali i obični klinici iz ulice znaju na što misle ovi navijači i o čemu se radi. Kakvo je uopće obrazovanje i kakva je stručnost potrebna da bi se ovo razumjelo?

A kad već spominješ i akademike spomenut ću i jednu drugu poruku koju sam upravo dobio:

I tako je Stjepan Damjanović preveo Maticu hrvatsku na stranu crvene zvijezde. Nazdravlje!

A Predsjednik HAZU i Komisije je gostovao jučer na HTV-u:

NEDJELJOM U DVA

±

Akademik Kusić: 'Petokraka ne može biti smještena u istu kategoriju s ustaškim pozdravom!'

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/akademik-kusic-petokraka-ne-moze-biti-smjestena-u-istu-kategoriju-s-ustaskim-pozdravom-1139043/#>

U pravu je Predsjednik Akademije. Doista s petokrakom je napadana Hrvatska u Domovinskom ratu, a s ZDS je branjena. Ova država je stvorena u Domovinskom ratu. Dakle sve je jasno.

O tome pišu i dva sjajna kolumnista Z.Hodak i M.Holjevac:

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/vijece-bez-klasica-jakovine-markovine-i-perice-je-kao-barcelona-bez-messia/>

<https://narod.hr/hrvatska/vijecu-diktature-jednake-neke-jednakije-drugih>

<http://www.dnevno.hr/sport/nogomet/nogometas-istre-prenocio-u-zatvoru-prosvjedovao-s-navijacima-u-sredistu-pule-a-onda-je-nastala-frka-1139216/>

U prethodnim e-mailima sam vam poslao niz linkova sa sličnim tekstovima najpoznatijih hrvatskih kolumnista.

Da pomislilo bi se iz naslova da dvostruki predsjednik misli ono što je jasno svakom normalnom Hrvatu, ali dvostruki predsjednik i većina u Komisiji misle suprotno. Vjerovali ili ne.

Zato treba doista očekivati da dvostruki predsjednik bude dosljedan. To od njega traže i članovi druge hrvatske akademije HAZUDD-a:

Začudeni smo postupanjem akademika Zvonka Kusića, predsjednika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, koja po kriterijima Preporuke spada u „prima facie“ ustašku organizaciju, jer je prvi put ustanovljena u NDH. Stoga pozivamo akademika Kusića da se ili odrekne Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, te podnese ostavku na članstvo u njoj ili pak zatraži njezino preimenovanje u svjetlu predmetne Preporuke u Jugoslavensku akademiju znanosti i umjetnosti, što bi očigledno puno više odgovaralo njegovu znanstvenom i ljudskom habitusu.

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/03/04/hazzud-ocitovanje-o-preporukama-vijeca-za-suocavanje-s-posljedicama-vladavine-nedemokratskih-rezima-vlade-republike-hrvatske/>

Bit će zanimljivo vidjeti što će (i hoće li) im uopće odgovoriti. Jer ipak u HAZUDD-u su članovi isključivo domoljubni Hrvati!

Da, dragi Miro. Mnogi su u Hrvatskoj prešli *na stranu crvene zvijezde*. Nazdravlje!

Tvoj,
Josip

DR. JURE BURIĆ, NOGOMET I THOMPSON, 2.

Dr. Burić se osvrnuo i na Puhovskog:

PUHOVSKI - čovjek bez ljubavi

"Zašto drže ruku na srcu dok se svira Hrvatska himna"

I to Vam gospodine Puhovski smeta !

Zašto ?

Evo zašto : čovjek koji nema u svom srcu LJUBAVI zapravo i nije čovjek- to je živo biće poput svake životinje koje je lišeno nečeg najuzvišenijeg što je BOG dao čovjeku.

I takve ljude treba žaliti, sažalijevati se nad njima i njihovom sudbinom.

Ali - kad takvom čovjeku smeta TUĐA LJUBAV , e tu se već treba zabrinuti.

Takvog se čovjeka treba čuvati , treba ga se bojati (nemojte se molim Vas gospodine Puhovski samo umisliti da Vas se bojim jer nisam Vas se bojao ni 1971 kad ste bili "za užasa" , a kamo li " mrtvih pasa") treba ga u širokom luku zaobilaziti.

Jer takvi su kadri sve učiniti da bi to što on nema , a vi imate - u vama ubili, a možda i vas ako to "partija" bude tražila - a , tko to zna ?

Tako je bilo 1971 (isto smo godište - zar ne ?) - i pamtim gospodine - pamtim - ne zaboravljam ja kao neki drugi . Pamtim Vaše svjedočenje i ostale bratije poput pokojnog Langa koji se je kasnije obratio i postao čestiti zaljubljenik u Hrvatsku državu. Vi to na žalost niste nikad niti čete , a i ne trebate jer nam takva kukavelj i ne treba. Nego gospodine "kukavelj" - zašto s istim pitanjem ne otidete u Američko veleposlanstvo i tamo se potužite za istu stvar - naime i Amerikanci bez obzira na stranku i političko opredjeljenje uvijek drže ruku na srcu dok se izvodi njihova himna.

Što i njih ne " prosvjetlite" - što i njih na pravi put ne izvedete ?

Pa naravno - nije Vam to ni na kraj pameti jer dobro znate da bi mogli završiti ili u " prugastoj odori" ili u " luđačkoj košulji".

*E sreća će biti i kod nas kad takve odore budu i u Hrvatskoj
SPREMNE za takve gnjide poput Vas.*

Dr Jure Burić

Ravno, srpanj 2018.

Ne dvojim da moj prijatelj isto misli o svim srpskim slugama u RH koji danas užasno pate: Hrvatska i hrvatski narod – koji toliko mrze – je hit u svijetu.

Zapravo o srpskim slugama piše i Josip Vričko, Gordana Zelenika i Marcel Holjevac:

<https://kamenjar.com/ne-vesele-mene-bez-thompsona-utakmice-nedjeljom/>

<https://narod.hr/hrvatska/gordana-zelenika-kako-je-grinch-pokusao-ukrasti-slavlje-hrvatskog-naroda>

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/top/kao-kad-je-umro-tito-svi-se-vesele-a-ne-smiju-pjevati/>

Holjevac me podsjetio na mene samoga kada je napisao:

Jedini razlog što se Marko, unatoč naporima „hrvatskih“ vlasti da to spriječe, ipak pojavio na Trgu je taj, što su nogometaši, prije svega Luka, rekli da ako neće biti njega, neće biti ni njih na Trgu. Nije li krajnje žalosno da nogometaši moraju švercati, doslovce švercati, Thompsona u svom autobusu jer znaju da mu neće inače biti dozvoljeno pjevati?

Naime, kada se organizirala konferencija MIA 2018. povodom mog 70-og rođendana u jednom trenutku sam i sam rekao da ako netko od mojih gostiju nekome smeta – neće ni mene vidjeti na toj konferenciji. Ali meni je bilo lakše jer je sve bilo u rukama mojih suradnika, koji su željeli da bude onako kako sam ja tražio. Zato nije ni bilo ni pokrovitelja Konferencije. Nismo ni pokušali da HAZU to bude, a na otvaranju su bili moji matematičari i prijatelji akademici Andrej Dujella i Goran Muić.

A nisam samo ja zbog dr. Burića povezao moju Boku s velikim hrvatskim uspjehom u nogometu. To je učinio i Blaženko Stržić:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/20/blazenko-strizic-uspomeni-viktora-vide-pjesnika-slavi-domagoja-vide-nogometasa/>

A o sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću i svojoj županije dr. Burić mi je napisao i ovo:

Dragi prijatelju,

(...)

A ovo Tvoje pitanje jeste li vi (Bokelji- moji gosti u Dubrovniku) zaslužni što je zaštitnik moje Županije Sveti Leopold Bigdan Mandić. Vi ste bili samo potvrda i točka na "I" da je moja odluka ispravna, jer Sveti Leopold Svetac je moje obitelji(moja supruga i ja na njegovom grobu zavjetovali smo se kad nam je naš mili anđeo Krunoslav bio u bolnici- i imamo puno milosti od tog našeg dragog Sveca.)

Želio sam da se ta odluka donese jednoglasno na Županijskoj skupštini i uz svesrdnu pomoć mojih iskrenih prijatelja i suradnika - dožupana pok. Gospodina Luke Šiljega i gospodina Franka Burmasa - to nam je i uspjelo.

A moje mišljenje o " upletenosti" - "dva starca sijede brade "- Sv. Leopolda i Sv Vlaha ima i te kako uporište u činjenici da je osim naše hrabrosti koju je dao Sv Vlaha trebao i " netko" tko će pomutiti pamet zločincima pa da naumljeno i ne ostvare.

Na Otvaranju Konferencije bili su i bivši i sadašnji predsjednik Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 prof. dr. sc. Zvonimir Janović i Ivo Škanata.

Profesor Janović, dr. sc. Dejan Škanata i ja smo se, prije skoro 30 godina, borili i izborili da pet naših udruga u RH imaju takav naziv, dakle naziv koji ističu i hrvatski i katolički identitet Bokeljske mornarice. To nije bilo moguće ni u Jugoslaviji ni u današnjoj Crnoj Gori. Ipak raduje činjenica da je Kotorska biskupija čvrsto stala iza takvog stava:

<https://narod.hr/hrvatska/kotorska-biskupija-bokeljsku-mornaricu-ocuvali-su-i-bastine-ju-katolici-i-hrvati>

Zato me raduje i ta *točka na 'I'* koja je pomogla da je zaštitnik Županije Dubrovačko-neretvanske Sveti Leopold Bigdan Mandić.

Josip Pečarić

P.S. Moja priča o dr. Buriču ne bi bila potpuna da izostavim tekst koji je objavljen u Hrvatskom tjedniku od 19. srpnja 2018. pod naslovom: *Reprezentacija nas je ujedinila kao kad smo se branili 1991. i oslobađali 1995.*

SVE SE SLOŽILO

Očito je kako se u životu neke stvari moraju složiti , silnice se uskladiti, želje objediniti i u toj želji kroz iskrenu vjeru ustrajati. Tako je bilo 1991. kad smo branili i 1995 kad smo svoju Domovinu oslobađali.

Morali smo dočekati vrijeme dva Franja - Tuđmana i Kuharića i vrijeme Petrovog nasljednika u Rimu

Svetog Ivana Pavla Drugog.

Nikad u povijesti Hrvatskog naroda nije bila veća razlika u vojnoj sili i oružju na strani neprijatelja kao što je to bilo tada.

Bila su vremena kad smo bili vojno brojniji i vojno jači - bile su i želje i molitve na našoj strani, ali države nije bilo.

Nije je bilo jer se nisu - ISPUNILA VREMENA !

A onda ,sve te želje i molitve u jednom trenutku pretvoriše se u stvarnost .

Božja providnost dade nam na Pantovčaku jednoga Franju - Tuđmana , a na Kaptolu drogoga Franju - kardinala Kuharića .

Sve to dobi Božji blagoslov iz Vatikana od "Bijelog Hrvata" - našeg iskrenog i pravog prijatelja Sv oca Ivana Pavla Drugog.

Uzalud su svjetski moćnici okretali glavu od Hrvata, skloniji našim neprijateljima nego jednom napaćenom Hrvatskom narodu.

Molitve i želje , hrabrost mladosti i mudrost starosti objedinjene u jednom cilju - stvaranja slobodne i nezavisne države Hrvatske urodile su plodom - i mimo volje Svijeta stvorismo svoju Hrvatsku.

Na krilima vojne pobjede kojoj je trebala još jedna svjetska afirmacija Bog nam podari jedno športsko ime koje posta po cijelom svijetu poznato - podari nam našeg Ćiru Blaževića - osebujnog, simpatičnog izbornika koji u " crnim hrvatskim danima" svojim "bijelim šalom "oko vrata davaše nadu i poruke s Maksimira.

Ćiro je bio pronicljiv i pametan izbornik- znao je da je uspjeh u zajedništvu i motivaciji , vjeri i silnoj želji .

Ta divna momčad na čelu sa Davorom Šukerom osvoji simpatije Svijeta.

Ćirina dosjetljivost i kapa ranjenog Francuskog policajca na njegovoj glavi prepunog stadiona u Parizu osvoji srca Svijeta.

Predsjednik Tuđman svojom nazočnosti daje moralnu potporu Hrvatskoj ekipi i - nadosmo se na TREĆEM mjestu na Svijetu.

"Mala" Hrvatska u ravnopravnom društvu najvećih na Svijetu.

Kroz taj uspjeh veličahu se i naši državni uspjesi .

Više je donijela popularnosti Hrvatske ona Ćirina kapa francuskog policajca na glavi i Šuker od " mudre" Očenašekove glave u diplomaciji.

I onda - muk !

Dvadeset godina muke i muka!

Što smo sve doživjeli i odtrpjeli u ovih dvadeset godina dok se silnice opet nisu " poklopile"

Očito je da smo izmolili jedno novo ime na čelu naše nogometne reprezentacije - koja je po svojem sastavu i pojedincima što su u samom vrhu Svjetskog nogometa - našeg skromnog, Bogobožnog, nacionalno svjesnog i mudrog izbornika - ZLATKA DALIĆA.

Stasitog Livnjaka koji sa svojim momcima - Modrićem, Rakitićem, Mandukićemdade nadu i ispuni očekivanja .

A sve to nekako skromno , uljudno,

ponizno- bez bahatosti i s vjerom u Božju providnost.

I njegovi momci po uzoru na svog izbornika ostaše vjerni takvom ponašanju i čvrstoj vjeri da jedino uz Božju pomoć , svoje znanje i neizmjerni trud te vjerne navijače koji " cijeli Svijet" zamotaše u crveno - bijele kockice - mogu doći do toliko željenog plasmana- u polufinale Svjetskog nogometnog prvenstva.

Možete li zamisliti : " mala " Hrvatska među ČETIRI NAJBOLJE nogometne nacije na svijetu .

A što ako postanemo PRVI što je lako moguće ?

ČETIRI MILIJUNA - bolja od

SEDAM MIJARDI - koliko li nas već sada na svijetu ima !

Ja u to vjerujem, ja se tome nadam ja zato Boga molim i u našeg DALIĆA i njegove momke se uzdam.

Hvala Ti Bože - neizmjereno Ti HVALA i na ovom do sada !

Hvala Ti što naše Hrvatske zastave izvješene ispred jednog kafića u Ravnom ostaše - od početka do kraja Svjetskog nogometnog prvenstva !!!

A ona izvješena na mojoj kući - postanemo li PRVACI SVIJETA - ostat će tamo četiri godine !!! do novog svj . prvenstva !

A tko to zna ?

Možda su se ipak - ISPUNILA NEKA VREMENA ?!!!

Možda ?!

ŽIVJELA HRVATSKA !!!

Dr Jure Burić

10. srpnja 2018.

PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.

PREDSJEDNICA: ‘ZA DOM SPREMNI’ TREBA RAZLIKOVATI OD ‘ZA DOM SPREMNI’

Marcel Holjevac svoj komentar predsjedničina ograđivanja od ZDS kaže:

Umjesto da Hrvatska poruči jasno i glasno: Simboli pod kojima je država rušena i napadana će ubuduće biti zabranjeni u Hrvatskoj, oni koji su korišteni u obrani, uključujući ZDS će biti definitivno legalizirani (naravno, to se ne odnosi na neka slova U, Pavelićeve slike i slično) a tko se buni protiv njih, za njega ćemo znati tko je i što je, ona se krenula ispričavati Srbiji što uopće postoji, i što je pobijedila.

Istovremeno smo dozvolili srpskoj i “antifašističkoj” 118rompt118me118 da rastrubi da je ZDS ustaški pozdrav, a ne i pozdrav iz Domovinskog rata (pri čemu je nebitno je li stari hrvatski ili ne), a nismo reagirali kad je Srbija rehabilitirala četništvo i četnike. Time smo poraženima u ratu dali priliku da oni nama određuju što smijemo koristiti a što ne, od simbola pod kojima smo ih pobijedili. To je suludo. Još je luđe da su u Hrvatskoj simboli pod kojima je napadana danas legalni jer su to “službeni simboli Srbije”, a oni pod kojima se branila sotonizirani, i zbog njih se ljudima uništavaju egzistencije i karijere.

<https://narod.hr/hrvatska/marcel-holjevac-kako-je-jedan-pozdrav-iz-rata-i-pjesme-postao-najvaznija-politicka-tema-u-hrvatskoj>

Citirao sam Holjevca zato što sam s njim polemizirao zbog Peticije ZDS. A danas on upozorava kako su se branitelji *borili protiv srpske politike koja je u svojoj suštini bila iskonski fašistička, iako*

se skrivala iza antifašističkih simbola i retorike. (Vidjeti moj tekst SLIČNOST HITLEROVOG I MILOŠEVIĆEVOG PROJEKTA od 18. 8. 2018.)

Predsjednica je, poslije svoje izjave, suočena s velikim napadima, koji se nisu odnosili samo na ZDS i ulogu tog pozdrava u ocrnjivanju Domovinskog rata već i zbog toga što nije pomilovala niti jednog branitelja

(<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/53090-mladen-pavkovic-predsjednice-kad-cete-pomilovati-i-nekog-hrvatskog-branitelja>).

što je, suočena s narodnim gnjevom poslije velikosrpske izložbe o Jasenovcu, pozvala Vučića u Zagreb i pomogla mu u daljnjem četnikovanju, što je pobjegla iz Zagreba kad je bila komemoracija za generala Praljka, a u Sunju izbacila njegovo ime iz svog govora, kao što je u Sisku izbacila ime Đure Brodarca, a u Jasenovcu – kako konstatira Ivica Marijačić u Hrvatskom tjedniku . „u Jasenovcu govorila morbidne laži na račun Hrvatske (prepričala sudbinu djevojke stradalnice logora za koju se odmah utvrdilo da uopće nije stradala i da nije bila u Jasenovcu)

Usljedilo je njeno pojašnjenje. Izdvajam:

Upitana je li pogriješila s tim svojim priznanjem, predsjednica je odgovorila kako nije te da stoji kod svoje izjave, ponovivši da je “Za Dom spremni” kompromitiran, ali i da treba razlikovati poklič “Za Dom spremni” koji su u Domovinskom ratu koristile pojedine postrojbe, te je i danas dio njihovih službenih insignija.

“Dakle, poklič ‘Za Dom’ ili bilo koja varijanta jest povijesni hrvatski pozdrav, odnosno poskočica, ili kako bismo to nazvali, koja se spominje u puno historijskih dokumenata ili pjesama, a meni je najdraža arija iz 119romp Nikola Šubić Zrinski. Međutim, poklič odnosno pozdrav ‘Za Dom spremni’ jest isključivo službeni pozdrav NDH i kao takav kompromitiran”, rekla je Grabar-Kitarović.

<https://narod.hr/hrvatska/grabar-kitarovic-poklic-za-dom-ili-bilo-koja-varijanta-jest-povijesni-hrvatski-pozdrav>

<https://direktno.hr/direkt/predsjednica-treba-razlikovati-kompromitirani-ustaski-pozdrav-od-poklica-branitelja-u-domovinskom-ratu-147999/>

<https://kamenjar.com/predsjednica-treba-razlikovati-kompromitirani-ustaski-pozdrav-od-poklica-branitelja-u-domovinskom-ratu/>

Sada meni nije jasno jesu li svi oni privedeni koji su uzvikivali ZDS uz to vikali da je to pozdrav iz NDH (HOS-ovci u Kninu ili onaj Kinez), ili su naši političari pravnici u drugi, koji 120romp napadali, mentalni komunisti koji znaju što su ti ljudi mislili. Pa Sud je Šimuniću i pismeno potvrdio da zna što je on mislio.

Sada meni nije jasno je li nešto što je službeno u RH zapravo to nije, 120rompt je njihova država Jugoslavija, a ne RH (Davno sam Račanu napisao da je meni mnogo bolje nego njima jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju drtžavom čije ime ne vole).

Sada meni nije jasno ni jesmo li lagali u Peticiji ZDS jer smo tamo branili Thompsona i podržavali Mladog Jastereba, a oni su izgleda (Thompson u pjesmi, a Mladi Jastreba u svom prijedlogu) jasno svima stavili do znanja da je njihov ZDS službeni pozdrav NDH. Ili oni možda nisu branitelji.

Zato im je Thompson valjda uvijek kriv:

<https://direktno.hr/zivot/zabava/thompsonove-cavoglave-ponovno-na-meti-dusebriznika-zazivaju-li-to-neki-cenzuru-148001/>

Budi pametan pa shvati što je Predsjednica htjela reći da je pogriješila kada je tvrdila da je ZDS stari hrvatski pozdrav jer *poklič 'Za Dom' ili bilo koja varijanta jest povijesni hrvatski pozdrav.*

Ili samo nije dobro shvatila moj tekst:

PREDSJEDNICA JE U PRAVU, A NE HASANBEGOVIĆ: ZDS JE STARI HRVATSKI POZDRAV

6.9.2017.

Ne mogu vjerovati svojim očima da je Hasanbegović rekao ono što piše u ovom tekstu:

Dio smatra kako se radi o hrvatskom pozdravu starom nekoliko stoljeća kojeg je HOS preuzeo 1991. Godine, a dio smatra kako pripada ustaškom režimu koji se njime koristio kao službenim pozdravom te da kao takav ne smije biti prisutan nigdje u javnom životu.

Za ovu podjelu zna i predsjednica koja je u svojoj izjavi u posljednjem intervjuu pokušala pomiriti ove dvije struje kazavši kako je 'Za Dom spremni' "stari hrvatski pozdrav koji je nažalost kompromitiran u vrijeme ustaškog režima".

Je li pozdrav 121rompt121 kompromitiran – predsjednica nije htjela odgovoriti.

Što na to kaže povjesničar i bivši 121rompt121m Zlatko Hasanbegović?

"Nikad nisam tvrdio da je to stari hrvatski pozdrav. Nije. To je ustaški pozdrav i zato sa sobom nosi hipoteku", kaže Hasanbegović.

<http://kamenjar.com/hasanbegovic-zds-nije-stari-hrvatski-pozdrav-je-ustaski-pozdrav/>

Pa neki dan sam pisao kako srpski povjesničari govore o evoluiranju nečega iz tradicije njegovog naroda.

Naime, u Srbiji su se jako naljutili na izjavu jednog europskog sportskog dužnosnika koji je stavio znak jednakosti između Šimunićeva pozdrava "Za Dom" i uzdignuta tri prsta Novaka Đokovića kojim proslavlja pobjedu pa su Večernje novosti zamolile povjesničara Dragana Petrovića neka pojasni što zapravo znači kada Srbin podigne tri prsta. Petrović je podsjetio kako su nekada, prije Drugog svjetskog rata, Srbi polagali prisegu s podignuta tri prsta, ali spojena dok se 80-ih godina uvodi pozdrav s raširena tri prsta. Ovaj srpski znanstvenik se poziva na fotografije od prije Drugog svjetskog rata gdje Srbi prisežu sa spojena tri prsta, ali i da su "tri raširena prsta karakteristična za vojnike nacističke Njemačke i ustaše u NDH". – Bilo koji nacionalni pozdrav može biti dio pažljivo njegovane tradicije, a može vremenom i evoluirati. Tako je bilo i sa srpskim pozdravom. Tri rastavljena prsta kao naš suvremeni pozdrav je patentiran 1988. U vrijeme okupljanja Srba iz Srijema, Banata, Kosova i Metohije, koji su zahtijevali promjenu Ustava Srbije.

Kada sam s Thompsonom svojevremeno razgovarao o tome on bi usporedio Hrvatski jezik danas s Hrvatskim jezikom nekad i upitao bi: Je li Hrvatski jezik evoluirao?

Zato sam i danas napisao:

... ..činjenica da Predsjednica danas govori o starom hrvatskom pozdravu pokazuje da nije slučajno što pjeva ZA DOM, ZA DOM:

<http://kamenjar.com/predsjednica-kolinda-grabar-kitarovic-i-hrm-pjevaju-hajd-u-boj-u-boj-za-dom-za-dom-sad-u-boj/>“

Dakle, Predsjednica mnogo bolje razumije dio o evoluiranju tog pozdrava od nekih domoljubnih povjesničara. Pri tome posebno napominjem kako je svojevremeno, u vrijeme kada još ni Predsjednica nije razumjela to o starom hrvatskom pozdravu, našu Peticiji ZDS potpisao i dr. sc. Mirko Valentić, nekadašnji ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest. Ipak bi se mlađe kolege trebale zapitati zašto je to uradio dr. Valentić? Ja sam tada osuđivao ljude u Predsjedničinom uredu zbog gledanja na hrvatsku povijest srpskim očima, a hrvatski povjesničari ne razumiju logiku srpskog povjesničara Petrovića!

Da Predsjednice, samo Vi pjevajte ZA DOM, ZA DOM, možda i hrvatski povjesničari shvate da je ZDS to isto samo s malo više pojašnjenja.

U istom tekstu sam konstatirao kako mi ne smetaju tvrdnje da su ZA DOM SPREMNI prvi zvanično kao pozdrav koristile Ustaše. Ali da pripada „ustaškom režimu“ iz vremena NDH je gnjusna laž.

Zašto?

Hrvatski povjesničar prof. Rendić –Miočević nas podučava kako ti promicatelji velikosrpskog fašizma, što u stvari jesu svi oni koji napadaju pozdrav ZDS, koji jeste ustaški pozdrav iz 1932. Godine, dakle iz vremena fašističke velikosrpske diktature, nipošto ne pomišljaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobodilačke borbe ... popraćene pozdravom Za Dom spremni iz 1932. Godine. Ta je borba ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradske monarhofašističke diktature (podcrtao JP).

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Ta laž dovodi to toga da danas i neka europarlamentarka (Ivanka Maletić) kaže:

Svastika je prekrasan, starokršćanski znak, pun značenja i dobra, a zbog Hitlera je zauvijek izbačen iz upotrebe, kaže europarlamentarka

Ona se to sjetila danas iako se iz njenog teksta vidi kako zna da su ga koristili branitelji u Domovinskom ratu.

Još jedan političar koji priglupo misli da je Domovinski rat bio prije Drugog svjetskog rata? Da, očito je netko uvjerio kako je na Njemačku u međuremenu izvršena agresija, pa su se Njemci obranili koristeći Svastiku. Jadni mi kada joj netko objasani da su naši branitelji 123rompt i krunicu!

Ili samo 123romp kažu da se iznenada moraju sjetiti ZDS i činjenice da su njihovi miljenici Srbi u Domovinskom ratu objašnjavali kako su branitelji Ustaše, a narod to nije prihvatio, pa tu obvezu moraju ispuniti danas, sedamdesetak godina poslije Drugog svjetskog rata i dvadesetak poslije Domovinskog rata.

S druge strane dobro je da su napali Predsjednicu zbog toga što je očito točno konstatirala kako je ZDS stari hrvatski pozdrav, pa možemo očekivati još jedan korak u tome:

**HRVATSKU DRŽAVU SU STVORILI HRVATSKI BRANITELJI
I SVE ŠTO SU ONI KORISTILI ZA TO – NAMA JE SVETINJA!**
Akademik Josip Pečarić

*

Znam da nekim prijateljima, bliskim Hasanbegoviću, nije bio drag moj tekst. Vjerojatno Hasanbegović i misli isto što i ja. Zapravo napad na njega zbog „ustaške“ kape, a nosio je HOS-ovu kapu, je nešto potpuno analogno ovome sa ZDS.

Mene posebno zanima pitanje oko ZDS kao povjesno pitanje. Poslije pojave dokumenta iz 1936. S „domobranskim pozdravom ZDS“, koji su naši ljudi poslali i američkom veleposlaniku reagirajući na njegovu izjavu, kao i Domobranske zastave sa ZDS, poslao sam nekim hrvatskim povjesnicima upit o tome.

Ivo Rendić Miočević podsjetio me je na svoj članak **“Jedinstveno kronološko preokretanje u svijetskoj povijesti”** (Hrsvijet 23. X. 2017.):

Izričaj „Za Dom spremni“ uvijek je bio reakcija na velikosrpske 123rompt123me i genocidna djelovanja. Slogan je prvi upotrebio Ante Pavelić 1932. Godine u ustaškome glasilu Grič u svezi s Velebitskim ustankom protiv monarhofašističke diktature kralja Aleksandra. Dakle, slogan je bez ikakve sumnje antifašistički a ustanak hrvatskih nacionalnih revolucionara koji je krvavo ugušen

tada su podržali komunisti (list Proleter). Prema Pavelićevoj izjavi iz 1957. Inspiraciju za slogan dobio je u ispravi Petra Krešimira IV. Iz 1069. Godine Mare nostrum i to u formulaciji „...odlučismo i spremnim srcem (124rompt animo) ustanovismo...“ Pavelić je u toj izjavi napomenuo da je potrebna spremnost za ono što je najsvetije: za dom a dom ne znači samo domovinu nego i domaće ognjište, pa je njegovo značenje dvostruko jako.

Za nadati se je da će naše povjesničare zaintigrirati ova priča o domobranskom pozdravu ZDS pa možda doznamo i nešto više o svemu tome.

PRILOG

Foto: Narod.hr

**MARCEL HOLJEVAC: KAKO JE JEDAN
POZDRAV IZ RATA I PJESME POSTAO
NAJVAŽNIJA POLITIČKA TEMA U
HRVATSKOJ?**

22. veljače 2019.

Marcel Holjevac

Mogao bi netko pomisliti, pa zar mi nemamo pametnijeg posla nego se baviti pozdravom “Za dom spremni?” Zar je u ovo vrijeme masovnog iseljavanja, demografske katastrofe, krize morala i krize institucija, najvažnija stvar je li taj pozdrav fašistički, ili stari hrvatski?

Problem s tim pozdravom je što se kroz njega pokušava stvoriti percepcija o Domovinskom ratu kao o ustaškoj ujdurmi, a ne legitimnoj obrani. Ljevica ga uglavnom koristi kao krunski dokaz hrvatske ustašoidnosti, zovu gradonačelnike gradova po svijetu u kojima treba nastupiti Thompson da bi objasnili da je on “fašista” i

da mu treba zabraniti nastup, za antifru je on crvena krpa, nešto na što će uvijek odreagirati, refleksivno. Plaču Zuroffu na ramenu. Čak i inače smireni Pupovac izgubi samokontrolu kad rasprava skrene na “ZDS”.

Podrav ZDS nije marginalna tema

ZDS je ovog tjedna ponovo aktualan: Puno bure na političkoj sceni je izazvala izjava Predsjednice kako je pogriješila kada je za pozdrav „Za dom spremni” ustvrdila da je povijesni hrvatski pozdrav, te za tu grešku optužila bivšeg savjetnika.

“Prihvaćam činjenicu koju su rekli povjesničari, da to nije povijesni hrvatski pozdrav. Međutim poanta te izjave nije bila na tom dijelu rečenice, nego da je on kompromitiran i neprihvatljiv i tu je poanta i na to se treba usredotočiti”, poručila je predsjednica. I kao što je svojom prvom izjavom, neovisno o ogradi da je pozdrav kompromitiran i neprihvatljiv, navukla na sebe bijes antifa-ljevice koja je ionako ne voli, tako je ovom novom, o tome da je pogriješila u vezi toga da je to stari hrvatski pozdrav, izazvala puno kontroverzi i podjela na desnici.

A usto je na konferenciji za novinare u svome Uredu u povodu četiri godine mandata, poručila je i da nitko zbog izražavanja svoga mišljenja ne bi smio biti sankcioniran zatvorskom kaznom, misleći pritom na Zorana Ercega, koji se predstavlja kao hrvatski branitelj, što je čista “false flag” operacija: Taj čovjek je predvodio nekoliko vrlo uspješnih difamacijskih kampanja protiv hrvatskih ratnih veterana.

Ja se slažem s Predsjednicom da sloboda govora mora biti apsolutno zajamčena te da se zbog izgovorene riječi nikoga ne treba sankcionirati. No, zašto pod to ne spada i pozdrav ZDS? Meni, iskreno, ne smeta niti kad netko viče “Živio Tito”, smatram ga kretenom doduše, no ako jednako tretiramo sve totalitarne režime, zar ne bismo jednako onda trebali tretirati povike “Živio Tito” i “Heil Hitler”? Ne bi li oba trebala biti dozvoljena, ili oba zabranjena?

Pobjednici trebaju odrediti što je dozvoljeno, što ne

Ali znamo zašto onaj prvi nije zabranjen: Komunisti su bili dio savezničke koalicije u Drugom svjetskom ratu, pobijedili su u njemu.

Parole i simbole poraženih neprijatelja su saveznici zabranili, jer se to tako oduvijek radilo, poraženom neprijatelju ne želite dati priliku da ponovo stane na noge. Prvo, jer će vam se osvetiti, kad tad. Drugo, želite biti i moralni pobjednik i ne želite ostaviti svom narodu ni tračka sumnje o pravednosti njegove pobjede. Ne želite nikakvih moralnih dilema tog tipa, jer je to pogubno za budućnost nacije. Gubitak samopouzdanja je početak puta u gubitak suvereniteta i podaništvo. Zato svaki zlostavljač prvo gleda poljuljati samopouzdanje svoje žrtve.

Komunisti su se, ni krivi ni dužni, isključivo zaslugom Hitlera koji je glupo i neočekivano napao SSSR iako su imali pakt, našli na pobjedničkoj strani u ratu, zajedno sa zapadnim demokracijama – koje su planirali revolucijama ili vojno poraziti i pokoriti. Sebe su prozvali još prije rata “antifašistima”, što je termin kojeg je plasirao Staljin kako bi popravio image komunizma: Valja zamijetiti da se na zapadu tijekom Drugog svjetskog rata taj pojam nikad nije koristio, niti se uz Churchilla ili Roosevelta ikad taj pojam vezao ili spominjao, niti su se zapadni saveznici ikad deklarirali kao “antifašisti”, pa je stoga spominjanje nekog “demokratskog antifašizma” deplasirano. Antifašizam je uvijek bio isključivo antidemokratski fenomen, antifašisti su mahom bili zločinci poput Staljina, Ceaussescua, Envera Hoxhe. Komunisti su postali antifašisti, ali demokracija im je i dalje bila neprijatelj (danas demokraciju zovu “populizam”).

Zašto smeta Thompsonov ZDS a ne smeta Šabanova crvena beretka s 4c?

I tu dolazimo do toga zašto je u Hrvatskoj, uz sve probleme koje ima, ZDS tako visoko na listi prioriteta kako ljevice koja želi ne samo strogo kažnjavati njegovo korištenje nego i zabraniti nastupe bilo kad i gdje jednom Thompsonu zbog korištenja tog pozdrava u pjesmi nastaloj u Domovinskom ratu (Domovinskom, ne Drugom svjetskom, to je bitno!) tako i desnice koja smatra da on treba biti ne samo legalan i legitiman nego postoje i prijedlozi da bude službeni pozdrav.

Je li ovo potonje uopće moguće? Srbija je dobar dio četničkih simbola proglasila službenim simbolima Republike Srbije: ovih

dana je tragično stradao Šaban Šaulić, koji se pred tri godine pojavio na pozornici s crvenom beretkom s 4C, kapom koja je bila simbol četničkih postrojbi u ratu. Zanimljivo da nitko nije tražio da se njemu zabrani nastupanje bilo gdje, iako svakako takvi simboli izazivaju vrlo bolna sjećanja kod žrtava srpskog terora devedesetih, kad je Srbija pokrenula osvajačke ratove protiv Slovenije, Hrvatske, BIH i Kosova. On je tada rekao da su to službeni simboli srbije, a ne četnički.

Srbija je isto tako rehabilitirala i sve moguće četnike, od Draže do Kalabića, koji je dokazano surađivao s Nijemcima. To je također nešto što hrvatskim antifašistima baš i ne smeta: U krugovima antifašista se općenito smatra da su antifašisti Srbi, i poštteni Hrvati. Poštteni Hrvati nisu bivši partizani poput Tuđmana, niti oni koji nemaju ništa s ustaštvom niti žele imati, poput Grabar-Kitarović, nego oni koji rade za srpsku stranu, protiv nezavisnosti Hrvatske i za Jugoslaviju.

Treba li ZDS biti službeni pozdrav?

U politici treba biti realan, bizantinska podvala kakva je upalila Srbiji, kad je četničke simbole iz rata jednostavno proglasila državnim simbolima, ne može upaliti Hrvatskoj. To smo eventualno mogli tamo negdje tijekom rata ili neposredno iza. Sad je raširena percepcija o tome da je ZDS ustaški pozdrav.

No zanimljivo je da se u jednoj presudi Europskog suda za ljudska prava spominje kako petokraka, iako simbol komunizma, ne treba biti zabranjena jer je ona bila i simbol međunarodnog radničkog pokreta (koji je u osnovi isto tako komunistički, no pustimo to sad). I tu sad dolazimo do suštine stvari. Marko Perković Thompson je u svom priopćenju ovog tjedna jasno naveo: ZDS je pozdrav koji se koristio u Domovinskom ratu. Nije bitno je li ZDS stari hrvatski pozdrav ili ne, kuna je recimo kao novac postojala samo u NDH pa je svejedno postala službena novčana jedinica u Hrvatskoj.

Ako je i bio ustaški pozdrav, ZDS je postao pozdravom koji se koristio u jednom obrambenom ratu, na strani onih koji su branili svoju zemlju. Da su imali i svastiku istetoviranu na čelu oni bi i dalje bili na pravoj strani, a oni koji su napadali tuđu zemlju na pogrešnoj, uz sve antifa – đinđe kojima su se kitili. Kao što križ oko vrata ne

čini vjernika, tako niti simboli ne čine niti “antifašista” niti ustašu, i kad Thompson govori da su hrvatski branitelji u zadnjem ratu bili antifašisti, na neki je način u pravu, ako uzmemo ono što bi “antifašizam” trebao značiti a ne što stvarno znači. Naime, oni su se oni borili protiv srpske politike koja je u svojoj suštini bila iskonski fašistička, iako se skrivala iza antifašističkih simbola i retorike.

Na žalost, mi danas živimo u jednom strahovito površnom stoljeću, koje ne prepoznaje kontekst, koje vanjštinu stavlja ispred suštine, formu ispred sadržaja, koje stvari prosuđuje po vanjskim simbolima umjesto po stvarnim činjenicama. To su prave predrasude, a ne ono o čem ljevica priča.

Ne trebamo bježati od svoje prošlosti, a najmanje od Domovinskog rata

Za Hrvatsku bi svakako bilo bolje da nikakvi pozdravi niti insignije koje se mogu povezati s ustašama nisu korišteni u Domovinskom ratu. No jesu, i mi od te činjenice ne možemo niti trebamo bježati. Thompson od toga ne bježi, i to je jako dobro objasnio u ovotjednom priopćenju, ali isto tako je dobro objasnio da taj ZDS ne mora imati nikakve veze s onim iz Drugog svjetskog rata. Naravno, svaka borba za neovisnost Hrvatske će se uvijek povezivati s “ustašama”, i tu postoji i jedna jaka peta kolona u Hrvatskoj koja na tome inzistira, i upravo je ta peta kolona koja se skriva iza “antifašizma” najveći problem Hrvatske.

Ta peta kolona je nakon rata uspjela, glupošću i propustima Hrvatske, poraz pretvoriti u neku vrstu “moralne pobjede” time što je izokrenula stvari, a da je pritom prava reakcija hrvatske strane izostala: nisu negativci oni koji su ubijali po tuđim zemljama da bi stvorili Veliku Srbiju genocidom i etničkim čišćenjem, nego su oni antifašisti jer su nosili petokraku i 4C, a oni koji su se branili su fašisti jer su pozdravljali sa ZDS. Mrtva hrvatska djeca nisu bitna, a jednom djevojčicom koja je ubijena kao svjedok ubojstva svog oca iz koristoljublja, a ne zato jer je bio Srbin, se maše kao krunskim dokazom da su Hrvati ustaše i zločinci.

Krivnju se “individualiziralo” i ljude slalo u Haag da bi se relativiziralo odgovornost Srbije kao države za pokretanje rata, a Hrvatska je na to, dijelom i zbog međunarodnog pritiska, pristajala

umjesto da postavi stvari na svoje mjesto. Prava osuda Srbije i njene politike je izostala, nitko od “hrvatskih intelektualaca” nije primijetio kako je sve što se događalo u Srbiji osamdesetih bilo gotovo navlas jednako društvenim procesima koji su se događali u Weimarskoj Njemačkoj, i kako su ti društveni procesi hranjeni osjećajem nacionalnog neuspjeha i poniženja doveli do iste socijalne patologije u obje države, patologije koja je stvorila kako Hitlera tako i Miloševića. Uostalom, nevjerojatno je koliko su ta dvojica, i njihove politike, bili slični, iako je jedan slovio za “antifašista”.

Umjesto da Hrvatska poruči jasno i glasno: Simboli pod kojima je država rušena i napadana će ubuduće biti zabranjeni u Hrvatskoj, oni koji su korišteni u obrani, uključujući ZDS će biti definitivno legalizirani (naravno, to se ne odnosi na neka slova U, Pavelićeve slike i slično) a tko se buni protiv njih, za njega ćemo znati tko je i što je, ona se krenula ispričavati Srbiji što uopće postoji, i što je pobijedila.

Istovremeno smo dozvolili srpskoj i “antifašističkoj” propagandi da rastrubi da je ZDS ustaški pozdrav, a ne i pozdrav iz Domovinskog rata (pri čemu je nebitno je li stari hrvatski ili ne), a nismo reagirali kad je Srbija rehabilitirala četništvo i četnike.

Kako ćemo dokazati da je naš rat bio pravedan ako su naši simboli proglašeni zločinačkim?

Time smo poraženima u ratu dali priliku da oni nama određuju što smijemo koristiti a što ne, od simbola pod kojima smo ih pobijedili. To je suludo. Još je luđe da su u Hrvatskoj simboli pod kojima je napadana danas legalni jer su to “službeni simboli Srbije”, a oni pod kojima se branila sotonizirani, i zbog njih se ljudima uništavaju egzistencije i karijere.

No ako su naši simboli zločinački, a njihovi ne, onda se jasno postavlja pitanje tko je u tom ratu bio zločinac? Hrvatska, jasno, a Srbija je nepravedno poražena. Srbija stoga može temeljem toga stvarati pretpostavke za novi rat protiv Hrvatske, mobilizirati svoje stanovništvo temeljem osjećaja da im je nanesena nepravda i da su sile zla, “ustaše”, pobijedile u ratu, te da treba stvari dovesti na mjesto. Istovremeno, Hrvate se time demoralizira: kako ćemo svojoj djeci i unucima objasniti za što smo se borili ako su neki naši simboli

zabranjeni kao zločinački? Situacija, dakle, nije takva kako si neki misle – „zabranit ćemo ZDS i sve će biti u redu“. Neće. Stvari su otišle predaleko, i stvorili smo si ozbiljan problem, umjesto da smo postupili kao i saveznici nakon Drugog svjetskog rata.

<https://narod.hr/hrvatska/marcel-holjevac-kako-je-jedan-pozdrav-iz-rata-i-pjesme-postao-najvaznija-politicka-tema-u-hrvatskoj>

KOMENTAR DAMIRA BOROVČAKA

Zanimljiv komentar mog odgovora prof. Vidmaroviću dao je naš poznati publicist Damir Borovčak:

Inače, često sjajni IVICA ŠOLA ovaj puta je promašio metu.

A što ćemo, ponekad i sjajni olimpijci u disciplini biation sjajno skijaju i pucaju, no pred samim ciljem promaše metu.

Sada kada je jasno vidljiv dokument da su u demokratskoj Americi Hrvatski domobrani 1936.g. pozdravljali sa "Za dom spremni" nema više nikakve sumnje kakav je taj hrvatski pozdrav ili slogan. Za to nam nisu potrebni veleučeni kvazi antifa-povijesničari iz pupavih mrziteljskih laboratorija, kako bi nam njihov mentor sa saborske govornice ukazivao tko je kršćanin a tko vrli katolik.

To bi trebalo biti svakom jasno, pa i američkom veleposlaniku pouka, neka ne presuđuje hrvatsku povijest koju ne poznaje. Nije li konačno jasno tko je spreman braniti svoj Dom, a tko mrzi Hrvatsku u kojoj je rođen?

Naprosto je nevjerojatno, koliko nas puta samo jedan notorni profilažac treba ugristi iz iste rupe?

Potrebno je napomenuti da se to razobličavanje laži o povijesnom slijedu pozdrava/slogana "Za Dom spremni" ne bi ni slučajno rasvijetlilo da nije bilo rovovske bitke akademika Josipa Pečarića i pridruženog mu dr. Josipa Stjepandića. Njih dvojica su najzaslužniji da su profi-laži o pozdravu "Za Dom spremni" razobličene. Što govori samo da ponekad nisu nužni strukovni povjesničari da bi se razotkrile povijesne podvale i neistine.

Borovčakov komentar Šolinog teksta je stvarno duhovit. Pun pogodak. Recimo sam naslov Šolinog teksta (*Da, (anti)fašizam je zadnje utočište hulja. Za Dom spremni!*) bio bi mi bolji bez zagrada u (anti)fašizam. Antifašisti danas izmišljaju fašiste u Hrvatskoj samo da ih nebi vidjeli u fašističkom agresoru na Hrvatsku, kao što je to vidio nedavno i Marcel Holjevac u svom tekstu. Jasno je da bi u takvom tekstu, u kojem se ne bi promašila meta, dio o Srbiji bio sličan Holjevevom komentaru.

S hrvatskim povjesničarima jesam polemizirao kada bih primijetio neku nelogičnost ili nepotpunost u iskazima. Kada je riječ o tvrdnji

o „starom hrvatskom pozdravu“ nisam ulazio u negiranje njihovih podataka već o prirodi što bi to trebalo značiti.

Još u vrijeme Peticije ZDS, tj. napada na „Bojnu Čavoglave“ i Thompsona od strane vlasti, kada su nam iz Ureda Predsjednice poručili da je to pozdrava „na razini provokacije“, odgovorio sam im da oni „čitaju hrvatsku povijest srpskim očima“ i poslao tekst Eve Kirchmayer. Bilić „Glazbom i riječju za dom kroz povijest“ iz koga je jasna neraskidivost „Za Dom spremni“ od „Za Dom“.

Nedavno sam u jednom komentaru ponovo dao moj tekst o polemici Predsjednica-Hasanbegović.

Hasanbegoviću sam zamjerio nedorečenost kada je govorio o „ustaškom pozdravu“. U nedavnom tekstu sam i napomenuo kako je on mislio o tome slično meni i vidimo da je ovih dana on doista to i potvrdio. U prilogima dajem i o tome kako je on to pojasnio u Bujici. Spomenuo je i pozdrav „Za Dom“ (vidjeti snimak), ali je inzistirao na samoj formulaciji „Za Dom spremni“ i o tome kako se ona pojavila. S druge strane oni kojima je to stari hrvatski pozdrav imaju pravo to tvrditi jer su u biti značenja ista, a u mom spomenutom tekstu ili još kod napada na Josipa Šimunića govorio o prirodnom razvoju pozdrava – dakle isto ono što su srpski povjesničari koristili kod njihovog pozdrava s tri prsta – pozdrava nastalog u njihovoj fašističkoj agresiji.

Ali itekako mi je prihvatljiv i Hasanbegovićev pristup jer sam se i sam pozivao na autorstvo izreke „U Boki kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski“ koja se ponekad pripisuje Stepincu. Ali ja itekako naglasim da je u biti ono što je doista rekao naš svetac istovjetno s onim što sam ja rekao.

Da je Predsjednica doista mislila na istovjetnosti značenja tih pozdrava neizravno je potvrdila u svom drugom obraćanju javnosti. Sada je poprilično jasno da je potpora HDZ-a uvjetovana podršci stavovima Plenkovićevog povjerenstva o ZDS što je jasno pokazao Jandroković, ali nam je američki veleposlanik pokazao da su interesi bili mnogo širi. Međutim i tada je spomenula „Za Dom“ kao jednu od povijesnih varijanti hrvatskog pozdrava i pokliča. Da nije prastari pozdrav ZDS ali jest varijanta tj. pozdrav s istim značenjem „Za Dom“. Vjerojatno otud i potreba za Jandrokovićevo „objašnjenje“ što je Predsjednica rekla. Da nije bilo i drugih primjedbi na račun

Predsjednice kao što su one o izbjegavanju u govorima „velikosrpske agresije“, „srpskog genocida u Srebrenici“, generala Praljka i Brodarca još bi mogli povjerovati da je Predsjednica namjerno spomenula „Za Dom“. S druge strane u Prilozima dajem i mišljenje našeg poznatog povjesničara prof. dr. sc. Josipa Jurčevića. Vidjet ćete kako u njegovom tekstu podjednak prostor je dan i pozdravima „Za Dom“ i „Za Dom spremni“. Obratite pažnju na sam završetak njegovog teksta koji daje jedan od mogućih razloga zašto je Plenković zabranio svom povjerenstvu da razmatra vrijeme prije NDH, kao i to da ne smiju razmatrati i povijesne laži o NDH. Taj završetak je:

Na koncu, navedimo nešto što služi kao mali odmak od naših predrasuda i našeg vremena u koje smo utopljeni, te koliko je u ovom problemu, a i inače, poučno gledati i iz šireg konteksta. Naime, 1932. godine (u vrijeme ustaškog Velebitskog ustanka), list „Proleter“, glavno glasilo CK KPJ, ultimativno je zahtijevalo da svi komunisti moraju pružiti sveskoliku pomoć – ustašama.

S druge strane u komentarima u svezi s Predsjedničnim izjavama pojavila se tvrdnja o ZDS kao „domobranskom pozdravu“. Uputio sam upit nekim hrvatskim povjesničarima. Nadam se da će nekome od njih to biti zanimljivo i da ćemo i o tome doznati što misle naši povjesničari.

Josip Pečarić

(VIDEO) GARDIJSKE BRIGADE TIGROVI I GROMOVI TAKOĐER SU KORISTILI ‘ZA DOM SPREMNI’

Gordana Sarkotić

5. ožujka 2019.

“Riječ je o njezinom opetovanom **“pokušaju da hrvatske branitelje iz Domovinskog rata koji su koristili pozdrav “Za Dom spremni” proglasi fašistima, a hrvatsku javnost uvjeri kako je taj isti pozdrav iz Domovinskog rata zakonom zabranjen**“, upozorili su sa službene stranice Marka Perkovića Thompsona početkom ožujka u odgovoru kontroverznoj pučkoj pravobraniteljici Lori Vidović koja je uputila dopis Ministarstvu unutarnjih poslova putem kojeg je zatražila da ju obavijeste jesu li pokrenuli postupak nakon što je na službenoj Thompsonovoj Facebook-stranici obožavateljima upućena poruka s, kako ona tvrdi, fašističkim pozdravom.

> Kako je pravobraniteljica Lora Vidović, koja je podržala Plenkovića u onemogućavanju referenduma, izabrana na tu dužnost?

> Škorić pučkoj pravobraniteljici: U izvješću osuđujete ‘Za Dom spremni’ a izvlačite petokraku – niste objektivni!

> Brani li pravobraniteljica Lora Vidović ljudska prava u Hrvatskoj ili svoj položaj?

Dolaskom na vlast HDZ-ove Vlade Andreja Plenkovića dolazi do sve češćih napada na hrvatske branitelje i vrijednosti Domovinskog rata. Nakon što su Plenkovićevi koalicijski partneri izrazili želju da žele ukloniti spomen-ploču poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu, iako je HDZ-ov ministar Dražen Bošnjaković tvrdio da ne postoji izričito uporište u zakonu kojim bi se te ploče maknule – ploče su uklonjene! Na ploči podignutoj u spomen 11 poginulih hrvatskih branitelja, pripadnika Hrvatskih obrambenih snaga, nalazi se grb njihove postrojbe koji u donjem dijelu sadržava natpis **“za Dom**

spremni“, a ta postrojba bila je legalni dio hrvatske vojske i takav njen grb bio je službeno priznat i registriran.

> Tko su bili i kako su poginuli HOS-ovci čiju bi spomen-ploču skidali Pupovac i HNS?

> (VIDEO, FOTO) Plenkovićev ustupak Pupovcu: Skinuta HOS-ova ploča u Jasenovcu

> Marcel Holjevac: Strah i prezir u Banskim dvorima, ili zašto Plenković zazire od svog naroda?

“Kako to da ploča podignuta u spomen poginulim braniteljima HOS-a u Jasenovcu vrijeđa, a nazočnost Stipe Mesića, i nakon što su na vidjelo izašla njegova skandalozna stajališta o NDH i najvećem ustaškom logoru, ne vrijeđa? Ovo je dobra prilika za suočavanje s tim što je suvremena Hrvatska i na kojoj baštini se temelji”, naglasio je Nino Raspudić u Večernjem listu i zapitao: **“Kakve veze imaju partizani i ustaše sa suvremenom hrvatskom državom?”**

“Ovdje dolazimo na izvorište današnjih simboličkih problema. Za vrijeme agresije na Hrvatsku 1991. bili su potrebni svi pa se zažmirilo na jedno oko i na pripadnike komunističkog represivnog aparata i na HOS-ov ventil za prastare nostalgije.

Bez i jednih i drugih teško da bi se zemlja obranila. **Grb HOS-a tada je registriran s pozdravom „za dom spremni“.** Većina HOS-ovaca sigurno nije riskirala život za rasne zakone i Hitlerova saveznika, već za slobodnu Hrvatsku“, podsjetio je Raspudić.

> Časnik HV-a Slaviček zgrozio HRT-ove voditelje pozdravom **‘Za Dom spremni’**

> Stipo Mlinarić: **Zašto sam ja ustaša?**

Kao što je najpoznatija pjesma nastala u Domovinskom rata „Bojna Čavoglave“, koju je snimio dragovoljac Domovinskog rata i hrvatski vojnik Marko Perković Thompson, među Hrvatima **postala simbol otpora velikosrpskom agresoru, tako i pozdrav “Za Dom spremni” korišten u toj pjesmi nema nikakvu poveznicu s totalitarnim režimima iz prošlosti.**

Uzvik “Za Dom spremni” nije korišten samo u pjesmi “Bojna Čavoglave”, nego su ga koristili i hrvatski branitelji iz gotovo svih postrojbi od početka Domovinskog rata pa sve do njegovog kraja, a postrojbe HOS-a su taj poklič uzele kao svoj službeni pozdrav.

“Kako su ga koristile postrojbe u Domovinskom ratu, tako sam ga i ja 1991. uvrstio u pjesmu koja je bila budnica i odigrala važnu ulogu u podizanju morala hrvatskim braniteljima, a koja i danas njeguje uspomenu na to vrijeme u kojem se stvarala Hrvatska država“, upozorio je najslušaniji pjevač domoljubnih i rodoljubnih pjesama u Hrvatskoj **Marko Perković Thompson** komentirajući kontroverzne preporuke Vijeća za suočavanje s posljedicama nedemokratskih režima.

Podsjetimo na neke od primjera koje spominje Thompson.

Jedna od službenih pjesama 1. gardijske brigade Tigrovi, zove se **Pjesma nastavnog tima 2**. Legendarni Tigrovi u svojoj pjesmi na poznatu melodiju kršćanske pjesme “Glory, glory, aleluja!” na kraju uzviknu “za dom spremni Tigrovi”.

Ustali su prije zore i otišli svi

Ustali su prije zore i otišli svi

Ustali su prije zore i otišli svi

U boj teški krvavi

Ale ale aleluja

Ale ale aleluja

Ale ale aleluja

Sretan put Tigrovima

Sad smo došli al' idemo dalje do kraja

U žilama krv nam teče palih Tigrova

Što su hrabro i sa pjesmom u boj krenuli

ZA DOM – SPREMNI – TIGROVI!

Uz Božju pomoć dušmana ćemo pobijediti

Uz Božju pomoć dušmana ćemo pobijediti

Ako treba za Hrvatsku umrijet ćemo svi

Ako treba za Hrvatsku umrijet ćemo svi

Ale ale aleluja

Ale ale aleluja

Ale ale aleluja

ZA DOM – SPREMNI – TIGROVI!

Inačicu pozdrava, kako navode Crne mambe, rabili su i Gromovi (2. gardijska brigada):

*“Zovi samo, zovi...”,
pjevali su ratnici Gromovi,
za dom spremni bili
živote svoje nisu žalili.
Junački na prvim crtama,
s molitvom na usnama,
ne žaleći svoje živote mlade,
Gromovi iz 2. gardijske brigade.
Hrabri ratnici i sokolovi,
proslavili njihovo ime Gromovi
na mnogobrojnim bojišnicama,
njihovo ime zapisano u povijesnim knjigama.
Nek’ znaju naraštaji novi,
s ponosom izgovaraju Gromovi,
u čast mladim ratnicima Gromovima,
hrvatskim junacima!*

Podsjetimo i na posebnost 1. bojne 2. GBR, Crnih mambi – njihovi pripadnici sudjelovali su baš na svim hrvatskim ratištima; od Banovine do Dubrovnika, a branile su prodor Mladićevim silama i u svim graničnim prostorima Bosne i Hercegovine: Bosanskoj Posavini, Hercegovini i Livnu, navodi vecernji.hr.

Povjesničar **Ante Nazor** je o pozdravu “Za Dom spremni” naglasio: “Ne mogu se zanemariti povijesni kontekst i okolnosti u kojima su korišteni pojedini simboli i slogani, jer činjenica je da oni u različitim razdobljima povijesti mogu imati različito značenje. Zato, ako se inzistira na zabrani pozdrava ‘Za Dom spremni’, uz objašnjenje da je kompromitiran jer su za vrijeme Drugog svjetskog rata ‘ustaše pod tim pozdravom ubijale nevine ljude’, što je nažalost točno, onda se ne može zažmiriti pred činjenicom da su mnogi nevini ljudi ubijeni pod parolom “Smrt fašizmu – sloboda narodu”. Dakle, važnije od zabrana je edukacija i suočavanje s karakterom vlasti u pojedinim razdobljima hrvatske povijesti.”

Thompsonov odvjetnik Davorin Karačić za RTL upozorava kako bi **pravobraniteljica Lora Vidović trebala malo bolje pročitati**

Ustav Republike Hrvatske jer to što ona navodi kada poziva pjevača da odustane od pokliča “Za Dom spremni”, tamo ne piše.

“Poručio bih joj da malo bolje pročitava Ustav Republike Hrvatske, osobito Preambulu iz koje je vidljivo na temelju čega se temelji hrvatska državnost. **Hrvatska nije nastala na antifašizmu** nego su samo odluke ZAVNOH-a i jedan od slijedova hrvatske državnosti, a taj slijed počinje još od prvih hrvatskih kneževina. **Završetak tog slijeda, barem u ovom trenutku, je Domovinski rat.** Prema tome, Domovinski rat je izjednačen u najmanju ruku s nekim tekovinama antifašističke borbe”, ističe odvjetnik Karačić.

Dodaje kako izraz “Za Dom spremni” za njega nije sporan te **kako su ga u Domovinskom ratu koristili hrvatski branitelji, legalne vojne frakcije te da se kao takav nalazi na službenim obilježjima vojnih formacija te se koristi kao dio službeno registriranog grba Udruge veterana.**

“Za mene sam taj izraz nije sporan ukoliko se ne dovodi u vezu s NDH. Kada bi se doista dovodio u vezu s NDH onda bi se to moglo nazvati spornim”, zaključuje Karačić.

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/video-gardijske-brigade-tigrovi-i-gromovi-takoder-su-koristili-za-dom-spremni>

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

**STJEPAN RAZUM:
LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV**

Predstavljanje knjige: PEČARIĆ, Josip. *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*. Vlastita naklada. Zagreb, 2019., 214 stranica.¹

Od dviju knjiga, koje večeras predstavljamo, meni je zapala čast predstaviti drugu – “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’”. Podsjećam poštovano slušateljstvo, koliko je meni poznato, to je treća knjiga s častnim i junačkim hrvatskim pozdravom u naslovu, objavljena u državi Hrvatskoj u posljednjih nekoliko godina. Najprije je Elvis Duspara u svibnju godine 2016. objavio knjigu “Za Dom spremni”, s podnaslovom “Inat knjiga” (Zagreb, 2016.), zatim je akademik Josip Pečarić godine 2017. objavio svoju prvu knjigu s hrvatskim pozdravom “Dnevnik u znaku ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2017.), da bismo sada pred sobom imali njegovu drugu knjigu s tim pozdravom “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2019.).

Na samom početku knjige u svom predgovoru dr. zn. Josip Stjepandić daje ocjenu (diagnozu) današnjega političkoga i društvenoga stanja u državi Hrvatskoj (str. 9-14). Piše o bolestnoj društvenoj zbilji, u kojoj politička elita vodi protuhrvatsku politiku ili točnije veleizdajničku politiku na štetu Hrvatske, a javnosti se nameće razprava o pozdravu, koji bi trebao biti samorazumljiv za

¹ Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige u Zagrebu, Slovenska 21, u Domu branitelja HVIDRA, 4. travnja 2019.

predsjednicu i svakoga, tko obnaša političku vlast u državi Hrvatskoj. Vrh tzv. hrvatske vlasti radi protiv svoje države i svoga naroda, a posljedica toga je teško bolestno društvo. Odričući se pozdrava “Za Dom spremni”, s kojim su se hrvatski branitelji stoljećima odupirali tuđinskim osvajačima, podanički i poltronski hrvatski političari idu zacrtanim smjerom, koji će dovesti, predmnjeva dr. Stjepandić, do diskreditacije hrvatskih branitelja i Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata obćenito. Stoga odbacivanje pozdrava “Za Dom spremni” može se protumačiti jednino zamišljenim pozdravom “za izdaju spremni”.

Za zaključno štivo ove knjige sročitelj je odabrao članak dr. zn. Sanje Bilač, koja daje sličnu ocjenu (str. 210-214). I ona piše o “izdajničkoj političkoj eliti na vlasti”, koja ima zadatak “trajno paralizirati hrvatsko nacionalno biće, ugušiti njegov razvoj, oduzeti pravo na stvorenu nacionalnu državu i u konačnici Hrvatsku staviti pod tuđu kontrolu” (str. 211). Stoga dr. Bilač poziva hrvatske umnike, branitelje i domoljube, da pokažu nacionalnu zrelost i preuzmu odgovornost. A osnovno je pitanje: jesmo li spremni?

Akademik Josip Pečarić, ovom, kao i mnogim svojim dosadašnjim knjigama, pokazuje da je spreman razodkrivati laži, spreman je boriti se za istinu, za svoju i našu Hrvatsku.

Sročitelj Pečarić započinje knjigu svojim pismom predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar-Kitarović (str. 15-16), koje joj je uputio, nakon što je ona objasnila javnosti, da je pozdrav “Za Dom spremni” kompromitiran i neprihvatljiv, nakon čega ju akademik Pečarić pita: “Želite li Vi reći da je ZDS kompromitirao Domovinski rat?”. Nadnevak pisma nije naveden, ali ga nije teško odrediti, ako se potraži njegova objava na raznim portalima.

Pozdrav “Za Dom spremni” ili njegovu inačicu koristila je hrvatska vojska u doba Drugoga svjetskoga rata, a koristili su ga i hrvatski branitelji u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. Budući da je Predsjednici i drugim političarima važnije, što je bilo prije, a ne poslije, sročitelj zaključuje, da im je važniji Drugi svjetski rat od Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. To nije mišljenje samo akademika Pečarića, nego je to obći dojam u hrvatskom političkom prostoru. To je tako, jer su gubitnici u

Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, velikosrbski napadači i njihovi hrvatski pomagači zauzeli odlučujuće političke položaje u državi Hrvatskoj, pa nastoje izbjeći svaki govor o Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, koji bi ih nužno podsjećao na njihovu lošu ulogu i izdaju vlastite domovine, tako da su hrvatskoj javnosti nametnuli govor o Drugom svjetskom ratu, odnosno o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, o kojoj još uvijek na tragu komunističke i velikosrbske politike govore kao o oličenju svega zla na ovome Svietu. Na to su nažalost pristali hrvatska Predsjednica, predsjednik Vlade Andrej Plenković i drugi političari, pa svima nama nameću sliku vlastite prošlosti i sadašnjosti prema želji i ukusu naših neprijatelja. Nevjerojatno, ali istinito! Na žalost!

Već više puta izrečena istina iz usta akademika Josipa Pečarića, dolazi na vidjelo i u svezi s ovim pozdravom, a to je, da se međusobno pomiruju djeca partizana i komunista iz svih stranaka, a na štetu hrvatskoga ponosa i hrvatskih vrijednosti.

U ovom predstavljanju svakako je potrebno iztaknuti pismo, koje je akademik Pečarić poslao veleposlaniku Sjedinjenih Američkih Država Robertu Kohorstu, koji je bio izrazio zadovoljstvo, što je predsjednica Grabar-Kitarović promienila svoje mišljenje glede pozdrava "Za Dom spremni" (str. 42-43). Nije uobće bitno, je li to stari ili novi, ustaški ili braniteljski, hrvatski ili bilo kakav drugi pozdrav, nego je bitno to, da su s tim pozdravom hrvatski branitelji, među kojima osobito hosovci, ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata, upravo onako kako su hrvatski branitelji ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Drugoga svjetskoga rata. Dovoljno se sjetiti branitelja Odžaka iz svibnja godine 1945.! A ginuli su u ovom novom ratu, među inim, i stoga što su Sjedinjene Američke Države dale zeleno svjetlo za velikosrbski fašistički napad na Hrvatsku. Sada sjedinjeno-američko-državni veleposlanik nas podučava, kako "postoje izrazi kojima nema mjesta u modernom društvu" i pod tim izrazom misli upravo na domoljubni pozdrav "Za Dom spremni". Takva izopačenost i čudoredna nakaradnost može proći samo kod ljudi bez obraza i časti! Osvajačke sile inače ne drže ništa do časti i do međunarodnoga pravnoga poredka.

Vriedno je iztaknuti i otvoreno pismo predsjednika HSP-a Karla Starčevića i predsjednika Glavnoga stana HSP-a Nikice Augustinovića, koji pišu predsjednici: “Vi ste 16. II. 2019. pljunuli na veliki dio onih koje predstavljate. Prije svih, na sve žrtve Domovinskog rata, kako na poginule branitelje – pripadnike HOS-a – koji su položili svoje živote ZA DOM SPREMNI, tako i na civilne žrtve srbočetničke agresije. Pljunuli ste na žrtve mladića, koji su poginuli za hrvatsku Državu s oznakom ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste na sve roditelje, koji su ostali bez sinova i kćeri, koji su bili ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste u lice većini hrvatskog naroda.” (str. 44).

Divnu pouku dao je svojim pismom veleposlaniku Kohorstu Anto Đapić (str. 46-49), o suverenosti, o vriednostima hrvatskoga naroda i o uljudnom ponašanju stranih veleposlanika, pa bili oni predstavnici vodećih svjetskih sila. Vriedno ga je pročitati!

Dakle, knjiga koja je pred nama jest zbirka raznih članaka ponajprije njezinoga sročitelja akademika Pečarića, a onda i mnogih sudobnika, koji su reagirali na prestrojavanje predsjednice Grabar-Kitarović iz domoljubnog tabora u bezlični globalistički tabor, odričući se pozdrava “Za Dom spremni”, kao i na izjavu sjedinjeno-američko-državnog veleposlanika Kohorsta glede toga prestrojavanja, a na kraju je i reakcija na smušeno vrludanje glede toga pozdrava hrvatskoga povjestničara dr. zn. Marija Jareba.

Svejedno je, je li “Za Dom spremni” stari ili jako stari pozdrav, ili uobće nije stari, važno je da je on naš, sadašnji – sudobni pozdrav, da je to pozdrav iz Hrvatskog obranbeno-oslobodilačkoga rata. Poviestnost ostaje u poviesti, u prošlosti, a sudobnost živi u sadašnjosti!

Osvajački narodi ili njihovi političari ne vole narode i pojedince koji su spremni braniti svoj dom i svoju domovinu i pod cieniu života, jer im time onemogućuju njihov prodor u tuđe dvorište, u tuđi dom. Stoga je razumljivo da veleposlaniku svjetske slile nije simpatičan taj domovinski pozdrav u hrvatskom narodu, premda ga u svom narodu vjerojatno podržava. No, nije razumljivo da se tog pozdrava odriču vodeći ljudi u vlastitom narodu. Zapravo, razumljivo je, kad znamo zbog čega to čine; razumljivo je, ali je biedno i izdajnički.

U samom hrvatskom narodu postoje pojedinci, koji služe tuđim probojcima ili pak zbog ideoloških razloga mrze vlastiti narod, kojemu nepotrebno nameću okostnice, da se njima mjesecima i godinama bavimo, kako bi zamračili neku svoju nečastnu i sebičnu djelatnost. U ovoj knjizi navedeno je nekoliko osoba, koje pokazujući svoju odbojnost prema pozdravu “Za Dom spremni”, nieću patriotizam iliti domoljublje. Budući da nije normalno biti protivnik vlastitoga naroda, potrebno je iztražiti pozadinu tih ljudi, potrebno je otkriti uzroke toj izvrsnosti. Ova nam knjiga daje u tom smislu barem neke naznake. Tako za saborskoga zastupnika dr. zn. Milorada Pupovca saznajemo da je predsjednik stranke, koju je osnovao ratni zločinac; predsjednik Vlade RH mr. zn. Andrej Plenković protivno volji hrvatskoga naroda, očitovanoj na izborima, sastavio je Hrvatsku Vladu; predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović oblikovala je svoj vrijednosni sustav na sustavu svojih partizanskih ‘none’ i ‘nonice’; pučka pravobraniteljica Lora Vidović nezakonitim je putom došla na tu javnu službu; filmaš Hrvoje Hribar financira filmove u službi velikosrbske pomičbe; gradonačelnik Boris Miletić podpuno se izgubio u narodnostnom vrijednosnom sustavu do razine mazohizma; dr. zn. Ognjen Kraus, premda genetički potomak meni dragoga židovskog naroda, po svom je opredjeljenju politički velikosrb, što mu je namro otac, koji je bio komunistički progonitelj; dr. zn. Hrvoje Klasić, sveučilišni predavač, koji se sramoti svakim svojim javnim nastupom, pokazujući nerazumjevanje hrvatske stvarnosti u prošlosti i sadašnjosti. Dakle, svi navedeni ljudi, protivnici pozdrava “Za Dom spremni”, imaju, kako to narod kaže, nekog putra na glavi, koji ih ograničava u zdravorazumskom promišljanju i djelovanju.

Unatoč njima i nasuprot njima u hrvatskom narodu ima mnoštvo domoljuba, koji su na primjeru pozdrava “Za Dom spremni” pokazali izpravno opredjeljenje i spremnost, da se bore za istinu i za svoj hrvatski narod. U ovoj knjizi, uz samoga sročitelja Pečarića, prepoznao sam četrdeset i tri hrvatska uglednika, znanstvenika i domoljuba, koji su stali u obranu tog pozdrava i slobode njegove upotrebe. To su (navedimo ih iz poštovanja i zahvalnosti): Miro Banović, dr. zn. Sanja Bilač, Damir Borovčak, Velimir Bujanec, Joško Buljan, dr. zn. Jure Burić, Anto Đapić, Vlado

Glavaš, dr. zn. Zlatko Hasanbegović, dr. zn. Andrija Hebrang, Hrvoje Hitrec, Zvonimir Hodak, Marcel Holjevac, Barbara Jonjić, dr. zn. Marko Jukić, dr. zn. Josip Jurčević, Damir Kalafatić, Davor Karačić, Tomislav Karamarko, Krešimir Kartel, Eva Kirchmayer-Bilić, Mate Knezović, mons. dr. zn. Vlado Košić, Pero Kovačević, Vjekoslav Krsnik, Ivica Marijačić, Stijepo Miović Kočan, Marko Perković Thompson, Gordana Sarkotić, dr. zn. Slobodan Lang, Marko Marković, dr. zn. Matko Marušić, Peđa Mišić, dr. zn. Ante Nazor, Mirela Pavić, dr. zn. Damir Pešorda, Mate Radeljić, dr. zn. Ivo Rendić-Miočević, Karlo Starčević, dr. zn. Josip Stjepandić, dr. zn. Ivica Šola, Rudi Tomić i Đuro Vidmarović.

Dok postoji jedan svjestan Hrvat, nema bojazni za zatiranjem hrvatstva, a ovdje ih je navedeno puno više. Pozdrav “Za Dom spremni” pokazatelj je, poput lakmus-papira, našega domoljublja. Svatko od nas prema tom pozdravu, odnosno prema domoljublju mora zauzeti svoje stajalište. Ja sam ga osobno izrekao već godine 2012., kada me je novinarka Andrea Černivec pitala: “Smatrate li da je ‘Za Dom, spremni’ neprihvatljiv pozdrav i jesu li opravdane intervencije policije? Svjedoci smo tomu gotovo svake godine u Čavoglavama, a bilo je slučajeva i u drugim hrvatskim gradovima, gdje su pojedinci uhićeni zbog ustaških ikonografija ili zbog pozdrava.” Na to sam joj odgovorio:

“Naš se hrvatski narod služi različitim liepim pozdravima, kršćanskim i domoljubnim. Pozdrav ‘Za dom spremni’ je jedan od ljepših pozdrava. Kao i drugi narodi, i mi Hrvati riečju ‘dom’ izražavamo cjelokupni sadržaj obiteljskog života, ali i svenarodnog, domovinskog života. Biti spreman za dom i domovinu žrtvovati se, boriti se, pa i poginuti, to je ono, što se ovim pozdravom izražava. Ako taj pozdrav nekomu smeta, onda mu smeta obitelj kao takva, kao i domovina hrvatskoga naroda. Takvi bi očito željeli, da nestane hrvatska obitelj i hrvatska domovina. No, to što neki politički krugovi u tom pozdravu vide prisjećanje na Nezavisnu Državu Hrvatsku, to je njihov problem, ali kojega bi se morali osloboditi. Zapravo radi se o tome, da nam je komunistička ideologija nametnula, da svu stvarnost moramo gledati s njezinih stajališta i njezinim naočalama, a to znači, da sve ono što nije komunističko, mora nestati, jer navodno je zločinačko, ustaško, nazadno ... To je

najočitiji primjer komunističke indoktrinacije. Zatiranje tog pozdrava u novije se vrieme nastoji provoditi i sa stajališta svjetskoga globalizma i multinacionalnih poduzeća i trgovina, kojima nije u interesu, da postoje svjestni i rodoljubni narodi i da postoje obitelji, koje su štit i obrana od njihovih manipulacija. O kad bi svaki Hrvat i Hrvatica rado upotrebljavao taj pozdrav, ili barem po njegovoj poruci živio, tada bi i naše hrvatsko gospodarstvo procvjetalo, jer bismo kupovali i trošili domaće, a ne uvozne proizvode. Ovaj bi pozdrav trebali koristiti nadasve naši hrvatski političari, koji po svojoj političkoj dužnosti moraju promicati dobro hrvatskoga doma i domovine. U tom bi slučaju gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne za Europsku Uniju, tada bi u dvostranim odnosima s recimo Srbijom i Slovenijom gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne kako se njima svidjeti. Očito je, da živimo u vremenu nenarodnih vlasti, pa se ovaj pozdrav nikako ne uklapa u tu hrvatsku jednu političku klimu, pa ga se nastoji ukloniti, pozivajući se opet na prošlost.” (Hrvatski list, br. 411, od 9.VIII.2012., str. 33).

Budimo ustrajni, pa ćemo nenarodnih vlasti dočekati opet narodnu vlast! Hvala na pozornosti!

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/15725-liepi-domovinski-pozdrav>

**MARIO FILIPI, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

LIJEVOM NAŠOM

**KAKO JE MURAL POSVEĆEN VUKOVARU I
PRALJKU RAZOTKRIO MOŽEMO! I
NJIHOVU NEMOĆ U ZAGREBU**

Autor

Zvonimir Hodak

Korona divlja i ruši rekorde. Izgleda da bi trebalo pozvati natrag turiste pa da se korona opet smiri. Valjda je to jedini način da se riješimo korone.

01.11.2021.

Međutim, ima jedan drugi hrvatski problem koji nije tako jednostavno riješiti. Kako se riješiti ultraljevičara? Za početak, možda, da im pošaljemo poruku "džaba ste krečili"! Holandani su navodno 1672. ubili i pojeli svog premijera i njegovog brata jer su krali i loše vodili državu! Mi se, srećom, zadovoljavamo samo time da već dugo jedemo - govna. Započelo je to prilično davno, još od vremena kad smo pognuli glave nad time da su nam "ratni gubitnici" ušli u vladajuće strukture. Stoga nije ni čudo da kao gljive poslije

kiše niču diljem Lijepe njihove spomenici partizanima koji predstavljaju zahvalu "oslobodiocima" koji su mnoge 1945. oslobodili života i imovine. Množe nam se i ulice te trгови u znak zahvale čovjeku koji je "iskopao" 750 jama koje je zatrpao živim i mrtvim Hrvatima. Vratila nam se i zvijezda petokraka na Riječki neboder kao što su napravljeni i novi murali te mauzolej u Borovom selu koljaču **Vukašinu Šoškočaninu**. Sve je to liberalna demokracija. Obilujemo starim okamenjenim komunjarima i liberalnom demokracijom.

Ovih dana Zagreb je "zdrmao" mural posvećen Vukovaru, 204. gardijskoj brigadi i generalu **Slobodanu Praljku**. Revolucionarni građani iz Mjesnog odbora u Novom Zagrebu jasno su zatražili od "Možemo" da makne murale Praljka i 204. gardijske. Valjda zato jer oni su "Možemo". Skupilo se nekoliko HOS-ovaca, Radeljak, na fejsu se javio dr. **Herman Vukušić**, došli su i BBB-i i hrabri su jugonostalgici odmah skinuli hlače. Zapravo same su im pale. Ipak je završilo tako da "ne-Možemo". Cijelu tu kašu oko murala zakuhao je naravno kuhar. Drug **Tomislav Vukoja**, kuhar u Studentskom centru. Skuhao je "supu" i sebi i svojim. Prvi se javio Tomašević s porukom "izvinite", drugovi, "desila se greška". Onda su se ultralijevi u Možemo, na čelu s Vukojom, branili kako je narodu i narodnostima smetao samo mural "ratnog zločinca" Slobodana Praljka, ali su drugovi iz HEP-a nehotice izbrisali sve.

Slušat će Luka iz Možemo još mnogo puta Thompsonovu 'Lijepa li si'

"Moš' mislit'!" rekla bi **Tanja Torbarina**. Javio se i "ideolog", zamjenik gradonačelnika, **Luka Korlaet** i objasnio radnom narodu, BBB-ima, HOS-ovcima, Dikanu, dr. Vukušiću kao i slučajnim prolaznicima "da oni nisu tako mislili" nego HEP... Naravno, nisu uopće mislili. Da su promislili ne bi nam grad bio zatrpan glomaznim otpadom. Naš dogradonačelnik Luka Korlaet javio se još 2019. s porukom kako se nešto strašno "desilo" njegovom sinu prilikom obvezatnog posjeta školaraca Vukovaru: "Priča mi sin kako su u obaveznom posjetu Vukovaru djeca morala ustati i bez iznimke revat(!) onu Thompsonovu paradržavnu herceg bosno srce ponosno (namjerno sve pišem) malim slovima. Činjenica da su bili prisiljeni

ustat i pjevat bilo što, a kamoli to smeće, me potpuno izbezumilo! Netko mora odgovarati". Ne šizi Lukica! To je lijepa hrvatska pjesma. Čut ćeš je još mnogo puta jer je ljudi vole slušati. Stoga se skuliraj, naruči "pivce za živce" i drži se svog posla u Gradu. Odgovorili su ti BBB-si i nekolicina prolaznika. Ti, i oni koji misle kao ti, ostajete sve usamljeniji, jadni i nezaštićeni.

*"Greška, Ante.." nekad je pjevala Severina. Kad smo već kod Seve, **Renato Mišetić** javlja na Fejsu: "Zaljubljena Severina ne odvaja se od srpskog producenta Filipa. Zlobni pak **Boris McGrgić** komentira vijest: "Naslagala ova više Srba od IV. gardijske..."*

E sad, ne moraš imati maštu **Urše Raukar, Ivane Kekin, Rade, Anke Mrak, Vilija Matule** ... i ostalih progresivnih drugova pa da skužiš kako oni sanjaju san o zabrani ZDS. Kad bi drugovima uspjelo da ishode zabranu ZDS-a, simbol pod kojim smo zgazili agresore u Domovinskom ratu, koja bi "izvinjenja" tek tada padala. Tada bi se oglasili oni koji su pod tim pozdravom izvjesili zastavu na Kninsku tvrđavu, a to bi "strefilo" osjetljive internacionalne dušice zadrtilih kriptokomunista do kraja. Za sada je to tek zgodna tema za Krausa, Goldsteina i orjunaše kako bi se u javnosti čulo za njih i dalo do znanja Sorosu da se na brdovitom Balkanu pojavila dugo očekivana iskra "slobode". Ista ona koja se pojavila 8. svibnja 1945. Jedino što vam za utjehu mogu poručiti je: drugovi, nikada ne odustajte od svojih snova!

Moj frend Roman B. povjerio mi se u subotu na špici: "Sanjao sam da nemam ni prebijene pare i čim sam se ujutro probudio san mi se ostvario". Zato, nikada ne treba odustati od svojih snova.

Kad je ujesen 1991. trebalo uzeti lovačke puške i obući tenisice, "rigidni desničari, ognjištari i nacionalisti, koji nisu željeli čekati da Sava potekne uzvodno, krenuli su, k'o Škorin Mata, u rat protiv treće armije Evrope". Pobornici Jugoslavenske demokratske inicijative, taloga iz Yutela, tražili su tada da se sve riješi "demokratskim dijalogom" s Miloševićem. Valjda onako kako je to 1971, za vrijeme Hrvatskog proljeća, rekla njihova heroina **Latinka Perović**: "Vodićemo demokratski dijalog sve do konačnog obračuna". Taj "demokratski dijalog" upoznali su Hrvati u ubavom razdoblju od 1945-48. "Konačni obračun" je zbroj onih koji su otišli u onih 750 jama diljem Hrvatske i Slovenije.

Sjetih se, ne znam zašto, Saladina, etničkog Kurda na dvoru sultana Nur ad Dina. Obranio je svoje carstvo od upada križara Rikarda Lavljeg Srca i osvojio Jeruzalem. Nakon te bitke Saladin je dao pravo prolaska kršćanskoj vojsci kroz svoje zemlje unatoč nemilosrdnim pljačkama kršćanskih vojnika u njegovim zemljama. I Dante ga je u svojoj Božanstvenoj komediji uvrstio u "čestite ljude Limba". Usporedimo Sultana Saladina, rođenog 1138. u Iraku i našeg "sultana", ljubičice bijele, rođenog u Hrvatskom Zagorju. Saladin je pobijedio križare, pomilovao ih i pustio da odu. Zato ga je opjevao i Dante. Naš Joža je poubijao svoje neistomišljenike, ali je također opjevan i to tako da se nalazi između 10. i 12. mjesta najvećih zločincima XX vijeka. Usput rečeno, **Slobodan Milošević** je na 30. mjestu. Tito nije nikoga pomilovao, osim četnika koji su mu se pridružili pred kraj rata. Pitat ćete se čemu ovaj "izlet" u 1193. kad je Saladin umro? Samo zato da oni koji me čitaju ne nasjednu jeftinoj demagogiji potomaka onih koji su, nakon "pobjede" 1945. godine 1416 osuđenika na smrt žive zazidali u zloglasnoj Hudoj jami. Jeste li čuli ili čitali da su ikada Kraus, Goldstein, Klasić, Jakovina, Markovina ili netko od tih jugo-nostalgičara spomenuli Hudu jamu ili neko drugo stratište Hrvata nakon Drugog svjetskog rata? Niste! Ali zato stalno, dosadno, uporno i neargumentirano zapomažu kako treba zabraniti "ustaški" pozdrav ZDS. Njima je plakanje oko ZDS-a dimna zavjesa iza koje nastoje sakriti i zamagliti mega zločine kojih bi se legendarni Saladin sramio. Zato njih nema u nekom modernom umjetničkom djelu koje će živjeti kroz vjekove kao što živi Božanska komedija. Njih mogu glorificirati samo razni potomci njihovih su-istomišljenika kao što su Klasići, Jakovine, Markovine... **Jim Elliot** je napisao: *"Nije lud onaj koji se odriče onoga što ne može zadržati da bi stekao ono što ne može izgubiti"*.

Marcel Holjevac je stavio na fejs pravi "mural": *"Tito vrati se, napuni jame"*.

Revolucionarni građani iz Mjesnog odbora nisu u ovom slučaju pokazali očekivanu budnost. Ni Tomislav Vukoja, ni dogradonačelnik Lukica, ni sektaši iz "Možemo". Potomci onih koji su nakon ustaša "naslijedili" židovske stanove u strogom centru Zagreba sretni su i zadovoljni. Sretni i zadovoljni jer je Zagreb napokon postao glavni grad bivše Jugoslavije.

U centru Zagreba nitko ne reve Thompsonovu "Lijepa li si..." Kad nas razveseli Lepa Brena i napuni Arenu ne trebaju joj obožavatelji iz Knina, Plaškog i Borova sela. Zagrebački jugovići su u stanju napuniti Arenu“ za dvodnevni koncert s 40.000 tisuća "naših". Ti sada žele preko "Možemo" prefarbati mural s likom Slobodana Praljka kao i slati pozive Maršalu da se vrati i napuni jame. Umjesto da se bave komunalnim temama, Možemo otvara stalno nove i nove ideološke. Naravno, kad ne možeš ili ne znaš kako nešto stvarno promijeniti da bude bolje u Zagrebu, najjednostavnije je isprovocirati neku ideološku aferu. Pitanje samo do kad...

Nedavno je jedan instruktor ronjenja ostao zabezeknut kada mu je neki polaznik ronilačke škole skresao pred svima: "Ne želim nositi masku, ne želim sudjelovati u tome gdje nas tretiraju kao ovce! I mi smo ljudi".

Zar su zaboravili kako je Šerbedžija snimao film Dezerter u okupiranom Vukovaru?

Branimir Pofuk je blago začuđen. Pomalo i uvrijeđen pa kaže: "Koliko je to kilometara i koliko dana širok krug oko Vukovara i 18. studenog u kojem ne smije pjevati **Rade Šerbedžija**? I zašto baš on?" Brane prosto "ne može da veruje". On je stari jugo-demokrat. On je protiv svih zabrana, osim kad je u pitanju Thompson. Da ga ne zabranjuju, Thompson bi pjevao i pjevao te trovao našu naprednu mladež od Triglava do Devđelije!

Gledam TV seriju "Kako je obranjena Hrvatska". Rat je počeo davne 1991. Izbjeglice iz Iloka sa svojom sirotinjom pune zagrebačke hotele. Počelo je povijesno klanje po istočnoj Slavoniji. Tenkovi, posuti belim lalama, grme prema Vukovaru. Od Slobe se traži salata. Rade Šerbedžija se baš u to vrijeme povukao na rezervni položaj, u Srbiju. Zaobišao je "grad svoje mladosti" Vinkovce i produžio prema "gradu njegove starosti" - Beogradu. Godine 1992. Radiša snima "antiratni" film u Vukovaru pod nazivom "Dezerter". Naivni bi mogli pomisliti kako je Rade možda snimao autobiografski film. Ali ne, uz Radu je u filmu glavni glumac bio i **Radoš Bajić** koji je izjavio: "Film je sniman u Vukovaru dok je ustaški snajper još uvijek tukao u njemu". Mene čudi zašto se on još danas čudi zašto ga u

Hrvatskoj mnogi izvan vlasti i ljevičarskih krugova primaju s rezervom.

No, vratimo se još na trenutak filmu "Dezerter". Film pokazuje kadrove iz okupiranog Vukovara. Međutim to ne smeta Pofuku da film veliča kao "antiratni". Što misli Pofuk, gdje su tada bili Vukovarci? Boli njega ona stvar jesu li Vukovarci tada ležali u podrumima, branili se pred koljačima s druge strane Drine ili bili zarobljeni i batinani u srpskim batinaškim logorima. Njemu je jedino važno da je njegov Rade tada snimao "antiratni" film o srpskim pobjednicima.

Njega ne zanimaju ni Ovčara, ni bolnica, ni 60.000 tisuća logoraša, ni što se događalo na Veleprometu, ni u Stajićevom, kao ni ono što su Srbi kasnije radili zarobljenicima u Nišu, Sremskoj Mitrovici i drugdje. Njega iz tog vremena zanima samo "um(j)etnički" angažman našeg Rade u razrušenom i okupiranom Vukovaru. Kakva "gnjusna hrvatska hipokrizija" pisao je Krleža još davne 1938. u svom djelu "Na rubu pameti". I sad bi Rade u Vinkovcima i okolici, neposredno pred dan sjećanja na klanje 18. studenoga, počastio narod svojim koncertom. Na sreću to mu neće uspjeti jer su neki, možda više iz sigurnosnih razloga negoli iz pijeteta prema vukovarskim žrtvama, odlučili otkazati Radin koncert. Taj "bezočni" čin izbezumio je ljevičare i jugo-nostalgičare: "Gde su vam, drugovi, demokratski standardi?" Možda se Radin koncert mogao relocirati na Ovčaru. Tamo su, valjda, u antiratnom raspoloženju, strijeljali 16-togodišnjake iz "ustaških" obitelji.

Na predstavi rock opere "Isus Krist superstar" glavni je glumac dobacio nezadovoljnoj publici: "Svatko svoj život upropasti onako kako misli da je najbolje!"

Malo Večernjakovih vijesti iz kulture. U Oslu je otvoren najveći muzej na svijetu posvećen samo jednom slikaru, autoru "Krika", Norvežaninu **Edvardu Munchu**. Istodobno je u Zagrebu u Meštrovićevom paviljonu na bijenalu slikarstva otvorena izložba na kojoj izlaže sto slikara 1350 portreta narodnih heroja NOB-a. Jadni li su ti ljubitelji slikarstva u Norveškoj. Od svih skandinavskih zemalja Norveška je pružala najveći otpor Hitleru, a najveći norveški muzej posvećen je slikaru koji čak nije ni "narodni heroj". Zato mi imamo čak 1350 "narodnih heroja". Još nije znanstveno i povijesno

utvrđeno koje su zasluge tih 1350 za nastanak 750 jama u sjeverozapadnoj Hrvatskoj i Sloveniji, kao i za 500 tisuća ubijenih nakon rata bez suda, suđenja i presuda. Oduševljena **Maja Car** javlja da su prvi puta u konkurenciji i murali uličnih umjetnika. Možda misli i na one Slobodana Praljka i Vukovarskog vodotornja... *Najnovije poskupljenje vode daje naslutiti da ćemo u siromaštvo ući i vodenim putem.*

<https://direktno.hr/kolumne/kako-je-mural-posvecen-vukovaru-i-praljku-razotkrio-mozemo-i-njihovu-nemoc-u-zagrebu-248954/>

Da, Hodaka treba uvijek pročitati, zar ne?

Josip Pečarić

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA, ZAGREB, 2022.

ZDS JE POSTAO ZADNJA LINIJA OBRANE

DOMOVINSKOG RATA	256
Otvoreno pismo Predsjedniku Ustavnog suda RH	256
<u>Ivo Rendić - Miočević: Je li današnja Hrvatska postustaška ili postkomunistička zemlja?</u>	<u>260</u>
Pobjeda pokliča "Za Dom spremni" uzdrmala jugonostalgicare	265
Željko Sačić: Naučite već jednom svi vi, prije svega vi štetočinski, protuhrvatski, protubraniteljski, manipulatori, ovaj pozdrav "Za Dom spremni" nema nikakve veze sa ustašama	268
Dawn Dawns: Kratki pregled opasnog pjevanja u Hrvata	270
Zvonimir Hodak, Evo kako je klan Šerbedžija izašao iz ormara, a Kekinu i njegovima hladno poručujem 'uzalud vam trud svirači.	273
Pismo javnosti hrvatskih generala	276
Mladen Pavković: Vrijeme je da se raznim smutljivcima kaže – dosta	281
U ime obitelji: Predsjednik Ustavnog suda Šeparović zloupotrebljava sud za pogodovanje u predizbornoj kampanji ...	283
Karamarko: Slobodno možemo izreći ne ustaški, nego ZNG-ovski, HV-ovski, HOS-ovski i Thompsonovski pozdrav "Za dom spremni"	285
Pismo g. Tomislavu Karamarku	287
Prilog, Karamarko i ZDS	290
Pupovčeva supruga i dalje napada Thompsona i Domovinski rat	292
Nakon priopćenja o Čavoglavama: Kakve je odluke dosad donosio aktualni sastav Ustavnog suda (1) – Pitanje davanja djece na udomljavanje istospolnim parovima	295
Lili Benčik, Koljački usklik "Smrt Fašizmu, Sloboda Narodu" je protuustavan	297

Lili Benčik, "Antifašisti" protiv odluke hrvatskoga suda	300
HDZ zadržava vlast Pupovcu!	303
Ivica Marijačić, Predsjednik Ustavnoga suda i Pupovčeva žena	306
Davorin Karačić, Sud je donio jedinu moguću odluku, a Ustavni sud nije se izjasnio o pozdravu ZDS u Domovinskomu ratu! ...	309
Fusnote za fah idiote	310
Andrea Černivec, Veliki hrvatski i Thompsonov trijumf, a hladan tuš za jugonostalgicare i velikosrbe	311
Thompsonov menadžment odgovorio Borisu Miloševiću, Predsjedniku SNV-a: 'Pitajte preživjele stradale iz Domovinskog rata, je li za njih Bojna Čavoglave budnica'	315
Pismo Mladenu Pavkoviću	317
Prilog: Mladen Pavković, Protiv smo mržnje, ali i – zaborava!	319
Hrvatski veleposlanik u Njemačkoj: 'Kontaktirali smo Bild i ukazali im na neutemeljenost tvrdnji i neistinitost navoda'	321
Marcel Holjevac: ZDS je postao zadnja linija obrane Domovinskog rata	324

(...)

MARCEL HOLJEVAC: ZDS JE POSTAO ZADNJA LINIJA OBRANE DOMOVINSKOG RATA

Legalizaciju usklika “Za dom spremni” na početku Thompsonove legendarne pjesme od strane Visokog prekršajnog suda prokomentirao je svatko tko nešto znači u ovoj zemlji, od Ustavnog suda do bivših predsjednika, od lidera stranaka do ekipe penzionera u kvartovskom kafiću, i to u pravilu s mnogo emocija i malo racionalnih argumenata.

Hrvatska ima masu gorućih egzistencijalnih problema, od demografije, koja godinama nije nikog zanimala dok nije došlo do masovnog egzodusa, do u gotovo svakom pogledu očajnog – ali “besplatnog”, bar za studente ako ne već za porezne obveznike – visokoškolskog sustava. Mogao bih ići u beskraj: socijalistička ekonomija petrificirana u osamdesetima, uz tendenciju da se zadrži propali Titov ekonomski model, samo bez Tita, potpun izostanak stranih ulagača, endemska korupcija...

Pa ipak, sve su to teme koje malo koga zanimaju. Zašto nas u Hrvatskoj toliko zanimaju “svjetonazorske” teme, poput pozdrava ZDS, “antifašizma”, povijesti, ratova? Puno ljudi će reći, “gubimo vrijeme na jalove rasprave i prepucavanja ustaše-partizani, Hrvati-Jugoslaveni, umjesto da rješavamo egzistencijalna pitanja.

No to uopće nisu svjetonazorske teme. Svjetonazor je ipak nešto drugo. Ovdje se radi prvenstveno o identificiranju s Hrvatskom (čija je simbolika u zadnjem ratu uključivala i ZDS) ili Jugoslavijom / Srbijom (koju simbolizira petokraka), ne o “fašizmu” i “antifašizmu”, kako se pokušava interpretirati. Ako je nešto ljudima važno, bahato je reći im “nije, gubite vrijeme”. Postoje razlozi zašto taj ZDS uzbukava toliko emocija – s obje strane, i one koja bi ZDS zabranila i one koja na njemu inzistira. Nisu ljudi baš toliko iracionalni.

Stvar je u osnovi jednostavna: Obrana ZDS-a je obrana pobjede u Domovinskom ratu. Nije da je ZDS tada bio naročito važan, i, posve iskreno, naravno da nije bilo pametno koristiti taj pozdrav tada, devedesetih, jer je bilo jasno da Miloševićeva propaganda ide za tim

da Hrvate prikaže ustašama i nacistima, i da će se sve što se može upotrijebiti protiv nas, upotrijebiti. Ne treba neprijatelju davati propagandnog materijala ni nasjedati na provokacije.

No o tome se moglo raspravljati 91. Sad je kasno raspravljati o tome. Kome ZDS smeta, trebao je to reći tada – zašto nije? Pa, naravno, tada su oni koji danas govore kako je taj pozdrav jednak onom “Heil Hitler”, ili kako je “ustaški”, fašistički, neustavan uglavnom bili manji od miševa. “Antifašisti”, oni kojima je petokraka “antifašizam”, a ZDS “ustaštvo”, koji danas kritiziraju ZDS jer se tako “stvara loša slika u inozemstvu o Hrvatskoj”, mogli su sa svojom petokrakom stati u obranu domovine tada. Danas bi petokraka bila simbol Domovinskog rata, pa ne bismo imali problema oko dokazivanja da nismo ustaše ni fašisti.

Mogli su, ali nisu. Prepustili su to onima sa ZDS. “Ustašama”. 58 dragovoljaca HOS-a sa ZDS oznakama je branilo Vukovar, polovica je poginula. Nitko s petokrakom se nije pojavio – bar ne s naše strane. Da ju je Šljivančanin na neprijateljskoj imao, znamo. I Ratko Mladić. Oko 3.000 takvih HOS-ovaca je sudjelovalo u ratu, dobar dio je poginuo.

A onda je rat završio, i mislili smo da je “antifašizam” zaboravljen pojam iz ropotarnice komunističke povijesti, pojam koji se ionako u stvarnosti vezivao samo uz krvoločne diktatore tipa Staljina, Enver Hoxhe, Honeckera, Ceausescua. ZDS se isto više nije spominjao, ostao je dijelom ratne budnice iz 91., koja je tada demoraliziranim Hrvatima podizala samopouzdanje, uostalom svaki rat je imao takve pjesme. Ova je bila “naša”.

No stvari su se brzo promijenile Tuđmanovom smrću. Mesić je vratio u upotrebu arhaični pojam “antifašizam”, i zapalio sukob koji traje i danas. Naravno, ne slučajno, i vjerojatno na savjet svojih zaštitnika iz, pretpostavljam, britanskog veleposlanstva, majstora manipulacije i propagande. Jasno je da je to pomno planirana manipulacija: U svakoj podjeli ljudi na “fašiste” i “antifašiste”, Hrvati mogu biti jedino fašisti, a Srbi antifašisti. Dokazivati suprotno bilo kome je jalov posao, pričati da su Hrvati imali najjači antifašistički pokret u Europi je kao dokazivati da Chauvin nije ubio Floyda iz rasističkih pobuda, već da se radilo o policijskoj brutalnosti kao takvoj. Možda jest, možda ne, za sad to ne znamo, ali svakako da nikad nikoga

nećete uvjeriti da njegovi motivi nisu bili rasistički, pa i kad bi raspolagali ne znam kakvim dokazima za to.

Jednostavno, narativ je davno stvoren i nikad ga ništa neće promijeniti. A još u socijalizmu se znalo, antifašisti su Srbi i “pošteni Hrvati”. Naravno, svaka takva paradigma koja jedan narod a priori uzima kao moralno ispravan, a drugi kao moralno nakaradan uz neke iznimke, je zapravo intrinzično fašistička. Ali ni za to nikog nije briga.

Protivnici tog ZDS kažu da on Hrvatskoj nanosi štetu u pogledu međunarodnog ugleda. To jest racionalan i valjan argument – bar na prvi pogled. No kad bismo danas zabranili ZDS, nanijeli bismo Hrvatskoj kudikamo veću štetu! Kad bismo danas zabranili i kriminalizirali ZDS, kriminalizirali bismo i Domovinski rat, vezali ga preko tog pozdrava na ustašku ideologiju, s kojom taj rat stvarno nije imao veze. Proglasili bismo sebe negativcima, “pogrešnom stranom” u ratu, teško bismo svojoj djeci objasnili za što smo se borili. Neovisnost? Sloboda? Demokracija? Ako pristanemo da su simboli pod kojima su se neki borili na našoj zabranjeni, ustaški, inkriminirani, onda je sve to prazna priča. Ustaše i gotovo. Negativci!

Naravno, ako sudite stvari po vanjštini, Hrvati su bili fašisti, imali su šahovnice kakve su se u SFRJ vezivale uz hrvatski nacionalizam i ustaštvo. Srbi su uvijek inzistirali da je šahovnica “ustaška”, kamoli ZDS. Srbi su imali antifašističke simbole, petokrake i kokarde. Upravo je to smjer u kom zabranitelji ZDS-a žele ići: Nije bitna suština, bitni su simboli.

Oni, naravno, sve to uvijek vezuju na Drugi svjetski rat, nikad na Domovinski, jer su taj rat izgubili. Inzistiranje na pojmovima “antifašizam” i “ustaše” je jednostavno spin, jer je posve jasno tko su negativci u takvoj podjeli (ustaše) i posve je jasno da su to Hrvati. Dakle, stvorena je jedna paradigma koja zapravo služi reviziji bliže povijesti, farbanju Hrvata u crno i amnestiranja Srbije (jer boriti se protiv ustaša i fašista ne može biti ništa loše, zar ne).

Dakle, posve je nebitno jesu li ti HOS-ovci imali simpatija za ustaški pokret – jesu, da se ne lažemo, ali ne zbog nacističke ideologije nego zbog vezivanja tog pokreta uz borbu za neovisnost Hrvatske (iako je Hrvatskoj stvarnu neovisnost donio tek Domovinski rat). Bitno je da

se oni nisu borili u Drugom svjetskom ratu, nego u Domovinskom. A u kontekstu njega, ZDS jednostavno ne smije biti inkriminiran: Pogledajte samo cijelu povijest Hrvatske od rata na ovamo, koliko je truda uloženo da se izmijene uloge! Koliko je tinte proliveno o Aleksandri Zec, zločinima nakon Oluje (koji su bili minornih razmjera, u konačnici za operaciju takvih razmjera, naročito spram srpskih “oslobodilačkih” akcija u Vukovaru ili Srebrenici), “ugroženim” Srbima? Koliko je priče bilo da treba “individualizirati ratne zločine”, suditi svakom Hrvatu koji je u ratu i nakon njega počinio kakav zločin, jer je to stvar principa, ali principi su naglo prestali važiti kad bi se spomenulo Manolića, Boljkovca, zločince s Bleiburga, pa i obične ubojice poput Perkovića i Mustača, gdje se cijela duboka država digla na stražnje noge, od medija do pravosuđa, da spriječi suđenje “antifašistima”?

Ili, pogledajte medijski tretman braniteljskog prosvjeda, a onda usporedite s nešto ranijim rušilačkim pohodima kojima se rušilo Jadranku Kosor (što je isto imalo za cilj miniranje ulaska u EU, kako bismo se vratili u “region” i ušli “zajedno s njima”, na Sveto Nigdarjevo).

Domovinski rat i branitelji, koji su užasno stigmatizirani u medijima još od kraja rata, otprilike kao Židovi u nacističkoj propagandi, su od kraja Oluje pod medijskim napadima, i u javnosti danas “branitelj” zvuči odiozno, to se povezuje s nekim tko je primitivan, opasan, i živi na račun poreznih obveznika. To je plod sustavne difamacije! Mislili smo da će oni koji nisu išli u rat 20 godina kasnije morati biti manji od zrna pijeska kad veliki dečki pričaju, a desilo se obrnuto! Jedinstven slučaj u povijesti da je pobjednička strana u ratu svoj pravi poraz doživjela nakon njega – i to od onih koje su branili. Ispada da oni to baš i nisu htjeli, bar neki.

Zato hajku na ZDS treba prvenstveno gledati u kontekstu toga da se preko stigmatizacije tog pozdrava zapravo stigmatizira Domovinski rat, a ne ustaški pokret koji je ionako povijest i koji danas nema nikakav politički utjecaj u Hrvatskoj, i postoji uglavnom na razini folklor.

<https://priznajem.hr/novosti/hrvatska/marcel-holjevac-zds-je-postao-zadnja-linija-obrane-domovinskog-rata/123911/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21889-zds-je-postao-zadnja-linija-obrane-domovinskog-rata>

**ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM,
2022.**

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE '*BOJNA
ČAVOGLAVE*' / *THOMPSONOFOBIJA*:
HRVATSKI POLITIČARI I ZDS**

Vjerojatno je mnogima čudno što se knjiga '*BOJNA ČAVOGLAVE*' / *THOMPSONOFOBIJA* predstavlja u vrijeme kada je počela ruska agresija na Ukrajinu i kada su hrvatski političari počeli pozdravljati sa UKRAJINI. Istina oni kažu SLOBODA UKRAJINI, što je i razumljivo jer i jedan i drugi pozdrav znači spremnost davanja života za svoj narod, a hrvatskim političarima je lakše to izgovoriti za Ukrajinu jer nitko ne očekuje da bi oni doista dali život za

ukrajinski narod, a za one koji su to spremni za hrvatski narod još nisu sigurni hoće li oni koje slušaju inzistirati da se takve i kazneno goni. Ne mogu ni biti sigurni kada vide kako se te gazde nadaju da će postići kompromis s agresorom na štetu Ukrajine. Putin im se otvoreno ruga i prijeti im pa pokazuje i svoj „humanizam“: Otvorit ćemo humanitarne prolaze iz opkoljenih gradova do Rusije i Bjelorusije gdje možemo zatvarati one koje kažu da smo u ratu s Ukrajinom. Ili samo žele iskoristiti Ukrajince da 'hrabri' ruski vojnici imaju ljudski štit od Ukrajinaca, o kome je Putin već i govorio.

Vratimo se ovim mojim uobičajenim pogriješkama i očitom nerazlikovanju pozdrava u Ukrajini i Hrvatskoj kojima se pokazuje spremnost davanja svojih života za slobodu domovine.

Da nije žalosno, bilo bi smiješno danas gledati kako su u Hrvatskoj najglasniji oni koji su protiv ZDS i Domovinskog rata kako viču 'Sloboda Ukrajini'. Čak i objašnjavaju da je istina u Drugom svjetskom ratu korišten i jedan i drugi ali je povijesno prednost na ukrajinskoj strani. Naravno i to je glupavo kada znamo da je ZDS iz pjesme tj. Himne hrvatskih mornara stare tisuću godina. Ne pada im na pamet usporediti „gladomor“ nad Ukrajincima i „Križni put“ hrvatskog naroda – zločine Staljina i Tita koji su među najvećim zločincima u prošlom stoljeću. Još smješnije je kada znamo da je sa ZDS izborna pobjeda u Domovinskom ratu, a uvjereni smo da će i Ukrajinci pobijediti agresora u ratu. Hoće, ali to je tek pred njima.

O istovjetnosti pozdrava SLOBODA UKRAJINI i ZA DOM SPREMNI lijepo se može razlučiti iz današnje kolumne Zvonimira Hodaka; SAD KAD JE PRAVOSLAVNI DUH IZAŠAO IZ BOCE U KOJU ĆE SE TEŠKO VRATITI, VIDIMO SVU GENIJALNOST PREDSEDNIKA TUĐMANA

Hudak prvo podsjeća na Domovinski rat i genijalnost predsjednika Tuđmana što tek očekujemo od Ukrajinaca, kao i na one koji su podržavali Miloševića u srpskoj naci-fašističkoj agresiji a danas viču SLOBODA UKRAJINI i drže figu u džepu:

Te scene bude sjećanja na Domovinski rat, još jedan pravoslavni džihad na tuđe tlo. Provališ, osvojiš, protjeraš stanovništvo, sve razrušiš i osnuješ svoju državu u tuđoj, pod krinkom zaštite svog stanovništva. Sve je to za nas već "deja vu", ali zato nije nimalo manje tragično i strašno. Zanimljivo je kako su parapolitičke

organizacije (Srpska i Ruska pravoslavna crkva) odmah blagoslovile svoje "heroje" koji kasnije završe u Haagu ili pred nekim novim međunarodnim kaznenim sudom.

Sjajna razmišljanja Marcela Holjevca vode nas natrag u 1991. Ukrajina traži suđenja za ruske ratne zločine. Sjetite se kako smo i mi to tražili tijekom Domovinskog rata. Naivno smo vjerovali kako će svijet prepoznati tko je u stvari bio agresor i razaratelj naše domovine. Međutim, odmah po osnivanju suda u Haagu cijelo to suđenje se pretvorilo u političku farsu traženja ravnoteže krivnje pod parolom kako je zločina bilo na obje strane pa zato treba individualizirati krivnju i da se ne smije suditi samo agresoru.

Treba osvijestiti veličinu političkog genija predsjednika Tuđmana. Kasnije je ta ista međunarodna zajednica tražila od nas da se vlast odrekne HOS-ovaca koji su među prvima uzeli u ruke oružje i branili Hrvatsku jer su navodno to bile probuđene ustaše čije simbole treba zabraniti. Naravno, takav stav su međunarodnoj zajednici nametnule srpske službe i domaći jugo-nostalgici. Srećom, tada je Tuđman još bio živ pa nije na to nasjedao, a nije im to srećom uspjelo ni do danas.

Ukrajinci znaju tko je "The wrong boy next door". U Ukrajini se bar zna da su svi Rusi koji tamo žive na strani Putina, a Ukrajinci za neovisnost i mir u svojoj zemlji. U vrijeme Domovinskog rata srpske obavještajne službe i domaći jugo-nostalgici, orjunaši i izdajice stalno su gurali tezu kako su Tuđman i Milošević vodili "dogovoreni rat", kako se želi uspostaviti ustaška država, kako su ugrožene sve manjine koje žive u Hrvatskoj, kako se prisilno pokrštavaju vjernici pravoslavne vjere itd. itd.

Iako je nezahvalno i opasno vući paralele između dva rata jer su okolnosti uvijek donekle drugačije, ipak, iz današnje perspektive rata u Ukrajini, treba još jednom osvijestiti veličinu političkog genija predsjednika Tuđmana i ljudi oko njega koji su u još gorim okolnostima – s embargom na uvoz oružja, nesklonošću ukupne međunarodne zajednice i tek u fazi stvaranja vlastite države – uspjeli pobijediti u Domovinskom ratu i ostvariti samostalnost, mir i prosperitet Hrvatske.

(...)

Neka danas netko predloži Vijeću sigurnosti da se uvede embargo na kupnju oružja Ukrajini i Rusiji i da je taj netko još i državljani Ukrajine. Bio bi odmah smješten u jednu zdravstvenu ustanovu na kraju zapadnog dijela Zagreba. Sad kad je pravoslavni duh izašao iz boce u koju će se teško (a moguće nikada više) vratiti, vidimo svu genijalnost Tuđmana. Sad samo zamislite da nije bilo njegovog taktičnog i strpljivog stvaranja gardijskih brigada, pregovaranja s Miloševićem kako bi kupio vrijeme dok se ne pripremimo za rat, i da nismo zaokružili svoju državu Bljeskom i Olujom, što bi bilo danas od "Lepe njihove"? Bolje ne zamišljajte! I onako je previše crnila. Radije maštajte kako se Putinu iznenada dogodio ruski Majdan...

Njega je još Horacije proglasio za "Hostis humani generis" odnosno "Neprijatelja ljudskog roda".

U nastavku Hodak daje usporedbu ZDS i SLAVA UKRAJINI:

O pozdravima ZDS i Slava Ukrajini

Ima jedna upadljiva simetrija između Ukrajine i Lijepe naše. To su povijesni pozdravi ZDS i Slava Ukrajini. Kako piše novinar Inoslav Bešker koji povijest politike ima u malom prstu, Slava Ukrajini je doslovni citat stiha progonjenog nacionalnog preporoditelja Tarasa Ševčenka. Pjesmu je napisao 1840.: "Naša misao, naša pjesma, neće umrijeti, neće propasti... odatle ljudi naša slava, Slava Ukrajini". Od tada je taj stih postao nacionalno geslo za vrijeme ukrajinske nacionalne revolucije 1918.-1921. Istih godina kad su "hrvatske guske" odgegale u beogradsku maglu.

Naravno, 1921. Ukrajinska Narodna Republika dočekala je "slobodu" pod čizmom Crvene armije. Taj pozdrav koristile su i pristaše Stepana Bandere (jedan od vođa ukrajinskog nacionalnog pokreta u zapadnoj Ukrajini koji sam definira ukrajinski nacionalizam: «Ideja ukrajinskog nacionaliste, nacionalističkog pokreta, nije istoznačna terminu sa Zapada. Ukrajinski nacionalni pokret nema ništa zajedničko s nacizmom, fašizmom ili nacional-socijalizmom. Ukrajinski nacionalizam se bori protiv imperijalizma, protiv totalitarizma, protiv rasizma i bilo kojeg oblika diktature te zagovaranja nasilja. Termin ukrajinski nacionalist istovjetan je terminu ukrajinski patriot, koji je spreman boriti se za slobodu svoga naroda i žrtvovati sve za svoj narod, žrtvovati sve što posjeduje» -

https://hr.wikipedia.org/wiki/Stepan_Bandera - zapravo istovjetno definiciji hrvatskom nacionalizmu, JP) *koji je naravno bio fašist. Stara, već znana priča. Kad Ukrajina poklekne onda će na površinu isplivati ruski i ukrajinski Krausi rokćući protiv pozdrava Slava Ukrajini. Stari su to Staljinovi demokrati. Oni znaju čekati... Mi smo naše neprijatelje otpravili s ZDS kući, a oni čekaju, ponizni i strpljivi neko novo klanje. ZDS nije kamenčić u njihovim opancima nego kompleks Kninske tvrđave i sjećanje na dane slave 5. kolovoza 1995. Stoga "Slava i Hrvatskoj"...*

<https://direktno.hr/kolumne/sad-kad-je-pravoslavni-duh-izasao-iz-boce-u-koju-ce-se-tesko-vratiti-vidimo-svu-genijalnost-predsjednika-tudmana-262830/>

Doista je nevjerojatno da je knjiga 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIIJA tiskana danas tako da je i njeno predstavljanje zapravo još jedna mogućnost da se da podrška ukrajinskom narodu. Za to sam zahvalan Croaciji Records koja je pomogla tiskanje knjige iako 'Bojna Čavoglave' nije tada bili omiljena hrvatskim političarima. A je li se to promijenilo tek ćemo vidjeti.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29838-predstavljanje-knjige-bojna-cavoglave-thompsonofobija-hrvatski-politicari-i-zds>

LIJEVOM NAŠOM

NA MILANOVIĆEVOJ SAM STRANI JER DEMASKIRA LAŽNE KRIPTOKOMUNISTIČKE PROROKE

Autor

Zvonimir Hodak

Korona drma temeljima Lijepe naše. Do sada sam, ovako priprost i naivan, vjerovao da Arenu u Zagrebu može napuniti samo Mišo Kovač. Malo morgen... "Vrimena" su se promijenila. Danas Arenu mogu napuniti samo Lepa Brena i Vili Beroš. Koliko smo samo ne tako davno napadali Ivu Sanadera zbog gradnje naših "arena" u Zagrebu, Splitu itd. Sada bi se netko od "intelektualnih proletera" tj. naših dičnih novinara trebao ispričati "Ćaći".

On je, gradeći rukometne Arene, zapravo proročanski gradio "bolnice na kraju grada" i pokazao da je uvijek bio vizionar. Kad su u prošlu subotu najavili da se u nedjelju "sat vraća", Čaća je reagirao refleksno: "Ja sat ne vraćam"... Kad je domaća "demokratska javnost" predložila da se u roku odmah uvede policijski sat, "dragi Ivo" je navodno poručio: "Neka ga uvedu. Ja ga neću nositi..!" Pitat će se netko od kud' sad Sanader? Neki dan sam u sudskom kafiću čuo nečiji bas bariton: "Kak' nam je bilo dobro u vrijeme Ive Sanadera"... Pomislih, čovjek je u pravu. Onda nije bilo verbalnog rata između dva politička brda. Stipe i "dragi Ivo" bili su jedna glava u dva tijela. Čim je naš Stipe nanjušio da hrvatski generali već tradicionalno spremaju državni udar brzo i efikasno su dobili

"pakrački dekret". Danas je pak kaos. Predsjednik napustio doktrinu "naoružanog naroda" pa s Pantovčaka rafalnom paljbom "šiba" po premijeru tako da se čak i njegovi ateisti križaju i krste.

Šesnaest hrvatskih generala poslalo je otvoreno pismo hrvatskoj javnosti da je upoznaju s time što oni misle o HOS-u i pozdravu "Za dom spremni". Međutim, Milanović ih nije hitno umirovio. Možda zato što su svi već davno umirovljeni. Zanimljivije je kako lijeva medijska falanga nije o tom pismu 16-orice generala "obavijestila" širu javnost. Nisu to generali iz famoznog "Generalskog zbora", oni su režimski, progresivni. Riječ je više o nekim "generalčićima", koje nitko ne predlaže kod imenovanja ulica, podjela visokih priznanja niti za izradu spomenika na Baniji... Dakle, riječ je o generalima **Ivanu Tolj, Ivanu Kapular, Andriji Hebrangu, Davoru Domazetu Loši, Josipu Čuletiću, Željku Šiljegu, Žarku Toleu, Marinku Krešiću, Mili Ćuku, Rajku Dumančiću, Ljubi Ćesiću Rojsu...** Nema kod njih "po šumama i gorama".

Recimo, general Josip Čuletić - 'general-turist'

Recimo, general Josip Čuletić. On je u vrijeme borbi za Vukovar u nekom avionu za zaprašivanje od komaraca skoro svaku noć nadlijetao položaje **Tomićeve** "herojske" JNA i bacao bojlere. Da, bojlere, napunjene eksplozivom. Kompas su mu bile zvijezde. Naravno, ne crvene. Al' je to nekakvo herojstvo... Sigurno je veće onih generala koji su cijeli rat proveli u logistici. Jednom sam sreo u gradu Josipa Čuletića i onako ga usput zapitao što sad radi. "Pa ja sam ti sad 'general-turist', putujem po zemlji za koju sam se srčano borio..."

E, zemljo Hrvatska, da je ikada došlo "otvoreno" ili "zatvoreno" pismo generalima kojim je Tuđman osobno rekao da je "zabranio" HOS, ZDS i "priznao" da je Sloba ok, onda bi to pismo odmah osvanulo na naslovnim stranicama Jutarnjeg i Večernjakovog Obzora.

Naravno, ni jedan od šesnaest generala nije ni do koljena **Dejanu Joviću**, otvorenom Jugoviću, koji je višestruko pisao i govorio da je referendum o samostalnosti Republike Hrvatske, u kojem su se građani sa 97,14 posto izjasnili za samostalnost, bio neistinito prezentiran jer se većina građana izjasnila za ostanak u Jugoslaviji. I

dok je Josip Čuletić "general-turist", naše Dejanče predaje mladim generacijama vojnika na Ratnoj školi dr. **Franjo Tuđman** koja je u stvari postdiplomski studij za najviše časnike. Međutim, Dejanče je faca. On je ujedno i profesor na Fakultetu političkih znanosti, glavni urednik fakultetsko-znanstvenog časopisa "Politička misao", predsjednik Upravnog vijeća "Instituta za razvoj i međunarodne odnose" u Zagrebu...

Na imaginarnoj srpskoj ljestvici najutjecajnijih, pozicioniran je kao jedan od deset najmoćnijih Srba "u ceo svet". Nedostaje mu možda još jedino da napiše knjigu "Lik i delo Save Štrbca, sudije iz Zadra" koji se rukama i nogama borio protiv RH, a sada prima hrvatsku mirovinu, i to tri puta veću od one koju prima u Srbiji?! I čudi li se još uvijek netko zašto je više od 3300 branitelja diglo ruku na sebe i izvršilo samoubojstvo? Usprkos svim tim "silnim privilegijama" o kojima nas "levičarska štampa" iz dana u dan brifira.

U Vukovar su se vratili npr. oni koji su tvrdili da su u vojsci RSK služili civilni vojni rok. I nisu lagali. Rokali su nam po civilima.

Gledam na fejsu sliku pokojnog mitropolita **Amfilohija Radovića**, "čoe'ka od mira i vere", s križem na prsima i pištoljčinom u ruci. Da netko objavi sliku biskupa **Vlade Košića** s plastičnim dječjim pištoljem, naš dobri **papa Franjo** bi zaključio da naš popularni Vlado nije "dobar papa-trijarh".

Dobri Amfilohije je umro. Pokoj mu duši, Gospodine! Prije toga je "sredio" zadnje izbore u Crnoj Gori i u svom manastiru formirao novu prosrpsku Vladu. U boj u boj za narod svoj...

Joe Biden vodi u svim državama, osobito u Novoj Gvineji, na Kubi i u sjeverozapadnoj Hrvatskoj

Donald Trump je prava crvena krpa za naše "medijske djelatnike". Ne daju se Bajruši, Trkanjac, Krasnec, 6. lička... Po njima **Joe Biden** vodi u svim državama, osobito u Novoj Gvineji, na Kubi i u sjeverozapadnoj Hrvatskoj.... Zato se **Borislav Ristić** ne da krstiti. Provocira progresivce iz Obzora tvrdeći :“Trump je na putu da Bidena pobijedi s većom razlikom nego **Hillary Clinton**.

Ako se to slučajno dogodi, a sigurno će se i dogoditi, slijedi val ili "talas" teških "psikičkih" slomova naših nadobudnih liječara. Ovaj put proći će bez poznatih lijevih medijskih transakcija. Iako je 98

posto medija u SAD-u protiv "neotesanog" Donalda, regularnost izbora pod kompetencijom je Vrhovnog suda SAD-a. U SAD-u su sada birači protiv liberalnih, ljevičarskih, uglavnom "uglednih" medija... Želim pobjedu birača i još jedan mandat Trumpu! Na zadovoljstvo demokratskog svijeta...

U jadranskom je akvatoriju održana je zajednička vježba HRM-a i Američke šeste flote pod hrvatskim geslom "Zajedno smo jači" i pod američkim geslom "Zajedno smo slabiji".

Svidio mi se jako **Jurica Pavičić** sa svojim liliputanskim komentarom. On je književnik, filmski kritičar, nogometni znalac, prevodilac iz šupljeg u prazno, Titov nostalgicar, član udruge "Naš Hajduk", simbolični dioničar Hajduka i skroman kakvim ga je sveti Duje sklepaio. Kada bih iznio sve Juričine lokalne dosege ne bi ostalo mjesta ni za njega ni za njegov obračun s **Igorom Štimcem**. Za one koji ne luduju za balunom, Igor je bivši igrač, hrvatski reprezentativac s kojim je Hajduk osvojio zadnje prvenstvo Hrvatske. S druge strane, Torcida ima jedan veliki "feler". Izrazito je nacionalno orijentirana, što često pokazuje svojim velikim transparentima na sjeveru Poljuda.

Što se tog nacionalnog naboja tiče, Torcida je daleko ispred drugih navijačkih skupina u Lijepoj našoj. U čemu je onda problem? Jurica cmizdri što: "Hajduk danas nije Titov partizanski klub, kad se na dresu nosila crvena zvijezda koju je Igor Štimac 'skinuo u Sydneyju'". Naš simbolični dioničar zaključuje: "Naš Hajduk bio je uspješan u najvažnijem, da ljudi kao Štimac više ne mogu ni blizu klubu."

Da je Štimac u Australiji znao što mu se zbog crvene zvijezde sprema, pronašao bi, kao što su Riječani pronašli, najviši neboder u Splitu i tamo izložio sve dresove sa zvijezdama i tako ih simboličkim vjetrom otpuhnuo u Titovo partizansko doba. Ako je i od zagriženog jugo-nostalgicara Jurice, malo je previše. Hrvatski raspložena Torcida na jednoj strani, a na drugoj strani samo partizani ala Jurica Pavičić, Ante Tomić, orijuna. Srećom, vrijeme ih gazi. Došlo je novo vrijeme kad Dinamo i Hajduk zajedno rješavaju tko je najbolji. Kao recimo u Škotskoj, Celtic i Glasgow Rangers...

Boby Charlton je jednom rekao: "Ako je istina da su nogometaši robovi onda molim da me se odmah pošalje na tu robiju".

Verbalni rat dva 'politička brda' u Hrvata se nastavlja

Verbalni rat dva "politička brda" u Hrvata se nastavlja. Uvrede već polako postaju dio neformalnog rječnika u novo-normalnoj eri. Lekarka, bully, šmrkavac, rastao u tom humusu i gnoju, jel' se moja baba rukovala sa zaraženim **Novakom Đokovićem**, štićenik i lojalni sluga tog režima...

"Tvrd jezik" je ono što slušamo iz dana u dan. No, ako je taj "zastoje u komunikaciji", kako ga neki nazivaju, nešto najlošije što nam se događa onda odmah potpisujem neka nastave do mile volje. Uzmimo npr: multietničku Francusku. Tamo ubijaju i režu glave ljudima, sve u ime Alaha i proroka **Muhameda**. Naime, prilikom uhićenja napadač je vikao Allahu Akbar, ali francuska policija za sada još uvijek "ne zna" koji je motiv napada. **Marcel Holjevac** cinično zaključuje: "Tko se dovoljno dugo pravi blesav, na kraju takav i ostane."

Zato je UFC borba Milanovića i Plenkovića politička "kamilica" i dobar trening za obojicu prema onome što još čeka Francuze. Kad nabrijana **Katarina Peović** za "Tačno.net" izvali da je "Deklaracija o Domovinskom ratu predstavlja kolekciju mitova i poluistina", onda to, u maniri **Ivana Šibera**, zvuči "neodgojeno".

Naime kaj, stari "šumski" komunista **Ivan Šiber** odmah se svrstao, k'o i Tito, među "nesvrstane" tj. protiv Milanovića. On misli "da predsjedniku ne treba više ispada jer djeluje neodgojeno..."

Ono što bivše komunjare nikada nije zanimalo je - istina. Majka svih pitanja je jel' predsjednik RH govori ili ne govori istinu? Kad im postaviš to pitanje odmah postaju mutavi... Dakle, što se tiče notornog svjedoka **Puhovskog**, Milanović govori čistu destiliranu istinu. Barem sam desetak puta pisao, cinkao i ukazivao na domaće "ploveće kazalište", na lika koji je samo zahvaljujući neprovedenoj lustraciji svakodnevno na svim televizijama k'o propovjednik istine, dobrote i poštenja. Kao vrhunska moralna vertikala hrvatskog društva. Mogao sam, zahvaljujući svom "autoritetu", pisati i tisuću puta, a da to uvijek ostane "ubod komarca". Ali kad je Puho, u svom lažnom samopouzdanju, dirnuo u "stršljana", ovaj ga je jednim zamahom otpuhnuo u povijest. I zbog tog demaskiranja lažnih kriptokomunističkih proroka tako da napokon hrabro iznese o njima

istinu, ja sam na Milanovićevoj strani. Napokon, tko dvolične farizejske ljevičare bolje poznaje od njega?

I još nešto. Novo normalno. Korona. Ona je u stanju revidirati izborne rezultate i "zdrmati" više premijera nego predsjednika. Funkcija predsjednika u RH, što sada znači Milanovića, u usporedbi s premijerskom funkcijom, sinonim je za "godišnji odmor". Plenković rudari po svakodnevnim političkim rupama, a predsjedniku države ostavljeno je da glumi "fikus", što Milanović očito ne želi. Tako Milanović sad prvi puta radi tzv. "društveno koristan posao", kako su nekada govorili u Jugi **Jelena Lovrić, Davor Butković, Inoslav Bešker, Nino Pavić** i ostali lijevi medijski magovi, a Plenkovića čeka **Churchillova** izreka: krv, znoj i suze. Zato neka Milanović nastavi javno otkrivati istinu i nazivati stvari pravim imenom. To je dobro za mentalno zdravlje nacije. Sad napokon "pseudo-progresivce" ne razvaljuju ustaše, klerofašisti, katotalibani i ognjištari, nego osoba njihovog do jučerašnjeg bezrezervnog povjerenja. Put kojim su ga vodili do Pantovčaka činio im se lagan i ravan. No, nisu primijetili kako je uzbrdica velika.

'Ako vidiš roba koji spava, ne budi ga, možda sanja o slobodi'

Evo i lijepog citata **Hassana Haidara Diaba**, mog "fejs" prijatelja: "Kažu mi, ako vidiš roba koji spava, ne budi ga, možda sanja o slobodi."

To je kazao je jedan od najvećih pjesnika, književnika, filozofa i mistika **Gibran Khalil Gibran**. A sloboda je more...

U Zagorju je oboren rekord u skoku u dalj. Frajer skočio do dućana po kruh, a našli ga u birtiji sedam kilometara dalje.

Policija uhapsila ženu: "Gospođo, zašto ste tukli muža bejzbol palicom?"

"Nisam ga tukla, pitao me da igramo bejzbol i ja sam ga slučajno udarila palicom" odgovori.

"Pa zar dvadeset i osam puta?", začuđeno upita policajac. "Pa kad ne znam pravila", odbrusi žena.

"Znaš tata, danas smo u školi učili o Edisonu. Izumio je prvi uređaj koji govori", reče sin.

"Sine, prvi uređaj koji govori izmislio je Bog, a ime mu je žena. Edison je izmislio prvi koji se može ugasiti", zaključio otac.

Umro Staljin pa u Rusiji proglasili desetodnevnu žalost. Zove jedna Ruskinja Centralni komitet da pita je li dozvoljen seks u danima žalosti? Odgovorni drug joj odgovara da je seks dozvoljen, ali samo s vlastitim mužem. Na pitanje zašto samo sa svojim mužem, odgovorili su joj: "Da tuga bude veća!"

<https://direktno.hr/kolumne/na-milanovicevoj-sam-strani-jer-demaskira-lazne-kriptokomunisticke-proroke-212642/>

GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

GENERALI PONOVO U BOJ ZA HRVATSKU (1)

I dok u Hrvatskoj imamo sukob dva predsjednika puni su mediji komentara o tome. Međutim nisam primijetio da je netko uočio da se vodi borba unutar Četničke koalicije (kako ju je nazvao sam Predsjednik Vlade) koja provodi interese stranih moćnika. Istina Vjekoslav Krsnik će to spomenuti kada govori o Predsjedniku Vlade: *Od samog početka na čelu HDZ-a a kasnije i Vlade Andrej Plenković vodi eurounijsku, a ne hrvatsku politiku koju je genijalno u kratkom aforizmu prije sto godina predvidio Anton Gustav Matoš: "U šarmantnoj pozi moderni poganac, najmio ga stranac da nam stavi lanac".*

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25652-kupuje-li-zoran-milanovic-narodski-legitimitet-u-sukobu-s-andrejom-plenkovicem>

Međutim, Krsnik u svojoj raščlambi uopće ne spominje ono što je najvažnije u dokazivanju svjetskim moćnicima odanosti dva predsjednika – ulogu profesorice Đurđević u napadu na „Bojnu Čavoglave“.

Naravno to ne zaboravlja Zvonimir Hodak:

Profesorica kaznenog procesnog prava Zlata Đurđević podržala je predsjednika Milanovića, dok je bio premijer, u pravednoj borbi da "naše ljude" ne izručujemo "Švabama", a stala je i na stranu onih koji su na općoj sjednici sudaca Visokog prekršajnog suda željeli izbrisati "Čavoglave" s karte ove naše pseudo liberalne države.

<https://direktno.hr/kolumne/kako-je-milanovic-zbog-zlate-zrtvovao-pjesaka-micu-pupovca-227902/>

A ZDS je nešto što je zadnja linija obrane Domovinskog rata (Holjevac) i svjetskim moćnicima se dokazuješ uspješnošću u borbi protiv tog pozdrava. U toj borbi Plenković je u nepovoljnijem položaju od Milanovića.

On se gazdama“ dodvorava tako što pokazuje da je šef u RH Milorad Pupovac za koga dva predsjednika iz SDP-a ukazuju da je čovjek kojemu je iznad svega osobni interes. Njemu Milanović suprotstavlja profesoricu prava koja je pokazala čvrstoću u spomenutim stavovima kada je branila jugo-komunističke (ako hoćete veliko-srpske) interese pa je u tom pogledu sigurno moralnija osoba od Pupovca. Ista je priča u nastupu Milanovića. On stalno pokazuje da je Plenković osoba slična Pupovcu jer je u stanju biti čelni čovjek HDZ-a, dakle pokreta koji je stvorio Tuđman da bi stvorio hrvatsku neovisnost.

I dok je Plenkoviću krajnji domet bilo uklanjanje ploče hrvatskim braniteljima i komisija za „osudu ZDS“ dotle Milanović može natjerati vrh vojske da se odreknu svojih najčasnijih branitelja zbog ZDS. Dodvoravanje svjetskim moćnicima u borbi za mjesto vodećih slugu nastavlja se tj. vraća na „Bojnu Čavoglave“. Plenkovićevog predsjednika vrhovnog suda bilo je lako ismijati u njegovom priglupom napadu na „Bojnu“. Milanović ima za to nepokolebivu profesoricu prava i zato posebno naglašava kako Pupovac jedno kaže danas, a sutra drugo. To je gazdama mnogo važnije od pokazivanja njene dosljednosti kada je bila uz Milanovića dok je bio predsjednik Vlade. Dapače! Milanović samo pokazuje gazdama u svijetu kako on profesoricom prava može više učiniti s „Bojnom Čavoglave“ od Plenkovića kome su otežavajuća okolnost što mnogi iz njegove stranke imaju probleme sa stomakom na sve ono što je do sada učinio po Pupovčevom nalogu.

Milanović stalno ukazuje na spremnost Plenkovića na suradnju (ili je i sam isti) s onima kojih se zapravo stide i oni za koje rade, stalno ukazuje na njegovo nehrvatstvo, na njegovu mržnju prema Tuđmanu, a vodi njegovu hrvatsku stranku, što je blago rečeno nemoralno, Milanović uspijeva tako za sebe okupiti i one koji su svjesni da je legendarna „Bojna“ zadnja linija obrane Domovinskog rata, a time i same Tuđmanove Hrvatske.

U takvoj Hrvatskoj tko ostaje za obranu Tuđmanove Hrvatske?

Jasno je da su to hrvatski generali.

Sjetimo se da je i napad na Tuđmanovu Hrvatsku počeo napadom, umirovljenjem uz tvrdnju za veleizdaju hrvatskih generala zbog njihovog otvorenog pisma 2000. godine.

Bilo ih je 12, a nedavno smo imali otvoreno pismo njih 16 u kojem se branila i „Bojna“. Nije ih se moglo umiroviti jer su već u mirovini. Poznato je da su se okupili oko generala Ivana Tolja.

Plenkovićeva HTV u njegovoj borbi da gazdama u svijetu pokaže prednost nad Milanovićevim načinom na Dan zaštitnika hrvatskog naroda dovodi Srpskog patrijarha. Plenković se mora dokazivati pokazujući im koliko je spreman ići u ponižavanju svog(?) naroda.

Tada u obranu Crkve u Hrvata i same države opet dolazi u ruke hrvatskih generala. General Tolj izlazi s pismom samo 4 generala i admirala, ali i s jednim akademikom i jednim sveučilišnim profesorom koji su ranije imali i žestoke polemike, ali danas djeluju sa sličnih pozicija (dakle Tuđmanovski potez generala Tolja).

Plenkovićeva HTV tada dovodi kod Stankovića povjesničara poznatog po svojim neistinama u „znanosti“ pa slijedi izravni napad na HRVATSKOG predsjednika akademika Tuđmana, Stepinca uz uobičajeno korištenje laži o Jasenovcu (danas su svi oni obaviješteni o znanstvenom dokazu objavljenom u vrhunskom Q1 znanstvenom časopisu da su popisi u JUSP Jasenovac obične laži).

Tada generali organiziraju novo pismo koje potpisalo 16 generala i jedan admiral i poslije dva dana s potpisima još 4 pukovnika, 9 brigadira, 4 akademika, jedan dopisni član HAZU, 1 biskup, 17 sveučilišnih profesora, 31 doktora znanosti, 12 književnika itd. šalje na adresu HTV-a ali i mnoge druge adrese. Znajući da će i ono biti prešućeno, šalju i dodatno pismo kada se uz potpisnike pisma 4 generala i admirala uz akademika i profesora priključuje još jedan književnik Zdravko Gavran, a Peticija HRT-u je stavljena na Internet. Do sada s početnih 539 ima više od 2,000 potpisa.

Da, dok se dva predsjednika bore za predvodnika u sluganskoj politici, opet se generali (oni doista hrvatski) moraju boriti za Hrvatsku.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/generali-ponovo-u-boj-za-hrvatsku/>

(2)

Kao što znate Peticija o HRT-u nastala je zbog najnovijih napada na Hrvatsku koji su došli sa HRT. Napadaju Stepinca, Tuđmana. Koriste i laži o Jasenovcu.

<https://bezcenzure.hr/vlad/generali-ponovo-u-boj-za-hrvatsku/>

Ovaj tjedan će emisija BUDNICA biti posvećena tome.

U ČETVRTAK U BUDNICI GOSTUJE GENERAL IVAN TOLJ!

HRT je u službi hrvatske politike kojoj nije cilj služiti hrvatskom narodu nego ostvarivanje interesa svjetskih moćnika.

Zato je stalna meta hrvatskih političara Domovinski rat. Poznato je da je svjetskim moćnicima u podršci fašističkoj agresiji Srbije na Hrvatsku važna bila tvrdnja kako je Domovinski rat zapravo građanski rat.

Vjekoslav Krsnik u svom najnovijem komentaru pokazuje kako im u tome pomažu dva hrvatska predsjednika.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/59619-je-li-josip-jovic-prva-zrtva-velikosrpske-agresije-ili-gradanskog-rata>

Zapravo danas moramo malo promijeniti tvrdnju Antona Gustava Matoša:

"U šarmantnoj pozi moderni poganci, najmio ih stranac da nam stave lanac".

Zapravo je zanimljivije svrstavanje komentatora naše politike za jednog ili drugog predsjednika. Jednog koji zapravo govori ono što se od nekoga tko je bio predsjednik nasljednice komunističke stranke koja nije željela neovisnu hrvatsku državu pa on nema nikakvih problema s etikom i dosljednošću u svojim nastupima. I drugog koji je predsjednik jedinog HRVATSKOG predsjednika koji je utemeljio današnju hrvatsku državu protiv volje svjetskih moćnika koji su se borili, a i danas se bore za pobjedu srpskog fašizma, pa je njegovo služenje takvim nešto krajnje nemoralno.

Zato prvi u napadima na njega upravo koristi tu činjenicu i domoljubnim Hrvatima stalno ukazuje na „domoljublje“ Predsjednika Vlade.

Mene je podsjetio na Slobodana Miloševića i moju knjigu „Srpski mit o Jasenovcu“ koju mi je ispričao naš poznati odvjetnik Željko Olujić. Naime, Milošević je vidio moju knjigu kod Hrvata kojeg je

Olujčić branio u Hagu i posudio knjigu od njega. Pročitao je preko noći i sutradan zamolio Olujčićevog branjenika da i iskopira knjigu. Tako je vjerojatno Milošević koristio ono o čemu sam pisao i samo okrenuo priču tako da je zamijenio uloge Hrvata i Srba. I danas vidimo da Milanović koristi ovo Plenkovićevo sluganstvo prema svjetskim moćnicima koje je meni odvratno i na koje stalno ukazujem.

Pitam se je li zapravo to razlog zašto su mi pisali iz Ureda Predsjednika države 18. 12. 2020. tj. izvijestili me da *pozorno su razmotrili moja pisma i zahvaljuju mi na domoljubnim inicijativama kojima promičem istinu o Domovinskom ratu i vrijednosti koje iz njega proizlaze.*

Naime, poslije tog pisma, nekome koji je itekako sudjelovao u obrani „Bojne Čavoglave“ koja je posljednja crta obrane Domovinskog rata, Milanović koristi opisanu strategiju na način kako sam opisao u prethodnom članku u napadu na „Čavoglave“ i u dokazivanju svjetskim moćnicima kako on treba biti njihov glavni sluga u RH. A poznato je da oni one koji to rade poput Plenkovića vole samo štipati za stražnjice, pa i time pokazuju kako ih koriste, ali ih se gade.

Zapravo sukob Milanovića i Plenkovića možemo dobronamjerno samo protumačiti kao borbu za izravnu primjenu Matoša. Kada doznamo tko će biti pobjednik u tom velikom dvoboju za čelnu poziciju glavnog sluge u RH moći ćemo opet govoriti:

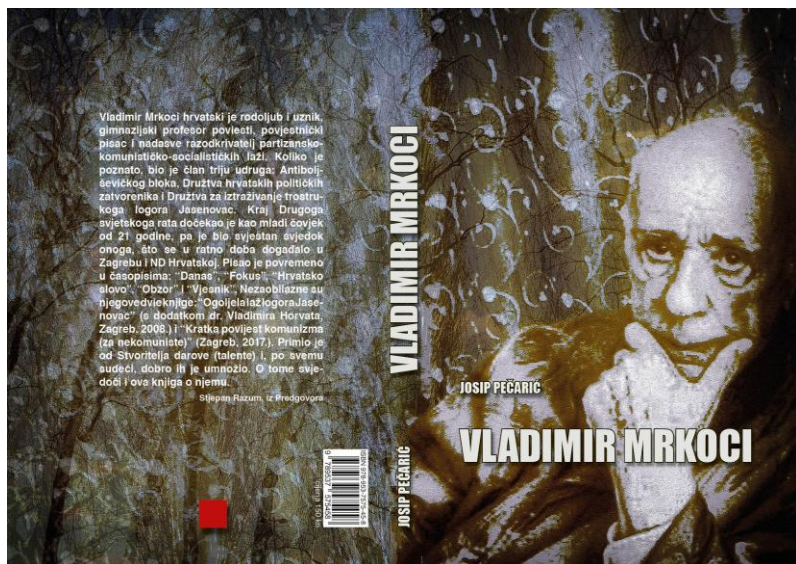
"U šarmančnoj pozi moderni poganac, najmio ga stranac da nam stavi lanac".

Pozz

Josip Pečarić

KNJIGA „VLADIMIR MRKOCI“

Niz pisma javnosti je ovih dana u svezi s djelovanjem HRT-a. Tako se u pismu koje su Hrvatskom saboru uputili akademik Ivan Aralica, admiral u miru Davor Domazet Lošo, književnik Zdravko Gavran, pričuvni general prof. dr. sc. Andrija Hebrang, general bojnik u miru Ivan Kapular, , prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, akademik Josip Pečarić i general bojnik u miru Ivan Tolj govori o *nehrvatskoj i prosrpskoj orijentaciji HRT-a*. Razlog za to bila su dva gostovanja na HRT-u: srpskog patrijarha Porfirija i prof. dr. sc. Iva Goldsteina. A ne tako davno Goldstein je bio kandidat za redovitog člana HAZU-a. I tada su zasluge prof. Vladimira Mrkocija što se takva sramota za hrvatsku znanost nije dogodila bile velike. O tome, o njegovoj knjizi o radnom logoru Jasenovac i uopće o njegovom sustavnom upozoravanju na komunističke zablude i zločine, kako u Hrvatskoj, tako i u cijeloj Europi pogledajte u mojoj knjizi „Vladimi Mrkoci“.

Knjigu možete nabaviti na adresi stjepan.razum@zg.t-com.hr.

Na žalost od smrti HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana vlasti u RH podržavaju ovakvo djelovanje i Goldsteina i HRT.

O tome je dobro pogledati i najnoviju kolumnu *Sve dok se ne odrekne Tita i njegova nasljeđa, ljevica će u Hrvatskoj gubiti izbore* u kojoj 26.04.2021. lucidni Zvonimir Hodak piše:

*„Japan zemlja smiješka, a Hrvatska je smiješna zemlja. Velika Slovenija prekraja granice smiješne Hrvatske i baca u očaj naše antife. Zapadna Hercegovina pripaja se maloj Hrvatskoj. Navodno nam **Janez Janša** priprema novi "ustašluk". Oni nama daju hercegovačke "ustaše", a mi njima "Piranski" zaljev. Logično... K'o razgovor kad Hercegovac pita Zagorca: "Jesi li bio na sajmu automobila?" "Jesam". "Pošto su tamo pljeskavice?"*

Facebook je maksimalno politiziran. Na jednom postu ugledah Soroševu sliku i njegovo pitanje: "Možemo li na brzinu kolonizirati Hrvatsku i staviti je pod kontrolu?" "MOŽEMO!" smiješe se s druge sličice Tomašević, Rada, Neda Raukar, Vili Matula... Za početak bi oni kao ideološki doping vratili naziv Trg maršala Tita.

Ali nije samo **Tomislav Tomašević** za takvu inicijativu. I **Jelena Pavičić-Vukičević** je očito za tu ideju. Dala je na istu temu pitijški odgovor: "Ja nisam pljeskala kada se je mijenjalo ime trga..." Naravno, u njoj još uvijek čuči mala SDP-ovka. Zanimljivo je kako bi dva kandidata za gradonačelnika Zagreba vratila ime glavnog gradskog trga "Starom"... Kaj je, je. Kriptokomunisti i oni novopečeni se ne daju. Vjeruju kako ne mogu biti ljevica, a da ne podržavaju komunizam. Dok god bude tako, ljevica će u Hrvatskoj gubiti izbore.

Koja je bila vrijednost tog diktatorskog režima i njegovog čelnog čovjeka Tita danas već zna "ceo svet", pa tako i Francuska. U knjizi "Stoljeće diktatora" **Jean-Christophe Buisson** Tita poimence ubraja u komunističke diktatore. Tu našu "ljubičicu bijelu" "glorificira" tako da kaže: "Titov životni stil nalikovao je Goeringovu, čak mu je i fizički sličio". Naime, u knjizi "Stoljeće diktatora", koju je napisao Oliver Guez, Jean Christophe Buisson je obradio "herojski lik" balkanskog diktatora Tite. Uz priznate velikane diktatore kao što su Lenjin, Staljin, Hitler, Mussolini, Franco, Maoa, Castro...(koji

zajedno vrijede više od 200 milijuna života) našao se i naš Joža. Vjerojatno ni sam nije mislio da je pred njim tako velika karijera. Broj onih koje je dao ubiti, uglavnom bez suda i suđenja, jedva prelazi pola milijuna ljudi. Stoga je zaslužen našao svoje mjesto u knjizi zajedno s velikanima kao što su **Joseph-Desire Mobutu**, **Hideki Tojo**, Pinochet... Moram priznati Jeleni i Tomislavu da su taktički "pametno" izbrali svima obznaniti kako je vrijeme za povratak naše nesvrstane "ljubičice bijele" na Trg hrvatske republike. Države, koja mu je bila toliko nezamisliva da se prosuo poznatom uzrečicom kako će prije Sava poteći uzvodno negoli će Hrvatska postati državom. Toliko nas nije volio ni Herman Goering. S pametnim savjetom javlja se na fejsu **Irena Pfeffer**: "Izbori: Ako je tvoj izbor opet HDZ, SDP, IDS... onda "ostani doma". Možemo i M.B. 365 sigurno nisu moj izbor!

Dobro, odmaknimo se malo od diktatora, ratnih zločinaca i trajnog brojenja žrtava u Jasenovcu. Haj'mo o nečemu što nije sporno i o čemu nema diskusije. Zašto se **Josip Broz Tito** nikada u svom životu nije otišao pokloniti žrtvama u Jasenovcu? Konačno, stalno slušamo kako je to mjesto koje simbolizira toliko izgubljenih života. Mjesto u kojem je ubijeno toliko ljudi da se još danas broji i broji... Trumpovo brojanje glasova na zadnjim predsjedničkim izborima u SAD-u dječja je igra prema brojanju jasenovačkih žrtava od strane **Tvrtka Jakovine**, **Hrvoja Klasića**, **Stipe Mesića**, **Ive Goldsteina**.... Bilo bi već na granici političke perverzije podsjećati na, recimo, **Stjepana Ištvanića** koji je navodno bio "ubijen" 1945. u Jasenovcu, a nakon toga je umro u Zagrebu 1991. Ili rođaka pok. **Slavena Letice** koji je ubijen u Jasenovcu, a umro je u El Shattu u Egiptu.

Ivana Petrović, relevantna i autentična novinarka, davno je predložila da se Jasenovac još jednom raskopa i konačno utvrdi broj žrtava. Ili je 700.000 tisuća ili 725 pronađenih tijela, bez saznanja jesu li to bile srpske, hrvatske, židovske ili romske žrtve. Tako bi tu Pandorinu kutiju napokon zatvorili. Ipak, bojim se da to ljevičarima i kriptokomunistima ne bi odgovaralo. Tada više ne bi imali čime manipulirati za svoje nečasne potrebe.

Dr. **Franjo Tuđman** je 1995. posjetio Jasenovac, položio vijenac svim žrtvama fašističkog i komunističkog terora.... Ne treba zaboraviti da je "Jasenovac od 1945. do 1948. bio i komunistički

logor u kojem su skončali mnogi Hrvati, pripadnici ustaških i domobranskih postrojba, zarobljenih na Križnom putu".

Zašto se na taj potez odlučio ratni pobjednik Franjo Tuđman, a nije zvijezda iz knjige "Stoljeće diktatora", Josip Broz? To ostaje zagonetka. Lijevi "historičari" s Filozofskog faksa u Zagrebu "ne bi se šteli u to mešati". To je kao nekakvo "demokratsko pravo" druga Tita. Obična sprdačina. Tito i njegova demokracija najbolje je opisana u knjizi o diktatorima. U stvari, to je za ljevičarske "historičare" "kisela jabuka". Brojka žrtava u Jasenovcu je u doba komunizma stalno rasla kao alibi ne samo kako bi se zemlji i svijetu pokazao zločinački karakter NDH nego i za licitiranje brojem stradalih kako bi se od saveznika izmuzlo što više dolara i maraka. Znajući pravu istinu o Jasenovcu, Tito se, bez straha da će ga netko prozvati, odlučio na ignoriranje.

Upravo to Titovo ignoriranje je krunski dokaz laži i laganja naših senilnih antifa o silnim tisućama žrtava u Jasenovcu. Većina njih se više ne sjeća ni godine kad su rođeni, ali znaju točan broj žrtava u Jasenovcu. Kad ih pitate koliki je broj žrtava u Domovinskom ratu obično odgovaraju protupitanjem "u kojem ratu"? A koji narod je najviše stradao u Drugom svjetskom ratu najbolje svjedoče brojke o popisu stanovništva prije i poslije rata. U staroj Jugi je 1931. bilo Hrvata 6.085.482, a Srba 6.785.499. Prema popisu u komunističkoj Jugi iz 1948. Hrvata je bilo 5.199.770, a Srba 7.783.046. Brojke ne lažu. Naravno, osim ako ne računaju anifašisti. Tako **Žarko Ivković** citira Tuđmana: "Tito je spriječio Rankovića da se u Jasenovcu postavi ploča o 900.000 ubijenih Srba". U travnju 1996. Franjo Tuđman dao je intervju Večernjem listu, HTV-u, Hini i časopisu Politički zatvorenik i otkrio Rankovićevu ideju da se ukleše u kamen da je u Jasenovcu ubijeno od 600.000 do 900.000 Srba. Ranković je tu ideju iznio 1965., a Tito ga je odbio i 1966. smijenio na Brijunskom plenumu. Možda je u ovoj povijesnoj crtici zapravo odgovor zašto se Tito nikada nije ni najavio, ni pojavio u Jasenovcu. **Marcel Holjevac** ironizira: "Jednom da se i ja složim s antifama. Kažu da bi cijeli državni vrh trebao biti u Jasenovcu, svi zajedno".

U Večernjaku napokon osvježenje. **Branimir Pofuk** dovodi na stranice osobu koja nije iz Beograda, ni iz Beogradske filharmonije, nego je to popularni, liberalni profa s Filozofskog faksa - dr. Ivo

Goldstein. Njegovi stavovi trenutno se razvlače i žvaču kao bonboni za osvježanje. Lijeva medijska falanga čeka mudrosti iz ustiju i pera popularnog liberalnog borca strpljivije nego što čekaju oni u redovima za cijepljenje Astrazenecom. Sve pomalo djeluje skribomanski. Profa se referira na knjigu koja je izašla iz njegove radionice "Hrvatska 1990-2020." Sve je crno-bijelo. Podnaslov: "Neki je dan na sjednici jednog saborskog odbora onima koji su željeli kritizirati neke vladine projekte odbušeno da oni ne vole Hrvatsku pa im je uskraćeno pravo na riječ..." Uzalud sam u Pofukovoj novinarskoj "kobasici" pokušao naći trag o kojem se odboru radilo, tko je kome rekao da "ne voli Hrvatsku". Kao, ti ne voliš Hrvatsku pa kuš! Profa Goldstein se odmah bacio na svoje već klasične neistine: "Podjela na ustaše i partizane od 1941.-1945. bila je jedna od najkrvavijih epizoda u hrvatskoj povijesti, ali je ona dolaskom HDZ-a na vlast bila na izdisaju, prisutna jedino u glavama ostarjelih sudionika Drugog svjetskog rata (poput Franje Tuđmana)..." I tako teče njegov intervju na dvije velike stranice novina. Pozitivci su mu Račan i Sanader, a liberalna demokracija prima "užasne udarce" dolaskom Trumpa na vlast i jačanjem ekstremne desnice. Sve smo to od njega čuli i čitali već stotine puta. ZDS, NDH, grozni Tuđman... Trebalo je malo ubaciti i Kosoricu, **Milu Kekina**, Plenkija pa bi dobili tipičnu Večernjakovu musaku u Obzoru.

Već sam davno shvatio kako se taj najstariji zagrebački list isplati kupovati uglavnom samo zbog Feliksa i još nekolicine hrabrih novinara koji se još nisu "prilagodili" novim vjetrovima s lijevice.

A što ljevičari misle o Franji Tuđmani znaju već i "vrapci na grani", možda čak i grane. Međutim, meni je potpuno jasno zašto ljevičari mrze Tuđmana. Em je stvorio samostalnu Hrvatsku, em je još na samom početku, na sjednici Predsjedništva HDZ-a 1994. rekao: "Bez NDH, uz koju je bila većina hrvatskog naroda, ne bi bilo ni samostalne Hrvatske". To mrzitelji hrvatske države nikako ne mogu progutati. Stoga je jasno čemu danas služe i Goldstein i Pofuk i Gerovac i Obzor. Jedan se već pokajao. "Naučnik" iz Splita **Ivica Puljak** prosuo si je kantu pepela na glavu i izjavio: "Sramim se i tražim oprost što sam pjevao ustaške pjesme..." Neki "rigidni" desničar odmah mu je napisao na fejsu: "Ajmo, Ivice, zajedno: U

tunelu punom mraka, sjaji zvijezda petokraka". Isti Puljak je jednom prije toga "mudro" izjavio kako je prije bio vjernik, ali kad se počeo baviti znanošću prestao je vjerovati u Boga jer to ne priliči znanstveniku. Sirotan nikada nije pročitao životopis nijednog od velikih znanstvenika pa da vidi koliko ih je bilo vjernika.

Djelovanje Goldsteina, Pofuka, Obzora, Puhovskog, 6. ličke, ponovno napuhavanje žrtava Jasenovca, povratak Trga maršala Tita... svi oni i sve to ima jedan sveti cilj koji bi Hrvatske trebao uvjeriti u to da je ovo slobodna država i da ih ne može nitko natjerati da misle svojom glavom ako oni to ne žele. Malo apsurdno, ali u suštini istinito. Odnosom prema Tuđmanu, Domovinskom ratu, Oluji, Vukovaru, HOS-u, pozdravu ZDS, Jasenovcu, NDH... stvara se "novo normalno" na društvenoj i političkoj sceni. S takvim izazovima mogli bi se naći u situaciji da se oformi još jedna Vlada nacionalnog jedinstva... ili stvori politički USKOK..."

<https://direktno.hr/kolumne/sve-dok-se-ne-odrekne-tita-i-njegova-nasljedica-ljevica-ce-u-hrvatskoj-gubiti-izbore-230637/>

Vidimo da i Hodak spominje prof. Goldsteina. Kao da nam i on poručuje kako je knjiga „Vladimir Mrkoci“ ugledala svijetlo dana u pravo vrijeme.

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26011-knjiga-vladimir-mrkoci>

VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 7.

**„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.“
(Siniša Glavašević, studeni 1991.)**

Ovo je već sedmi tekst PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED. Već u prvome sam dao tekst Davorina Karačića s istim naslovim tako da je bilo očito da je njegov naslov uzet i za ovaj niz tekstova. Naslov pokazuje koliko su priglupе priče o neakvim politizacijama. Politizacije su im napad na jednu ratnu postrojbu iz Domovinskog rata iza koje će na red doći i druge postrojbe. To je očito i iz najnovijeg komentara Stipa Mlinarića:

**MLINARIĆ O KOLONI SJEĆANJA: HOS JE PRVA I ZADNJA
CRTA OBRANE – AKO SE NE IZBORIMO ZA NJEGA,
PLENKOVIĆ I NJEGOVI POSLUŠNICI KRENUT ĆE I NA
DRUGE RATNE POSTROJBE!**

06/11/2023

Stipo Mlinarić: ”Što bi narod rekao, ne pada snijeg da prekrije brijeg, nego da zvijeri ostave tragove. Tako je i naša inicijativa potaknuta progonom HOS-ove insignije koji traje već 25 godina. Prema tome, ovo je zadnja crta obrane i tu smo se mi jasno postavili, a posebno Ivan Penava, gradonačelnik Grada Vukovara i predsjednik DP-a”. ”Kolona sjećanja bit će hrabra i dostojanstvena i ove godine, kao i svake druge. Mislim da će Vukovar posjetiti najveći broj ljudi do sada. Ovim putem pozivam sve – dođite u Vukovar da pozdravimo

naše heroje, dostojanstveno oplaćemo naše poginule i da zajedno velikim pljeskom odamo počast svim preživjelim herojima, koje vladajući pokušavaju sakriti sve ove godine, a to su pripadnici HOS-a, koji će predvoditi ovogodišnju Kolonu”.

”Milanović je rekao da treba baciti ploču HOS-a, kao i Vesna Pusić. Onda su došli Tomo Medved i HDZ pa su skinuli ploču i odnijeli je. Mnogi drugi branitelji ne razumiju da je insignija HOS-a prva i zadnja crta obrane. Ako to pustimo, oni će ići dalje pa će im tako početi smetati Zbor narodne garde, Specijalna policija, Antiteroristička jedinica Lučko”.

<https://kamenjar.com/mlinaric-o-koloni-sjecanja-hos-je-prva-i-zadnja-crta-obrane-ako-se-ne-izborimo-za-njega-plenkovic-i-njegovi-poslusnici-krenut-ce-i-na-druge-ratne-postrojbe/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37299-mlinaric-hos-je-prva-i-zadnja-crta-obrane-ako-se-ne-izborimo-za-njega-plenkovic-i-njegovi-poslusnici-krenut-ce-i-na-druge-ratne-postrojbe#:~:text=Mlinari%C4%87%3A%20HOS%20je,kamenjar.com>

U spomenutom prvom tekstu dao sam i komentar hrvatskog književnika Javora Novaka. Evo u Prilozima njegovog novog komentara o hajci na Ivana Penavu.

Drugi u prilogima je tekst izvrsnog hrvatskog kolumniste Marcela Holjevaca. U svezi s naslovom ovih tekstova moram vas podsjetiti na moju knjigu 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA, Zagreb, 2022.

U Kazalu se može vidjeti da postoji veliko poglavlje:

ZDS JE POSTAO ZADNJA LINIJA OBRANE

DOMOVINSKOG RATA256

Otvoreno pismo Predsjedniku Ustavnog suda RH256

Ivo Rendić - Miočević: Je li današnja Hrvatska postustaška ili postkomunistička zemlja?260

Pobjeda pokliča "Za Dom spremni" uzdrmala jugonostalgicare 265

Željko Sačić: Naučite već jednom svi vi, prije svega vi štetničinski, protuhrvatski, protubraniteljski, manipulatori, ovaj pozdrav "Za Dom spremni" nema nikakve veze sa ustašama	268
<i>Dawn Dawns: Kratki pregled opasnog pjevanja u Hrvata</i>	270
Zvonimir Hodak, Evo kako je klan Šerbedžija izašao iz ormara, a Kekinu i njegovima hladno poručujem 'uzalud vam trud svirači.'	273
Pismo javnosti hrvatskih generala	276
Mladen Pavković: Vrijeme je da se raznim smutljivcima kaže – dosta	281
U ime obitelji: Predsjednik Ustavnog suda Šeparović zloupotrebljava sud za pogodovanje u predizbornoj kampanji	283
<i>Karamarko: Slobodno možemo izreći ne ustaški, nego ZNG-ovski, HV-ovski, HOS-ovski i Thompsonovski pozdrav "Za dom spremni"</i>	285
Pismo g. Tomislavu Karamarku	287
Prilog, Karamarko i ZDS	290
Pupovčeva supruga i dalje napada Thompsona i Domovinski rat	292
Nakon priopćenja o Čavoglavama: Kakve je odluke dosad donosio aktualni sastav Ustavnog suda (1) – Pitanje davanja djece na udomljavanje istospolnim parovima	295
<i>Lili Benčik, Koljački usklik "Smrt Fašizmu, Sloboda Narodu" je protuustavan</i>	297
<i>Lili Benčik, "Antifašisti" protiv odluke hrvatskoga suda</i>	300
HDZ zadržava vlast Pupovcu!	303
Ivica Marijačić, Predsjednik Ustavnoga suda i Pupovčeva žena	306
Davorin Karačić, Sud je donio jedinu moguću odluku, a Ustavni sud nije se izjasnio o pozdravu ZDS u Domovinskome ratu! ...	309
Fusnote za fah idiote	310
Andrea Černivec, Veliki hrvatski i Thompsonov trijumf, a hladan tuš za jugonostalgičare i velikosrbe	311
Thompsonov menadžment odgovorio Borisu Miloševiću, Predsjedniku SNV-a: 'Pitajte preživjele stradalnike iz Domovinskog rata, je li za njih Bojna Čavoglave budnica'	315
Pismo Mladenu Pavkoviću	317
Prilog: Mladen Pavković, Protiv smo mržnje, ali i – zaborava! ..	319

Hrvatski veleposlanik u Njemačkoj: ‘Kontaktirali smo Bild i ukazali im na neutemeljenost tvrdnji i neistinitost navoda’ 321
 Marcel Holjevac: ZDS je postao zadnja linija obrane Domovinskog rata 324

I tada sam uzeo kao naslov poglavlja naslov jednog od tih tekstova: onog posljednjeg kome je autor Marcel Holjevac! Mogli bi slobodno reći da je naslov ovih tekstova istovjetan s tim naslovom Marcela Holjevca, zar ne.

KOMENTAR: U svojoj kolumni od 13. 11. 2013 Zvonimir Hodak piše slično naslovu ovih tekstova:

*Približava se 18. studeni – Dan sjećanja na vukovarske žrtve. Neki tzv. “progresivci” silno su ogorčeni zbog plakata vukovarskog gradonačelnika, uglavnom zbog slova U. Međutim, Vukovar ne postoji bez slova U. Samo trideset godina nakon što smo stvorili državu ti neki žele umjesto Vukovara – Vkoavar. To naravno izaziva bijes ostalih. Tako npr.: **Mate Primorac** hladno analizira: “SDSS, stranka koju su osnovali ratni zločinci ‘90-ih, čiji članovi su radili na stvaranju paravojske SAO krajine, danas drži Vladu i odlučuje o sudbini države te ima medijsku i zakonsku podršku. HOS-ove postrojbe koje su branile Hrvatsku, čiji su najbolji sinovi izginuli na ratištima diljem Domovine, bez i jednog ratnog zločina, danas su praktički zakonski zabranjene, HOS nepoželjan i medijski šikaniran”.*

*Obećali su nam vedriju budućnost. Očito su gledali krivu prognozu! Ima i onih koji su slučajno naletjeli na pravu prognozu. Ali tek nakon revizije povijesti koje nam prodaju **Klasić, Jakovina, Markovina**... Dokle će nam zlosretna odluka o izboru strane u Drugom svjetskom ratu visjeti k'o uteg na nogama? Kako su se ponašale u to šizofreno vrijeme Švicarska, Španjolska, Švedska...? No oni su se, presvlačenjem uniformi, oprali. Ili što reći o Hitlerovoj Austriji, nacističkoj Njemačkoj i Italiji koja je izmislila fašizam?*

*Zahvaljujući indoktriniranim “istoričarima” sami smo sebi navukli lance povijesne krivnje iz kojih se ni ne pokušavamo izvući. Hvala **Kangrgi, Zvonareviću** i Filozofskom faksu u Zagrebu.*

Komunistička istina i dalje caruje. Po toj partijskoj logici pokolj razoružanih hrvatskih zarobljenika bez suda, suđenja i dokaza prihvatljiv je jer su se partizani žurili. Da je bilo više vremena možda bi se pojavili i neki dokazi u korist okrivljenih. Da se izbjegnju slične situacije komunističke su vlasti suđenje Pavelićevim generalima (28 Hrvata i Srba) hitno prebacili u Beograd. Tamo su, naravno, svi bili osuđeni na smrt zbog “mržnje” koju su iskazali prema Srbima i Židovima. Moja crna prognoza o 1945., godini koja se vraća ostaje. Kad duboka država napokon završi bitku s HOS-om i NDH-om na red dolazi Republika Hrvatska (podcrtao JP). Volio bih da se varam.

<https://kamenjar.com/hodak-gdje-je-nestao-mesicev-dosje/>

*Približava se 18. studeni – Dan sjećanja na vukovarske žrtve. Neki tzv. “progresivci” silno su ogorčeni zbog plakata vukovarskog gradonačelnika, uglavnom zbog slova U. Međutim, Vukovar ne postoji bez slova U. Samo trideset godina nakon što smo stvorili državu ti neki žele umjesto Vukovara – Vkoar. To naravno izaziva bijes ostalih. Tako npr.: **Mate Primorac** hladno analizira: “SDSS, stranka koju su osnovali ratni zločinci '90-ih, čiji članovi su radili na stvaranju paravojne SAO krajine, danas drži Vladu i odlučuje o sudbini države te ima medijsku i zakonsku podršku. HOS-ove postrojbe koje su branile Hrvatsku, čiji su najbolji sinovi izginuli na ratištima diljem Domovine, bez i jednog ratnog zločina, danas su praktički zakonski zabranjene, HOS nepoželjan i medijski šikaniran”.*

Obećali su nam vedriju budućnost. Očito su gledali krivu prognozu!

*Ima i onih koji su slučajno naletjeli na pravu prognozu. Ali tek nakon revizije povijesti koje nam prodaju **Klasić, Jakovina, Markovina...** Dokle će nam zlosretna odluka o izboru strane u Drugom svjetskom ratu visjeti k'o uteg na nogama? Kako su se ponašale u to šizofreno vrijeme Švicarska, Španjolska, Švedska...? No oni su se, presvlačenjem uniformi, oprali. Ili što reći o Hitlerovoj Austriji, nacističkoj Njemačkoj i Italiji koja je izmislila fašizam?*

*Zahvaljujući indoktriniranim “istoričarima” sami smo sebi navukli lance povijesne krivnje iz kojih se ni ne pokušavamo izvući. Hvala **Kangrgi, Zvonareviću** i Filozofskom faksu u Zagrebu.*

Komunistička istina i dalje caruje. Po toj partijskoj logici pokolj razoružanih hrvatskih zarobljenika bez suda, suđenja i dokaza prihvatljiv je jer su se partizani žurili. Da je bilo više vremena možda bi se pojavili i neki dokazi u korist okrivljenih. Da se izbjegnu slične situacije komunističke su vlasti suđenje Pavelićevim generalima (28 Hrvata i Srba) hitno prebacili u Beograd. Tamo su, naravno, svi bili osuđeni na smrt zbog “mržnje” koju su iskazali prema Srbima i Židovima. Moja crna prognoza o 1945., godini koja se vraća ostaje. Kad duboka država napokon završi bitku s HOS-om i NDH-om na red dolazi Republika Hrvatska (podcrtao JP). Volio bih da se varam.

<https://kamenjar.com/hodak-gdje-je-nestao-mesicev-dosje/>

MARCEL HOLJEVAC

NEUGODAN IZBOR: PENAVINA JE PORUKA IZRAVNA

07 Studeni 2023

Ukratko, poanta nije da su HOS-ovci bili važniji od ostalih u obrani Vukovara, niti najbrojniji, niti najhrabriji (iako ih je relativno najviše poginulo u odnosu na ukupan broj). Poanta je da su najviše osporavani i da to Penava namjerava promijeniti.

Tijekom predizborne kampanje 2019. godine Milanović je zaobišao Kolonu sjećanja. Izjavio je tada da “tamo naprosto nema mjesta za pristojne ljude. HDZ je sve potjerao, sve su rastjerali”. Istini za volju, Kolona sjećanja nikad nije ni bila za pristojne ljude. Kao što ni Vukovar braniti '91. nisu išli pristojni ljudi, ali išli su HOS-ovci sa ZDS-om i raznim insignijama s onim nepristojnim slovom abecede. Pristojni ljudi ne vole da ih pitate gdje su bili 1991. jer to nije pristojno pitanje. Pristojni ljudi, urbani, progresivni, radije idu u LGBT povorke. Mislim, pokušajte zamisliti nekog poput Tomaševića u Vukovaru? Jedina opasnost za četnike bila bi da umru od smijeha kad ga vide. A i morali bi dečki paziti na njega pa bi samo smetao.

Milanović je godinu dana poslije ipak došao u Kolonu sjećanja. Kao što je dolazio i svake godine do 2015., kad je, kako je objasnio, zbog

politizacije i privatizacije kolone od HDZ-a prestao dolaziti. Tada su i on i brojni drugi rekli da je HDZ prisvojio Kolonu sjećanja. Ove nam pak godine HDZ i mediji kažu da Penava prisvaja i politizira Kolonu sjećanja. I da će rastjerati sve pristojne ljude kojima smetaju ZDS i taj čudni plakat. Neki “nisu za koheziju, nisu za uključivost... samo za ovakve provokacije koje misle da će koristiti njima i njihovu dijelu biračkoga tijela”, kaže premijer.

Možda je zaboravio da je upravo zbog “Stožera za obranu hrvatskog Vukovara” prije deset godina došlo do podjele na dvije kolone, što nikako nije kohezija ni uključivost – ali je bilo uglavnom opravdano zbog izrazito neprijateljskog odnosa tadašnje vlasti prema braniteljima, i da je tada oporbeni HDZ bio prilično usko povezan sa Stožerom. I da su mu upravo takve “provokacije” pomogle kod dijela biračkog tijela. Uglavnom, povijest se u neku ruku ponavlja, samo ovog je puta HDZ taj koji je vlast, a Penava taj koji je “Stožer”.

Teško da HDZ može opravdano kritizirati Penavu zbog politizacije Kolone i Vukovara i govoriti kako “ne smijemo politizirati” te da se “Domovinski pokret postavio jednostrano i uzeo žrtvu u svoje ruke”, jednostavno zato što su oni to radili prije njega. Uostalom, ako je netko dugo privatizirao i instrumentalizirao braniteljski populaciju, to je bio HDZ. A to mu je pak omogućio SDP kojem tada branitelji baš nisu mirisali, a ni u ratu ih baš nije bilo previše. Kao što sad HDZ omogućuje DP-u da mu ih dijelom preotme.

Istina, bilo bi najbolje da politike u Koloni sjećanja nema. Ona je izrasla u fenomen spontano, iz naroda, u vrijeme kad se državu nasilno “detuđmaniziralo”, a svako sjećanje na Domovinski rat pokušavalo zatomiti, kao vid otpora naroda takvim politikama, a političari, ako bi došli, došli bi u privatnom aranžmanu i hodali bi na začelju. No došlo je do politizacije – i HDZ je ne samo vodio glavnu riječ, pa je čak i uspio pretvoriti u državni blagdan, Dan sjećanja. To je pohvalno, iako su mnogi sudionici, istinu govoreći, bili sretniji dok nije bilo ničeg državnog u tome i dok nitko nije prisvajao zasluge.

Penavina je poruka izravna. Pupovac i ekipa sad imaju prilično neugodan izbor pred sobom. No upravo je Pupovac najbolji odgovor onima koji sad kritiziraju Penavu zbog politizacije Kolone i provociranja: nije li on upravo to radio prošle godine, provocirao i

politizirao s vijencem “svim žrtvama”, a za provokacije je on PhD spram Penave? Bi li se Pupovac prvi žalio da je netko u Jasenovcu stavio vijenac za sve žrtve, uključujući onog koji je pao s promatračnice? Ako je bilo dopušteno provocirati Pupovcu, koji se sad žali da je Penava povrijedio pijetet vukovarske žrtve, do koje je njemu kao jako stalo, ako je HDZ-u bilo dopušteno politizirati stvari kad mu je to odgovaralo, zašto onda ne bi i Penavi i svakom drugom?

Ovo nije Yukovar: Ne smeta mu petokraka

Publicitet je najčešće dobar, makar i negativan. Jer, sve ono zbog čega će vas jedni razapeti ujedno je ono zbog čega će vas drugi voljeti. Ne postoji političko pitanje na kojem građani u demokracijama nisu podijeljeni, samo u realnom socijalizmu postoji jedinstven stav.

Ali ako vam Sanja Modrić zamjera da ste izašli iz okvira svog “statusa, značaja i intelektualnih kapaciteta”, drugim riječima, da ne znate gdje vam je mjesto, da vaš “status” nije takav da biste mogli i smjeli raditi ono što je uglednim antifašistima “po defaultu” dopušteno, provocirati ili, nedajbože, “politizirati” nešto – sve se nažalost uvijek na ovaj ili onaj način politizira, da si ne lažemo, naročito ako ima veze s ratom, od Jasenovca do Bleiburga – i da ste preglupi da biste s njima uopće raspravljali, onda znači da ste im ozbiljno prodrмали kavez.

Ako je to Penavi bio cilj, svakako je i više nego uspio jer je zasjenio vijesti iz Gaze, pa čak i ponukao rasprave o estetskim kvalitetama plakata (da, diletantski je, zapravo je grafički grozan, ali to je ovdje nebitno). Što god mislili o suspektim slovima abecede i “spornim” pozdravima, ne možete mu zamjeriti beskičmenjaštvo, tako često među hrvatskim političarima.

Niti jedne godine nije bilo upitno tko vodi Kolonu jer je to svake godine netko drugi – dok na čelo nije, ove godine, došao HOS. Kolonu sjećanja su, kad je započela, vodili pripadnici 204. brigade koja je branila Vukovar, a kada je prošla pandemija, predvodila su je djeca koja su preživjela rat u Vukovaru. Iduće godine to će biti policija, kaže Penava.

Kvaka je da je do ove godine HOS, vrlo aktivan u obrani Vukovara, bio najviše marginaliziran i najviše na udaru medija, naravno zbog ikonografije bliske ustaštvu. Penavina poruka da u Vukovar nisu dobrodošli oni kojima smeta ZDS može se gledati i u kontekstu zabrane Skejinim HOS-ovcima da sudjeluju na proslavi pobjede u Kninu – odnosno, kao vraćanje HDZ-u milog za drago u ime HOS-a. Ukratko, poanta nije da su HOS-ovci bili važniji od ostalih u obrani Vukovara, niti najbrojniji, niti najhrabriji (iako ih je relativno najviše poginulo u odnosu na ukupan broj). Poanta je da su najviše osporavani i da to Penava namjerava promijeniti.

O načinu ispravljanja i razlozima osporavanja može se raspravljati, kao i o tome treba li komu “ustašoidna” reputacija i živopisan izgled kakav njeguje Skejo. O ulozi HOS-a u obrani Vukovara, međutim, ne može se raspravljati, to je neosporno. No valja primijetiti da HOS najviše smeta upravo onima koji su u vrijeme opsade vjerojatno molili Boga da ga antifašisti što prije “oslobode”. Pri čemu njihova ideologija nije ništa manje suspektna, a ni simboli.

“Dosad smo na komemoracijama imali različitih obilježja na ratnim zastavama, no ovo je prvi put da se gradska vlast igra sa simbolima režima koji bi trebali biti daleko od svakog mjesta stradanja, a naročito stradanja kakvo je bilo vukovarsko”, tvrdi Milorad Pupovac. Stvarno? Ne bih rekao. Ako im ne smeta petokraka kojom se kitio ubojica Vukovara Šljivančanin, ako ne smatraju da bi taj simbol trebao biti daleko od svakog mjesta stradanja, a viđali smo je posvuda, ne treba im smetati ni ono “u” u riječi Vukovar na plakatu. Ne možemo ga prekrstiti u YUkovar, ionako. A što se tiče primjedbi da Penava tragediju Vukovara koristi za predizbornu kampanju, to je istina, ali ionako svi sve što mogu koriste za predizbornu kampanju, u demokracijama to tako ide. Osim Pupovca, njemu glasovi ne trebaju da bi bio u Vladi i Saboru, njemu izborni zakon to jamči.

Državnička odluka: Tudman bi bio zadovoljan

Plenković je često na meti kritika kao “briselški ćato”, često s razlogom. A onda – kad jednom Hrvatska za promjenu zauzme jasan stav pri glasanju u UN-u o rezoluciji koja u stilu Miss svijeta osuđuje “rat”, a ne terorističku organizaciju koja ga je pokrenula i koja se

kukavički skriva iza civila, žrtvujući ih za međunarodnu naklonost, kad postupi bez kalkuliranja o tome što će i kako će drugi, gledajući svoj interes, opet ispadne – “briselski ćato”.

Hrvatska je glasala neovisno o “nesvrstanoj” europskoj većini, koja živi u strahu od milijuna svojih muslimana koji bi mogli dignuti revoluciju i početi napadati židovske vrtiće i sinagoge, pa i rušiti zapadne vlade ako bi odbile rezoluciju koju je – bez imenovanja agresora i bez ikakvog konteksta – ponudio Jordan, koji je praktički palestinska država, dakle strana u sukobu.

Hrvatska se svrstala u grupu 14 država u kojoj su uz SAD i Izrael još i Austrija i Mađarska te Češka. Europa je kukavički suzdržana – upravo kao što je bila kukavički suzdržana kad je osuđivala rat u Hrvatskoj i BiH, a ne Miloševića i Srbiju! Pa nije rat kriv što je rat, netko je izazvao rat! A izazvao ga je samo s jednim ciljem – počiniti genocid i izazvati reakciju pa se onda skrivati iza djece i civila. Svaka se budala može zalagati “za mir”, naročito su glasni oni koji danas stavljaju smajlice uz vijest da su od one hipi-cure s koncerta koju su hamasovci oteali, silovali, ubili i raskomadali (ne nužno tim redom) našli samo komad lubanje. Ali ratovi imaju uzroke. Osuđujemo rat? Možemo isto tako osuditi koleru ili potres ili poplavu.

Zašto je Hrvatska protiv te licemjerne rezolucije? Zato što neki nisu zaboravili kako se i Hrvatima rezolucijama UN-a uskraćivalo pravo na obranu, pri čemu se pozivalo na povijesni kontekst, nejač, ugroženost Srba, Jasenovac, što sve ne. Oni koji su sad bili “za” i suzdržani isti su oni koji nisu znali imenovati agresora na Hrvatsku. Pacifistička prenemaganja samo produljuju ratove i stvaraju nove frustracije koje pak vode u nove ratove.

“Stajalište Republike Hrvatske od početka je jasno i principijelno. Osuđujemo teroristički napad Hamasa, ističemo pravo Izraela na sigurnost i samoobranu, uz poštovanje odredbi međunarodnog humanitarnog prava, kao i zaštitu civilnog stanovništva. Stoga su netočna tumačenja da je Hrvatska glasovanjem ‘protiv’ rezolucije u Općoj skupštini UN-a ujedno i protiv humanitarnih stanki, pružanja pomoći Gazi ili zaštite civilnog stanovništva. Uostalom, još prošli tjedan Vlada RH je uputila žurnu humanitarnu pomoć stanovništvu pojasa Gaze”, kažu iz MVEP-a. S tim se nije teško složiti. Tim više što je Mate Granić podsjetio da je Hrvatska spriječila jednu takvu

rezoluciju u UN-u koja bi zaustavila Oluju. Koja je zaustavila rat i agresiju učinkovitije od svih poziva na mir koje smo slušali godinama i koji su samo bili motor Miloševićeva ratnog stroja.

Kontekst rata: Žrtve su neizbježne

No dok Hrvati sve masovnije prosvjeduju za Palestine, a Kata se kiti palestinskom maramom u Saboru – je li ikad stavila kockice ili trobojnicu kad je Hrvatska bila napadnuta ili je tada drukala za Jugoslaviju, Slobu i socijalizam, pitanje je retoričko – ili govore kako to “nije naš rat”, susjedi su se jasno odredili. Šerif Patković, ratni zločinac i krvnik hrvatskih civila iz Lašvanske doline, a kasnije političar iz redova SDA, ovih je dana rekao da se stavlja Hamasu na raspolaganje. Ako ne znamo mi čiji je ovo rat, ovog puta za promjenu znaju u Sarajevu (devedeset prve bilo je obratno).

No vratimo se na famozni povijesni kontekst: palestinska djeca ginu, pa to znači da su Izraelci ratni zločinci, ne? I oni žive u getu u koji ih je Izrael stjerao, pa moraju se braniti? Imaju pravo na državu? Imaju, svakako, čim priznaju isto pravo Izraelcima.

No krivnja za ratni zločin nad palestinskim civilima ovdje je na – Hamasu. To što je ratni zločin, a što nije ne određujemo ni vi ni ja, nego ratno pravo, a ono je više nego jasno: Ako se vojska skriva među civilima, oni su legitimna meta. Ako je vojska u gradu, grad je legitimna meta. Ja još nisam vidio nikakav dokaz da je Izrael ciljano i s namjerom ubijao civile, što bi bio ratni zločin. Kolateralne žrtve su tragedija, ali su isključiva odgovornost onih koji ih koriste kao živi štit. Za razliku od napada 7. listopada, kad su cilj pokolja bili upravo civili – cilj i jest bio uništiti sve nade za mir i suživot, Hamas je to radio svaki put kad je bilo kakav sporazum bio na vidiku.

Rasprave o palestinskoj državi su besmislene jer Hamasu ona nije cilj. Smrti civila u Gazi posljedica su politike Hamasa. Nijemci su danas svjesni da za tragediju njihove zemlje prije 80 godina nije bio odgovoran netko drugi, i Japanci. Izrael je više puta tražio da se civili sklone iz ratne zone na sjeveru: Hamas im ne dopušta evakuaciju. Hamas, sa svoje strane, izraelskim civilima nikad nije dao ni minutu. Zar smo zaboravili što je bilo 2021., prije samo dvije godine, kad

Izrael nije reagirao na zvjerski napad? Pa se eto ponovio, samo u gorem obliku.

Dakle, je li moguće uopće prosvjedovati za prava Palestinaca a da to ne bude prosvjed za Hamas? Je li netko '45. prosvjedovao što njemačka i japanska djeca ginu u bombardiranjima Berlina i Tokija? Je li netko rekao, "mi podržavamo njemački narod, ali ne naciste i Hitlera"? Ili da kaže da je bombardiranje Berlina ratni zločin jer ginu djeca pa ćemo Adolfa pustiti na miru? Nije, naravno, jer bi s pravom bio prokazan kao kolaboracionist.

Ako u ovoj i ovakvoj situaciji podržite Palestince, podržali ste teroristički Hamas, koji je u Gazi vodeća, vladajuća i jedina politička opcija. Ako podržite Ruse i imate razumijevanja za njihove posve legitimne frustracije – kao što su i frustracije Palestinaca koje su na vlast dovele teroriste, da se razumijemo, posve legitimne – podržali ste Putina. I njemačke frustracije Versajskim mirom bile su legitimne, no Hitlerova agresija na Europu nije. Podržati mir po svaku cijenu u ovom slučaju znači – podržati ostanak Hamasa na vlasti u Gazi, podržati nastavak sukoba i rata, podržati ostanak Palestinaca u getu u kojem su se našli – isključivo zaslugom svog vodstva. Jer su desetljećima pokretali ratove koje su gubili i odbijali svako rješenje koje ne bi uključivalo istrebljenje Židova s Bliskog istoka, koji im je pradomovina, i nestanak države Izrael. Na što, očito, Izrael ne može pristati.

Sviđalo se komu ili ne, što je ratni zločin, a što nije ne određuje broj mrtvih civila i djece, inače vrlo sporan jer znamo samo ono što servira tamošnja teroristička vlast, nego međunarodno ratno pravo. Ratni je zločin ne dopuštati civilima evakuaciju, što Hamas radi, pa smo i danas mogli na TV-u čuti oca koji je izgubio dijete u izraelskom raketiranju Gaze – ali za to krivi isključivo Hamas. Ratni je zločin pobiti civile u kibucu, ratni je zločin pobiti klince na techno partyju, ali nije ratni zločin gađati stambene četvrti, pa ni kolone izbjeglica (slučaj hrvatskih pilota!) u kojima je vojska pomiješana s civilima. To nije moje mišljenje, takvo je ratno pravo, takva je Ženevska konvencija. Prava Palestinaca mogu se početi rješavati kad Hamas ode u povijest, na ovaj ili onaj način. I u ovom slučaju, iznimno, inače poslovično beskičmenjačka hrvatska diplomacija posve je u pravu.

Marcel Holjevac/7dnevno

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37280-neugodan-izbor-penavina-je-poruka-izravna>

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I
'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**TREBA LI UKINUTI I ABOLICIJU SRPSKIH
POBUNJENIKA IZ 1997.?**

25/04/2022

Mnogi bivši članovi nekadašnjeg SDS-a ovih se dana propitkuju koje osiguranje pokriva udbaška ubojstva? Odgovor se nameće sam od sebe. "Generali" osiguranje!

Zatraženo pomilovanje Zdravka Mustača i Josipa Perkovića zasjenilo je čak i vrhunsku polemiku između predsjednika i premijera.

S oba brda pljušte uvrede i optužbe, ali bogme čuje se tu i dosta istinitih stvari. Međutim, mi Hrvateki koji se "ne bi šteli mešati", pružamo punu podršku i predsjedniku i premijeru! Sve će to na kraju završiti na Berlinskom filmskom festivalu na kojem ćemo mi sudjelovati s filmom "Bilo jednom u Hrvatskoj".

Koji plin, koji energenti, koja inflacija, koje naoružavanje Srbije, sve je to preko noći postalo tzv. "druga liga". *Pitanje svih pitanja je "pomilovati" ili ne Perkovića i Mustača odnosno po kojem bi ih se dijelu tijela trebalo pomilovati.*

Sad mnogi reže na "advokata" Antu Nobila. Kao "Nobilo nas farba", "muti vodu" itd. Istina, Nobilo je uspješno ofarbao kosu, pa čak i bradu, ali na kraju će ispasti da je "džabe" farbao. On za sada uspješno radi svoj posao. "Zna" on da je Tuđman živ da bi on "sigurno" pomilovao udbaški dvojac. Očito je valjda bio u "bliskim" odnosima s pokojnim ppredsjednikom. To mogu potvrditi. Kad ga je, u ime bivšeg predsjednika Vrhovnog suda Hrvatske Vjekoslava Vidovića, tužio sudu, Tuđman je angažirao mene i tu parnicu smo,

naravno, dobili. Kad ga je jednom neka novinarka upozorila kako se ja “okolo hvalim” tom dobivenom parnicom, on je, ne trepnuvši okom, rekao da se on tog predmeta uopće ne sjeća. Ali sada zna i “osjeća” da bi Tuđman Perkovića i Mustača sigurno pomilovao. Treba vjerovati tako “osjećajnoj” osobi koja je kao “javni tužilac” hrabro i tvrdo tražio smrtnu kaznu za Andriju Artukovića, starca na umoru. Usput, Andrija je bio, onako ishlapio i već dementan, čitavo vrijeme suđenja uvjeren da mu se sudi na američkom sudu. Dakle, psiho-fizički je bio 100 posto spreman za “narodni sud” i Nobila te smrtnu kaznu koju je Nobilo na kraju i dobio nakon te cijele pravosudne farse. Andrija je doduše ostao do kraja života za “Dom spreman” u zatvoru.

No, dosta o Nobilu. Danas se biju neke druge bitke, bitke za bolju prošlost u Lijepoj našoj. Mario Max Slaviček se čudi: “Ispada sada kako su Perković, Mustač, Nobilo i Pupovac zaslužniji za stvaranje Hrvatske od Merčepa, Blage Zadre i svih nas ostalih, bez obzira na to što smo mi dali dijelove tijela, živote i svoju krv, a udbaši tintu, pečate i potpise za generalske činove... stoga ne mažite nam oči drekom uvjeravajući nas kako je to krema za sunčanje”. Potpisujem! Farsično pismo potpisalo je šest do sedam generala. Zanimljiva su dva kao paradigme političke “Oluje” koja dolazi u isto vrijeme kad se 1991. vraća. Jedan je Ante Gotovina, a drugi je Luka Džanko.

Zanimljiv je Džanko...

Džanko je 7. kolovoza 2021. kao general iz Domovinskog rata dao izjavu koja je znakovita za mnoge generale sadašnjeg “Generalskog zbora”. “Želimo obnoviti spomen-područje partizanima u Kninu“. Povjesničari bi trebali ispitati je li točna tvrdnja nekih kako je naš Luka, kad je počeo rat, “šibao” kroz Dalmaciju noseći “važnu depešu” đeneralu Mladiću. Sad vodi skrb o kninskim partizanima za koje i djeca, kojima povijest baš ne ide, znaju da su bili uglavnom četnici. Bravo, generale!

Vidjet ćemo hoće li se Gotovina distancirati...

S druge strane, general Ante Gotovina je sasvim druga priča. Izrastao je u istinskog heroja Domovinskog rata i po svom doprinosu u ratu i po svemu što je nakon njega proživio. Uvjeren sam da je pismo podrške Nobile sročio pomno, ali možda bez utjecaja svih potpisnika. Ne bih nikako mogao biti toliko preuzetan pa vjerovati da su ga generali potpisali ne znajući što potpisuju.

Međutim, ono što neki od njih vrlo vjerojatno nisu tada slutili je kakva se prljava udbaška igra krije iza tog cijelog pothvata traženja pomilovanja kao i kakve će to imati političke posljedice na oživljavanje nikada neprevladanih podjela u društvu, ali i na diskreditiranje potpisnika peticije. I unatoč kršćanski pomirljivom naknadnom obrazloženju razloga zašto je Ante Gotovina potpisao pismo potpore, ostaje do kraja nejasno zašto je dopustio da ga se vrati u prošlost od koje je kao mladić pobjegao u Legiju stranaca. Poznajući ga osobno, vjerujem da nije imao nikakve loše skrivene namjere, ali hoće li se distancirati od prljave političke igre koja stoji iza cijelog tog pothvata oko pomilovanja, vidjet ćemo. Možda treba samo pričekati. Ali, isplati se čekati...

Za sada je jasno jedino zašto je u momčad uvršten general Džanko. Ostalo je zapisano da je Luka Džanko 2002. godine javno optužio generala **Janka Bobetka**, jer su navodno pripadnici HVO-a zaduženi za sabirni logor Dretelj bili pod izravnim zapovjedništvom Bobetka, da je Bobetko direktno odgovoran za mučenje muslimanskih zatvorenika. Istodobno 360 muslimanskih logora za Hrvate ne spominje jer je valjda bio prezaposlen tražeći krivca na hrvatskoj strani.

Sad je loptica oko pomilovanja lukavo i nevidljivo plasirana u dvorište na Pantovčaku. Hoće li mirni, senzibilni, povučeni i sramežljivi Zoki odobriti Nobilov zahtjev/pamflet? Hoće ili neće?! Padaju oklade! HDZ-ovci misle kako je to "res judicata" tj. presuđena stvar. Po njima je to Milanović i inicirao zajedno s Nobilom. Djeluje prilično nategnuto. I ja sam ušao u okladu s prijateljima za neku sitnu lovu pa ako i popušim neću izgubiti puno. Vjerujem da predsjednik RH neće potpisati ovo udbaški izmanipulirano pomilovanje. Ako pak potpiše, može se oprostiti sa širokom podrškom za drugi mandat. Sjetite se akcije "U ime obitelji" za zaštitu instituta braka muškarca i žene. Svi, od političke elite,

lijevih stranaka, brojnih javnih osoba do medija i nevladinih udruga, svi su bili protiv te inicijative. Čak je protiv bio i jedan biskup. Međutim, referendum je prošao u omjeru 70 posto za, 30 posto protiv. Takav je odnos snaga u društvu i danas, pa će taj broj čekati i predsjednika države ako pokuša osvojiti drugi mandat, a prethodno potpiše jeftini udbaški pamflet. Zdravi bili i dobro vidjeli.

Treba li ukinuti i aboliciju srpskih pobunjenika iz 1997.?

Generala Josipa Lucića osobno poznajem. Neki ga nazivaju “plitvički” general. Traži da Nobile javno kaže ime prvog generala kojem se obratio za potpis. “Mi znamo tko je to bio” kaže Lucić, ali mudro taji ime. Možda zna zato što je ipak HDZ imao potajno u tome prste. Oprosti Bože, ništa ne imputiram, samo eto nagađam i spekuliram k'o mnogi drugi Hrvateki! I na kraju balade “kaj je, je” kako kaže Ivan Brodić na fejsu: “Godine 1997. ova je država abolirala organiziranu skupinu naoružanih terorista koji su djelovali protiv teritorijalnog integriteta i ustavnog poretka RH. I to ne samo pomilovala nego im je zajamčila odsustvo kaznenog progona za taj čin”. Bili tu vrstu abolicije trebalo ukinuti? A kada i kako će završiti snimanje filma “Spašavanje vojnika Perkovića” ne znam. Tješim se da to još ni Nobile, a ni generali ne znaju.

Milorad Pupovac traži od Plenkovića za svakog hrvatskog Srbina dvostruko pravo glasa, nešto kao status “sijamskih blizanaca”...

Šeks je bio naša skromnija varijanta Mossada...

Ivica Granić se na fejsu pita: “Zbog čega Hrvatska nije učinila isto?” Naime, Ukrajina je osnovala postrojbu za eliminaciju ruskih ratnih zločinaca bilo gdje u svijetu. Izraelski Mossad od 1949. ima tako nešto i lovi nacističke zločince. Tajnik Vijeća za nacionalnu sigurnost Ukrajine Oleksij Danilov je liberalan i pomirljiv pa kaže: “Gdje god bili, gdje god ih u svijetu zatekli, nitko neće proći nekažnjeno za ubijanje naše djece, ljudi i civila. Svi će biti kažnjeni bez izuzetaka... u današnjem svijetu ne možete ništa sakriti, zapamtite jednom zauvijek...” E, sada to usporedite s aktom naše države iz 1997. tj. s isforsiranom abolicijom u režiji Vesne Škare-

Ožbolt, a pod pritiskom tzv. “međunarodne zajednice”. Poltronski Hrvateki! No, dobro! I mi smo u vrijeme Jadranke Kosor dali svijetu do znanja i ravnanja (ili zagorski “ne bute nas je*ali”) da to možemo pa smo osnovali naš “Mossad” za lov na Antu Gotovinu. Sjećate se stihova Vlade Šeksa: “Locirati, identificirati, uhapsiti” itd. Vlado je bio naš Oleksij Danilov, ali skromnija varijanta. Jednostavno, čovjek se ne voli hvaliti...

Javlja ju iz Jeruzalema da je u novopronađenoj Bibliji opisano kako je ko-Kain ubio Abela.

Prema beogradskoj statistici, iz arhive Kraljevine Jugoslavije je nestalo od 1921.-1948. godine 1.924.304 Hrvata. Nasuprot tomu, u istom je periodu brojka Srba porasla za 954.080. Zlobnici tvrde da je ovo čvrsti dokaz o masovnom ubojstvu Hrvata sve do 1948. kad je Jasenovac ukinut kao konc-logor. S obzirom na hrvatsku službenu “historiografiju” i historičare Klasića, Jakovinu, Markovinu, Pericu, Aralicu i slične nas Hrvata bilo je k'o Kineza ili možda k'o Srba tada. Naime, jugovići s prezirnim smiješkom odmahuju rukom “Srbi i statistika”?! Ipak, tko je u pravu? Beogradska statistika ili naši “istoričari”? Možda je istinu pronašao jedan Švabo. Zove se Manfred Dauster. Doktor je prava. On je donio presudu o krivnji i kazni za Perkovića i Mustača.

“Hrvatska ne razlikuje dobro od zla, komunistički kadrovi još donose odluke...”

Dio obrazloženja iz “famousne” presude valja citirati: “Hrvatska ne razlikuje dobro od zla. Politička pitanja još rješavaju bivši komunistički funkcioneri, u medijima su tumačenja prepuštena bivšim komunističkim propagandistima, a u državnim institucijama odluke donose kadrovi čije se percepcije lojalnosti formirane u zagrljaju Partije i UDB-e...” Naravno, tu je her Manfred možda namjerno zaboravio našeg velikog bolesnika, a to je hrvatsko pravosuđe s posebnim potrebama. S time u svezi Marcel Holjevac dodaje i razjašnjava: “Ajde da u vezi udbašije prvo razjasnimo zašto su oni u Njemačkoj uopće osuđeni na doživotni zatvor. Zato jer u Njemačkoj nema smrtno kazne, inače bi je dobili. Pa ne bi bilo priče o pomilovanju”. Još nešto što mene osobno zanima. Hoće li se naši

generali jednako zdušno i javno zauzeti i za osuđene hrvatske branitelje kao i hoće li istražiti i podastrijeti javnosti tko stoji iza tragičnih sudbina Paradžika, Barišića, Kraljevića, Garbina... Osim Barišića, sve su to nekada bili moji klijenti. Siguran sam da bi se u Hrvatskom državnom arhivu našlo dosta dokumenata koji bi rasvijetlili istinu, ali za to treba znati šifru...

Marko Francisković još od prošle godine leži u Remetincu. Naučio je šifru. Sloboda mišljenja prestaje tamo gdje počinje politika. Na zadnjem razgovoru mi je rekao: "Jeb*š takvu "slobodu mišljenja"... Inoslav Bešker javlja da je odgođen sastanak pape Franje i patrijarha Kirila. Dobri Franjo je žalostan. Kirila baš boli glava. Jednom je papa Franjo istaknuo kako je njegov odnos s Kirillom "veoma dobar". Mora da sam loš vjernik jer mi ne ide u glavu kako možeš imati "veoma dobar" odnos s osobom koja misli da bi Ukrajinu trebalo sravniti sa zemljom k'o nekada nacističku Njemačku. Znamo da ta Ukrajina nije nikoga napala, okupirala, razorila, pobila, mučila i silovala tisuće vojnika i civila te istjerala stotine tisuća ljudi i djece u podzemne željeznice i u strane zemlje.

Čitam u Jutarnjem kako će se strože kažnjavati famozni poklič ZDS. Na slici uz tekst ističu se premijer, Pupi i Boris Milošević. Nema glavnog financijskog ideologa tog prijedloga promjene zakona, kapetana prve klase JNA Veljka Kajtazija. On je, kao bivši oficir JNA, uvijek za kompromis. Viči, deri se koliko god želiš "za dom spremni", ali onda se oprosti od 5000 eura. Pošteno! Zna Veljo da su HOS-ovci puni love (baš kao i on) pa zato su valjda, onako iz dosade, a puni love, i odlazili u rat. Njih više od 700 poginulo je na ratištima u Dubrovniku, Vukovaru, Gospiću... Tako nisu stigli potrošiti lov. Sad je kapetan Veljo otkrio "zlatni gral" za punjenje proračuna što će itekako dobro doći manjincima. Veljko će se vratiti na svoj stari posao na aerodrom dr. Franjo Tuđman kao šef financijske policije... Stvarno, bila nekad Hrvatska!

Čitam na fejsu da je hrvatski građanin Joško Joras na svojoj hrvatskoj kući izvjesio slovensku zastavu na kojoj piše: "Tukaj Slovenija". Susjedi predlažu da se Joško hitno pozove u Hrvatsku vojsku te da mu se dade čin "zastavnika"!

SANJA I TERESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

ZATO IH SLUGE U RH NE VOLE!

MARCEL HOLJEVAC: ONI KOJI MRZE POZDRAV HOS-A, MRZE I HRVATSKU DRŽAVU!

Ili: NEMOJTE BITI PONOSNI NA HOS JER IH GAZDE NAŠIH POLITIČARA NE VOLE! Tako je ZDS postao glavni dokaz poslušnosti i odanosti hrvatskih sluga.)

**JUNACI DOMOVINSKOG RATA – GENERAL GOTOVINA
POZVAO IX. BOJNU HOS-A U OBRANU ŠKABRNJE**

24. siječnja 2024.

Foto: fah

Ovo je priča o junacima bitaka za Maslenicu 1993. godine – slavna IX. bojna HOS-a u junačkoj obrani oslobođene Škabrnje. Iz zahvalnosti Škabrnja je 2020. dala ime ulice po postrojbi HOS-a, uz prisutnost generala Ante Gotovine i zapovjednika Marka Skeje.

Otvorenje ulice HOS-a u Škabrnji 2020. godine:

<https://youtu.be/a3h4vIYgu8U>

Bitka za Maslenicu trajala je gotovo dva mjeseca i nije završila osvajanjem Masleničkog ždrila koje je ponovno povezalo sjever i jug Hrvatske slabim pontonskim mostom. Teške borbe su se nastavile i u veljači 1993. godine. Najpoznatija je bitka za Kašić kada su pripadnici slavne 3. osječke brigade junačkim naporima obranili selo. I u ožujku 1993. je 7. brigada iz Varaždina, rame uz rame s 4. brigadom iz Splita s kojom je dvije godine kasnije oslobodila Knin, vodila teške borbe oko sela Drače.

Donedavno je bilo malo poznato da je slavna IX. bojna HOS-a iz Dalmacije čak 43 dana branila osvojenu Škabrnju u potpunom okruženju srpskih snaga.

Obrana Škabrnje

Nakon pada i pokolja u Škabrnji 1991. godine koje je napravila srpska vojska, s vojnicima velikim dijelom sastavljenim od lokalnih Srba iz Dalmacije koji su proglasili SAO Krajinu na okupiranom teritoriju, u okviru operacije Maslenica, oslobođeno je i selo Škabrnja. **Najveći problem bio je što je to hrvatsko selo bilo duboko u oslobođenom teritoriju i gotovo u potpunom okruženju srpskih snaga.**

Škabrnju je bilo vrlo teško ili gotovo nemoguće braniti.

Zbog toga je **general Ante Gotovina** pozvao s južnog bojišta IX. bojnu HOS-a, u sastavu 114. brigade, gdje je ta slavna postrojba Hrvatske vojske od početka sudjelovala u obrani opkoljenog Dubrovnika.

Važno je istaknuti da ono što danas mnogi žele osporiti: **HOS je čak i 1993. godine imao svoje znakovlje i svoj naziv na uniformama Hrvatske vojske.**

Zbog velikih zasluga i hrabrosti je 2020. godine Škabrnja dala ime ulice u mjestu po postrojbi HOS-a koja ju je junački branila, uz prisutnost generala Ante Gotovine i zapovjednika Marka Skeje.

Bitka za opkoljenu Škabrnju

Nakon strašnog srpskog poraza 1993. u bitkama za Maslenicu i zadarsko zaleđe, Škabrnja je postala ultimativni cilj svih srpskih vojničkih jedinica i planova. Prodor hrvatskih snaga iz Kašića, obranjenog krvlju Slavonaca iz 3. gardijske, u smjeru Zadra, završio je tako da je Škabrnja ostala u hrvatskim rukama. Držali su je u rukama legendarne „Zelene Beretke“ i pripadnici bojne za specijalne namjene „Zrinski“.

A onda je predana u ruke vojnika IX. bojne HOS-a pod zapovjedništvom Marinka Skeje, za koje se znalo da nigdje i nikada ne odstupaju. **Selo dugo čak 6 kilometara branila je skupina od samo 80 vojnika, od kojih je svaki imao vrijednost elitnog borca koji ne odstupi s prve crte.**

A neprijatelj i njegova sva sila koja se slila prema Škabrnji, to je dobro znao.

Sve najbolje što su Srbi imali poslali su na Škabrnju u ožujku 1993. godine jer trebalo je povratiti moral. Nakon izgubljenih bitaka za Kašić, Islam Grčki i Latinski, Novigrad, Maslenicu, Velebit. Najelitnije srpske vojničke jedinice došle su na Škabrnju, selo koje je ostalo u okruženju i do kojeg se moglo doći samo putovima kroz žbunje, kamen i kozje staze. Bili su tu na srpskoj strani „Alfe“ zloglasnog Kapetana Dragana, najbolja vojnička jedinica bosanskih Srba. Zatim „Vukovi s Vučjaka“, po zlu poznati „Tigrovi“ ratnog zločinca Arkana i mnogi drugi.

Thomas Crowley „Irac“

Puno je hrabrih HOS-ovaca branilo Škabrnju, a u najveću legendu svojom hrabrošću i akcijama protiv Srba ušao je zasigurno spomenuti pokojni Thomas Crowley „Irac“. Irac je sa svojom skupinom uništavao borbeni moral Srba čestim akcijama u njihovom

zaleđu, što je srpsku vojsku izluđivalo. Djelovanje HOS-a u takvim akcijama, u kojima se unosio strah i panika neprijateljima u zaleđu, bila je njihova specijalnost.

Situacija je bila tim paradoksalnija jer je 80 vojnika HOS-a u Škabrnji utjeralo strah u kosti najelitnijim srbijanskim vojnicima, kao i njihovoj logistici. Oni su poput vukova čekali da osvoje plijen na mjestu gdje su već jednom okrvavili svoje ruke. I to ne do lakta, nego do ramena: preko 80 Škabrnjana je ubijeno u studenom 1991. godine kada su četnici ušli u ovo pitomo hrvatsko selo i napravili pokolj njegovih stanovnika.

Tako su krajem ožujka pripadnici HOS-a izveli jednu diverzantsku akciju protiv srpskih postrojbi, kojima je zapovijedao četnik Dragan Vasiljković – Kapetan Dragan. Uništili su nekoliko minobacača, topova, i oklopnih transportera oko sela. To je izazvalo takvu jezu i strah u redovima Srba da su izmišljali raznorazne priče da Škabrnju brani preko „1000 krvožednih i nadrogiranih ustaša“.

Radilo se zapravo o 80 junaka HOS-a od kojih danas znamo ime samo zapovjedniku Skeji i slavnom „Ircu“.

IX. bojna HOS-a ratovala je u Škabrnji pod zapovjedništvom 114. brigade Hrvatske vojske iz Kaštela, sa svojim slavnim znakovljem na ramenu.

<https://narod.hr/kultura/junaci-domovinskog-rata-general-gotovina-pozvao-ix-bojnu-hos-a-u-obranu-skabrnje>

VELIMIR BUJANEC

NOVO PONIŽAVANJE HOS-a:

Sramotan protokolarni propust tijekom obilježavanja 31. obljetnice VRO Maslenica!

SKANDAL U ZADRU: Tijekom mimohoda ratnih zastava nisu pozdravili HOS, koji je branio Škabrnju?!

Ponižavanje jedne od ponajboljih ratnih postrojbi, neustrašivog HOS-a, nastavljeno je jučer u Zadru, na obilježavanju 31. obljetnice Vojno-redarstvene akcije Maslenica... Tijekom svečanog mimohoda ratnih zastava gradskim ulicama, nije pozdravljena zastava

legendarne splitske IX. bojne HOS-a, iako je ta postrojba također dala veliki obol u pobjedničkoj akciji Hrvatske vojske i redarstva! Po izravnoj zapovijedi generala Ante Gotovine, IX. bojna HOS-a držala je položaje na prvoj crti obrane - u Škabrnji, puna 43 dana i ratovala protiv velikosrpskog agresora u čijim su redovima bile i Legijine Crvene beretke - o čemu je javno, s respektom svjedočio osuđeni ratni zločinac, tzv. Kapetan Dragan... Iako je u VRO Maslenica sudjelovalo 130 HOS-ovaca pod zapovjedništvom viteza Marka Skeje, na obilježavanje 31. obljetnice, kako doznajemo iz pouzdanih izvora – uopće nisu službeno pozvani?! Ipak, veterani HOS-a ponosno su se pojavili noseći svoje zastave na obilježavanju akcije u kojoj su i više nego hrabro sudjelovali, međutim, protokol ih je namjerno ignorirao i izostavio tijekom pozdravljanja zastava ratnih postrojbi.

Za razliku od Zadra, u Vukovaru – Gradu heroja koji su također neustrašivo branili, HOS-ovci su dobili veliko i potpuno zaslužno priznanje – koračajući časno i odvažno na čelu Kolone sjećanja, a iza njih je jednako ponosno, hodalo više od 150 tisuća Hrvatica i Hrvata iz Domovine i svih krajeva svijeta.

Tko je odgovoran za sramotni protokolarni skandal u Zadru – saznat će se uskoro, a Bujica će to već sutra javno objaviti!

POGLEDAJTE VIDEO: Bujica/Z1

https://www.facebook.com/bujicavelimirbujanec/?locale=hr_HR

Lili Benčik (hrvatskepravice) poslala nam je svoj tekst *30-ta obljetnica osnivanja SMDP Vange Pula* uz pismo:

Kako je počelo obilježavanje akcije Maslenica i pulske Vange sudjelovale su u akciji Maslenica, kod Novigrada

Moj suprug bio je jedan od zapovjednika postrojbe na Južnom bojištu

Tekst završava antihrvatskom pričom o ZDS:

U ovo vrijeme hajke na pozdrav „Za dom spremni“ svih onih koji nisu bili spremni sudjelovati u obrani mlade hrvatske demokracije od srpske i JNA agresije, nego su se kukavički sakrivali po „mišjim rupama“ ili pobjegli iz Hrvatske, ovi mladi ljudi su bez obzira na narodnost i vjeroispovijest krenuli braniti svoj dom i domovinu, bez

kalkuliranja, bez raznih interesa, bili oni Hrvati ili Muslimani i ugradili svoje mlade živote u temelje hrvatske samostalnosti. Njihove obitelji izgubile su, majke sinove, djeca očeve, supruge muževe i hranitelje obitelji, da bi nakon rata njihova žrtva bila obezvrijeđena, omalovažavana i poklić pod kojim su krenuli u obranu domovine sotoniziran.

Sve to upravo od onih koji slobodnu Hrvatsku nisu ni htjeli, ni željeli, od jugoslavena, jugofila, raznih pripadnika jugoslavenskih tajnih službi. njihovih nasljednika bez imalo morala i ljudskosti , “ crnih , zelenih i žutih vragova “ koji danas uživaju plodove njihove hrabrosti i domoljublja.

Stoga im velika hvala i slava!

Tekst su objavili hrvatski portali:

<https://bezccenzure.hr/branitelji/30-ta-obljetnica-osnivanja-smdp-vange-pula/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/38107-lili-bencik-30-ta-obljetnica-osnivanja-smdp-vange-pula>

Neovisno od 'proslave' tj. obilježavanja 31. obljetnice VRO Maslenica (navodnici jer oni zapravo koriste to obilježavanje da svojim gazdama iznova dokažu svoju odanost napadajući HOS-ovce i ZDS)! To im zapravo poručuje i Mladen Pavković:

MLADEN PAVKOVIĆ: PROGONE POZDRAV, ALI NE I
KOMUNISTIČKE ZLOČINCE!

22 Siječanj 2024 07:10

Evo. krenule su zabrane.

Vijeće za elektroničke medije (VEM), navodno na prijedlog srpskih Novosti, koje financira hrvatska država, a koje neprestano pljuju i bljuju po hrvatskih braniteljima i hrvatskoj državi, donijelo je odluku o zabrani emitiranja programa Z1 i STV televizije na četiri sata zbog pozdrava „Za dom spremni“, od kojeg se u jednoj emisiji Bujice nije ogradio voditelj Velimir Bujanec.

Ovaj pozdrav bivši ekstremni komunisti i Jugoslaveni, a poglavito oni koji su vezani uz Pupovčevu udrugu Srpsko narodno vijeće (SNV) neprestano podmeću da je riječ o pozdravu iz vremena NDH, odnosno II. svjetskog rata, a u ovom slučaju riječ je o pozdravu HOS-ovaca s kojim su krvarili i ginuli tijekom hrvatskog obrambenog Domovinskog rata, odnosno velikosrpske agresije.

Pa, kad je već donijeta ova i ovakva odluka, onda se jasno i glasno trebalo obrazložiti- je li se mislilo na pozdrav „Za dom spremni“ iz NDH ili na onaj iz Domovinskog rata, jer su ga upotrebljavali jedni i drugi?

Činjenica je da razni pupovci, pusići, mesići, krausi, josipovići, puhovski, goldsteini, habulini...i jedan dio zastupnika u Hrvatskom saboru odlično živi na račun, na velikoj i maloj nuždi, po svemu što hrvatski diše, i koji su iznimno nesretni što trebaju i moraju živjeti u slobodnoj, samostalnoj i demokratskoj hrvatskoj državi.

Inače, u Hrvatskoj već godinama i godinama nema ustaša. Jedino su nas tako nazivali agresori tijekom Domovinskog rata, dok za većinu građana Srbije i Republike Srpske mi smo Hrvati i danas-ustaše!

Takvu tezu iz broja u broj plasiraju i Pupovčeve Novosti, jer da ne pišu o ustašama „kojih je puna Hrvatska“ o čemu bi svaki tjedan tiskali svoje komentare kakvih se ne bi postidio ni Joseph Goebbels.

Nikome ne pada ni na pamet da donese zabranu da se zbog nacionalne i ine netrpeljivosti zabrani barem jedna stranica ovog četničkog lista, a kamoli cijele novine.

LepaBrenakoj je za vrijeme velikosrpske agresije podržavala Srbe, svako je malo na Hrvatskoj radioteleviziji (HRT) i može pričati što god hoće, čak i pola sata o svojim čarapama, a na koncertima obvezno izvoditi pjesme posvećene propaloj Jugoslaviji i nikome ne pada na pamet da se i HRT-u uskrati koji sat programa, u kojem je

na četiri (4) kanala tek jedva pet do deseto posto posvećeno suvremenoj hrvatskoj povijesti.

Partizani su (zar ne razni manolići) uz pozdrav „Smrt fašizmu-sloboda narodu“ hapsili, mučili i ubijali na tisuće hrvatskih domoljuba, pa što- nikome ništa.

Na početku stvaranja hrvatske države jugoslavensku zastavu i crvenu zvijezdu petokraku zamijenili smo hrvatskim obilježjima, ali – tko je dosad odgovarao što se na javnim skupovima i dalje maše komunističkim i inim zastavama?

Brojni komunisti su u vrijeme Jugoslave učinili strašne zločine nad nevinim Hrvatima, ali još ni jedan komunistički moćnik dosad nije odgovarao!

Djeca komunističkih zločinaca, koja još k tome nisu ni sudjelovala u stvaranju hrvatske države, danas se mogu susresti svugdje, od politike, pravosuđa, medija, policije, prosvjete, gospodarstva, pa do zaštitara u firmama i državnim institucijama.

Zanimljivo je kako su svih ovih godina, a poglavito nakon hrvatske pobjede u Domovinskome ratu, hrvatske izdajice, četnici i dezerteri, a poglavito bivši Udbaši, uspjeli preokrenuti „lončice“, pa se cijelo vrijeme oni bave s nama, umjesto da se mi bavimo s njima.

Bivši partizani, kojih je svakim danom „sve više“, neprestano ističu „mi smo pobijedili u ratu“, odnosno „mi smo bili na pobjedničkoj strani“, pa stoga imaju pravo na osvetu.

A na kojoj strani su bili hrvatski branitelji u Domovinskome ratu?

Ili, još bolje, koliko je bivših partizana sudjelovalo u stvaranju hrvatske države?

U koprivničkom Domoljubu, sredinom 1990., organiziran je skup s bivšim oficirima JNA i partizanskih jedinica, (samo u Podravki ih je bilo zaposleno na stotine), u želji da ih se privuče u Hrvatsku vojsku. Došlo ih je oko 800, a u hrvatske ratne postrojbe ih se javilo svega pet ili šest, od kojih je vrlo brzo najmanje polovica- dezertirala.

Stoga, treba donijeti zakon da se pozdrav „Za dom spremni“ iz Domovinskog rata (a ne iz NDH) zakonom zaštiti, a da se zabrani partizanski pozdrav „Smrt fašizmu-sloboda narodu“, koji se upotrebljavao sve do 1989., jer se pod prvim pozdravom ginulo za Hrvatsku, a pod drugim ubijalo za – Jugoslaviju!

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91. (UHBDR91.)

<https://bezczensure.hr/branitelji/progone-pozdrav-ali-ne-i-komunisticke-zlocince/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38097-mladen-pavkovic-progone-pozdrav-ali-ne-i-komunisticke-zlocince>

Sve to se odvija u skandaloznim odlukama vlasti u RH kojima oni iznova i iznova dokazuju da ne treba poštivati zakone koje je donijela vlast u RH ako se s tim zakonima ne slažu tj. nezadovoljne su gazde kojima služe:

MARCEL HOLJEVAC O ZABRANI BUJICE ZBOG ZDS:

“NEMA PREDAJE, ONI KOJI MRZE POZDRAV HOS-A, MRZE I HRVATSKU DRŽAVU!”

21 Siječanj 2024

DAVORIN KARAČIĆ UŽIVO S PLAVE NOĆI U TRAVNOM: - Ne postoji zakon kojim bi 'ZDS' u demokratskoj Hrvatskoj bio kriminaliziran!“

MARKO JURIČ: - Podrška Bujici, sljedeći petak, kada je emisija zabranjena, u znak solidarnosti pozivam Velimira Bujanca u goste na podcast Velebit!

BEZ CENZURE: Pogledajte reportažu s Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, gdje je sutkinja Dubravka Čošić u postupku koji je vitez HOS-a Marko Skejo zbog uvrede i klevete pokrenuo protiv 'Novosti'!... IZBACILI ODVJETNIKA KARAČIĆA ZBOG GRBA S PRVIM POČETNIM BIJELIM POLJEM NA REVERU I OSLOBODILI PUPOVČEV ZLOGLASNI TJEDNIK?!

POTPORE BUJICI STIŽU SA SVIH STRANA! Urednik i voditelj emisije se i dalje odbija ograditi od pozdrava HOS-a i ne pristaje na bilo kakav kompromis!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38085-marcel-holjevac-o-zabrani-bujice-zbog-zds-nema-predaje-oni-koji-mrze-pozdrav-hos-a-mrze-i-hrvatsku-drzavu>

Holjevcu tvrdnju iz naslova potvrđuje i izbacivanje odvjetnika Karačića zato što je nosio grb koji je bio i na prvoj službenoj zastavi RH.

Međutim obavezno pogledajte tu Bujicu i to posebno onaj dio kada Karačić čita odluku koju MORAJU poštivati svi sudovi u RH o pozdravu ZDS u Domovinskom ratu.

TO POKAZUJE da ni Sudstvo, kao ni vlast u RH, a ni veći dio oporbe u RH smatra da zakone u RH ne treba primjenjivati, ako nisu po volji svjetskih moćnika – čiji je danas u RH namjesnik Milorad Pupovac. I njegove Novosti su i pokrenule hajku na Bujanca koji smatra da su u RH zakoni RH svetinja, a ne želje svjetskih moćnika! Evo još o tom sluganstvu i gazdama u RH:

NAJAVIO DALJNJE KORAKE

Bujanca miču iz etera jer se nije ogradio od jedne stvari: 'Neću odstupiti ni milimetra'

Voditelj Bujice na Z1 odbio se ograditi od pozdrava HOS-a pa je Vijeće za elektroničke medije kaznilo Z1 televiziju zabranom emitiranja programa puna tri sata u udarnom večernjem terminu u petak, izvijestio je Velimir Bujanec.

19.01.2024.

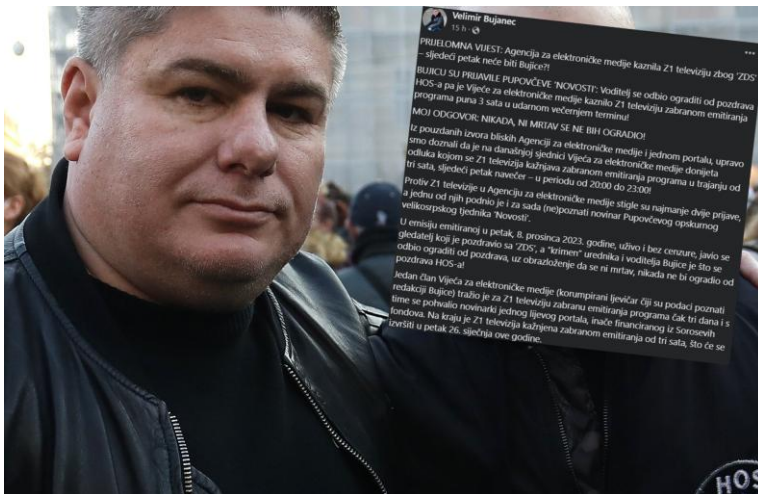

Foto: HINA/Lana Slivar Dominić/Facebook/Direktno

Kako je Bujanec napisao na društvenim mrežama, "iz pouzdanih izvora bliskih Agenciji za elektroničke medije i jednom portalu", doznaje se da je na sjednici VEM-a u četvrtak donesena odluka kojom se kojom se Z1 televizija kažnjava zabranom emitiranja programa u trajanju od tri sata, sljedeći petak navečer u "prime timeu", odnosno u periodu od 20.00 do 23.00.

Protiv Z1 televizije u Agenciju za elektroničke medije stigle su najmanje dvije prijave, tvrdi voditelj Bujice, a jednu od njih je, kaže, podnio "za sada (ne)poznati novinar **Pupovčevog** opskurnog velikosrpskog tjednika 'Novosti'. "Moj odgovor - ni mrtav se ne bih ogradio", izričito navodi Bujanec na društvenoj mreži Facebook.

Sve zbog ZDS-a

Kako objašnjava Bujanec, u emisiju emitiranoj u petak, 8. prosinca 2023. godine, "uživo i bez cenzure, javio se gledatelj koji je pozdravio sa 'ZDS', a 'krimen' urednika i voditelja Bujice je što se odbio ograditi od pozdrava". "Jedan član Vijeća za elektroničke medije (korumpirani ljevičar čiji su podaci poznati redakciji Bujice) tražio je za Z1 televiziju zabranu emitiranja programa čak tri dana i s time se pohvalio novinarki jednog lijevog portala, inače financiranog iz **Soroševih** fondova", piše Bujanec.

"Na kraju je Z1 televizija kažnjena zabranom emitiranja od tri sata, što će se izvršiti u petak 26. siječnja ove godine. Od pozdrava pod kojim su ginuli moji prijatelji HOS-ovci neću se ograditi nikada, ni pod cijenu otkaza, ni pod cijenu života! To je najmanje što mogu učiniti za sve one bolje od nas, koji su upravo s tim pozdravom na usnama, ginuli dajući mlade živote za hrvatski dom i domovinu u kojoj se ovakve stvari ne bi smjele događati", reakcija je Bujanca na zabranu koju iz AEM-a još nisu službeno potvrdili.

"Postoje novinari koje možete kupiti, postoje političari čiji su ideali na prodaju, a postoje i ljudi kojima možete dati milijune, al' svetinje izdati neće - nikada! Sigurno nisam anđeo i u mojim emisijama postoje pogreške od kojih ne bježim, kojih sam apsolutno svjestan i koje sam spreman popraviti kako bi Bujica bila profesionalnija, kvalitetnija i još gledanija. Međutim, da me netko traži da se ogradim od samoga sebe i onoga čemu sam vjeran cijeli svoj život nikada!", odrješt je Bujanec.

Foto: HINA (ilustracija)

Bez etera četiri sata

Kaže da neće odstupiti ni milimetra te zaključuje objavu: "Drage gledateljice i poštovani gledatelji, o svim daljnjim akcijama bit ćete pravovremeno izvješteni... Vitez HOS-a **Marko Skejo** zna reći: 'Nismo se još ni raspremili!'. "Sporna je činjenica da se voditelj emisije u dva navrata nije ogradio od pozdrava "za dom spremni" već je podržao izjave gledatelja i svojim komentarima poticao na nastavak spornog diskursa, odgovorili su Hini iz VEM-a u petak.

Zabranjuje se ZDS, četnička kokarda ostaje dopuštena, a komunističkim mesarima nazivat će ulice

Kako su naveli, to predstavlja kršenje članka 14. stavak 2. Zakona o elektroničkim medijima". Vijeće za elektroničke medije (VEM) zbog pozdrava "za dom spremni" u emisiji "Bujica" kaznilo je Z1 televiziju s četverosatnom zabranom emitiranja programa, a ne tri, kako je prvotno izvijestio Bujica. Zabrana emitiranja odnosi se na petak, 26. siječnja.

<https://direktno.hr/direkt/bujanca-micu-iz-etera-jer-se-nije-ogradio-od-jedne-stvari-necu-odstupiti-ni-milimetra-336336/>

PRIČA DOBILA NASTAVAK

Bujanec otkrio tko ga je prijavio zbog pozdrava ZDS: Jeste li iznenađeni

Vijeće za elektroničke medije (VEM) zbog pozdrava "za dom spremni" u emisiji Bujica kaznilo je Z1 i STV televiziju četverosatnom zabranom emitiranja programa. Podsjetimo, voditelj Bujice **Velimir Bujanec** svoje gledatelje o svemu je obavijestio preko Facebooka, a sada je objavio novu objavu u kojoj je "raskrinkao" prijavitelje AEM-u. Njegovu objavu prenosimo u cijelosti.

19.01.2024.

Foto: HINA/Mario Strmotić

"Plešu kako Pupi svira: Pupovčeve 'Novosti' upravo su javno priznale da stoje iza zabrane emitiranja Bujice zbog 'ZDS' i da su oni prijavili Z1 televiziju! Huškaju DORH na progon voditelja zato što se nije ogradio od pozdrava HOS-a? (D)novinar Pupovčevih 'Novosti' **H. Šimičević** upravo se javno pohvalio na portalu tok

opskurnog juganskog smeća da medij u vlasništvu SNV-a stoji iza zabrane Bujice i prijava protiv Z1 televizije i STV-a, koje su zbog HOS-ova pozdrava 'ZDS' došle na adresu Agencije za elektroničke medije. Tu informaciju objavili smo još sinoć, temeljem tvrdnji iz pouzdanog izvora – a sada se, kako vidimo, pokazala točnom.

'Čekamo odgovor...'

'Navedene lokalne televizije sankcionirane su nakon što su 'Nosvosti' prije više od mjesec dana obavijestile VEM o navedenom sadržaju Bujice', priznao je Šimičević i huškački zaprijetio: 'Od iste institucije čekamo odgovor na pitanje hoće li Bujanca i dvije lokalne televizije prijaviti Državnom odvjetništvu...' Vijeće za elektroničke medije u svojoj odluci ne navodi da je postupak nadzora nad Z1 televizijom pokrenut temeljem zahtjeva 'Novosti', već 'po prijavama građana', kao i 'vlastitim opažanjem'... Također, VEM je o odluci obavijestio nadležna Državna odvjetništva, što upućuje na zaključak da plešu kako Pupi svira.

Bujanca miču iz etera jer se nije ogradio od jedne stvari: 'Neću odstupiti ni milimetra'

P.S. U sličnom postupku koji je protiv urednika i voditelja Bujice već vođen na sudu u Osijeku, Velimir Bujanec je pravomoćno oslobođen nakon kaznene prijave povodom Thompsonova koncerta na Dan pobjede u Kninu, koju je podnio (sada već bivši načelnik PU Šibensko-kninske) **Ivica Kostanić**", naveo je u objavi.

<https://direktno.hr/direkt/bujanec-otkrio-tko-ga-je-prijavio-zbog-pozdrava-zds-jeste-li-iznenadeni-336382/>

Velimir Bujanec je objavio i ovo:

Sankcije televizijama nakon upozorenja iz Novosti zbog ZDS-a

NOVOSTI

POLITIKA
19/01/2024
PIŠE H. Šimičević

Vijeće za elektroničke medije na četiri sata zabranilo emitiranje programa na televizijama Z1 i STV zbog korištenja ustaškog pozdrava "Za dom spremni" u emisiji Bujica

Ali to možete naći i u današnjem „Hrvatskom tjedniku“, kao i sjajne tekstove Ivice Marijačića o ovome o čemu pišem i ja.

Zapravo uz Marijačićeve tekstove o sluganskim političarima u RH govori i tekst Tanje Belobrajdić, čije kolumne možete čitati i na portalu direktno.hr:

Pupovac se razotkrio do kraja, ali zašto Hrvatska, dovraga, financira sve to

**KAKO IZAĆI NA KRAJ S KRVOŽEDNIM SRPSKIM
FAŠISTIMA U NOVOSTIMA**

Pupovac i njegovi provokatori u slučaju nasilja u Vukovaru izmislili da su žrtve samo Srbi, kao što su njihovi 1991. izmislili da su Hrvati ubili 41 srpsko dijete.

Zapravo o rješenju ovih problema u EH rečeno je u *Fusnotama za fah idiote* o komentaru HT-a fah idiotu Peđi Grbinu:

HT: Ni Hrvati se ne će ograđivati od komunizma. Kad jednom definitivno dođu na vlast, osigurat će mehanizme za neutralizaciju ovakvih jugonostalginih mediokriteta.

Josip Pečarić

<https://bezccenzure.hr/branitelji/zato-ih-sluge-u-rh-ne-vole/>

PETICIJA ZDS

(ZATO IH SLUGE U RH NE VOLE! 3.)

U „Bujici“ 29.01.2024. na početku emisije je Velimir Bujanec spomenuo Peticiju ZDS iz 2015. koju je potpisao, a koju je kako je rekao pokrenuo Branko Borković-

I na Wikipediju možemo naći istu tvrdnje:

Krajem kolovoza 2015.g. Branko Borković, pokrenuo je internet peticiju, kojom se od predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović i predsjednika HDZ-a Tomislava Karamarka tražilo da predlože izmjene zakona o hrvatskoj vojsci kojima bi pozdrav "Za dom spremni" postao službeni pozdrav. Predsjednica je inicijativu označila neozbiljnom, a inicijativu je odbio i HDZ
https://hr.wikipedia.org/wiki/Branko_Borkovi%C4%87

Tvrdnja nije točna, ali je zanimljivo kako vremenom i sami potpisnici prihvate ono što su mediji uspjeli nametnuti kao istinu. Naime mladi Jastreb nije ni potpisnik te peticije, već je Peticija bila u obrani Marka Perkovića Thompsona i njegove „Bojne Čavoglave“, a u njoj su potpisnici pa i Bujanec podržali njegov prijedlog:

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,
Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu.
Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreba, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamani Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje i sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.

I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović
dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj
Hrvatskog instituta za povijest
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
Josip Šimunić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član
HAZU
akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije
znanosti
Krešimir Kraljević
Franislav Stanić
dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog
etičkog sudišta
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. sc. Ivica Veža
dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika,
odjel prevoditelj, na sveučilištu u Buenos Airesu
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Tomislav Josić, SOHV
Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist
don Anđelko Kačunko
Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni
profesor u trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul
Slobodan Markić, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb

Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)

Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb

Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic

dr. sc. Amira Delic

dr. sc. Ana Mršić

prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj

prof. dr. sc. Franjo Plavšić

dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić

Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku

mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih Zatvorenika

Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika Iz Sydneya, Australija

prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim akademikima

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. sc. Boris Širola

Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga

Blazenko Juracic, mag. komp., docent

prof. dr. sc. Serđo Dokoza

Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH

Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar

Mladen Pavković, novinar i publicist

dr. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med.

doc. dr. sc. Srećko Botrić

doc. dr. sc. Ivan Poljaković

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

general Ljubo Česić Rojs

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević

general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200.

Uzeto iz knjige: Josip Pečarić: *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!* Zagreb, 2015.

Peticiju je poslije dva biskupa i dva akademika potpisao blizak suradnik predsjednika Tuđmana dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, a Predsjednici RH je Peticija bila *neozbiljna i na razini provokacije*.

Njoj su vjerojatno bili bliži 'istoričari' s Filozofskog fakulteta koji su tražili da se povjesničari koji su slično Valentiću također potpisali Peticiju ZDS isključe iz strukovnih udruga. Zvonimir Hodak u svojoj kolumni nabraja te *profesore na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve*; piše Hodak:

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

U spomenutoj knjizi samoj Peticiji su posvećeni tekstovi od str. 19. do 306.

U nedavnom tekstu *Zato ih sluge u RH ne vole!*

(Marcel Holjevac: *Oni koji mrze pozdrav HOS-a, mrze i Hrvatsku državu!*) sam samo posredno govorio o toj Peticiji:

Međutim obavezno pogledajte tu Bujicu i to posebno onaj dio kada Karačić čita odluku koju MORAJU poštivati svi sudovi u RH o pozdravu ZDS u Domovinskom ratu.

<https://bezccenzure.hr/branitelj/zato-ih-sluge-u-rh-ne-vole/>

Naime, Karačić je govorio o sudskom epilogu kazne za Thompsona koja je bila razlog za pokretanje te Peticije.

Naime taj slučaj pokazuje razlog zašto se u RH ne mora poštivati ono što u drugim državama mora.

Radi se o odluci **Visokog prekršajnog suda** donesenoj na općoj sjednici svih sudaca

<https://narod.hr/hrvatska/dvotrecinska-vecina-sudaca-konacno-potvrdila-thompsonovo-pjevanje-cavoglava-nije-preksaj>

Naime, čim je donesena odluka koju bi u drugim državama morali svi poštivati, u RH se oglasio Predsjednik Ustavnog suda s jednim priglupim priopćenjem na koje sam reagirao:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,

S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate:

„U odnosu na pozdrav +Za dom spremni'. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.“

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu.

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

Vi ste dr. znanosti! Tvrdite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrdite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH.

U knjizi dr. sc. Marija Jareba *Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine*, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva *Ustaško-domobranskog pokreta*. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili *Ustaša - hrvatska*

revolucionarna organizacija (UHRO) i organizacije Hrvatskoga domobrana. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijeком tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS *danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona)*.

S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrдите-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

PRILOZI;

Domobranska zastava sa ZDS

Priopćenje VS RH.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuP-O-12/2020

Zagreb, 5. lipnja 2020.

Povodom učestalih novinarskih upita i zamolbi za komentar odluke sjednice svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske izdaje sljedeće:

PRIOPĆENJE

Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova izvan postupaka iz njegove Ustavom propisane nadležnosti.

Na temelju Ustava Republike Hrvatske sudbena vlast je samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku.

Ustavni sud Republike Hrvatske jamči poštivanje i primjenu Ustava Republike Hrvatske i svoje djelovanje temelji na odredbama Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Svoja pravna stajališta i ocjene Ustavni sud izražava i iznosi u odlukama, rješenjima i izvješćima koje donosi u Ustavom propisanim ustavnosudskim postupcima.

U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni“, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

PREDSEDNIK SUDA

dr. sc. Miroslav Šeparović

Zato ponavljam: Pažljivi saslušajte dijelove presude koji govore o ZDS u Domovinskom ratu na koje je upozorio Thompsonov odvjetnik Davorin Karačić:

BUJICA 19.01.2024. ZABRANA ZBOG 'ZDS' Gast: MARCEL HOLJEVAC U živo: KARAČIĆ I JURIĆ – NEMA PREDAJE!

<https://www.youtube.com/watch?v=55AQfNXIUx0>

Josip Pečarić

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

Kata Augustinov je sa **Zoricom Gregurić** i
92 drugih

Foto: Damjan Tadic / CROPIX
BEZ ZADRŠKE

HOLJEVAC OTKRIVA GLAVNI PROBLEM S PUPOVČEVIM NOVOSTIMA: ‘SRBI SU KONAČNO SHVATILI’

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoNedjelja, 18. kolovoza 2024. u
06:43

Thompsonovi koncerti u pravilu prolaze bez incidenata, ali uz
obaveznu prisutnost novinara koji traže sumnjivo znakovlje. Dok se

po EU-u otkazuju koncerti **Taylor** Swift zbog terorističkih planova masovnih pokolja na koncertima, a broj mrtvih i ranjenih po cajkadermecima zadnjih godina i desetljeća daje razloga da se razmisli o zakonu o cajakacidu po uzoru na onaj o femicidu, naši su novinari zabrinuti zbog skretanja mladeži “ekstremno udesno”. Ne samo da skreću udesno nego i u crkvu idu!

Kamo je nestalo ono “Druže **Tito**, mi ti se kunemo da sa tvoga puta ne skrenemo?” i kad je politkomesar odlučivao ima li Boga? Fale im ona lijepa vremena kad se za Vilu Velebita išlo u zatvor, pa bi slijedom toga za “Lijepa li si” slali u gulag, a za “Čavoglave” ravno u Guantanamo. Adekvatna kazna za ZDS vjerojatno bi bila ona engleska srednjovjekovna, kad bi vas prvo objesili, ali tako da ostanete živi, potom vam izvadili utrobu naživo, a onda vas konjima raščetvorili. Bijelo prvo polje? Inkvizicija i istjerivanje ustaškog đavola.

Inače, svijet vrvi ekstremnom desnicom. U Austriji, kaže naslov u Jutarnjem, “radikalna desnica je izvan sebe” i pita se “u što se pretvorila ova zemlja”. Jer samo radikalni desničari mogu biti zabrinuti zbog terorističkih napada. Onima koji nisu desni ekstremisti posve je normalno da netko planira pokolj na koncertu, to je multikulturalizam. U Engleskoj pak “ekstremna desnica divlja”, kako pišu mediji, nakon što su tri curice od vrtičke dobi do nižih razreda osnovne zaklane nožem na tečaju plesa, a desetak je ozlijeđeno.

Strava u Engleskoj

Dakle, ne divlja tip s čakijom, nego zgroženi građani. Kažu, kriva je dezinformacija na društvenim mrežama koju širi **Putin**, da je ubojica islamist, a zapravo je riječ o mirnom mladiću iz Walesa, koji s islamom veze nema i nije imigrant. Doduše, počinitelj, mladić na pragu punoljetnosti, nije imigrant, njegovi roditelji jesu, iz Ruande. Ali i od tri ubijene curice samo je jedna bjelkinja.

Foto: Jakov Prkic/CROPIX

No ispada da se bune rasisti, ostalima je posve normalno da netko upadne na tečaj plesa i počne klati curice. Priča o tome da je fejk informacija dovela do nasilja, jasno, čisti je fejk, jer je ime ubojice koje je kružilo društvenim mrežama po Engleskoj od početka bilo ono koje se na kraju pokazalo točnim, Axel Muganwa Rudakubana. Onako usput, nožem je izbodena 11-godišnja djevojčica u strogom centru Londona. Saznali smo da ju je spasio zaštitar Abdulah, nismo saznali tko ju je napao. Tjedan dana ranije imigranti su zapalili Leeds kada je socijalna služba htjela uzeti djecu jednoj obitelji. Policija se povukla objasnivši to time da “njihova prisutnost potpiruje nered”. A u Liverpoolu ih njihova prisutnost valjda smiruje?

Nedavno je jedan Englez dobio 14 tjedana zatvora zbog verbalnog delikta na Facebooku. Drugi je prodavao “antiimigrantske naljepnice”, dobio je dvije godine zatvora. Imigrant koji je silovao 12-godišnju djevojčicu, pak, dobio je 180 sati društveno korisnog rada. I onda se netko čudi revoltu “ekstremne desnice?” Ovaj zadnji i najodvratniji napad samo je okidač, nikakve “Putinove dezinformacije” nisu ga potaknule, iako bi se neki trebali zapitati zašto toliko ljudi više vjeruje kepecu kojem ljudi padaju kroz prozor

nego vlastima svoje navodno demokratske zemlje i zabrinuti se. Englezima je jednostavno dojadilo da im gradovi izgledu kao Kabul i Alepo. No naši mediji više se boje da nam gradovi ne bi izgledali kao Imotski, jer nasilje ipak nije tako opasno kao znakovlje HOS-a. Progres stiže i u Hrvatsku.

Desničari, i to normalni

Ispada da su svi manje-više normalni ljudi danas ekstremni desničari jer ili smatraju da je spol određen biologijom ili da vam za prelazak granice trebaju papiri ili da svi trebaju imati jednaka prava i da klanje curica i postavljanje bombi ne spada u civiliziranu državu. Danas su napadi na policiju O. K. ako to radi Antifa ili BLM, ogorčeni nekom nepravdom, umišljenom ili stvarnom, ali je za strogu osudu i dugogodišnji zatvor ako to rade “ekstremno desni” Englezi koji jednostavno ne žele da im netko kolje djecu i unuke i zapravo ih nije briga je li taj netko iz Ruande, Hrvatske ili rođen u Engleskoj. I nitko se ne treba čuditi što su na meti i džamije, jer radikalni islam možda nema veze s ovim zadnjim slučajem, ali ima sa stotinama napada noževima prije toga. Normalne ljude danas se etiketira kao opasne ekstremiste, onako kako su ljude bez argumenata etiketirali i u ladice trpali totalitarni režimi, jer je politika establišmenta i elita nepovratno otišla u dekadenciju i prezire sve ono o čemu bi trebali voditi računa – prije svega sigurnost i slobodu građana.

Uostalom, SAD je nedavno stavio **Tulsi Gabbard**, bivšu zastupnicu s Havaja, Samoanku, i odlikovanu vojnkinju na listu potencijalnih terorista – jer se drznula kritizirati veze demokrata, svoje donedavne stranke, s vojnim lobijima i korupciju u obitelji **Joea Bidena**! No dok nas mediji podučavaju da trebamo ostati mirni i ne izlaziti na ulice i pribjegavati nasilju ako netko ubija djevojčice jer su to izolirani incidenti, prema simbolima HOS-a tolerancije ne treba imati, ni prema bilo kome tko ih ističe. Ako Zapad ima svoju ideološku patologiju, imamo je i mi. Na progresivnom Zapadu policija čuva sinagoge, spomenici Ane Frank redovito se skrnave Hamasovim simbolima, pa ipak nitko ne tvrdi da je današnja Njemačka 4. Reich. A kod nas je u Imotskom spomenik **Tinu** “oskvrnut” zastavom HOS-a. Pa je Hrvatska nova NDH. **Dragan Markovina** posebno je ljut. “Poganim stihom

oskvrnuli su pjesnika, ustaškom zastavom zaogrnuili kozmopolita”, kaže. Podsjeća nas kako je Tin, “mladi revolucionar i pripadnik Jugoslavenske nacionalističke omladine, koji je sve te zemlje i krajeve doživljavao svojim”, valjda jugoslavenske, “godinama u bijedi živio u Parizu”.

Istine radi, Tin je pristupio Orjuni samo radi stipendije vlade u Beogradu za školovanje u Parizu, ali mu nikad nisu isplatili ni dinara pa se razočarao u njih. Markovini preporučujem Tinovu pjesmu “Vitezovi šafrana”, napisanu prije rata i prije NDH, pa neka onda objašnjava da je bio Jugoslaven. Tin je tijekom Drugog svjetskog rata, što je poznato, bio novinar i urednik službene novinske agencije NDH, Velebita / Croatije, pa mu je slijedom toga nakon rata zabranjeno javno djelovanje i objavljivanje. Nekako ne vjerujem da bi mu smetala ta zastava kojom su ga ogrnuli. No valja pohvaliti ljevicu. Desetak godina nakon što sam u Dnevnom pisao o tome zašto mladi viču ZDS, shvatili su. Onako, ne potpuno, ali dolazi im. Bosna svjeće. Počinju shvaćati da klinci na koncertima jednostavno provociraju establišment, a naročito jugoljevicu usidrenu u medijima. I da zapravo prave budale od njih, poziraju im da bi imali na što lajati i zbog čega se živcirati. Sad kažu, možda će prestati ako ne budemo obraćali pozornost na njih, ako prestanemo dizati moralnu paniku. Teško, mislim da je za to odavno prekasno, a i kakvi bi to bili ljevičari kad ne bi dizali moralnu paniku oko riječi i rečenica. Ali mogu pokušati.

Raskol između Srba i Jugića

Javio se i vječno ugroženi **Milorad**, koji hrabro već desetljećima živi među ljutim ustašama. Ustaše, kaže, sreće već 35 godina. Zašto ih nije sretao prije, nije objasnio. Valjda su iz zemlje izniknuli devedesete. A nije jasno ni kakvi su to ustaše koji u svih tih 35 godina nisu od njega napravili sapun, nego su mu još dali mjesto u Vladi i parlamentu. Mislim da pravi ustaše ipak ne bi bili tako tankočutni. No Milorad ima veći problem od ZDS-a, kojeg se svojom tipičnom znanstvenom minucioznošću dohvatila **Mirjana Kasapović**. A to je sukob postjugoslavenske ljevice, predvođene **Viktorom Ivančićem**, “Viktora i viktorijanaca”, sa strujom “porfirijanaca”, integralnih

Srba koji nastupaju s pozicija “srpskog sveta”, kojeg je svjetovni vođa Vučić, a duhovni Porfirije.

Foto: Marko Todorov / CROPIX

Kasapović se poziva na srpsku novinarku **Vesnu Knežević**, bivšu suradnicu Ferala, koja inače tvrdi da su Hrvati objavili Srbiji rat time što nisu htjeli prihvatiti promjene Ustava iz 1974. kojima je Milošević htio na miran način transformirati SFRJ u Veliku Srbiju. Po njezinu mišljenju, srpski establišment u Hrvatskoj sastoji se od dviju strana, jednu čine SDSS i njegov “doživotni predsjednik” Milorad Pupovac koji koriste svoju nacionalnost i manjinski status u svrhe pukog profiterstva. Druga strana samo je, kaže, naizgled srpska, mnogo je skrivenija i smještena je u “državnom ideološkom aparatu”, a čine je Novosti. Te novine, prema novinaru iz RS-a Radanoviću, koje “financira Zagreb”, “pišaju po srpskim obilježjima, zastavi, himni, Srpskoj pravoslavnoj crkvi, tradiciji, pa i žrtvama”. Zanimljiva perspektiva po kojoj su Novosti dio ideološkog aparata Zagreba, ali govori i koliko je zapravo “nebeska Srbija” udaljena od svakog racija i dodira sa stvarnošću i vremenom, a kamoli od Zagreba koji im je epicentar ustaštva, bio i ostao.

“Nema razloga za brigu ideologa ‘srpskoga sveta’ jer porfirijance već imamo”, podsjeća Kasapović i ukazuje na **Radu Borić**, koja je za Novosti 2021. rekla: “Porfirijanci, kako smo se nazivali, a koje je

magnetom svoje osobnosti privlačio, bile su osobe često različitih, a opet dubinski sličnih razumijevanja o tome kako bi naša zajednica trebala izgledati: tolerantnija, uključivija, empatičnija, solidarnija. Odlaskom mitropolita Porfirija... Hrvatska je na gubitku.” Kasapović postavlja pitanje jesu li zagrebački porfirijanci bili samo politički naivni i neuki ili je posrijedi nešto drugo? Na to pitanje osobno bih odgovorio “nešto drugo”: no drago mi je da se pozabavila pitanjem o kojem sam i sam pisao, naravno na posve drugoj i puno višoj razini od ove kolumnističke, i potvrdila neke moje zaključke. A to je da Novosti nisu nikakve manjinske novine, već regularan politički tjednik koji se kao takav ne bi smio financirati državnim novcem jer se ne bavi problemima manjine, već novine koje “proizvode nove i reproduciraju stare oblike netrpeljivosti Hrvata prema Srbima” – ali je upitno u korist koga to rade. “Srpskog sveta” ili Feralovih orjunaša?

Foto: Boris Kovacev / CROPIX

Novosti s drugog svijeta

Premda sebe doživljavaju kao nesmiljene borce protiv hrvatskoga nacionalizma, Novosti su de facto njegov medijski proizvođač zbog sustavnoga izrugivanja hrvatske države, nacije, povijesti, Domovinskog rata, himne, zastave, grba, tradicije, Katoličke crkve,

obitelji... – vrijednosti i institucija do kojih je velikoj većini Hrvata stalo. To izrugivanje i ismijavanje, koje je daleko od dobre političke satire, Hrvati pripisuju Srbima jer su Novosti formalno srpski list u kojemu kolaboriraju orjunaši hrvatskoga podrijetla, navodi Kasapović. Novosti su jednostavno toksične, a Kasapović potvrđuje svoju tezu da one najviše štete rade upravo Srbima u Hrvatskoj, gurajući ih u permanentni sukob s Hrvatima, a za interese male sekte Jugoslavena koji se služe zaplotnjačkim i bizantinskim metodama.

Možda najbolju definiciju Feralovih orjunaša daje njima suprotstavljena srpska strana: Knezović piše kako su Feralovi revolucionari postali “reakcionarni i kontraproduktivni za bilo kakav vid tolerancije” te destruktivno djeluju na hrvatsko-srpske odnose jer suživot esencijalno ugrožava perspektive potencijalne četvrte Jugoslavije koju oni žele. Kako se list srpske manjine pretvorio u “duhovni centar četvrte Jugoslavije za proizvodnju stalne polarizacije i netrpeljivosti”? Pa posve je sigurno da legitimnost za to viktorejanci nisu dobili na izborima. Oni sebe ne smatraju ni političkim aktivistima, a kamoli političarima – izbore i demokraciju preziru i mrze gotovo kao slobodno tržište. Razumljivo, ni jedno ni drugo ne omogućuje im preživljavanje, zaključuje Kasapović.

Ne samo to nego su Novosti postale “mala sekularna kapelica Viktora i viktorijanaca da iz nje sistematski ruše politički ugovor Srpskog narodnog vijeća, koji leži u pomirenju Srba sa sobom, s Hrvatima i s Maticom”. Novosti, piše Olivera Radonić, Ivančić koristi za “štetno pisanje za srpsku zajednicu u Hrvatskoj” od kojega samo on ima koristi jer je taj “samozvani tumač nacionalnih osjećaja i skrbnik partizanskih brigada, divizija i korpusa” cijelo vrijeme živio na “lažnim pobjedama i iskopanim rovovima”. U opisu Kneževićeve, koliko god slikovit bio, nema zapravo ništa bitno novo – nova je samo (srpska) strana s koje pljušte optužbe na račun Viktora i viktorijanaca, navodi Kasapović. Međutim, sama pojava te srpske strane mogla bi imati velike implikacije.

Ne podnose ni Srbe ni Hrvate

Dakle, Srbi su konačno shvatili da je Feral glasilo jedne isključive ideološke sekte, čiji su duh – duh izazivanja razdora i netrpeljivosti preko lošeg i recikliranog humora – prenijeli u Novosti. No ta sekta jednako ne podnosi Srbe koliko ne podnosi ni Hrvate. “Prvoga

apostola sekte Viktora Ivančića njegovi su vjernici i epigoni proglasili najboljim novinarom u povijesti ovih prostora. No Ivančić se odavno prometnuo u vodećega ideološkog davitelja, koji tridesetak godina piše jedan te isti tekst”, tvrdi Knežević, a njegova sekta djeluje kao družba kobaca koji neprestance motre svaki incident svojih ideoloških i političkih neprijatelja ne bi li potvrdili svoje teze o ovdašnjoj “ustašiji”. Bio to pozdrav “Za dom spremni”, ušato U naškrabano na vratima garaže, išaran izborni plakat SDSS-a ili nešto četvrto.

No oni će morati otići iz Novosti, jednostavno zato što je Pupovčev SDSS nakon dva desetljeća ispao iz Vlade, čime je DP, ako ništa, dokazao da Hrvatska može i smije oformiti Vladu bez Srba. Što je veliki korak za Hrvatsku jer se time dokida bitna dogma kako velikosrba tako i orjunaša, da Srbi moraju patronizirati Hrvatima i stalno ih nadgledati jer su Hrvati, po njihovu mišljenju, nedorasli demokraciji i moraju imati dušobrižnike u vidu Pupovca koji će paziti da se ne poustaše i ne osnuju neki novi Jasenovac. Drugim riječima, iako je konstitutivna uloga Srba u Hrvatskoj izbačena iz Ustava još za Tuđmana, u praksi se održalo to da su Srbi konstitutivni narod u Hrvatskoj, uz malu pomoć izbornog zakona.

Nije teško složiti se s Kasapović da će Pupovac, nakon ove šizme, potražiti utočište u “srpskom svetu”: za feralovce je on ionako nebitan, potreban im je tek da im osigura platformu za njihovo djelovanje iza kojeg ne stoji ništa osim osobnih interesa pa se ne treba ni čuditi njegovoj zlokobnoj najavi danoj u vidu “upozorenja” koju je izrekao na obilježavanju srpskih žrtava Oluje 3. kolovoza 2024., da će budući ratovi biti gori od onih iz devedesetih godina prošloga stoljeća. No svakako je bolje kad se ljudi razotkriju i nastupe sa svojih stvarnih pozicija, pa ako se Novosti nakon raskola prestanu skrivati iza jugoslavenstva, a postjugoslaveni iza Novosti, to bolje.

https://www.dnevno.hr/vijesti/holjevac-otkriva-glavni-problem-s-pupovcevim-novostima-srbi-su-konacno-shvatili-2502549/?fbclid=IwY2xjawEyfU1leHRuA2FlbQIxMQABHR4_Di-pjrKx_HzdFy8K1tt8twFUs25it9CzHjUvCJB8CD3g5m_eZ2SI0w_aem_NIbZtIWvO0OotWFOQv747w

MARCEL HOLJEVAC

‘ZAŠTO JE BREGA MANJE ČETNIK OD BORE ČORBE? ZATO ŠTO NIJE VOJVODA?’

Ponedjeljak, 09 Rujan 2024

Najviše je polemika ovog tjedna izazvao koncert Bijelog dugmeta u Splitu. Jer nekima smeta što nekima smeta prizivanje pokojne Jugoslavije. Najtočniji komentar situacije dala je Mirjana Hrga: “Ne, to nije hrvatski primitivizam. To je dostojanstvo.” I dodala: “Oni koji žive u stanovima i imaju kuće koje su im čudnim spletom okolnosti pripale i uživaju u njima i danas – neće vas shvatiti.”

Točno. Dostojanstvo je demonstrirao i Željko Bebek, bivši pjevač Dugmeta, koji je osamdesetih izašao iz benda: “Nisam želio biti u funkciji nekog sustava kojem nikada nisam pripadao”, rekao je ovih dana u intervjuu. Kad je izbio rat, on je otišao u Zagreb, Bregović se sklonio u Beograd, i to je sve što treba znati o njima. I koliko god sad moralni čistunci bili zgroženi reakcijama na Bijelo dugme, moraju biti svjesni da su ih sami potaknuli hajkom na Thompsona.

S druge strane, Alen Islamović, koji je naslijedio Bebeka na mjestu pjevača, sve je cinično komentirao s “ja sam samo izvršavao naređenja”, odnosno “ja sam samo Bregovićev zaposlenik”.

Hajde još što su pjevali “Pljuni i zapjevaj Jugoslavijo”, ali dvije su stvari skandalozne. Prva je velika zastava SFRJ s petokrakom na videozidu. Nacionalizam je što neki zvižde na to? Ili je nacionalizam, onaj jugoslavenski, ta zastava? Da vidite kako bi ti isti koji kažu da je to nacionalizam reagirali za zastavu Izraela na bilo kojem koncertu, bilo bi mrtvih! Rekli bi: “To je zastava zločinačke države, maknite je!” Jugoslavija, kako znamo, nije bila zločinačka nego baš dobrohotna, sa svojom JNA vojskom. Druga je skandalozna stvar to što netko u 2024. još sluša Bijelo dugme. Treba li uopće govoriti koliko je licemjerno da se oni koji su se nekoliko tjedana prije zgražali nad Thompsonom i njegovim stihovima sad zgražaju nad time da u državi koja je u ratu s Jugoslavijom i njezinom armijom izgubila 15.000 života nekom smeta zastava Jugoslavije s

petokrakom, ona ista pod kojom su rušeni Vukovar i Dubrovnik, koju su nosili Šljivančanin i Mladić? Treba li govoriti koliko je tragično što oni koji se sad sprdaju s ljudima kojima je ta Jugoslavija u ratu devedesetih ubila najdraže, i kojima takve stvari poput Yu-zastave smetaju, nemaju baš nimalo empatije za žrtve?

Ironija je da lider Bijelog dugmeta, Bregović, zbog četnikovanja i prijateljavanja sa srpskim ratnim zločincima i podrške istima nije baš dobrodošao ni u rodnom Sarajevu, i ondje je "slavljenička turneja" bila suočena s ostrim kritikama građana Sarajeva, ali je problem ako nekom smeta petokraka i zastava SFRJ u Zagrebu ili Splitu. Svaka čast Bregi kao glazbeniku, pa ako će svirati neka svira, ako će po Splitu promovirati Jugoslaviju, neka radi i to, ali onda se nema tko što buniti kad to nekom smeta i kad to javno kaže! Ni dobrom dijelu njegove publike nije leglo! Pa to je kao da u Južnoj Africi promovirate aparthejd, ili u Irskoj povratak pod englesku krunu! Samo, ondje bi vam doletjela cigla u glavu. A ovdje ste primitivac ako se usudite to kritizirati.

Bora Čorba bio je bolji od Brege

Teško je razumjeti da su neki još opsjednuti duhom bivše države i nikako da je zaborave. Ni u bivšim državama SSSR-a nitko ne želi prizivati tu propalu državu i ne vjerujem da bi vlasti kakve Armenije, kamoli Ukrajine, koja poput Hrvatske mora ratovati s "bivšima", blagonaklono gledale na takvo što. Osobno, više od Brege cijenio sam upravo preminulog Boru Čorbu: on je bio četnik, nije se skrivao iza jugoslavenstva. Nemam problem s tim, dok god ne četnikuje po Hrvatskoj, niti očekujem od Srbina rođenog u Čačku da bude ustaša. Nikomu ne zamjeram što drži do svojih. Družio se sa srpskim ratnim zločincima, kao i cijela ta srpska scena, ali bar nije nakon toga dolazio u Hrvatsku pjevati "Ko nas bre zavadi", nije mijenjao kaput kako se mijenjala ratna sreća. No gade mi se Jugoslaveni tipa Bregovića, Bajage ili Brene, koji će jedan dan prijateljovati s Karadžićem, a drugi dan pjevati u Hrvatskoj i praviti se blesavi. I kad smo kod toga, od cijele te ex Yu ekipe glazbenika, Čorba se jedini bunio protiv onog protiv čega nije bilo oportuno i sigurno buniti se. Uključujući Slobu i Broza. Svi ostali ex Yu pjevači bunili su se samo protiv onog protiv čega je bilo poželjno i bezopasno buniti se.

No neki dostojanstva nemaju pa nas uvjeravaju kako smo u Jugoslaviji zapravo jako lijepo i kvalitetno živjeli, a onda je došao zločesti nacionalizam i tu državu mira, sigurnosti, meda i mlijeka poslao u bespuća povijesne zbiljnosti. Partijski zadatak uljepšavanja prošlosti i pisanja apologetskih tekstova o jednoj totalitarnoj državi i njezinu diktatoru i antidemokratskom režimu odrađuje, kao i inače, Ante Tomić, zadužen za čitatelje skromnijih intelektualnih kapaciteta. Naslov kao da je preuzet izravno iz nekadašnje serije “Pod lipom 35”, epitoma patetično lošeg pokušaja humora: “Bregović je naivčine navukao na foru: Jugoslavija je kao da nas je u djetinjstvu stric dirao po kur**. Užas koji ne spominješ”.

U slučaju Tomića, vjerojatnije je da se radilo o ujaku nego o stricu, valjda zato ima problem s ujacima. No, uglavnom, on nadugo i naširoko davi o tome kako smo političke kukavice jer se ne usuđujemo priznati da smo nekad bili u Jugoslaviji, eto stidimo se svoje prošlosti jer nas je strah to reći. Ne usuđujemo se ni reći da smo raskinuli veze s Jugoslavijom, nego “bivšom državom”; kako piše na ploči na zgradi INA-e. Uglavnom, kod Ave Karabatić u javnosti postoji dilema je li zapravo pametna, pa nas samo trola, pravi se glupa da bi zaradila, ili je stvarno glupa kao cigla, dok kod Tomića nema takve dileme. Kod njegovih fanova još manje.

Antifašisti hrabri i moralno ispravni

“Bregović je Hrvatima bacio u lice državu koje se ne žele sjećati”, oduševljeno aplaudira Tomić Bregoviću na genijalnoj provokaciji. Naravno, Thompsonov ZDS nije genijalna provokacija nego ga treba u zatvor skupa s publikom. I “desničari” su jadnici kad se “pjene” zbog Bregovića, a antifašisti su hrabri i moralno ispravni kad se pjene zbog Thompsona. Potom slijedi hrpa besmislica i frazetina o tome da po Hrvatskoj nisu pucali Jugoslaveni. Ne, nego Kinezi i Japanci! Pucala je JNA, a ono J znači jugoslavenska! Ali zato mu je promašena usporedba s NDH jer je, prema njemu, Yugoslavia – kako su je u zapadnom tisku često zvali, brkajući je s Czecholovakia, bila jedna jako ozbiljna i dobro organizirana država, za razliku od NDH. No svatko tko je ikad u onim danima pročitao neke vanjske tiskovine mogao je vidjeti kakav je ugled ta država uživala: spominjala se uglavnom u kontekstu bijede, krize, bankrota,

štrajkova, nestašica, prezaduženosti, hiperinflacije, kulta ličnosti i nevjerojatnog luksuza u kojem je uživao diktator.

Prema Tomiću, Jugoslavija je naša povijest na koju trebamo biti ponosni, a NDH je ona koje se moramo sramiti. “NDH je bila samo teror i sramota”, kaže Tomić. A Jugoslavija je bila, po njegovu mišljenju, nešto posve drugo. Osim što je uglavnom bila predmetom sprdnje na zapadu, a dijelom i zgražanja zbog onog operetnog diktatorčića, i osim što je teror trajao punih sedam godina nakon rata, i osim što nikad nije bila ni demokratska ni uspješna u bilo čemu – osim na stranicama režimskog tiska, naravno – sve ostalo je bilo super.

Ja se, naravno, ne sramim svoje jugoslavenske prošlosti. Ali sramio sam se tada, dok je Juga još postojala, reći da sam iz nje kad god samo odlazio igdje u inozemstvo. Jer se znalo kako će vas gledati ako dolazite odande. Iako nisam morao ništa ni reći. Dovoljno je bilo da mi vide lažne levisice iz Trsta i Adidas tenisice, i svima je bilo jasno odakle dolazim. Možda je Tomić bio kao fiktivni Kazahstanac Borat, jako ponosan na svoje porijeklo, do te mjere da nije primjećivao da je zapravo hodajuća sprdačina i predmet sažaljenja na onom tadašnjem Zapadu, već samim time što je iz Jugoslavije. Naravno, nitko vam to ne bi pokazao otvoreno, ali moglo se primijetiti. Kao što smo mi sažalijevali Čehe kad bi se domogli vize i dolutali na Jadran u zahrđalim Škodama, tu crnu socijalističku sirotinju i jadnike, tako su i vani gledali nas kad bismo punili gepeke Jugića i Stojadina. Samo što je razlika između Čeha i nas ipak bila puno manja nego između nas i Zapada: svodila se uglavnom na to da smo mi mogli gledati zapadne stvari u izlogu i na stranicama magazina, a oni ni to. No bar su imali Kunderu i Havela, a mi i danas imamo Tomića i slične.

Jugoslavija kao pitanje časti

No nemam svi takvu moć samozavaravanja pa da napišemo, poput Tomića: “Jugoslavija je uživala veliki međunarodni ugled.” Svatko tko je ikad pročitao bilo koji članak o Titu i Jugi u zapadnom tisku zna kakav je to “ugled” bio. Otprilike na razini Castrove Kube, Chavezove Venezuele i Kimove Koreje. Možda je Tomiću reći da je iz Juge bio znak časti, ali mene je bilo malo sram, priznajem. Jer, bili

smo socijalistička fukara, znali smo da smo socijalistička fukara, i oni na zapadu znali su da smo socijalistička fukara. I da nam je vrhunac bio kupiti krivotvorenu brendiranu odjeću, a sve ostalo bilo je uglavnom u području znanstvene fantastike. Čak nam je i Ikea djelovala “cool”. A kad je McDonald’s došao u Zagreb, red se prostirao kilometrima.

No, nevjerovatno je koliko i danas ima “velikih demokrata” koji su na tu propalu tvorevinu, koja ni dana svog postojanja nije bila demokratska, strahovito osjetljivi. Kao što su osjetljivi i na one poput Bulja, koji se drznu pobuniti se protiv nekog njihova projekta iz “regiona”, poput “Susreta na tromedi”, a koji smrde na “srpski svet”. Među njima je i ministrica Obuljen Koržinek.

No Bregović je ovdje poslužio kao dobar lakmus. Odmah se na noge digao bivši ministar Ranko Ostojić, koji je, umjesto da poruči Bregi da je dosta bilo njegovih sranja, poručio DP-u, koji je uputio prosvjed zbog koncerta, da je “dosta njihovih sranja”. “Ovo je otvorena prijetnja. A ništa na tom koncertu nije bilo protuzakonito. Za razliku od ustaških derneka u njihovoj režiji”, poručio je Ostojić.

Naravno, ništa nije bilo protuzakonito jer nemamo zakon o zaštiti države koji bi takve stvari sankcionirao, iako bismo ga mogli imati. Ali isto tako ništa nije nezakonito ni na “ustaškom derneku”. A što se Ostojića tiče, on je još izjavio da će SDP jednom ponovno doći na vlast i da će Hajduk ponovno biti prvak. Vjerojatno, ali trenutno se čini da će to biti kad krenemo na međugalaktičke letove Enterpriseom. Jedino nije rekao hoće li se na Poljud vratiti svastika. Ostojić i Tomić nipošto nisu jedini, masa je onih koji sad brane Bregu time da je “Jugoslavija ipak manji problem nego ZDS” i da bi “prije trebalo zabraniti Thompsona nego Bregovića”. Ne treba, naravno, zabraniti ništa, osim cajki, zbog štete za mozak u rang u lošeg heroína. Ali mene ipak zanima po čemu je to Bregović manje četnik od Bore Čorbe? Po tome što nije službeno dobio titulu vojvode? Ili je razlika tek u stupnju iskrenosti i dosljednosti? Bora je ostao četnik do kraja, jasan, žestok i izravan kao što su jasni, žestoki izravni njegovi stihovi. Brega nije imao muda ni za to, pa provocira iz zasjede.

DRAGOVOLJAC.COM

‘Zašto je Brega manje četnik od Bore Čorbe? Zato što nije vojvoda?’

Najviše je polemika ovog tjedna izazvao koncert Bijelog dugmeta u Splitu. Jer nekima smeta što nekima smeta prizivanje pokojne Jugoslavije. Najtočniji komentar situacije dala je Mirjana Hrga: “Ne, to nije hrvatski primitivizam. To je dostojanstvo.” I dodala: “Oni koji žive u stanovima i im...

Sve reakcije:

18Vjekoslav Krizanovic, Stanko Šarić i 16 drugih
3 komentara

TKO ĆE ODGOVARATI ZBOG PROTUHRVATSKIH LAŽI JUSP JASENOVCA? DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

MARCEL HOLJEVAC O JEDINOM POLITIČARU U RH I ŠIRE KOJI JE I U VLASTI I U OPORBI

MILORAD NAMEĆE SEGREGACIJU U HRVATSKOJ A
TREBAO BI ŠTITITI LJUDSKA PRAVA, NE SRPSKA

08 Srpanj 2024

Miroljub je u Vojniću natukao oko tri promila do ručka pa pomislio da je '91. i krenuo autom gaziti ustaše na biciklijadi koju je organizirala udruga veterana 110. karlovačke brigade. Svjedoci kažu da je nešto pijano mrmljao o kockicama i ustašama, ali policija to nije čula pa Miroljub za sad nije prijavljen za zločin iz mržnje. Što bi svakako bio, bez minute dvoumljenja, da nije Miroljub, nego Tomislav ili Ante

i da se nije zaletio u neke bicikliste s kockicama, nego u okupljene pred, recimo, pravoslavnom crkvom ili u sudionike Pridea: nesporno je, naime, da je Miroljub autom napao bicikliste namjerno, bez povoda, i pritom jednu ženu teško ozlijedio.

Inače, Miroljub je dan i pol bio NN, a prezime nema niti sada. Da nije manjinac, u dva sata nakon čina namjernog gaženja biciklista znali bismo sve njegove pretke do stoljeća sedmog. I adresu, i broj mobitela. I bilo bi na desetke kolumni i mišljenja i TV emisija o tome. No, nakon toga je krenulo spašavanje vojnika Miroljuba, pa tako i mediji prenose kako nema dokaza da je to uradio iz nacionalne mržnje, a susjedi kažu, dobar je on, ali budala kad se napije.

Nitko, eto, nema pojma što mu je bilo taj dan. I samo je jedan svjedok čuo da spominje ustaše i kockice, a svi su ga zločesto prenijeli pa sad neki naprečac izvlače zaključke da on mrzi Hrvate, što uopće nije istina. A ni zgažena žena nije čula da je rekao išta o ustašama. Jasno, jer je bila na biciklu, ne u birtiji. Osim toga, Miroljub se otriježnio pa mu je sad žao. Nije on inače takav. Za sad jedino Domovinski pokret inzistira na tome da je namjerno zalijetanje u ljude iz bilo kojeg razloga terorizam, a medijsko izvješćivanje dobrim dijelom svedeno na traženje opravdanja za Miroljuba pa se pita njegove prijatelje kakav je on inače. A što bi drugo prijatelji i mogli reći o njemu? Ma, duša od čovjeka, dok ga malo ne ponesu cajka i rakija. SDSS u obrani demokracije

Dok policija premišlja koji bi mogli biti njegovi motivi da ide gaziti neke tamo bicikliste s kockicama, a susjedi ga brane time da on “nije nacionalist, nego pijana seoska budala”, odnosno da nije pravi četnik, nego se samo tako češlja, novi – stari predsjednik Saborskog odbora za ljudska prava, stanoviti Milorad, daje intervju pa se tako u Večernjaku osvrnuo na “ugrožavanje prava manjina putem antisrpske politike koju vode ekstremisti”, a što, kaže, ugrožava temelje hrvatske demokracije. Koji on onda mora spašavati, kao novoizabrani predsjednik Odbora za ljudska prava. Što je, tvrdi, mjesto koje po ustaljenom običaju u Hrvatskoj pripada manjinama, naročito jednoj manjini, a bolje da umre selo nego običaji.

U poduljem intervjuu, Milorad se obrušio na Domovinski pokret, rekavši da “antisrpska politika koju je Domovinski pokret vodio, ali ne samo on nego i neke druge desno-konzervativne stranke, ugrožava same temelje hrvatske demokracije”, za pogoršanje odnosa Srbije i Hrvatske okrivio je EU, a na pitanje zašto sebe poistovjećuje sa srpskom manjinom u Hrvatskoj, odgovara da to pokazuje “nerazumijevanja prava pripadnika nacionalnih manjina na predstavljanje putem vlastitih organizacija”, koje on naravno kontrolira. Sve redom.

A što se ugrožavanja hrvatske demokracije tiče, da je po Miloradu vjerojatno ne bi bilo ni Hrvatske ni demokracije. Bila bi Juga i socijalizam. I možda i neka srpska krajina. Inače, demokracija je, u dvije riječi, vladavina većine. Ne manjine, pa je manjine nemaju što niti spašavati. Doduše, danas je u svijetu moderno spašavati

demokraciju od većinske volje birača, kako vidimo u Francuskoj, pa i kolijevci moderne demokracije, SAD-u.

“Nije lako voditi danas progresivnu politiku u Hrvatskoj”, žali se on. Ne znam samo otkud bi to mogao znati. Jer politika koju on vodi se ne može ni uz najbolju volju okarakterizirati kao progresivna: on je Srbin i vodi politiku srbovanja, što je nacionalistička, a ne progresivna politika. Ne kažem da je to samo po sebi nešto loše, no onda treba odbaciti licemjerje i otvoreno reći kakve su stvarno njegove političke pozicije.

Pravi problem je Milorad

Dakle, nije Miroljub ovdje problem, ako gledate širu sliku. Problem je Milorad, koji bi trebao štititi ljudska prava u Hrvatskoj, a ne srpska prava. Trebao bi se više brinuti o pravima pregažene žene, nego o pravima onoga tko ju je pregazio. Reagirati onako kako bi reagirao da je neki pijani ućkan zgazio Srpkiju jer je Srpkinja. No, ako itko nameće segregaciju u Hrvatskoj, to nije Domovinski pokret, nego Milorad Pupovac.

Očekivao sam da se, po običaju, neće niti oglasiti jer je uvijek upravo onoliko nećujan i tih kad se radi o međunacionalnim incidentima koje su izazvali Srbi koliko je glasan kad se radi o osudi onih s druge strane ili grafita s nepoćudnim slovima. Ali, na kraju se ipak oglasio jer su mu postavili pitanje. Ali ne samo da nije bez fige u džepu osudio čin koji je rezultirao teško ozlijeđenom ženom, i to bar jednakom žestinom kojom je osudio bacanje dvije girice i četvrtine limuna na sebe, što je smjesta proglasio terorizmom i izjavio da je napadnut samo zato što je Srbin – iako je ispalo da ga je “terorist” gađao giricama jer mu se upucavao curi, a nije ni znao da je Srbin – nego je rekao da “motive policija tek treba utvrditi” i izrazio nadu da „nitko od toga neće raditi što ne treba, a to je kolektivizirati krivicu, ljude koji tamo žive u miru nazivati ostacima poraženih snaga“. Nemojmo kolektivizirati krivicu, kaže Milorad, a onda kolektivno osudi cijelu jednu političku opciju i sve koji za nju glasaju.

Za njega, namjerno gaženje automobilom biciklista i biciklistica s hrvatskim dresom je “incident”, i to čak bez onog “međunacionalni”, dok je “Za dom” opasni ekstremizam. A taj ekstremizam koji ugrožava samu državu utjelovljen je ponajviše u Domovinskom pokretu, ali ne i u “srpskom svetu” s kojim koketira. Kako drukčije

protumačiti sljedeću izjavu: “Hrvatska i Srbija politički su se udaljile. Udaljuju se na uzajamnu štetu i udaljuju se na štetu političke stabilizacije prilika na jugoistoku Europe. Znatnu odgovornost za to snosi Europska unija i drugi važni čimbenici koji u ovim geopolitički opasnim i riskantnim vremenima nisu pronašli adekvatan način kako bi ove dvije zemlje i druge zemlje jugoistoka Europe približili jednu drugoj, jedne drugima, na temelju europskih vrijednosti i izgledne europske perspektive”.

Milorad, naravno, izmišlja jer se nisu udaljile Hrvatska i Srbija, nego se Srbija udaljila od zapadnog, koliko-toliko civiliziranog svijeta i potonula natrag tamo gdje je bila za Miloševića. I za to nije kriva Europska unija ni Hrvatska, koja je i predugo tolerirala ponašanje Srbije, nego Aleksandar Vučić i oni koji su njime opijeni i gutaju njegovu petparačku propagandu uperenu prema ljudima nižeg kvocijenta inteligencije. Europske vrijednosti? Na stranu što su neke od njih vrlo sporne, Srbija nije usvojila ni one nesporne. Izgledna europska perspektiva, kakva izgledna europska perspektiva? Mi smo odavno u EU-u, a od nedavno i u Schengenu, a europska perspektiva Srbije nije nimalo izgledna, ne prije 2040. godine. Ne jer je EU ne želi, nego jer nije spremna prilagoditi se zahtjevima koji su za nju isti kao i za sve ostale.

Dežurni čuvari Jasenovca

To potvrđuje i činjenica da je u govoru na slobodnu temu u Saboru Milorad s Miroljuba brzo prešao na temu Vučićeve kvazirezolucije o Jasenovcu u izvedbi njegovih marioneta u Crnoj Gori. “Nijedna rezolucija (kao predstavnicima Srba) nije nam po mjeri ni po srcu”, kaže diplomatski Milorad, ali brzo dodaje da o tome nemaju pravo govoriti oni koji u Saboru izvikuju “ZDS”. No svi znamo zašto takva rezolucija crnogorskog parlamenta uopće postoji – kao odgovor na rezoluciju UN-a o Srebrenici, donesenu upravo zato što Srbija sustavno negira genocid i ratne zločine.

U svibnju sam pisao o mogućnosti takve rezolucije i naveo da bi bila besmislena jer u Hrvatskoj vlasti ne negiraju Jasenovac, kao što srpske vlasti negiraju Srebrenicu. Postoji i Muzej holokausta, obilježava se i Dan proboja iz Jasenovca, dok je nezamislivo da bi u Srbiji postojao Muzej srebreničkih žrtava. Usto, postoje i dvije

rezolucije UN-a o nacističkim logorima, donesene nakon što je Iran organizirao međunarodnu konferenciju u svrhu negiranja holokausta. No ona je ipak donesena u Crnoj gori, na zahtjev “drugog oka u glavi”, a prošla je samo za jedan glas. Sporni su motivi, ne ono što u njoj piše. Naime, niti Hrvatska niti EU ne dovode u pitanje zločine koje je u Jasenovcu počinila NDH pa je očito svrha donošenja rezolucije skidanje odgovornosti sa sebe za zločine iz devedesetih, odnosno traženje ravnoteže krivnje za Miloševićeve osvajačke pohode. Eto, mi smo malo klali, palili i pljačkali po Bosni i Hrvatskoj, ali vi ste imali Jasenovac pa nas nemate pravo ni za što optuživati! Imamo, naravno. Jasenovac je, na što “hrvatski ekstremni desničari” odavno upozoravaju, odavno sveden na instrument za pravdanje srpskih teritorijalnih prisezanja prema Hrvatskoj. No do prije nekoliko godina ljevica bi poludjela kad biste to rekli. Sad im je tek došlo u glavu da pijetet spram žrtava Srbiji nikad nije bio u prvom planu, nego upiranje prstom u RH kao nasljednicu “ustaške i genocidne NDH”, što ona nije, ali zato Srbija i te kako jest nasljednica nacionalsocijalističke Miloševićeve krnje Jugoslavije i genocidne JNA. A to se ovakvim rezolucijama želi prikriti. Jedina rezolucija koju Crna Gora treba donijeti je ona koja osuđuje logore na teritoriju zajedničke države sa Srbijom devedesetih i napade na Dubrovnik.

Trenutak koji je odabran za izglasavanje rezolucije, način na koji je uvrštena na dnevni red i izglasana te retorika koja je upotrijebljena tijekom rasprave dokaz su da se radi o politizaciji koja će itekako imati utjecaj na odnose Crne Gore s Hrvatskom, ali prije svega s EU-om. Charles Michel otkazao je zakazani posjet Crnoj Gori, a iz nacрта zaključaka sa summita EU-a izbačena je izjava o napretku Crne Gore u pristupnom procesu.

A to i jest bio Vučićev cilj – sabotirati približavanje Crne Gore EU-u i Hrvatskoj i uvući je u srpsko-ruski polusvet. Hrvatska je prilično žestoko reagirala na tu rezoluciju, to i jest bio Vučićev cilj. No cilj Hrvatske treba biti drugi – ne ići u sukob s Crnom Gorom, nego pokrenuti diplomatsku ofenzivu kako bi se ojačale proeuropske snage u toj državi, oslabile pročetničke i prosrpske, i kako bi se što više ubrzao ulazak Crne Gore u EU. Prijetnje Hrvatske blokadom pristupnih pregovora su upravo ono što Vučić želi postići – Crna

Gora u EU-u njegova je noćna mora. Ako je ikom u interesu da Crna Gora što prije uđe u EU, to je Hrvatska. Tada bi bila izvan dohvata Putina i Vučića. Ovako, ona je kolateralna žrtva koju guraju u sukob s Hrvatskom, od čega koristi mogu imati samo oni.

Marcel Holjevac/7dnevno

<https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40096-milorad-namece-segregaciju-u-hrvatskoj-a-trebao-bi-stititi-ljudska-prava-ne-srpska>

DRAGOVOLJAC.COM

Milorad nameće segregaciju u Hrvatskoj a trebao bi štititi ljudska prava, ne srpska

Miroljub je u Vojniću natukao oko tri promila do ručka pa pomislio da je '91. i krenuo autom gaziti

DRUGI TEKSTOVI

**‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB,
2014.**

JOSIPOVIĆA TREBA ZAUSTAVITI!

Već više od 20 godina upozoravam kako mnogi u Hrvatskoj žele Jugoslaviju koju su Srbi doživljavali kao Veliku Srbiju, što je potvrdila i Sonja Biserko, predsjednica Helsinškog odbora za ljudska prava u Srbiji, koju je u Haag, kao svjedoka, pozvao hrvatski pravni tim. Moje knjige su pune takvih tekstova. Evo samo dva primjera. Zdenko Maričić iz Geelonga piše u Vjesniku od 22. veljače 1994.:

Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj Josip Pečarić reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti "ideojugoslavenčića" koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgičnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu.

I ("Spremnost", 27. travnja 1999.):

Sjedeći u autobusu (u Adelaideu, op. JP) Ankica je čula zgodne komentare. Malo podalje sjedili su dva Srbina i uspjela je čuti komentare jednog od njih: "Hrvatsku smo dobro porušili na početku. Ali Hrvati su se uspjeli izvući. Za nekoliko godina će sve to obnoviti i živjeti odlično. Ali ako dođu komunisti opet na vlast, onda će se vratiti u Jugoslaviju, pa ćemo mi raditi po starom."

Mnogi u Hrvatskoj znajući da dolaze ponovno srpske sluge na vlast, tražili su spas u EU. U intervjuu za *Hrvatski list*, 16. 06. 2011. (Akademik Josip Pečarić, nakon najnovije knjige "Rasizam suda u Haagu": HAAŠKI SUD JE ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI - Zato sam taj sud nazvao rasističkim) upozoravao sam ih da će se ta borba sa srpskim slugama i njihovim gazdama nastaviti i nakon ulaska u EU:

Već desetak godina upozoravam – Hrvatska može ući u EU pod jednim uvjetom, a taj je da nam se ispričaju što su sudjelovali u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku! Ako uđemo ovakvi u EU kakvi smo sad, bez ponosa i dostojanstva, onda će uskoro u nju i Srbija. Tada će svjetski moćnici, koji su mogli ostvariti pobjedu zla preko Haaga, napraviti od nas obične srpske sluge.

Kao potpisnici Pisma VS UN-a biskup Pozaić, akademik Jelčić i ja bili smo pozvani kod tadašnjeg ministra vanjskih poslova Jandrokovića. Tvrdio je da se ulaskom u EU spašavamo integracija na istok. U prvom momentu bio je zatečen mojom tvrdnjom kako nas to baš i neće spasiti, ali ju je brzo prihvatio da ćemo se i u EU morati boriti protiv uspostave nekakve nove zajednice, sada unutar EU, u kojoj će nam Srbi opet biti gazde.

Danas jesmo u EU, a ta borba srpskih (ako hoćete britanskih) slugu za Jugoslaviju, tj. Veliku Srbiju očita je mnogima, pa hrvatske portale preplavljaju tekstovi i kolumne o tome. Npr. već u naslovu teksta s Dnevno.hr od 16. 04. 2014. stoji: *Glas za Kukuriku koaliciju je glas za velikosrpsku politiku.*

Višnja Starešina u tekstu: *Josipović od Vukovara do Bugojna – "U službi njezinog veličanstva"* kaže:

Bugojno je bilo poprište muslimansko-hrvatskog sukoba, jedan od najeklatantnijih primjera zlostavljanja, progona i etničkog čišćenja Hrvata iz središnje Bosne pri čemu je ciljano eliminirana hrvatska elita ... Preostali Hrvati u Bugojnu već dva desetljeća žive u strahu, u punom smislu kao građani drugog reda ... Već na prvoj postaji, u Mostaru, predsjedavajući predsjedništva BiH i najmoćniji bošnjački političar Bakir Izetbegović javno mu je dao do znanja da pitanja jednakopravnosti Hrvata ... smatra nedobrodošlim, da ga zanima samo gospodarska suradnja. A na zadnjoj postaji u Bugojnu, predsjednik Josipović je pokazao da je s

time suglasan. Izabrati za pilot projekt zajedničke gospodarske suradnje grad iz kojeg su Hrvati kao politički faktor apsolutno eliminirani, grad koji je simbol neraščišćenih bošnjačkih zločina nad Hrvatima kako ratnih tako i poslijeratnih, uz jasnu poruku bošnjačkog političkog vrha da ta pitanja ne žele i ne dopuštaju otvarat ... Nakon što je u Vukovaru činio sve da „regiju“ približi Hrvatskoj, makar time udaljavao EU od Hrvatske, predsjednik u Bugojnu čini sve da „regiju“ približi EU, makar time Hrvatsku udaljavao od EU. To je opasan smjer. Predsjednika treba zaustaviti. (<http://narod.hr/kolumna/josipovic-od-vukovara-bugojna/>)

Ili pogledajmo kulturu: Ivan Miklenić u tekstu *Zabrinjavajući odnos prema hrvatskoj kulturi* (Portal HKV-a, 12. 04. 2014.) konstatira:

Politika koja podcjenjuje ili razara kulturu svoga naroda slobodno se može okarakterizirati kao zločinačka i izdajnička prema svomu narodu.

Inače, prilikom nedavnog gostovanja na Radiju Mariji iskazao sam svoje neslaganje sa onima koji osporavaju tvrdnju kako je ovo najuspješnija vlada u povijesti. Pa zar nam Jovo Josipović, pardon Ivo Josipović nije najavio Crvenu Hrvatsku, o kojoj, zapravo, govori Marko Curać u *tekstu Čudne izjave Ive Josipovića kojima zapravo obnavlja boljševičke relikte*, Hrvatski tjednik, 17. 04. 2014. A sve što radi ova vlast upravo je povratak na ono što su oni voljeli i što još uvijek žele - Jugoslavija ma kakva god bila. Krivci što je nemaju su – jasno – branitelji. Zato trebaju odgovarati što najavljuje već sam naslov teksta Snježane Vučković *KONAČAN UDARAC BRANITELJIMA: Prijeti im masovno izručenje u Srbiju? Josipović i Teršelić otvaraju sezonu lova...*, Dnevno.hr, 17. 04. 2014.

Mate Kovačević (Hrsvijet, 18. 04. 2014.) pise:

U državnopravnim pitanjima, zahvaljući ponajprije politici predsjednika Republike, Hrvatska se unatoč punopravnom članstvu u NATO savezu i Europskoj uniji nije odmaknula od tradicije bivše jugokomunističke politike, koja ju je držala zatočenom u balkanskoj tamnici. Ovdje nije samo riječ o još uvijek nerazriješenim graničnim pitanjima sa Srbijom, nego o sustavnom nastojanju hrvatske vanjske politike da se što čvršće poveže sa svojim bivšim balkanskim krvnikom.--

Kako bi se znatnije oslabio utjecaj njemačke politike prema jugoistoku Europe, na tzv. balkanskom boku moćne političke silnice potaknute s britanskoga otočja već godinama inzistiraju na stvaranju političke unije tzv. balkanskih zemalja pa i nastojanje hrvatske politike da se u EU bez kriterija i na brzinu uguraju Srbija, BiH, Crna Gora, Makedonija i Kosovo nije ništa drugo nego manifestacija otočke balkanske politike.

Jugoslavija im je u željama i kada su npr. u pitanju kola hitne pomoći ('VRATITE' NAM JUGOSLAVIJU: Čak ni na kolima hitne pomoći više nema križeva! Dnevno.hr, 25. 04. 2014.).

Srbi nam moraju opet biti gazde, a u ostvarenju tog cilja moraju uništiti sve u Hrvatskoj. Primjera poput ovih o kojima govore Starešina, Miklenić, Curać, Vučković i Kovačević imamo koliko god hoćete. Prije svega mora se osiromašiti ljude. Poslije Prvog i Drugog rata tome su služile promjene novca kada su preko noći mogli osiromašiti Hrvate i četiri puta tako što bi Hrvati morali promijeniti svoj novac koji je bio jači četiri puta od srpskog po formuli jedan za jedan. Danas, kada je Hrvatska bila pobjednik u ratu, to osiromašenje nije bilo jednostavno postići. Ali vlast je doista izuzetno uspješna u ostvarivanju tog cilja. To nam pokazuje činjenica da je američki časopis *The Economist* Hrvatsku svrstao u samo 'gospodarstveno podzemlje', među deset zemalja s najgorom ekonomijom iz 2014. godine.

Da je Josipoviću cilj Jugoslavija potvrđuje nam naš kolumnist Tihomir Dujmović. To je vidljivo već iz samog naslova njegove kolumne: *Ostane li Josipović na Pantovčaku, on i Jović će nas odvesti u novu Jugoslaviju*, Dnevno.hr 04. 04. 2014.

Naravno, odnos dvojice spomenutih Josipovića i Jovića treba malo precizirati. Marijan Majstorović kaže:

Dok lukavi Ivo Josipović jedno govori a drugo radi, njegov glavni analitičar Dejan Jović sve radi suprotno. Pitate se zašto? Zato jer se osjeća dovoljno jakim i da mu nitko ništa ne može. Kao velikosrbin, britanski špijun i savjetnik hrvatskoga predsjednika Jović piše u časopisu Politička misao ono što Josipović misli. Dakle, što Ivo misli, Dejan piše. Suprotno izjavama predsjednika Ive Josipovića o tome da se Hrvatska tijekom pregovaranja s EU-om pretvorila u bolju zemlju, Jović sugerira da je u slučajevima mnogih

zemalja ta "transformacija samo dobro odglumljena, odnosno simulirana", pritom misleći i spominjući Hrvatsku u kojoj i živi i od koje jako dobro živi. A ne voli ju.

(<http://www.hrvatski-fokus.hr/index.php/uvodnik/10331-sto-ivo-misli-dejan-pise>)

Mnogo više o tome što Jović govori, a Josipović misli, pogledajte u tekstu Hrvoja Hitreca, inače predsjednika HKV-a, *Josipovićev savjetnik Dejan Jović krivotvori povijest*, Portal HKV-a, 07. 04. 2014. Na istom portalu 08. 04. 2014. dan je i Hitrecov govor na godišnjoj skupštini udruge u kome se osvrnio i na Jugoslavensku ideju danas:

Tako je u samostalnoj našoj državi vraćena ideološka represija iz sedamdesetih godina prošloga stoljeća, krajnje opasna jer se otesito nameće našim ljudima zabrinutim za egzistenciju pa zato i pretjerano šutljivim, no znamo kako završava hrvatska šutnja i zato ne trebamo biti malodušni. Treba stvoriti atmosferu prijevremenih izbora jer je svaki dan ostanka ove vlasti nova šteta i katastrofa za Hrvatsku, treba visoko držati hrvatski barjak i prekriti njime crvenu zvijezdu koje se ova vlast ne odriče ni na simboličkoj razini, kao ni ostatka nasljeđa svojih otaca iz čije su škrinje kao najveće blago izvadili jugoslavensku ideju.

Ta je misao još živa i žilava, a sve što ova vlast poduzima na njezinom je tragu – od ukidanja pokroviteljstva Hrvatskoga sabora nad komemoracijom bleiburške tragedije gdje je jugoslavenska vojska počinila genocid nad Hrvatima do nametanja dvojezičnosti i ćirilice u Vukovaru gdje je ista ta jugoslavenska vojska u srbijanskoj službi počinila i opet genocid nad Hrvatima, od novoga oživljavanja kulta komunističkoga zločinca Josipa Broza ne samo u novinskim feljtonima, do perfidnih poteza u Hrvatskoj koje idu na ruku drugom srbijanskom memorandumu, od činjenice da Josipovićev savjetnik Dejan Jović otvoreno propovijeda jugoslavenstvo, a njegov ga se šef ne odriče nego štiti, do školskih udžbenika koji djeci ne daju pravu sliku srpske agresije, pa i do oktroiranoga pravopisa koji negira zamašna dostignuća hrvatskoga jezikoslovlja i nastoji hrvatski približiti srpskom u novosadskoj maniri.

Stalni udari na školstvo, na sveučilište i znanost, na nezavisne intelektualce, zaposjedanje medija uključujući HRT, stvaranje

nenapisanih, ali znanih crnih lista u Ministarstvu kulture i s druge strane forsiranje i financiranje mediokriteta koji su na istoj ideološkoj crti s vladajućom oligarhijom, otrovni istupi prema Crkvi u Hrvata, prijezir prema hrvatskom iseljeništvu i ignoriranje hrvatskih branitelja, cinične izjave o slučajnoj naciji i njezinoj heterogenosti, zaštita udbaših ubojica, zlokobna šutnja nakon irinejskog ispada o komadanju Hrvatske i štoviše zazivanje regionalizma u samoj Hrvatskoj - sve su to razvidni dijelovi istoga plana koji nastoji slomiti hrvatski duh, hrvatsku posebnost i hrvatske vrijednosti, plana kojemu je cilj južnoslavenska podunija u okviru Europske unije, to jest povratak Jugoslavije.

Najnoviji prijedlozi oko ubrzavanja puta Bosne i Hercegovine u Uniju odmah se priželjno i željno povezuju s ubrzavanjem Srbije, a to se, nota bene, događa usporedo s blasfemičnim protuhrvatskim ispadima u srbijanskoj protutužbi u Haagu, dotično s dokazivanjem genocidnoga karaktera hrvatskoga naroda i drugim svakovrsnim već viđenim podmetanjima.

Od Haaga, bilo o kojemu se sudu radi, ne možemo odahnuti, jer se i na Međunarodnom kaznenom sudu i dalje nalaze hrvatski zapovjednici, vojni i politički vođe Herceg Bosne s optužnicom na kojoj je i opet Hrvatska, i opet Tuđman. A riječ je ne samo o njima nego i o neriješenom hrvatskom pitanju u Bosni i Hercegovini, pa je Hrvatsko kulturno vijeće u zadnje vrijeme održalo dvije tribine o BiH – prvu na samom svršetku prošle godine, drugu nedavno, postavljajući zahtjev da se uspostavi hrvatski entitet, znači hrvatski teritorij i institucije. S tribinama o hrvatskom pitanju u BiH nastavljamo i u sljedećim mjesecima koji vjerojatno nose nove burne događaje.

O novoj Jugoslaviji Hitrec je pisao i u svom tekstu na istom portalu i 14. 04. 2014.:

Jugoslavija. *Odavno započete pripreme i puštanje probnih balona, sada su se iskristalizirale do jednostavnosti: jedino je Jugoslavija bila pravo rješenje za sve narode koji žive na jugoistoku Europe, samo u novoj Jugoslaviji u kojoj svi Srbi žive u jednoj državi može zavladati vječni mir na Balkanu, socijalistička Jugoslavija nije bila komunistička niti na bilo koji način totalitarna i svi su bili sretni pod*

vodstvom najvećega sina naših naroda, hrvatski i srpski su jedan jezik...

U istom tekstu Hitrec pokazuje i kako to izgleda s hrvatskom znanošću na primjeru izbora Nacionalnog vijeće za znanost;

Predsjednikom je postao Ivo Družić, ekonomist, jedan od predstavnika tvrde linije Saveza komunista Hrvatske svršetkom osamdesetih.

(<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/17438-h-hitrec-zauzimanje-krima-dalo-krila-onima-koji-sanjaju-o-obnovi-jugoslavije.html>)

Više o tom izboru možete naći u tekstu: Milanović se razotkrio do kraja: Na čelo Nacionalnog vijeća za znanost postavlja rigidnog komunista Ivu Družića!

(<http://dnevno.hr/vijesti/hrvatska/120532-milanovic-se-razotkrio-do-kraja-na-celo-nacionalnog-vijeca-za-znanost-postavlja-rigidnog-komunista-ivu-druzica.html>)

Ali ne zaboravimo da je Josipovićev izbor Radman na HTV-u. Ili Josipovićev odgovor na pitanje: Što s neposlušnima? Tihomir Dujmović (Dnevno.hr, 25. 04. 2014.) spominje najneposlušnije – sudce Ustavnog suda RH:

Svaki tjedan se otvara po jedna nova afera vezana uz ovu vlast. Na početku tjedna smo čuli da je Ustavni sud poništio već šestu odluku Milanovićeve vlade, odnosno odluka iz Jovanovićevog resora i po tome ova Vlada ulazi u povijest. Do te razine ne znaju ni donijeti zakone da im je Ustavni sud poništio šest zakona!

Predsjednik države je originalan: Najjednostavnije je promjeniti Ustav RH. Tako Marcel Holjevac (Josipovićev prijedlog ustava ide u smjeru potpunog ukidanja demokracije, dnevno.hr 21. 04. 2014) kaže:

Josipović se u prijedlogu ustavnih promjena dotakao i izbora sudaca Ustavnog suda, koje bi vjerojatno birao on osobno po moralno političkoj podobnosti: na taj način bi se osiguralo da Ustavni sud, kojeg bi kontrolirali provjereni ljudi neustavnim, prema Ustavu kog će donijeti njihova vlastita klika, svaku inicijativu građana koja bi bila suprotna interersima udbaške mafije. U tom

svjetlu treba gledati i njegovo zalaganje za veće ovlasti Predsjednika.

A sjajni kolumnist Ivica Šola piše:

Hrvatska. Što ima Hrvatska? Ima "žestoke" promicatelje interesa Hrvatske, od Vesne Pusić, preko Josipovića do ostalih "europajaca" koji Hrvatsko tretiraju kao nužno zlo, kao sredstvo afirmacije "regiona", koji zdušno rade za interese bilo Beograda bilo Londona, kojima je Hrvatska nemjesto koje ne smiju otvoreno prezirati jer im je ipak omogućila da negdje budu predsjednici, ministri, premijeri. Ako se i pojavi neki Orban, jao si ga njemu, proglasit će ga veleizdajnikom.

(<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/17454-i-sola-hrvatska-trazi-svog-orbana.html>)

U tekstu „Iza 'konglomerata loših politika' krije se agresija na Hrvatsku“ Šola kaže:

Budući da sam i sam publicist i znanstvenik (ne tako relevantan i planetaran kao navedena gospoda), smatram da se između Tuđmana i Miloševića (kao uostalom između agresora i napadnutog) teško može naći sličnost, dok je između Miloševića i Ive Josipovića ona jasna kao dan, i to u smislu interpretativnog okvira „ratova u bivšoj Jugoslaviji“ kojim se koristio srpski pravni tim. Naime, svojom legendarnom izjavom u kojoj je događanja devedesetih okarakterizirao kao „konglomerate loših politika“ Josipović se savršeno uklopio u Miloševićevu točku gledišta izrečenu za agresije na BiH.

S druge strane admiral Davor Domazet Lošo na predstavljanju moje knjige „Hrvatski zločin: Napravili zečeve od Srba“ doživljava EU kao zajednicu koja neće opstati, ali nam trenutno pogoduje u borbi protiv istočnih integracija i kaže (narod.hr, 25. 04. 2014.):

Doći će vrijeme nacionalnih država.

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr, 03. 05. 2014.

Glas Brotnja, 31. 03. 2014.

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG
NARODA, ZAGREB, 2018.**

MARCEL HOLJEVAC

**PRALJAK JE ŽRTVA POGREŠNIH
POLITIKA, NE TUĐMANOVIH VEĆ ONIH
NAKON NJEGA**

Je li stvarno licemjerno zgražati se nad Mladićem, podržati to što je osuđen na 20 godina, a odbaciti presudu Praljku i šestorici i proglasiti sud u Haagu političkim? Je li općenito stati uz nekog kom se na dušu stvaljaju ratni zločini zato jer se borio na našoj strani moralno?

U ovom specifičnom slučaju, smatram da jest. Doduše, i kad je presuđeno Mladiću, napisao sam kako je presuda politička – jer je osuđen neposredni izvršitelj, general vojske bosanskih Srba, dok su politički nalogodavci iz Srbije i organizatori genocida poput Šešelja oslobođeni svih optužbi, kao i generali vojske Srbije. S tim treba biti načisto – sud je politički i kad sudi Srbima i kad sudi Hrvatima, politički ključ je tu jasan!

No, do jučer smo se zgražali jer je cijela Srbija stala uz Mladića, ubojicu i genocidnog manijaka iz Srebrenice. Danas se svi svrstavamo uz Praljka. Predsjednica je rekla kako se jučer u Hagu nije izričala presuda Republici Hrvatskoj niti hrvatskom narodu u BiH. “Hrvatska nije bila agresor, već je najviše učinila za opstanak cjelovite Bosne i Hercegovine kao države. I hrvatski narod prvi se odupro velikosrpskoj agresiji braneći svoju opstojnost i opstojnost BiH kao države. Hrvatsku i BiH je napala Miloševićeva Srbija i takozvana JNA – i to su notorne činjenice”, rekla je Predsjednica, i istaknula kako Hrvatska nije napala nikoga. “Hrvatska je imala

presudnu ulogu u slamanju velikosrpske agresije i oslobodila velike dijelove BiH, spriječila je ponavljanje srebreničkog genocida u Bihaću i to na poziv i Alije Izetbegovića. Na temelju Washingtonskog sporazuma i Splitske deklaracije Hrvatska vojska uz potporu HVO-a i Armije BiH suočila je Slobodana Miloševića s neminovnim i potpunim vojnim porazom te ga prisilila da sjedne za pregovarački stol i okončala rat u BiH.” Kao promišljena političarka, na kraju svoje podulje izjave rekla je, “Naposljetku želim da rat i svu nesreću koju je na ovim prostorima proizvodila velikosrpska agresija ostavimo polako iza sebe”.

Premijer Plenković je pak rekao, “To je događaj bez presedana za bilo koje međunarodno sudište, a Praljak je na neki način uputio poruku što misli i kako doživljava presudu, koja je i po našem sudu nepravedna za šestoricu, za hrvatski narod, i na onaj dio kojim se aludira na određene elemente povezanosti tadašnjeg državnog vrha na ratna zbivanja u BiH”. On je također istaknuo ratnu potporu Hrvatske neovisnosti BiH i izbjeglicama te također naglasio da Hrvatska izražava sućut svim žrtvama svih zločina počinjenih u BiH bez obzira na počinitelje.

Je li to normalno i moralno da ni premijer ni predsjednica ne priznaju presudu međunarodno suda u Haagu? Oboje je kritizirao četnik Vučić, a nesporno će za njim i hrvatske antife. On kaže kako su se iz Srbije, nakon doživotne kazne zatvora generalu Ratku Mladiću, mogle čuti samo izjave koje naglašavaju okretanje budućnosti i iskazivanju poštovanje svim žrtvama, ali da su takve reakcije izostale nakon presude šestorki bosanskih Hrvata. “Imao bih što poručiti ljudima u EU zbog različitih mjerila i izjava o Srbiji i Hrvatskoj u povodu posljednjih presuda“, rekao je Vučić i najavio da će na sastanku s predstavnicima zemalja EU istaknuti tretman Srbije, dok se “nekad prave slijepi i glupi kada je netko drugi u pitanju”.

“A kakve su bile reakcije u regiji? Budućnost nitko nije spomenuo. Bavili se Srbijom i Srbima, nažalost“, rekao je. “Što se tiče patološke opsesije srpskim narodom, to je pitanje za njih. Mi moramo gledati u svoje dvorište. Zamislite situaciju da sam kao predsjednik Srbije prije sedam dana kad je došla presuda generalu Mladiću, koju 95 posto građana Srbije smatra lošom, rekao: “Presuda je nepravedna,

nepravična i neprihvatljiva za Srbiju”, i da sam otišao na Pale tješiti ljude...

I oni će nama držati predavanje što se Vladimir Lazarević pojavio na jednoj vojnoj paradi. Je li vi to želite reći da mi nismo normalni?! I da za nas ne važi ono što važi za vas? Nećemo vas moliti za ništa, nemojte otvoriti nijedno poglavlje. Problem je u licemjerju koje postoji”- rekao je Vučić.

A onda rekao nešto što je mantra svih hrvatskih ljevičara i antifa: “Vi u hrvatskoj javnosti ne možete kazati kako je više nestalih Srba nego Hrvata. Nisu se valjda Srbi Krajišnici sami poubijali?”.

Jesmo li stvarno licemjeri, kako kaže Vučić? Ne. To je prije on.

General Mladić je klao osobno. Osobno naređivao ubojstva i etnička čišćenja, i nadgledao ih. Praljak je pak osuđen po vrlo, vrlo širokom tumanju zapovijedne odgovornosti, po kom je zapovjednik odgovoran za ono što rade ljudi koji su 250 kilometara daleko i bez da im je on dao naređenje!

A licemjerje je, i tu su i Predsjednica i Premijer u pravu, prije svega u činjenici da sud nije pronašao nikakvu vezu između Mladića i Miloševića, odnosno vojske Srba u Bosni i Srbije, što znači da je sud ili slijep i gluhi ili posve ispolitiziran i zapravo je tu samo da potvrdi presude koje su već prethodno napisane negdje drugdje. S druge strane, Tuđman je jasno apostrofirao kao vođa udruženog zločinačkog pothvata u cilju cijepanja BIH: Dakle, ispada da je Tuđman dijelio BIH s Miloševićem, samo bez Miloševića koji u tome uopće nije sudjelovao.

Predsjednica laže kad kaže da ovom presudom nije osuđen hrvatski narod – i ona to zna – ali govori ono što misli da kao političar mora reći. No jasno je da je Tuđman, kao vođa udruženog zločinačkog pothvata, ujedno bio i vođa Hrvatske. I to demokratski izabran, što kriminalizira izravno Hrvatsku i hrvatski narod. Jasno je da je floskula o “Udruženom zločinačkom pothvatu” smišljena upravo u tu svrhu, kako bi se kriminaliziralo Tuđmana, jer mu po međunarodnom ratnom pravu ne bi mogli utrpiti ništa!

Ovdje valja napomenuti i da je, kako je odvjetnik Hodak jučer napomenuo, pravilo u anglosaksonskom pravu da porota mora biti jednoglasna oko osude, a mi ovdje imamo suca Jean Claude Antonettija, predsjedavajućeg Pretresnog vijeća u predmetu Prlić i

ostali, koji je kroz svoje izdvojeno i djelomično suprotno mišljenje o prvostupanjskoj presudi, iznio niz činjenica, dokumenata, transkripata, i dokaznog materijala, kako bi utvrdio da je Haaško tužiteljstvo nepotrebno primijenilo institut udruženog zločinačkog pothvata kojeg nije uspjelo ni dokazati, baš kao ni postojanje međunarodnog oružanog sukoba u kojem su sudjelovale postrojbe Republike Hrvatske (HV) u ratu između HVO-a i Armije BiH na području BiH.

Antonetti spornim smatra i pristup prema dokaznim materijalima, odnosno dokumentima. Tvrdi kako je haaško tužiteljstvo imalo selektivan pristup dokaznom materijalu. Dokumente o ofenzivi Armije BiH nisu uvrstili nego samo one o HVO-u koji se uklapaju u njihovu tezu o UZP-u, a po strani su ostavili sve dokumente koji bi bacili drugačije svjetlo na njihove teze i donijeli neke, možebitne, drugačije zaključke.

Dakle, da je Praljak osuđen za ono za što je osuđen jedan Mladić – za strijeljanje nekoliko tisuća ratnih zarobljenika, da, bilo bi nemoralno i licemjerno stati uz njega. No on je osuđen za jedno veliko ništa, i to samo kako bi se preko njega došlo do Tuđmana. Pri čemu je Milošević evidentno pošteđen, i to namjerno. U tisućama stranica materijala o slučaju Mladić nigdje se ne spominje ni Srbija ni vrh Srbije, oni s tim nisu imali ništa.

Sad, mi možemo raspravljati kakva je bila uloga Hrvatske u BIH. Jedni će ustrajati da je Tuđman dijelio BIH, drugi da je zapravo spašavao muslimane i naoružavao ih. Ironično, u obje tvrdnje ima istine. A svatko tko želi gledati može vidjeti činjenice: BIH je dijelila prije svega međunarodna zajednica, koja je i inicirala rat idejom o entitetima. Ista međunarodna zajednica je dijelila i Hrvatsku predlaganjem plana Z4.

Tuđman je znao da to hoće li BIH biti podijeljena ili ne ne ovisi o njemu. Javno, podržavao je cjelovitu BIH; iza kulisa, gledao je imati u rukama teritorij, ukoliko dođe do raspada države, da ima čime trgovati. Da nije bilo HRHB, Tuđman ne bi mogao u Daytonu odustati od nje u zamjenu za američko zeleno svjetlo za Oluju.

Ne, nije Tuđman nigdje pogriješio u politici prema BIH, izvukao je gotovo maksimum u danoj situaciji. Pogrešne politike koje su dovele do osude šestorke su vodili svi oni nakon njega.

I ne, nema se što Vučić javljati o licemjerju dok mu jedan Šešelj sjedi u parlamentu. Tim više što je taj isti Vučić u Glini davao izjave kakve je davao, o ubijanju deset muslimana za jednog Srbina.

I ne, svrstavanje uz Praljka nije svrstavanje uz ratnog zločinca, čak ako on to u jednom dijelu i jest, jer da je on osuđen samo za neka zlostavljanja zatvorenika nikog ne bi bilo previše briga. Ali on je osuđen politički, za sudjelovanje u udruženom zločinačkom pothvatu kojeg je predvodio Tuđman, čime je kriminalizirana Hrvatska. Očito je takva kriminalizacija Hrvatske nepravedna, naročito u svjetlu činjenice da se na isti način ne kriminalizira Srbija koja je rat u BIH inicirala, i vodila godinama. Rat Bošnjaka i Hrvata je nusproizvod srpske agresije na BIH.

A što se tiče treće strane, one bošnjačke, u lipnju ove godine na klix.ba je netko od Bošnjaka ostavio komentar koji sam za sebe govori sve o položaju Hrvata u BIH i politici bošnjačke strane: "Hrvati će nestati u BIH ili će biti potpuno minorni i nebitni....problem Hrvata je što žive u zajednici sa Bošnjacima...za deset godina u federaciji će biti 2 miliona Bošnjaka, 300 000 Arapa i 100 000 Hrvata... Čemu se u takvoj zajednici mogu nadati Hrvati???...Vatikan se nada da će pokrstiti mnoge Bošnjake...ali oće dobit ky....u....:)))"

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/praljak-je-zrtva-pogresnih-politika-ne-tudmanovih-vec-onih-nakon-njega-1099650/>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM
VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.**

SUVERENA I SAMOSTALNA

**KOMEMORACIJA BEZ PREMIJERA I
VLADE – SVJEDOČANSTVO HRVATSKOG
KUKAVIČLUKA I ŠUTNJE**

MARCEL HOLJEVAC

Dobrovoljno je otišao u rat, ne jer mu je trebao, nego jer je vjerovao u Hrvatsku. Dobrovoljno je otišao u Haag, i na kraju je dobrovoljno otišao i u smrt. Nitko ga nije tjerao ni na što od toga.

No na današnjoj komemoraciji od aktualnih članova Vlade pojavili su se samo Medved i Krstičević, potonji u zadnjem redu, pomalo skriven od pogleda. Ostali su bojkotirali komemoraciju. Dobrovoljno? Ne, netko im je zabranio doći. Poručio im da to baš ne bi bilo dobro za njihovu političku budućnost. U suverenoj i samostalnoj državi, oni bi sami odlučili hoće li doći ili ne. A u državi koja ima samopoštovanja i koja zaslužuje biti neovisna, došli bi svi. Iskreno, možda bi bilo poštenije da nije došao nitko. Ovako, s dva člana vlade – koji su tamo bili neslužbeno, u svoje ime kao Praljkovi bivši suborci, a ne kao službeno u ime vlade, makar i marionetske, DNRH, sve skupa tim više ostavlja dojam kukavičluka, a ne distanciranja od ovog ili onog što je Praljak počinio ili nije. Jer to u ovom trenutku i nije toliko bitno, bitno je što Praljak u ovom trenutku predstavlja. A predstavlja otpor poslušničkoj i vazalno-kmetovskoj politici kakva se vodi još od 2000. Praljkov čin je prije svega bio čin

otpora. Otpora proglašenju sebe ratnim zločincem – ali, za Hrvatsku puno važnije, proglašenja cijelog rata u BiH “Udruženim zločinačkim pothvatom” s Tuđmanom na čelu.

Jer, da Vlada ima stav da je Praljak ratni zločinac – onda bi sudjelovanje bilo kojeg člana Vlade na komemoraciji bila prvorazredni skandal, i nedopustiva s moralnog i političkog stajališta. Ali Vlada nije imala takav stav. Predsjednica, Premijer, svi su oni pred jedva desetak dana pričali kako će rušiti presudu, kako je ne priznaju, kako je nepravedna, kako ne prihvaćaju stav suda po kojem je RH zločinačka tvorevina, a Tuđman vođa Udruženog zločinačkog pothvata. Pri čemu su Šešelj i Milošević, da stvar bude gora, posve nevini i pri čemu nema nikakvih dokaza da je Srbija ikad ratovala u BiH i Hrvatskoj, ali ima dokaza da je to činila Hrvatska. To doduše nije navedeno u presudi Praljku i šestorici, ali jest u presudi Ratku Mladiću.

U ime države koju je Praljak stvarao, dakle, nije bilo nikog, samo je neka petokolonaška iz proračuna obilno, a od Sorosa još obilnije financirana nakupina kroatofoba organizirala neku paralelnu komemoraciju “za Praljkove žrtve”. Nisam ni očekivao da će se itko od njih pojaviti, oni su beskičmenjaci. Njihova obećanja o tome da će štititi nacionalni suverenitet i dostojanstvo RH, i da je takva presuda kojom je osuđen i Tuđman Hrvatskoj neprihvatljiva, su trajala otprilike od presude pa do idućeg popodneva, kad su primili depešu iz veleposlanstva. Ili pročitali članak u Guardianu, preko kojeg im je poručeno da budu kuš i ne talasaju, jer su podanici i nije njihovo da preispituju presude nekog tamo “cangoroo courta” koji je u biti osnovan nelegalno, koji je sudio po zakonima koji nikad nisu nigdje doneseni, koji je odlučio da je Šešelj nedužan. I koji je sto puta dokazao da je čisti politički sud. Drukčiji nije mogao niti biti, jer nije zasnovan ni neakvim zakonima nego na političkoj odluci da se ravnomjerno kazne Hrvatska i Srbija, neovisno o tome tko je koga napao. Već kad je rečeno da sud neće prosuđivati o tome tko je bio agresor i skrivio rat, nego samo o tome tko je priklao kakvu babu ili dao strijeljati kakvog civila, trebalo je biti jasno kamo to ide. To je smisleno koliko i imati sud koji će suditi o tome tko je koga ubio tijekom oružane pljačke ili provale, ali ne ulazeći u to tko je bio provalnik.

No sud se čak ni tog načela nije držao, da stvar bude gora. I to na štetu Hrvata. U Hrvatskoj je prvo ravnomjerno suđeno Hrvatima i Srbima za pojedine ratne zločine – ne ulazeći u meritum stvari, agresiju, a potom je Gotovina bio žrtvom prvostupanjske presude kojom je oslobođenje Hrvatske proglašeno “Udruženim zločinačkim pothvatom”, dok s druge strane agresije Srbije nije bilo, već samo neke pobune golorukog naroda za koju su krivi neki Mile Martić, seoski žbir, i neki Milan Babić, provincijski zubar, a ne Milošević i Srbija. Potom je na suđenju šestorki za ratna zbivanja BIH odstupio od tog načela, sudivši Tuđmanu preko Praljkovih leđa za “Udruženi zločinački pothvat” unatoč činjenici da je taj Tuđman upravo odustajanjem od HRHB omogućio kraj rata i stvaranje ovakve, doduše nefunkcionalne BIH.

Nakon ovoga, kako uopće vjerovati u postojanje Praljkovog oproštajnog pisma u kom ne želi niti pogreb, niti grob? Ili je to samo konstrukcija da se Vladu poštedi neugodne moralne obaveze prisustvovanja pogrebu čovjeka koji je, zločinac ili ne, u konačnici, položio život za Hrvatsku? Praljak je podigao spomenik izdaji, kukavičluku i idiotizmu hrvatskih političara. S te strane, ne treba čuditi što nisu došli na komemoraciju. Pred izbore, opet će glumiti domoljube. Izbije li opet rat, razboljet će se od raznih talasemija *minor* i *maior* ili se sjetiti da imaju neodgodivih poslova po Londonu i Bruxellesu. I čekati kako će se stvari rasplesiti da bi znali kojoj će se strani prikloniti.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/komemoracija-bez-premijera-i-vlade-svjedocanstvo-hrvatskog-kukavicluka-i-sutnje-1104243/>

MARCEL HOLJEVAC: IVO LOLA NAPRIJED, PRALJAK STOJ!

... i suzdržan glede Praljka

HDZ je suzdržano popratio i komemoraciju generalu Slobodanu Praljku. U ime Vlade nije bilo nikog. Dvojica ministara su bili tamo, Medved i Krstičević, ali ne u svojstvu ministara i ispred Vlade RH, nego u svoje osobno ime, kao bivši Praljkovi suborci. Od viđenijih HDZ-ovaca, tamo su bili Milijan Brkić i Vlado Šeks. Političari su, nakon što su preko stranog tiska dobili par šamara – EU političari se nisu oglasili u vezi Praljka, samo preko tiska je poslana poruka! – odlučili da u ponedjeljak imaju važnija posla. Premijer je, recimo, otišao u Pariz. Tipično je to za njega, ali i za njegovog prethodnika Milanovića i neke druge bivše premijere, poput Sanadera. Čim u Hrvatskoj zagusti, oni se povuku na rezervne položaje, negdje s one strane Alpa. Pariz, London, Beč, Bruxelles. I čekaju da se situacija riješi, kako bi se slavodobitno vratili i prigrabili vlast.

Na kraju, za Praljka bi se moglo reći što i za Tuđmana. Jer, i za njega su često, kad bi ga uspoređivali s Titom, šoveni i kroatofobi znali reći, “pa tko je njemu došao na pogreb, nitko, a Titu su došli i kraljevi, i predsjednici, i premijeri, preko stotinu stranih državnika”. Istina. Titu su došli stranci, a Tuđmanu njegov narod i vojska. Jer nije radio za strance ni za svijet, nego za svoj narod.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-ivo-lola-naprijed-praljak-stoj-1106647/>

BOŽIĆ JE ROĐENDAN OSUĐENOG ZLOČINCA, NE?

JE LI U STUTTGARTSKOJ NADBISKUPIJI DOPUŠTENO SLUŽITI MISE U SLAVU ISUSA NAZAREĆENINA ILI SE MORA ‘POŠTIVATI PRESUDA’?

Autor: Marcel Holjevac

Kako je poznato, biskupija Rottenburg-Stuttgart službenim je dopisom koji potpisuje katedralni kanonik monsignor Paul Hildebrand zabranila hrvatskoj katoličkoj misiji koja djeluje unutar biskupije održavanje mise zadušnice ili bilo kakve druge vrste komemoracije za pokojnog generala, kojeg je sud u Haagu osudio kao ratnog zločinca uz izdvojeno mišljenje jednog od sudaca. Hoće li i taj sudac snositi kakve sankcije jer “nije poštivao” presudu time što je imao izdvojeno mišljenje? Tako bi trebalo biti, s obzirom na reakcije medija, vlasnika društvenih mreža, a sad i biskupije.

Za početak, valja reći da je postupak biskupije duboko nekršćanski i antikatolički, iz više razloga. I ne trebate biti teolog niti poznavatelj vjere da biste to razumjeli. Jer, ako je Praljak stvarno zločinac, dužnost je Crkve moliti za spas njegove duše, kao što se radi za svakog grešnika. Ako nije, i tada je obaveza Crkve moliti za spas njegove duše, zagovarati ga kod Boga, **jer Crkva ne smije nikoga isključiti, niti mu suditi**. Čak ni onog tko nije kršten. A što kaže u svom pismu kanonik Hildebrand? “**Nije na vama, koji ste – kao pastoralne saradnice i saradnici – u službi Biskupije Rottenburg-Stuttgart, dovoditi u sumnju presudu Međunarodnog suda za ratne zločine u Haagu**“!

Čime to članovi Hrvatske katoličke misije, kao prvo, uopće dovode u sumnju presudu? Služenjem mise?? Gdje je monsignor studirao teologiju, na FFZG Zagreb kod Kapovića? Upravo davanjem mise zadušnice za pokojne priznaje se njihova grješnost i potreba za čišćenje njihovih duša. Ništa se time ne dovodi u pitanje, nikakve

svjetovne presude. **Svećenik kao sluga Božji nije pozvan suditi, već opraštati i širiti temeljnu zapovijed Novog zavjeta a to je ljubav. On je dužan na zahtjev vjernika prikazivati i mise zadušnice i ne postoji pokojnik za kojeg bi se to moglo zabraniti.** Taj čin nerijetko hejteri i šoveni žele prikazati kao veličanje osoba za koje se sveta misa prikazuje. Tom laži koriste se u političke svrhe, no žalosno je kad sam član katoličkog klera prihvatiti takvu filozofiju! **Nadalje, Crkva je davno odvojena od države: svjetovne presude ne obvezuju Crkvu ni na što,** kamoli da bi morala poncijepilatovski oprati ruke od svog brata Praljka, to je čak, smatram, hereza. Suditi Praljku kao fizičkoj osobi, građaninu, može sud u Haagu. Suditi njegovoj besmrtnoj duši smije samo Bog – a ne nikakav biskup.

Postupak biskupije Rottenburg-Stuttgart je zapravo farizejski. Riječima da se ne smije dovoditi u sumnju presudu suda u Haagu tako što se za Praljka neće smjeti služiti mise zadušnice znači doslovce staviti svjetovni sud iznad Božjeg suda! Ispada da presuda nekakvog zečjeg suda upitne legalnosti, i to čak ne jednoglasno donesena kako bi u anglosaksonskom pravu moralo biti, presuda donesena temeljem upitnih pravnih kvalifikacija poput “udruženog zločinačkog pothvata” i “Zapovjedne odgovornosti” bez izravnog zapovjednog lanca i izdanih zapovjedi, obvezuje i Boga osobno? Da ne govorimo o tome da u osnovi nema grijeha koji se ne može oprostiti, pogotovo to nije nemoguće Bogu koji je po definiciji svemoguć.

No i da mi kao građani i kao vjernici dovodimo u pitanje presuda – opet, u čemu je tu pak problem?! Ni u čemu! U civiliziranim, čak ne nužno demokratskim državama, svaka se presuda smije javno propitivati, svaka se presuda smije sporiti u medijima, na sudu, bilo gdje! Sa svakom se presudom smije izraziti neslaganje – to je svačije pravo! Dozvoljeno je zalagati se za bilo čije pomilovanje, ponovno suđenje, utvrđivanje nepravilnosti pri suđenju, reviziju presude. Tim više što je osuđeni general mrtav, pa “ne poštivati presudu” zapravo niti tehnički nije moguće – ona se ne može “ne poštivati”, a s njom se nitko ne mora slagati. Osim ako ne živimo u vrlo crnom obliku diktature.

Smije li to crkva kao institucija drugo je pitanje: ona to ne bi trebala raditi, ne bi se trebala miješati u presude svjetovnih vlasti, no isto

tako se svjetovne vlasti nemaju što miješati u to za kog se drži misa zadušnica! No upravo oni koji su uvijek najglasniji u soljenju pameti katolicima o tome kako “ne smiju nikog mrziti niti osuđivati” (smiju, naravno, to je ljudski, druga stvar je je li to grijeh!) sad kažu da Praljka svi moraju osuditi i mrziti kao što ga oni mrze oduvijek! I ta mržnja, da se razumijemo, nije zato što je “ratni zločinac”. Nego iz posve drugih razloga.

Ekipica koji sad po medijima veselo i orgazmički onanira kako se “presuda mora poštivati” i kako je to zato što je Njemačka pravna država ne zna o čemu uopće govori! Ono što se jedino u Njemačkoj ne smije jest javno, svjetovno veličati određene osobe i simbole, povezane s nacizmom, no Praljak tu ne spada, a ni mise ni za koga nisu zabranjene niti ima pravnog temelja za takvo što.

Što znači “poštivanje presude”, znači li to da se ne smije propitivati presuda, oslobađajuća, tog istog suda Vojislavu Šešelju? Ako je Praljak ratni zločinac jer je sud u Haagu tako presudio, znači li to da Šešelj **nije** ratni zločinac, jer je isti taj sud tako presudio? I da bismo kršili njegova ljudska prava ako bismo ga uhitili dođe li u Hrvatsku? Znači li to da se ne smije dovoditi u pitanje presuda Horvatinčiću po kojoj nije kriv? O njoj su najviše pisali mediji poput Indexa, koji sad sa zgražanjem govore o tome kako ustaše ne poštuju presudu, pa gdje to ima, ne zna stoka balkanska što je to pravna država, evo će ih Švabo naučiti, a izvrijeđali su sutkinju Šupe na najvulgarniji mogući način nema mjesec dana! Ne kažem da nije zaslužila, jest, presuda Horvatinčiću je sramotna! Ali to je i presuda Praljku, očito politički motivirana, bar u onom dijelu u kojem je Tuđman apostrofirao kao agresor u BIH!

Usto, ako se za Praljka ne smije služiti misa jer je osuđen kao ratni zločinac, što onda s Isusom Kristom? On je isto tako osuđen kao neprijatelj države i de facto terorist, i to ne od nekakvog ad hoc suda, već od strane jedne vrlo ozbiljne pravne države, od strane države koja je pravo tako reći izmislila! Teolozi koji su se osvrnuli na tu odluku njemačke biskupije su to dobro zamijetili. Božić kojeg smo upravo dan prije te odluke proslavili je, uostalom, rođendan osuđenog zločinca. I većina ranih kršćanskih svetaca su bili osuđeni na smrt od rimskih vlasti, često na bacanje zvijerima i slične nehumane kazne! Smatra li biskupija da i presudu Poncija Pilata treba poštivati? Kako,

uostalom? Tako da se u crkvi ne spominje ime Isusovo? Što se tiče cendranja da se uspoređuje Praljka i Krista, i kvazimoralističkog zgražanja nad time, lijepo je vidjeti da tako brinu o Isusu oni koji inače mrze vjeru i crkvu. Licemjerno do boli.

No ima još jedan, možda najljigaviji aspekt cijele ove priče. Kad zapadnjaci sude zapadnjacima, ili Balkanci Balkancima, presude se uvijek mogu propitivati, mise se mogu služiti za koga god, ako ih tko zatraži. Nitko to ne dovodi u pitanje. Kad pak zapadnjaci sude Balkancima, stoci korumpiranoj i ratnozločinačkoj, tu se provlači jedan implicitno rasistički element: naime, zapadnjaci, ne samo Nijemci, vjeruju u to kako je Haag dio njihovog zapadnog pravosudnog sustava koji nije pod političkom kontrolom, i kako su te presude pravedne i neupitne. A svi mi koji smo suđenja pratili znamo da ništa nije manje istinito od toga. Ima nečeg vrlo kolonijalnog u tome da se kaže “stoko, presudili smo vam i nemate se što žaliti na presudu”. Vrlo, onako, s visoka. A taj stav zauzima i crkva, pomalo nacionalistički i bliži svojoj državnoj vlasti nego kršćanskoj braći. Ako je išta još gore od toga, onda je to dupeulizivačko prihvaćanje presude haškog suda kao bogom dane i pravedne a odluke Stuttgartske biskupije kao legitimne od strane naših domaćih dušebrižnika.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/je-li-u-stuttgartskoj-nadbiskupiji-dozvoljeno-drzati-mise-u-slavu-isusa-nazarecenina-ili-se-mora-postivati-presuda-1111383/>

MARCEL HOLJEVAC: HOĆE LI I TUĐMANOVO IME BITI ZABRANJENO SPOMINJATI NA DRUŠTVENIM MREŽAMA?

Plenković nisko leti

Plenkovićev pokušaj glumljenja suverenista odbacivanjem presude po kojoj je Hrvatska isključivi krivac za rat u BIH (a Srbija nevina poput novorođenčeta) trajao je otprilike dan i pol. Radi se o, za ovaj i ovakav HDZ, uobičajenom domoljubnom igrokazu, gdje je domoljublje uglavnom pokaznog karaktera i ima ga onoliko koliko dozvole gospodari u Bruxellesu i drugim gradovima na B, poput Buzina. Samo što ovaj put nije ispoštovano pravilo da prođe bar tri dana od pompozne najave nekog domoljubnog čina do kopernikanskog obrata.

Da je Plenković izdržao od srijede, kad se Praljak ubio, do vikenda, bio bi u medijima proglašen Putinovim plaćenikom, Trumpovim trolom i vjerojatno bi već krenula kampanja njegovog rušenja s vlasti, jer bi netko našao da mu je žena prije 20 godina radila za nekog tko je radio za nekog tko je u sudskom sporu s DNRH. Šteta što nije.

No, veleposlanstvo je dalo svoje mišljenje odmah, preko stranica londonskog Guardian, inače (dez)informacijskog kanala britanske tajne službe, lista koji je na zapadu izrazito ugledan i utjecajan, a inače je malo lijevo od Mao Ce Tunga. Taj križanac Lupige, Indexa, i Komsomolskaje Pravde iz 1954, je od njih nešto perfidniji, ali i profesionalniji.

Okupacijski namjesnik Plenković se, dakle, prvo išao igrati domoljuba, u što mu nitko nije povjerovao. Ali, lijepo je zvučalo! Dapače, dok je bešćutni idiot od malteškog suca u Haagu pokazao nedostatak empatije i bilo kakve ljudskosti nastavivši čitati presudu dok mu je Praljak umirao pred očima, a zatim, nakon što je ovaj umro, nastavio čitati presudu u drugoj sudnici kao da se ništa nije desilo, Plenković je izrazio sućut obitelji Slobodana Praljka. "Izražavamo nezadovoljstvo i žaljenje zbog današnje presude", rekao je Plenković.

Podsjetio je na par činjenica – stvarno, koja zemlja napadne susjednu, a onda primi pola milijuna izbjeglica iz nje? Jesu li izbjeglice iz Poljske i Češke u Drugom svjetskom bježale u Berlin? Ili muslimanske izbjeglice iz BIH u Beograd?

Tuđman je možda vodio dvostruku politiku prema BIH – ali, on dijelio BIH? S kim? S Miloševićem, za kog je na tom istom sudu utvrđeno da nije dijelio BIH? Ja sam do sad mislio da su BIH u stvari dijelili Vance, Owen, Clinton, i slični!

I Tuđman je to mislio, pa je zato gledao imati nešto s čim može pregovarati. Političari nakon Tuđmana ne razumiju da se ne može pregovarati ako nemate nešto u ruci. Quid pro quo, RSK za HRHB, drukčije ne ide.

Rekao je upravo ono što je bitno: “Hrvatska će ovo pitanje problematizirati pred Vijećem sigurnosti koje je i utemeljio Haški sud. Državni vrh nije mogao biti povezan s onim činjenicama i interpretacijama kako je navedeno u presudi. Apsurdno je da niti u jednoj pravomoćnoj presudi nije utvrđena odgovornost Srbije za udruženi zločinački poduhvat u BiH”. I dodao kako je ‘Hrvatskoj neprihvatljiva današnja drugostupanjska presuda’.

No kasnije je medije optužio za pogrešnu interpretaciju svoje vlastite izjave i skočio sam sebi u usta te rekao kako ćemo poštivati presudu. Takav razvoj sam u prošlom pregledu i najavio, pretpostavljajući da će njegov prosvjed Vijeću sigurnosti UN-a završiti kao i kupovina INA-e od Mađara. Kad nemate muda, neće vam narasti tek tako. To znaju i na zapadu.

Zaključno, Plenkovićeви izleti u zaštitu vitalnih hrvatskih nacionalnih interesa – a to je svakako prije svega da Hrvatska ne bude proglašena agresorom u BIH, naročito kad je Srbija posve amnestirana, traju dok ne dobije po ušima od svojih šefova koji su ga i postavili tu gdje jest, srušivši prethodno mekim državnim udarom preko udbaških glasila i priglupih provincijskih političara prethodnu vladu. Time je samo dokazano da je Republika Hrvatska suverena država otprilike koliko su to bile i SRH i NDH, možda i malo manje.

Facebook ratovi

“Što je ovo zadnjih dana?!? Takve cenzure nije bilo ni kod Tita, možda kod Staljina... Muž je uslikao portal crkve Svetog Marka sa svijećama i slikom Praljka, normalan status bez ikakvih ekstrema. Status uklonjen. On stavi drugi u kom pita zašto je uklonjen, oni i to maknu i blokiraju mu fejs. Uz prijetnju da ako više išta u vezi te teme objavi blokirat će ga trajno”; piše supruga kolege iz Večernjeg, inače izrazito kulturnog čovjeka kojem je vrijeđanje posve stran pojam.

Stanje na facebooku sve više poprima obilježja sjevernokorejske diktature. Kakav Voltaire, kakav Prvi amandman ustava SAD! Danas na društvenim mrežama imamo algoritme koji po uzorku traže određene riječi, slike ili fraze za koje je netko, negdje, iz nekog razloga, odlučio da su zabranjene. Nekoć su se, kažu, spaljivale i zabranjivale knjige. Danas se zabranjuju i same riječi, jer riječi u stvarnom svijetu imaju značenje. Riječi, dok god se stvari nazivaju pravim imenom, služe kao brana sili i nepravdi, tko kontrolira upotrebu riječi kontrolira i način razmišljanja. Cenzuriranjem jednih riječi i forsiranjem drugih je uvijek moguće od ljudima prirodno odvratnih stvari napraviti poželjne osobine, od poroka i oholosti romantično buntovništvo, od vrlina i kreposti predmet gađenja i ismijavanja.

Ovo čak nije cenzura kakvu je provodila inkvizicija, i tamo ste imali pravo odgovarati na optužbe, braniti svoj stav kao legitiman. Algoritam je tupo oružje koje ne gleda kontekst ni smisao, samo traži jeste li gdje upotrijebili riječ ili sliku koja nije podobna, i na kafkijanski način uklanja s facebooka korisnike koji su, primjerice, podijelili novinski tekst sa slikom generala Praljka. On je na popisu onih čije se ime ne smije spomenuti u javnosti. Niti spomen na njih smije postojati na društvenim mrežama. Glupo, nehumano kao i presuda, ali bez prava na obrazloženje i obranu. Mi smo ZuckerBorg, otpor je uzaludan, kaže facebook.

Neki i u Hrvatskoj brane takav pristup, kažu, to je privatna kompanija, takav ste ugovor s njima potpisali. Smiju izbaciti kog hoće. Smijem li ja otvoriti kafić i napisati “crncima i Židovima ulaz zabranjen”, ili izbaciti nekog tko nije prekršio nikakav zakon, nego tek interna pravila koja sam ja postavio? Spomenuo neko ime koje se meni iz nekog razloga ne dopada? Pitanje je retoričko, facebook bi trebao potpadati pod zakone koji jamče slobodu govora. Da je Zola

danas živ, slučaj Dreyfus ne bi smio ni spomenuti javno! Ipak je Dreyfus bio osuđeni izdajica, zar ne? I što s izdvojenim mišljenjem jednog od sudaca Haškog suda, smije li on javno iznijeti svoje izdvojeno mišljenje da nije postojao nikakav “udruženi zločinački” ili je i to kažnjivo?

Stvarno, kako se Amerika od zemlje slobode govora pretvorila u zemlju koja upravo tu slobodu najviše guši? Ako je logika društvenih mreža i onih koji ih programiraju da je Praljak “osuđeni ratni zločinac” i da ga se kao takvog ne smije spominjati ni u kakvom kontekstu, pa se primjenjuje instant-pravda, znači li to da će sutra isto biti primijenjeno na Tuđmana, jer on je taj koji je u Haagu osuđen kao vođa udruženog zločinačkog pothvata? I zašto onda nije zabranjeno stavljati slike Hillary Clinton, koja je pokrenuvši arapsko proljeće prouzročila smrt milijuna i milijuna muslimana, uništila cijele države poput Sirije? Jer njoj nitko nije sudio za udruženi zločinački pothvat u cilju uništenja jedne države, i neće?

Zato ovaj segment teksta ima sliku Vojislava Šešelja. Jer, Haag je potvrdio da on nije ratni zločinac.

Discipliniranje Hrvatske

Guardian je već spomenut u kontekstu discipliniranja Premijera i Predsjednice, a facebook u kontekstu discipliniranja ostatka Hrvata. Presude suda, kažu, treba bezuvjetno poštivati čak i kad su nakaradne: kakva zapovjedna odgovornost ako Praljak nije izdavao zapovijedi da se nekog muči ili smakne? Takvo tumačenje nikad nigdje nije primjenjivano. Kakav vražji “udruženi zločinački pothvat”, što je to?

U sve se na radost hrvatskih medija poput Nacionala, koji je presretan što je Guardian nagazio Plenkovića, uključila i liberalna Švedska, pa je tako Aftonbladet, švedski Večernjak, u doslovce rasistički (spram Hrvata, ali i Rumunja, Poljaka i Mađara) intoniranom tekstu napao Plenkovića jer je izrazio sućut obitelji generala zaboravivši da je izrazio sućut i svim žrtvama rata u BiH. Je li sad zabranjeno i izraziti sućut nečijoj obitelji? Je li to taj humani, vrli, novi svijet?

“To se događa u zemlji Europske unije, usred naše civilizirane demokratske zajednice”, pišu oni o postavljanju cvijeća za Praljka.

“To je sramota. Kult mrtvog ubojice potvrđuje zastrašujući nedostatak demokratskih instinkata. Tužno je da je zemlja poput Hrvatske puštena u Europsku uniju. Ali nije riječ samo o Hrvatskoj”, kaže autor Kadhammar i dodaje kako Poljski režim ‘pljuje u lice demokracije’ te da je Mađarski režim ‘ruganje’. A za Rumunjsku i Bugarsku kaže da su poznate po korupciji i izvozu prosjaka, zanemarujući da se tu ne radi o Rumunjima nego – Romima (što je pak u Švedskoj nedozvoljeno spomenuti: po Arapima, Romima i drugim “žrtvama opresije” se ne smije, po Slavenima se smije lupati). Kaže i da sve te zemlje vole europski novac. U zemlji u kojoj bi završio u zatvoru da kaže da imigranti iz Pakistana vole europski novac, ipak je to rasizam.

Dakle, spali smo na to da nam packe dijele novinari jedne zemlje koja sve više liči na ratnu zonu – i sama javna tužiteljica Švedske Lise Tamm je jučer rekla za švedski radio kako “Rinkeby izgleda kao ratna zona”, i kako tamo policija postupa kao vojska, kao oružane snage te rekla kako Švedska promatra kako su zemlje poput Kolumbije i El Salvadora riješile problem gerile poput FARC-a.

Njih ne treba kriviti, za njih smo svi mi primitivci i ratni zločinci, njihov rasizam puca na nama jer na došljacima s bliskog istoka ne smije, zabranjeno je. Oni ne vjeruju, niti mogu vjerovati, da jedan zapadni sud može biti jednako politički i korumpiran kao i bilo koji “naš” balkanski, naročito kad sudi nekim tamo Hrvatima. Niti mogu shvatiti da se tu ne radi o glorificiranju ratnih zločina i zločinaca, nego prije svega protivljenju logici da Milošević nije imao ništa s ratom u BiH, ali je Tuđman bio taj koji ju je dijelio (a ne Vance, Owen i ekipa). Iako u jednoj stvari imaju pravo, mi stvarno nemamo što raditi u njihovom civilizacijskom krugu koji se svodi na klečanje pred vehabijama.

No za nadati se je da ćemo imati priliku vratiti milo za drago, kad se pred međunarodnim sudom u Teheranu bude sudilo nekom generalu Larsu ili Svenu za zločine u građanskom ratu protiv Somalijaca u Rinkebyju koji je, da bi obranio centar Stockholma od ratnika iz Mogadishua, srušio most između arapske četvrti i ostatka grada.

Hibridno-ratni premijer

Plenković je ostao dosljedan u svojoj nedosljednosti. Kad su ga mediji podsjetili da je skočio sam sebi u usta nakon dva-tri šamara iz smjera zapada, odnosno da je odlučio pojesti ono što nije za jelo, i to vlastito, on je optužio novinare (doduše, srpsko-američke i izazito lijeve) N1 televizije za izvrtanje njegovih riječi.

“Vi očito se ubrajate u one koji izvrću teze, idite na web stranicu Vlade, poslušajte moju izjavu od tog dana i pročitajte izjave Vlade i vidjet ćete da takvo spinanje nečega što se nije izgovorilo nije dobro, nije primjereno”, odgovorio je premijer novinarki te TV kad ga je upitala zašto sad govori da presudu šestorici treba prihvatiti, a prije šest dana je govorio da je ona u osnovi neprihvatljiva za Hrvatsku, naročito u segmentu gdje se kriminalizira Franju Tuđmana i hrvatski narod i državu.

“Smatramo da je dio presude koji se odnosi na neuvažavanje žalbi šestorice Hrvata iz BiH, kojim ih dovodi u vezu, u prvostupanjskoj presudi, s vodstvom RH u cijelosti nepravedan, neutemeljen, kosi se s povijesnom istinom i činjenicama. Stoga je u političkom smislu takav segment tumačenja ove drugostupanjske presude Hrvatskoj neprihvatljiv”, rekao je tada premijer, i dodao: “Odbacujem i ne prihvaćam takve ocjene”

A kad ga je novinarka podsjetila na to što je govorio tada, rekao je: “Možete pitati sami sebe kakva je vrsta djelovanja ovo vaše pitanje”, aludirajući naravno na hibridni rat. Koji, je li, Rusi vode protiv Zapada. Pa je američka N1 TV valjda isto u službi hibridnog Putina. “Nema nikakve promjene stava, on je vrlo jasan, presuda se poštuje”, izjavio je Plenković i rekao kako nisu reterirali. “Vidim da je došlo do tumačenja izjava Vlade oko haške presude koje ne odgovaraju činjenicama. Kad je riječ o prihvaćanju ili neprihvaćanju presude, RH je članica UN-a i jedna od zemalja koja je predlagala uspostavu ICTY-ja i dilema za prihvaćanje presude nema”, rekao je premijer i zaradio tri Pinokija u ovoj rubrici.

Dakle, premijer nije radikalno promijenio stav, samo ga je malo modificirao. I nije reterirao u stavovima, nego se povukao na rezervni položaj. Ali, vjerujte, zauzeo je čvrst stav oko Haaga. Stav u pornićima poznat i kao “doggy style”. Kad vidim kako ga njegovi zapadni saveznici i prijatelji razvlače i što mu sve rade, pornografija je prva asocijacija. Skoro da ga čovjeku bude žao kad to vidi.

Skoro. Nemoguće je ne primijetiti: Da su nas takvi beskičmenjaci i klimoglavci vodili u ratu umjesto “ratnog zločinca” Tuđmana, Srbija bi bila ako ne do Tokija a ono bar do Trsta i Graza. A šamari bi premijeru stizali s istoka, ne sa zapada. Ispada da je to jedino za što smo se u ratu izborili. Valjda i šamar manje boli kad je od prijatelja i saveznika, nego od morskog srpskog neprijatelja. Koji sad likuje, a ima i zašto.

Ugrožena novinarska nejač

Kako sam pisao u prošlom pregledu, neki su novinari smrt Praljka iskoristili kako bi pokazali koliko maliciozni i primitivni mogu biti. U vrhu je Matija Babić, kojem su naravno oni koje je u statusima i porukama nazivao – citiram – “bezvrijednim šupcima kojima se netko narugao guzicom”, komentirajući Tomićev tekst o nekom trashu iz Vukovara, “ocvalim nakazama”, “bezvrijednim gadurama”, “šljamom”, “profesionalnim šatorašima”, i tako dalje, uzvratili ljubaznost u svojim statusima i porukama.

Cilj njegovih provokacija obično i jest isprovocirati ljude da ga steraju negdje, pa da može plakati kako “oće da ga biju”, ustaše, branitelji, i naravno Holjevac. Zašto ja? Mene je spomenuo radi onog što sam o njemu napisao u prošlom pregledu, samo je za razliku od ostalih gdje je stavio snimke psovki i prijetnji prepričao moj tekst i slagao da sam zaključio da nije otišao iz Hrvatske, za koju tvrdi da iz nje svi normalni bježe, zato jer mi nismo normalni što ga nismo otjerali. Pa ispada da bi ja njega protjerao, jadnog. Bih, takve agresivce u svojoj kući ne želim, ali moj zaključak je bio da nije otišao jer u drugim zemljama se za pronevjeru gotovo milijun eura ide u zatvor, a ne na mjesec dana guljenja krumpira. Kamoli za krađu autoskih sadržaja, fotografija, videa. Zato i nije stavio screenshot, ne voli taj mali sinjski vlah koji glumi vrlo urbanog tipa (i određuje tko smije a tko ne u Zagreb, kao da je njegov privatni!) da ga se podsjeća da je zapravo kokošar, sitni krimos i provincijski primitivac, posve isti kao i razni Mamići protiv kojih piše.

No licemjerje njegovog plakanja o ugroženosti je u tome što ja nikad nisam prijetio njemu, ali on jest – meni. I to bez da sam mu za to dao povoda. Naime, jednom je napisao kako sam ja za njega isti kao i ratni zločinci i masovni ubojice, na što sam mu poručio da me tuži

ako tako misli, pa mi je poručio “za tebe imam puno bolji plan od tužbe”. Što, naravno, po HND-u nije prijetnja. Kao ni ono kad je jednoj mojoj facebook prijateljici poslao SMS kojeg mi je prosljedila, ni brojni drugi slični agresivni ispadi, vjerojatno potaknuti supstancama. Prijetnja novinarima je samo kad se prijeti njihovim novinarima.

Ugroženi Stipe

Novinari nisu jedini kojima se prijeti batinama, tu je i Stipe Mesić koji je dobio policijsku zaštitu jer mu, kaže, prijete nakon što ga je njegov kolega Šeks optužio u svojoj knjizi da je udbaša i da je radio protiv Hrvatske. Što je uglavnom od prije dobro poznato i još bolje dokumentirano.

Na Šeksove tvrdnje da je lažno optuživao Hrvatsku u Haagu, Mesić kaže kako “svjedok ne smije biti ni na čijoj strani... već na strani istine i tako sam se ja uvijek postavljao, da govorim istinu”.

I zemlja se nije otvorila, strop mu nije pao na glavu! Da samo nabrojimo koliko je puta Stipe ulovljen u laži, trebale bi još pune dvije stranice novina. Podsjetimo samo na ono kako nikad nije bio svjedok u Haagu, kako nikad čak nije niti bio u Haagu, da bi isplivala snimke njegovog tajnog svjedočenja. Podsjetimo na ono da nikad nije pjevao ustaške u Australiji, da bi ga opet snimke demantirale, pa je prešao na priču da nije pjevao nego samo otvarao usta. Podsjetimo na njegovo ustašovanje u Jasenovcu 1992. što je također negirao dok nije isplivala snimka. Podsjetimo na laži da nije zvao direktora Podravke da da kredit njegovom prijatelju i da dotični nije bio kod njega u uredu, da bi ga demantirao ispis telefonskih poziva i upisi gostiju na porti, i tak...

No Stipe se stvarno ne mora bojati da će ga netko ubiti. Da je netko to mislio napraviti, već bi to i napravio. Jedino ako ga možda Manolić ne odluči ušutkati.

(...)

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-hoce-li-i-tudmanovo-ime-biti-zabranjeno-spominjati-na-drustvenim-mrezama-1104465/>

TKO JE KRIV ZA NOVE ŠAMARE IZ BRUXELLES, EUROZASTUPNICI ILI VLADA?

Autor: MARCEL HOLJEVAC

(...)

No, bez obzira na sve to, ipak najveća odgovornost za razvoj situacije leži na Plenkoviću. Uradio je sve što mu je itko izvan Hrvatske ikad naredio – pomogao u antidemokratskom puču kojim je zbog Karamarka srušena Oreškovićeve vlada, gotovo zaratio s Rusijom na zahtjev SAD i EU, prevario ruske banke za milijardu eura, poslao na granice Rusije više vojnika nego europske velike sile, uveo im sankcije, udario po “populistima” u Hrvatskoj, osudio Poljake, ogradio se od Višegradske skupine i Mađara, provodio lijevo liberalne politike u celofanu “desnog centra” kao i Angela Merkel – i čime je od EU za sve to nagrađen?

Time da EU vrši pritisak na Hrvatsku da poštuje nepoštenu presudu, time što su SAD osudile šestoricu u Haagu i što je EU zabranika svaki spomen Praljka ili propitivanje presude, time što i dalje školujemo skupe inženjere i liječnike za Irce i Nijemce, time što i dalje kupujemo bofl u njemačkim trgovačkim lancima koji od EBRD-a dobivaju kredite po 1% za investicije u Hrvatskoj, a pomažemo im upropastiti domaće koje ta ista EBRD reketari s 10% kamata – jučer Todorica, sutra bilo koga tko pokuša pokrenuti kakav posao u Hrvatskoj koji bi zaprijetio bilo kakvim interesima njemačkih ili francuskih tvrtki. Situacija s Piranom je zapravo samo slag na torti.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/tko-je-kriv-za-nove-samare-iz-bruxellesa-eurozastupnici-ili-vlada-1116419/>

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA
ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA
JASENOVAC, ZAGREB 2018.**

**GOLDŠTAJNIZACIJA NEZAVISNE DRŽAVE
HRVATSKE**

1. Kad god ili skoro uvijek kad spominje ustaše i Nezavisnu Državu Hrvatsku, Slavko Goldstein pridodaje im u svojim radovima obilježja u pridjevskome ili imeničnome obliku, kao što su: zločinački, zločin, masovni zločini, teror, genocidan, genocid, genocidni karakter i slično.

Nakon mnogih svojih radova, to isto ponavlja u svojoj najnovijoj knjižici: “Jasenovac – tragika, mitomanija, istina” (Zaprešić, 2016.), kojom se suprotstavlja rezultatima istraživanja članova Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, objavljenima u knjizi: Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipo Pilić i Blanka Matković, “Jasenovački logori – istraživanja” (Zagreb, 2015.).

To Goldštajnovo nastojanje da Nezavisnoj Državi Hrvatskoj pripiše najcrnja obilježja nazivam ovom prigodom “goldštajnizacija Nezavisne Države Hrvatske”. Istini za volju, nije Goldstein prvi koji je oklevetao Nezavisnu Državu Hrvatsku, ali on je već dugi niz desetljeća jedan od onih koji ustraju na tom klevetanju, a po svome položaju i društvenom uvažavanju njegovi se stavovi nameću hrvatskome društvu kao mjerodavni. Stoga današnji naraštaji Hrvata ocrnjivanje ND Hrvatske nužno povezuju uz njegovu osobnost.

U navedenoj knjizi ima mnogo mjesta u kojima je vidljiv njegov neprijateljski stav prema Nezavisnoj Državi Hrvatskoj,

njegovo ocrnjivanje, njegovo olako pripisivanje teških obilježja Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i njezinim sastavnicama.

2. U polemici s piscima knjige “Jasenovački logori – istraživanja”, Goldstein iznosi: *Prema njihovim tvrdnjama, Jasenovac 1941.-1945. nije bio logor smrti u kojem su ustaše masovno ubijali Rome, Židove i Srbe po genocidnim kriterijima i Hrvate po političkim kriterijima* (str. 7, sva isticanja moja).

Goldstein izmišlja arhivsko gradivo u korist svojih tvrdnji, pa piše: *Među njima je i velik broj dokumenata ustaške provenijencije koji također jasno govore o smrtonosnom karakteru jasenovačkih logora 1941.-1945. godine* (str. 11).

Suočavajući se s radom Igora Vukića u navedenoj knjizi, piše: *Stoga ću tom tekstu obratiti pomniju pažnju i konfrontirati ga s nekima od dokazanih činjenica o pravome karakteru ustaškog Jasenovca* (str. 17).

Zanimljivo je da jednom zgodom Goldstein priznaje da je politika nametnula jednostranu sliku o Jasenovcu, jer piše da komunističke vlasti *nisu trpjele da se spominje kulturno-zabavni život logoraša jer to je narušavalo jednostranu sliku o Jasenovcu kao isključivo logoru smrti* (str. 21).

Pišući o Romima, tvrdi: *Genocid je nad njima bio totalan* (str. 33).

Prigovara Igoru Vukiću da *nastoji zataškati genocidni karakter ustaške NDH* (str. 36).

U sljedećoj rečenici, u zabludi je ne samo glede navodnog ustaškog genocida, već i glede preciznosti židovskih popisa. Piše: *Ako još i postoje neke numeričke nedoumice oko žrtava počinjenog ustaškog genocida nad Srbima i Romima, stradalnički brojevi Židova u NDH prilično su precizni* (str. 36).

S obzirom na to da načelno poštuje znanstveni rad Igora Vukića iznesen u navedenoj knjizi, ali ne priznaje rezultate njegova istraživanja, često polemizira s njim. Piše: *Trudeći se na više načina prikriti zločinačka svojstva ustaške NDH...*, čime zapravo prigovara Igoru Vukiću (str. 37).

Dalje piše: *Vukić, dakle, u potpunosti negira jasenovački genocid nad Srbima, iako su baš Srbi bili daleko najbrojnije žrtve Jasenovca* (str. 39).

Premda je u javnosti zanijekao istinitost o tzv. “kloniranim” jasenovačkim žrtvama, u ovoj knjizi pokazuje, da baš i nije siguran u ono što su mu radnici JUSP-a Jasenovac glede toga iznijeli, pa piše: *Ako čak i mimo svih provjera prihvatimo sumnju nad 14.000 imena, što je onda s preostalih 70.000 imena i prezimena? Hoće li ih Društvo 'à priori' proglasiti lažima, iako su većinom kao žrtve više puta provjeravane u njihovim obiteljima, kućama, selima i lokalnim arhivima?* (str. 40). Zanimljivo je kod toga zapaziti kako je to provjeravanje obavljeno među mrtvima jer genocid, o kojem predhodno stalno piše, ne ostavlja iza sebe žive ljude. Koga se to onda pitalo “u njihovim obiteljima”? Dakle, navedenim provjeravanjem i sam dokazuje da nije bilo genocida.

Goldstein jako dobro poznaje predratne planove dr. Ante Pavelića. Piše: *Pavelić je s nekoliko stotina ustaških emigranata u talijanskim autobusima u travnju 1941. dopremljen na vlast u Zagreb sa svojim **dugo njegovanim planom** o 'narodno čistim prostorima' Hrvatske, Bosne i Hercegovine u novouspostavljenoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj* (str. 40). No, koji su to Pavelićevi tekstovi, koji bi tu klevetu posvjedočili, Goldstein ne iznosi.

Goldstein piše da je vlast Nezavisne Države Hrvatske prva počela provoditi genocidne radnje: *Bez nekakvog sustavnog plana, ali i bez oklijevanja, Pavelić i njegovi bliski suradnici brutalnim su improvizacijama odmah pristupili realizaciji svojih genocidnih ideja: u Gudovcu kraj Bjelovara 28. travnja ubijena su 192 nasumce prikupljena Srbina, bez ikakvog pravog povoda; u Hrvatskom Blagaju u noći 9./10. svibnja ubijeno je blizu 400 Srba iz okolnih sela; u Glini su u noći 12./13. svibnja ubijeni svi srpski muškarci u dobi od 16 do 60 godina, bez ikakve selekcije, istrage ili suđenja, njih oko 300* (str. 40-41). Dalje piše: *Sve se to dešavalo dva-tri mjeseca prije početka oružanog otpora i ustanka, pa tvrdnja da su ustaški masovni zločini nad Srbima bili represalija na oružani ustanak naprosto nije istinita. Svrha je bila zastrašiti i totalno upokoriti srpsko stanovništvo, obezglaviti ga i onesposobiti za bilo kakav otpor kad nastupe masovna iseljavanja u Srbiju...* (str. 41). U ovim riječima Slavko Goldstein iznosi netočnosti, a neki točni podatci su izvađeni iz povijesnoga okolja. Konačno, on projicira i

pripisuje ustašama one događaje koji su se dogodili četiri godine kasnije od strane partizana.

Partizanske zločine pripisuje ND Hrvatskoj

Da je Slavko Goldstein nepristran u sagledavanju hrvatske povjesnice, onda sigurno ne bi naveo na ovakav način ovo što je ovdje naveo, jer – kako piše Jure Krišto u svojoj knjizi “Sukob simbola” (Zagreb, 2001., str. 127) – “svi su masovni zločini nad hrvatskim i muslimanskim civilima bili počinjeni prije bilo kojih žrtava srpskog stanovništva i prije nego je ondje bila uspostavljena vlast NDH”. Jure Krišto tu je tvrdnju iznio nakon podrobno iznesenih činjenica velikosrbskog zlostavljanja hrvatskoga naroda, pa je jasno da su gore navedeni događaji ipak samo reakcija, a ne planirana politika.

Kad opisuje tzv. “dizanja sela”, Goldstein ponovno prigovara Vukiću: *Većina su bili Srbi, pa kako je moguće da Igor Vukić nakon tako uvjerljivo obavljenog istraživačkog posla u neposrednom susjedstvu njegova zavičaja, bezočno tvrdi da ni u Jasenovcu ni u NDH nije bilo genocida nad Srbima?* (str. 48). No, već na sljedećoj stranici protuslovi sam sebi kad piše: *Priličan dio Srba dopremljenih u Jasenovac bio je otpremljen na radove za ratnu industriju u Njemačku, a petnaestak tisuća je naseljeno u opustošena srpska sela u Moslavini i Slavoniji* (str. 50).

Goldstein ustašama pripisuje partizansku metodu zastrašivanja i izгона, a riječ je o selu Mlaki, koju su partizani napali, ali prema njemu to su učinili ustaše: *jer su taj napad prilično vješto fingirali sami ustaše po planu lokalnog zapovjednika Staniše Vasilja, da bi opravdali protjerivanje i pokolj nad stanovništvom sela* (str. 51). Da su ustaše bili takvi zločinci kakvim ih Goldstein želi prikazati, zašto bi oni imali potrebu fingirati napad na selo, preobučeni u partizansku odoru. U laži su kratke noge, kaže narod. Poznato je da su se tim načinom – preoblačenjem – koristili upravo partizani, a Slavko Goldstein po onom poznatom velikosrbskome načelu “ja ću učiniti, a tebe ću obtužiti”, partizanski zločin pripisuje hrvatskoj vlasti.

Mali pomak prema priznavanju istine vidljiv je ipak i kod njega kad glede kozaračkoga stanovništva priznaje: *ali nema podataka da su masovno ubijani* (str. 52).

No, kako bilo, Pavelić za njega ne može biti pozitivni političar, jer *Pavelić je prilično dugo imao Hitlerovu podršku za svoju genocidnu politiku protiv Srba* (str. 55).

Osim Vladimira Horvata i Igora Vukića, Goldstein kritizira i istraživački dvojac, Stipu Pilića i Blanku Matković, ali ima i razumijevanja za njih, jer su, kako piše, izazvani agresivnom mitologijom, *s potmulim implikacijama o genocidnosti ne samo počiniteljskih vlasti već i cijelog hrvatskog naroda* (str. 85). Tim riječima na neki način ponovno priznaje da je navodna genocidnost tek plod jasenovačke mitologije.

3. Dakle, kad se sve skupa zbroji, Slavko Goldstein pripisuje Nezavisnoj Državi Hrvatskoj ne samo genocidno obilježje (karakter), već i izvršavanje genocida nad Židovima, Srbima i Romima. Očito je da Slavko Goldstein, ili ne zna što je to genocid, ili se olako zbog tko zna kojih razloga razbacuje tom teškom riječi.

Dakle, što je to genocid?

Jedan od odgovora na to pitanje daje današnja “moralna okomica”, Ephraim Zuroff, kad govori o Srebrenici. Ona kaže: *Svi znaju da se u Srebrenici dogodila tragedija. To je činjenica. I Srbi su odgovorni za tu tragediju. Ali to ne znači da se dogodio genocid.*” Na te njegove riječi novinar Marcel Holjevac piše o njegovu nakaradnom shvaćanju genocida: *“Izgleda i da o genocidu Zuroff ima specifično mišljenje, po kom život Židova vrijedi više nego život gojima, bar se tako može zaključiti iz njegovog stava o tome što se dogodilo u Srebrenici. Naime i međunarodni sud pravde je, temeljem tužbe BiH protiv Srbije, potvrdio da je u Srebrenici počinjen genocid, samo je u salomonskoj presudi izbjegao reći tko ga je počinio. A sam Zuroff sasvim izričito kaže: Srpske snage su pustile žene i djecu da odu iz Srebrenice, nisu ih ubile. To očito nije genocid. Genocid je pokušaj da se potpuno zbrišu ljudi, a ako želite potpuno zbrisati jedan narod, ne puštate žene i djecu da odu već ih ubijete. To je genocid.* (www.dnevno.hr/vijesti/regija/zuroff-u-srebrenici-se-nije-dogodio-genocid-od-muslimana-nitko-ne-ocekuje-da-se-ponasaju-

normalno-815852). Tako izjavljuje Zuroff, braneći time očito ponašanje svoje države prema palestinskome narodu.

Naravno da je Zuroffov stav neispravan, ali ako on ustraje na tome da se prema jednom međunarodnom čimbeniku ponaša na takav – Zuroffovljev način – zašto se na isti način ne bi ponašalo prema drugome čimbeniku. Dakle, isti kriteriji trebaju jednako vrijediti za sve. Ako Srbi nisu počinili genocid u Srebrenici, prema je Međunarodni sud pravde sasvim izričito ustvrdio da je genocid počinjen, zašto genocidom opterećivati Hrvate kad o takvom genocidu nema ni jedne riječi od strane bilo kojeg međunarodnog tijela.

No, pustimo na stranu Ephraima Zuroffa i njegovo čudno poimanje genocida.

Pogledajmo što međunarodne isprave i međunarodna tijela govore o tome što je genocid, kako to prenosi naša hrvatska wikipedija.

Pojam genocid određen je u *Konvenciji o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida* koju je Opća skupština UN prihvatila 9. prosinca 1948. godine. Za zločine genocida mjerodavan je Međunarodni kazneni sud, koji u svome Statutu određuje: *Za svrhe ovoga Statuta, izraz 'genocid' znači bilo koje od niže opisanih djela, počinjeno u namjeri da se u cijelosti ili djelomično uništi jedna nacionalna, etnička, rasna ili vjerska skupina kao što je:* (a) ubijanje pripadnika skupine; (b) nanošenje teške ozljede ili duševne boli pripadnicima skupine; (c) namjerno podvrgavanje skupine životnim uvjetima kojima je cilj njezino podpuno ili djelomično fizičko uništenje; (d) nametanje mjera s namjerom sprečavanja rađanja unutar skupine; (e) prisilno premještanje djece iz jedne skupine u drugu.

Da bi se neka radnja podvela pod pojam genocida, nije dovoljno utvrditi da se radnja (primjerice ubojstvo, pa i masovno) dogodilo. Određenje genocida (kao i svakoga drugog kaznenog djela) podrazumijeva dokazivanje **namjere** (*mens rea*) koja u slučaju genocida ima posebnu kvalifikaciju. Za genocid nije dovoljna namjera potrebna za počinjenje bilo kojeg od akata (namjera za ubijanje, nanošenje ozljeda, itd.) već ti akti moraju biti praćeni posebnom namjerom za uništenjem dijela ili cijele jedne od četiriju

zaštićenih skupina: nacionalne, etničke, vjerske ili rase skupine. S obzirom na to da je zaštićeni objekt genocida skupina, a ne pojedinac, ubojstvo pojedinaca samo po sebi ne podrazumijeva genocid.

4. Kad bismo sadržaj partizansko-komunističko-jugoslavensko-velikosrbskih optužaba protiv Nezavisne Države Hrvatske uzeli za konačnu istinu, onda bi ta država imala elemenata genocidne politike i genocidnih čina. Kad bi bila istina ono što Slavko Goldstein i njemu slični pripisuju Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, bez ijedne sekunde krznanja javno bih rekao i osudio to kao nešto najružnije u našoj hrvatskoj povijesti. No, budući da znam da te goldštajnovske "istine" proizlaze iz potrebe opravdanja dokazane zločinačke, a vjerojatno i genocidne politike njegove partizansko-komunističke grupacije, jasno mi je da njegove "istine" ne vrijede ni koliko stane crnoga pod nokat, kako kaže narodna poslovice. Svjesni su od samoga početka i oni te činjenice, ali su pod državnom zaštitom laž agresivno nametali kao službenu istinu, skrivajući tako svoj zločin, te su se tijekom proteka desetljeća uvjerali da je laž istina. Poznato je da je napad najbolja obrana. Goldstein i njemu slični uvelike koriste tu metodu.

ND Hrvatska nije počinila nikakav genocid

Kako bi promicatelji protuhrvatske politike svoje optužbe pretvorili u istinu, silno se trude izmišljati i množiti upravo ona zlodjela koja su u gornjem opisu genocida naznačena kao genocidne radnje. Kao baštinici marksističke filozofije uvjereni su da će kvantitetom postići kvalitetu, tj. da će mnoštvo laži postati istina. No, treba znati da je riječ ipak samo o optužbama, odnosno o lažima i klevetama, i to lažima i klevetama protivničke, neprijateljske strane, a nikako o bilo kakvoj mjerodavnoj presudi međunarodnoga tijela. I ne samo to, njihove optužbe ne mogu se ni po čemu dokazati. Kad bi bila riječ o stvarnome genocidu, to bi se trebalo dokazati mnoštvom i mnoštvom zemnih ostataka pobijenih ljudi. Međutim, kad je riječ o ustašama, toga nema; no, ima veoma mnogo takvih dokaza kad je riječ o partizanima (Huda jama, Kočevski Rog, Pečovnik, Tezno, Macelj, Jazovka, Dotrščina, Rakov Potok, itd.). Zapravo, vrlo je

očito da se vlastita zlodjela već desetljećima nastoje pripisati suprotnoj strani. Promicatelj ili barem podržavatelj takve prljave promičbe svakako je i Slavko Goldstein.

Novija istraživanja Nezavisne Države Hrvatske, a osobito sabirnoga i radnoga logora Jasenovac, koji je protuhrvatski nastrojenim ljudima bio znak navodne hrvatske genocidnosti, pokazuju da službena politika Nezavisne Države Hrvatske nije imala genocidno obilježje, niti je genocid provodila.

Kao u svakome ratu, tako je i tada bilo neodgovornih i zločinačkih pojedinaca, koje je tadašnja ustaška vlast uglavnom uspjela kazniti, čime je učinjeni zločin od strane službene vlasti individualiziran.

Individualizacija zločina i zločinca jest ključ ispravnoga gledanja na ratne događaje iz Drugoga svjetskoga rata, kao uostalom i na događaje iz Domovinskoga rata. No, hrvatska "moralna okomica" Slavko Goldstein nema takav pristup, pa on i svoje stare godine troši na generaliziranje i na klevetanje i ocrnjivanje naroda i države u kojoj živi.

Nije čudno, jer on sebe i danas doživljava, ne hrvatskim, već jugoslavenskim piscem.

No, čudno je da je, primjerice, hrvatska wikipedija prihvatila Goldštajnov stav, pa na svojim stranicama piše: *Izvan sumnje je, međutim, da je i u Jasenovcu i općenito na području pod kontrolom NDH proveden genocid Srba, Židova i Roma.* (<https://hr.wikipedia.org/wiki/Genocid>). Takvu tvrdnju moguće je izreći i napisati tek na temelju goldštajnovske protuhrvatske promičbe, pa je Nezavisna Država Hrvatska goldštajnizirana i na hrvatskoj wikipediji. Na žalost!

Trebat će se naraštaji i naraštaji Hrvata još dugo truditi kako bismo se oslobodili toga balasta laži i podvala partizansko-komunističkih zločinaca.

Objavljeno: RAZUM, Stjepan. "Povijesna istina" Slavka Goldsteina ne vrijedi ni koliko crno ispod nokta. Nn: Dr. Stjepan Razum: Goldštajnizacija Nezavisne Države Hrvatske. Odj.: Knjige. U: **Hrvatski tjednik**. Zadar, 2016., br. 603, od 14.IV.2016., str. 40-43.

DARIO KORDIĆ, ZAGREB, 2019.

**MARCEL HOLJEVAC: KAKO JE
PROGRESIVNA LJEVICA POSTALA
REGRESIVNA, A LIBERALIZAM
TOTALITARNA IDEOLOGIJA**

5. travnja 2019. u 12:02

Narod.hr

Što je zajedničko upadu 25-godišnjeg studenta, ne piše koje godine, člana (ne)Radničke fronte na tribinu koju je držao Dario Kordić, sukobu “transrodne osobe” s alžirskim prosvjednicima koji su ovog tjedna u Parizu tražili da predsjednik te zemlje odstupi, i tužbi koju je Trumpov ministar stanovanja Ben Carson podnio protiv Facebooka?

To što su u sva tri slučaja određene ljevičarske dogme, mantre, ili politike, došle do apsurdna, do svoje suprotnosti, i što su protiv njih ustali oni koje su upravo te politike trebale štititi. Praktički, eksplodirale u lice onima koji su ih osmislili. Naime, nevjerojatno kako samozvani antifašisti, socijalisti, na kraju ispadnu sve ono protiv čega misle da se bore: zadrta, netolerantni, puritanski zeloti, koji ljude dijele po rasi i vjeri, ali i političkoj i nacionalnoj orijentaciji, i uvode neravnopravnost u institucije sistema koje to same nerijetko oduševljeno prihvaćaju pravdajući to “pozitivnom diskriminacijom” ili jednostavno “antifašističkim vrijednostima”, koje onda poništavaju princip ravnopravnosti građana.

Ravnopravnost ne važi za Kordića

Princip ravnopravnosti građana i slobode govora se u slučaju Kordića našao na udaru spomenutog studenta Davida Bilića. To je dobar princip, bez ravnopravnosti teško da može biti stvarne

demokracije (iako, doduše, Engleska ima dugu tradiciju parlamentarizma a ravnopravnost u njoj nikad nije stvarno zaživjela). No ona kao princip sve više dolazi na udar upravo onih koji su se zalagali za njeno uvođenje, kad je to njima odgovaralo.

Ravnopravnost ovdje konkretno znači da Kordić, bio on ratni zločinac ili ne, ima jednako pravo govoriti na javnoj tribini kao i svatko drugi, obzirom da je svoju zatvorsku kaznu odslužio. Sloboda govora i okupljanja je jednostavno stvar građanskih prava, slagali se mi s onim što se govori ili ne. Tko se ne slaže, slobodan je kritizirati Kordića, pa i reći ono što je David rekao, da on ne može biti nikakva moralna vertikala i da je licemjer – uostalom, to je njegovo pravo na njegov stav. No nasilje nije njegovo pravo! Iako se, na žalost, nasilni upadi na tuđe skupove danas ni ne smatraju nasiljem kad to radi “progresivna” ljevica, nego se dapače nasiljem smatra kad se provokatore izbaci? Na to se i David žali, da su ga “skoro” istukli. Da je Kordić upao na plenum studenata u organizaciji Kapovića vjerojatno ne bi bilo “skoro”!

Tko ima pravo ometati tuđi skup – vjerski, politički, društveni, bilo koji? U demokracijama, nitko. U zadnjih desetak godina na zapadu, svatko. Vidjeli smo da je policija odobravalala pa i “poticala” protuprosvjede otprilike na istom mjestu i u isto vrijeme kad su se održavali i prosvjedi, što ne do nedavno bilo apsolutno nezamislivo u demokracijama (jer protuprosvjedi u pravilu nisu do li način na koji vlasti razbijaju neželjene prosvjede). To smo vidjeli na primjeru braniteljskih prosvjeda u Hrvatskoj, ali i u SAD na brojnim primjerima. Pravo na prosvjed sve više ovisi o tome tko prosvjeduje.

Nisu svi starosjedioci isti

Jedan nedavni, medijski razvikan, je onaj kad je editirani video iz kojeg se čini da su učenici koji su bili na Hodu za život prijeteći okružili Indijanca Phillipsa, da bi se kasnije kad je prikazan cijeli video ispalo da su te dječake grubo vrijeđali crni rasisti a onda je Phillips, inače prevarant koji se godinama lažno predstavlja kao vijetnamski veteran iako nikad nije nogom stupio izvan SAD, a iz vojske je najuren zbog nediscipline i alkoholizma nakon svega godinu dana, došao među njih i stao ih provocirati.

Stvar je u tome da su se mediji digli na stražnje noge jer kako se netko usuđuje provocirati starosjedioca, k tome još vijetnamskog veterana. Ista ljevica koja je do nedavno vijetnamske veterane, na stranu što Phillips to nije, nazivala ubojicama djece. Usput rečeno, ista američka ljevica koja se do pred koju godinu zgražala nad makartizmom danas provodi politike doslovce jednake onima senatora McCarthyja, i istim metodama: Difamacijom, pa se ti brani. Oni nekog (Trumpa, recimo) optuže da je ruski igrač i izdajica, čoporativno mu skoče za vrat, i on je gotov! Trump se obranio od optužbi, no bezbroj je ljudi palo kao žrtve difamacije u SAD u zadnje vrijeme.

No stvar je u sljedećem: Ta ljevica zagovara politiku ravnopravnosti i otvorenih granica, politiku po kojoj su ilegalni imigranti iz arapskog svijeta ili latinske Amerike, iako nemaju dokumente, zapravo ravnopravni građani, i smatraju kako starosjedioci u Europi (a to su bijeli ljudi, u ovom trenutku, i ako hoćete kršćani) nemaju nikakvo posebno pravo na svoje države koje ne bi imali i svi koji su jučer uselili, te ih se s lijeva gleda kao rasiste koji bi zadržali nešto što ionako nije njihovo nego svačije.

A istovremeno smatra da su bijelci u Americi “uzurpirali” zemlju Indijancima (koji kao lovci i sakupljači nisu, niti su mogli poznavati instituciju vlasništva nad zemljom jer je ona vezana za zemljoradnju, no pustimo sad to). Dakle, biti starosjedilac je u jednom slučaju svetinja koja daje ekstra prava i zaštitu od zakona, u drugom je pozivati se na to da ste starosjedilac i da bi trebali imati pravo odlučiti tko će doseliti u zemlju a tko ne je siguran znak rasizma. To pravo pripada samo crnim i obojenim ljudima, američkim i afričkim urođenicima, ne i europskim.

To nije pozitivna diskriminacija nego opasni kretenezam, ne radi licemjernog glumatanja moralnih veličina što je i cilj tih politika (“mi na lijevoj strani smo moralni a vi koji zastupate zdravorazumske politike niste, vi ste rasisti i mi smo bolji od vas pa imamo Bogom dano pravo vladati, iako u Boga ne vjerujemo”) nego jednostavno zato jer se time u život uvodi princip neravnopravnosti građana po rasnoj osnovi. A to jednostavno ne može donijeti nikom ništa dobrog, pa ni onima koje se kao štiti.

Crni Trumpov ministar protiv gospodara silicijske doline

Još jedan takav primjer je Ben Carson, Trumpov ministar koji je podigao tužbu protiv divova iz silicijske doline, počev od Facebooka, upravo za rasizam. Pitat ćete sad, zašto bi jedan ministar, i to crn i porijeklom iz crnačkog geta (u vladi jednog Donalda Trumpa, koji je navodno rasist!), za razliku od recimo Obame koji je iz posve bijelačke obitelji, uključujući bijelog očuha, tužio korifeje političke korektnosti iz silicijske doline? Oni i rasizam? Oni će vam dati ban i kad napišete da su vam Francuzi antipatični, iako im priznajete da znaju kuhati, voditi ljubav, i dizati revolucije, kao nižepotpisanom kad je komentirao žute prsluke, jer je to govor mržnje?

Trumpov ministar stanovanja je tužbu protiv gospodara svemira iz silicijske doline, praktički vlade u sjeni SAD i planete, podigao zbog diskriminirajućeg sustava oglašavanja tvrtke, odnosno “zato što su prekršili zakon o poštenom stambenom smještaju iz 1968., koji posebno zabranjuje rasnu diskriminaciju u oglašavanju nekretnina”, objasnio je Carson. “Prava je svrha ovdje zaštititi ljude, osigurati dostojno, sigurno i pravedno stanovanje te uzeti u obzir svačija prava kada to činimo”, rekao je.

Facebook, naime, “zna” koje ste rase, spola i svega ostalog, to bilježi, i oglase cilja prema rasnim i sličnim kriterijima, među ostalim. I zna što nudi kome. U SAD je zabranjeno oglašavati nekretnine tako da ih oglašavate samo bijelim potencijalnim kupcima, pa je takva praksa facebooka, smatra ministarstvo, nezakonita. Dakle, ovdje imamo slučaj da se jedan crnac pobunio protiv rasizma – što nije čudno – ali je novost to što je to ministar u vladi “rasista” Trumpa a organizacija koja stvarno provodi rasističke politike je ona koja se istovremeno kune u političku korektnost i pritom se trudi prikazati se moralnijom od puritanca iz 16. stoljeća koji je netom sišao s Mayflowera.

Hoće li zaštićene grupe moći tolerirati jedna drugu?

Potom imamo slučaj transrodne osobe, nazovimo je tako, muškarca koji se oblači kao žena i kojeg mediji apostrofiraju kao ženu, Juliju, u Parizu, On/ona je, kako se vidi na videu, pokušao proći kroz prosvjed koji je multikulti-manjina održavala u gradu koji je nekoć bio prijestolnica europske kulture, mode, filozofije, a danas je uglavnom turističko odredište za Kineze.

Twitter Ads info and privacy

Tu je došlo do sukoba između dvije “ugrožene” grupe, što je posljedica ugradnje progresivnih vrijednosti u društvo. Što god tko mislio o transrodnim osobama i dalje važi da u civiliziranom društvu ne možete nekog fizički napasti na ulici jer vam se nešto u vezi njega ne sviđa. Ne sviđa se, realno, većini ljudi, pa to nije razlog da ne budemo civilizirani – a biti civiliziran nije nipošto ono što progresivna ljevica predlaže, da si lažemo da nam se sviđa: I najzadrtiji zagovornici istospolnih brakova u SAD, npr. Clinton i Obama, su se pred nekoliko desetljeća izjasnili, javno, jasno, i nedvosmisleno, protiv njih, ali su pod pritiskom radikala s vremenom bili prisiljeni promijeniti mišljenje, u protivnom bi bili označeni kao talibani i izbačeni iz demokratske stranke, recimo. Tako ljudi odustaju s vremenom od svojih prirodnih, zdravorazumskih stavova pod naletom indoktrinacije koja se nameće kroz medije, ali i obrazovni sustav.

Ovdje je stvar u tome da se “žrtve opresije” ponekad, jednostavno, ne podnose između sebe: Tako transrodne osobe, koje su zadnjih godina u centru brige i skrbi progresivne ljevice za njihova prava, dolaze u sukob s regresivnim i agresivnim pustinjским islamom kojeg dušebrižnici homoseksualaca uvoze u velikim količinama, a pritom se prave da ne primjećuju da njihovi novi ljubimci niti ne skrivaju da žele, kao kod kuće, povješati na auto-dizalice sve homoseksualce, ili ih jednostavno baciti s krova nebodera (jer su to načini ubojstva homoseksualaca koje propisuje Kuran).

Kulturni marksizam na sveučilištima

Zapadne su institucije praktički kapitulirale pred političkom korektnošću i ljevičarskim ideologijama na tragu one Soroševog profesora s fakulteta u Londonu, Karla Popera, poznatog filozofa koji je tvrdio da u društvu postoje tolerantne i netolerantne društvene skupine, i da ako toleriramo one netolerantne one s vremenom preuzimaju kontrolu nad društvom, i nazvao je to paradoksom tolerancije, pa je zato tvrdio da moramo, u ime tolerancije, biti netolerantni prema netolerantnima i izopćiti ih iz društva.

A netolerantne društvene skupine su, po toj filozofiji, one “povlaštene”, bijelci, kršćani, heteroseksualni muškarci. Odakle nam “povlastice” nije sad predmet razmatranja, iako je zanimljiva tema, no sve što bi čovjek mogao razumno reći o tome je vjerojatno zakonski kažnjivo.

No istina je da u stvarnom svijetu ne postoje “tolerantni” i “netolerantni” koji su to po sebi: Razne grupe su u pravilu onoliko agresivne i netolerantne prema drugima koliko su moćne i utjecajne. To ne zavisi toliko od onog što zastupaju, ni tko su, ni jesu li te grupe bile siromašne, ili marginalizirane. Zavisi od njihove trenutne relativne moći, pa tako s porastom društvene moći homoseksualnih aktivista, feministica, i sličnih, vidimo sve manje i manje tolerancije kod grupa koje zastupaju.

Uostalom, tolerancija i nije neka vrijednost kojoj treba težiti, ona je po definiciji trpljenje ponašanja koje nama radi štetu i koje bismo mogli spriječiti kad bismo htjeli, zato jer vidimo viši interes u tome. Iznudena tolerancija, naravno, nije tolerancija, što danas aktivisti koji je utjeruju svima u kosti zanemaruju. Tolerancija smisao ima kao nužno zlo tamo gdje smo prisiljeni dijeliti životni i radni prostor s ljudima koje inače ne želite blizu sebe, ali ih u ime društvene kohezije i mira jednostavno podnosite i ne poduzimate ništa protiv njih. Ona je nerijetko nužna, no svakako nije poželjna.

No ono gdje Popper griješi nije samo to da netolerantne društvene skupine postoje same po sebi, već i u tome da prema netolerantnima treba biti netolerantan, što je samo varijacija na temu marksističke misli o eksproprijaciji eksproprijatora. Problem je što društveni eksperimenti koje provodi “progresivna” ljevica završavaju regresivnim pojavama: Progresivno naseljavanje milijuna tolerantnih imigranata završava regresivnim burkama i regresivnim modelima ponašanja koji se onda šire na cijelo društvo, recimo. Politika toleriranja različitosti pod svaku cijenu dovodi nerijetko do nasilja i netolerancije na jednoj posve drugoj i opasnijoj razini, politika nediskriminacije i uključivosti” dovodi do toga da se upravo one društvene skupine koje su bile nositelji razvoja zapadne civilizacije iz nje u potpunosti isključuju, jer eto nisu dovoljno “tolerantne”.

A to nije nimalo bolje od komunističkih i nacističkih politika: Često se danas apostrofira „desničare“ kao problem, i poziva se na Hitlera, a zaboravlja se da Hitler nije bio nikakav desničar, ni ljevičar – Staljin je bio lijevo od njega, a Churchill svakako izrazito desno od Hitlera, po svim ozbiljnim kriterijima po kojima se ocjenjuje politički stav – već jednostavno jedan tip koji je, kao i današnji napredni ljevičari, htio iz društva iskorijeniti one u kojima je on vidio problem, u kojima je vidio “privilegirane”. U njegovom su slučaju to bili Židovi.

Problem je što se posljedice takvih politika sve češće lome na leđima onih koje te politike, kao, štite, što se vidi i iz gornjih par primjera. A kad smo spomenuli Adolfa, više je štete nanio Nijemcima nego bilo kome drugom.

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/marcel-holjevac-kako-je-progresivna-ljevica-postala-regresivna-a-liberalizam-totalitarna-ideologija>

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

POBJEDA PLENKOVIĆU DRAŽEG KANDIDATA

Doznali smo ime novog predsjednika. Pobijedio je kandidat za koga je Plenković mislio da mu osigurava daljnji rad u službi svjetskih moćnika.

U zadnje vrijeme o tome sam puno pisao i govorio. Evo vidim da moje gostovanje na Podcastu Velebit ima preko 21,000 pregleda:

https://www.youtube.com/watch?v=xdE_tQ_LBgg

Sudeći po Tomislavovom komentaru „Poštovani profesore vi niste samo kralj u matematici, vi ste mnogo više ovom prevarenom i opljačkanom hrvatskom narodu. Drago mi je da postojite“, nisam očekivao da će me netko pitati bilo što oko izbora u drugom krugu. Međutim, gđa Mirjana me je ipak pitala za savjet. Prvo je opisala sudbinu svoje obitelji i završila upitom:

Sutra trebam glasovati i naravno da ću to učiniti ali koje zlo od ova dva birati?

Vaše mišljenje mi je jako važno, osobno sam mislila birati Kolindu iako ne očekujem da će bilo što pametno i bolje učiniti za nas Hrvate koji još naivno i čak vrlo često glupo nasjedamo na laži i obećanja i još uvijek mislimo da imamo Našu Hrvatsku.

Sama ideja da pomognem Milanoviću da nam uništi i ono malo nade, da nas opet gura u ralje srpske diktature i krvoločnosti - u KP koja je samo promijenila ime - vraća me u 1997 u Vukovar koji sam tada obišla, vraća mi pred oči lica one doslovce djece u uniformi HV 1992 od koji su mnogi nažalost pod zemljom - ovoj Lijepoj našoj o čijoj sudbini i vodstvu mi ipak malo odlučujemo.

Kao što rekoh, Vaše mišljenje bi mi jako puno značilo.

Odgovorio sam joj:

Draga gđo Mirjana,

Ja Vam ne mogu sugerirati što uraditi.

Jedino što mogu učinio sam - javno sam rekao što ću sam uraditi i zašto.

Ako budete poslije glasovanja nezadovoljni svojim postupkom i za to imate utjehu već u naslovu mog gostovanja - ionako su to već gazde učinili neovisno od Vas.

Uzvratila je:

Hvala vam, neka nam Bog pomogne, a vama puno snage i zdravlja i molim vas nemojte prestati pisati meni i mnogima to jako puno znači i lijep vam pozdrav,

Zapravo, pitanje je koliko sve to ima smisla. Niz navodno hrvatskih portala je podržavalo Plenkovića, tj. Pupovca u prvom krugu iako su i ankete kojima se rugao i sam Vučić kada je bio u pitanju prvi krug ipak pokazivale da bi u drugom krugu sigurni pobjednik bio dr. sc. Miroslav Škoro. Jasno je bilo da će tu potporu nastaviti, jer Pupovcu i Plenkoviću trebaju „krivci“, a to su naravno Škorini birači koji ne vole viriti iz Pupovčave stražnjice, tj. koji se tamo ugodno ne osjećaju.

O tome pišu sjajni hrvatski kolumnisti Marcel Holjevac i Marko Ljubić:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19648-pobijedi-li-milanovic-za-to-nece-biti-kriv-skoro-nego-samo-i-jedino-hdz>

<https://projektvelebit.com/predsjednicke-igre-i-nacionalna-sreca/>
<https://projektvelebit.com/je-li-demokratski-ne-izici-na-izbore-ili-ponistiti-listic/>

S obzirom da sam se i sam već narugao Dujmovićevoj usporedbi Plenkovićeve kandidatkinje s Orbanom bio mi je zanimljiv i Peternelov odgovor Dujmoviću:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19630-peternel-odgovorio-dujmovicu-ja-mogu-biti-svasta-ali-ne-zelim-nikako-biti-tihomir-dujmovic>

S obzirom da je Plenković dobio ono što je želio, ali je i mnogo onih koji su odlučili slijediti Škoru, bit će zanimljivo pratiti nastavak dvoboja Plenkovića (Pupovca) i Škore. Jer, kako kaže izvrsni komentator Željko Cvrtila u Hrvatskom tjedniku, Škorin izborni

rezultat u prvom krugu je uglavno njegov“. Plenković ima jaku potporu u Milanoviću, ali i puno nezadovoljnih u HDZ-u koji su svjesni da je on i cijela ekipa iz MVP koja vodi (i dalje) Hrvatsku. Hoće li uspjeti Plenković u uništavanju hrvatskog domoljublja, ili će očiti rast samosvjesti i domoljublja biti nastavljen, pokazat će već parlamentarni izbori.

Pri tome ne treba zaboraviti da Plenković računa na one „suvereniste“ kojima je najvažnije da su oni vođe i koji su i pored Škorina izvrsnog rezultata odmah vidjeli sebe u toj ulozi.

U svakom slučaju bit će zanimljivo. Ne treba zaboraviti koliko je veliki broj onih državotvornih Hrvata kojima nije smetalo to što im je stvarni šef države bio Pupovac. Kad ih Pupovac nije doveo k pameti, možda će Milanović.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19659-pobjeda-plenkovicu-drazeg-kandidata>

DRUKER / PREDSEDNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

MARCEL HOLJEVAC NJEGOV OBRAČUN S NJIMA (I SVIMA): MILANOVIĆ JE GRIJEH U POLITICI NEOPROSTIV, BIO JE ISKREN!

Zagreb, 17.07.2020. - Predsjednik Republike Zoran Milanović primio je predstavnike zeleno-lijewe koalicije i to koordinaticu političke platforme MOŽEMO! Sandru Benčić, koordinatorku političke platforme "Zagreb je NAŠ!" Tomislava Tomaševića i potpredsjednicu Nove ljevice Radu Borić. Predstavnici zeleno-lijewe koalicije predali su predsjedniku Milanoviću potpise prikupljene u Peticiji za obnovu Zagreba i okolice od potresa, a u kojoj se traži sazivanje izvanredne sjednice Hrvatskog sabora. foto HINA/ Ured predsjednika/ ml

Kad je HDZ žestoko krenuo u borbu protiv korupcije zapitao sam se, što je slijedeće? Radnička fronta traži zabranu petokrake? SDP pokreće lustraciju? Kad evo odnekud naglo probuđenog Milanovića, koji je u zadnjih nekoliko dana ne samo temeljito "izlustrirao" Puhovskog, nego je više toga skresao u brk antifašističkom i inom aktivističkom kleru, B.A.B.A-ma, parareligijskim tzv. "organizacijama civilnog društva", starim udbašima i ostalima koji caruju medijskim prostorom u Hrvata već desetljećima, i piskaralima koja se zovu novinarima i misle da smiju vrijeđati svakog, a uzvratiti im ne smije nitko, nego bilo tko od Tuđmana na ovamo. A čak ni Tuđman ih nije znao tako precizno okarakterizirati i kreativno izvrijeđati. Milanovićeve su uvrede upravo poetske! "Samodopadne narikače", "alapače", "uskokov maneken", "nezainteresirani izdavač preludija u fetvu", "druker i ništarija", "umirovljeni mudroslov i propali političar", i tako dalje.

Dakle, stao je na žulj ekipi sa “svoje” strane, s kojima je socijaliziran, s kojima dijeli temeljni svjetonazor. A za to je potrebna građanska hrabrost: Lako je s desna napadati ljevicu i obratno, i nema neku težinu. Nitko vam ako živite u Imotskom neće zamjeriti desničarenje, niti u centru Zagreba ljevičarenje – ali doći u sukob s ekipom “svojih” ljudi, od kojih zapravo egzistencijalno zavisite, čisto zato jer stojite iza nečeg i ne slažete se s njima, bez da će vam to donijeti neku korist, ali štetu svakako hoće, je svakako moralni čin.

Pa iako se već odavno priča, što u šali što poluozbiljno, kako bi umiveni i uglađeni europejac Plenković bio vjerodostojniji predstavnik SDP-a nego što je to bio Milanović, a Milanović, koji govori bez filtera i nema previše kompleksa i inhibicija, bolji lider HDZ-a od Plenkovića, odnosno kako bi se zapravo trebali zamijeniti za stranke, takav napad iz vlastitih redova ipak nisu očekivali! Nije nitko, ako ćemo iskreno.

I odmah je zbog toga proglašen “ekstremnim desničarem”, “seksistom”, ili bar “miljenikom ekstremne desnice”. No, dobro, sad bar znamo tko su “ekstremni desničari”: To su svi oni koji se usuđuju reći “progresivnim snagama” što ih ide. Naravno, kad kažu onima drugima, “zatucanim katolibanima” što ide njih onda su tek iskreni, slobodoumni, građanski hrabri, iako se nikad nikom ništa nije dogodilo zbog vrijeđanja bilo koga tko je svjetonazorski desno od Tita i Che Guevare. Ali usudite se dirnuti u femin(ac)izam, ili nešto slično, i vi ste seksist, ekstremist i krezubi ognjištar. Srećom pa u Hrvatskoj nemamo puno crnaca, jer da imamo i da se Milanović obrušio na koga od njih na čisto osobnoj razini, ili se ne bi složio s njegovom politikom, bio bi proglašen i rasistom: Tako to ide, ako ste pripadnik neke od “osjetljivih”, “ugroženih”, i kakvih već skupina – a nove takve se generiraju na regularnoj bazi – onda smijete vrijeđati “opresore”, ali vam oni ne smiju uzvratiti. Ne smiju ni argumentirano kritizirati politike koje se provode u ime “zaštite ugrožene manjine” (iako obično imaju posve drugi cilj, a to je maltretiranje stvarno ugroženih, i proglašavanje istih nasilnicima).

Milanović je sav taj nauk o nedodirljivima, o svetim kravama liberalne demokracije bacio u vodu, i to je ono veliko što je napravio vrijeđajući sve i svakog. Dok je slao policiju na branitelje u šatoru bio im je dobar: Kad je s tim istima, kako su ih pogrdno zvali

“šatorašima” (a kad branitelje grubo vrijeđate to nije ni seksizam ni rasizam ni nikakav “izam!”) pokušao razgovarati i dogovoriti se, postao je neprijatelj “pravovjernih”, onih na “pravoj strani povijesti” i izgubio izbore.

Svi se sad pitaju, kakva se to kopernikanska promjena dogodila kod Milanovića, koji je pred svega nekoliko godina umalo Hrvatskoj natovario sankcije štiteći dva stara udbaša od izručenja Njemačkoj? Koji je pred koji mjesec rekao “marš” branitelju i otišao iz Okučana zbog “ZDS” na majici? Govorio o bacanju ploče HOS-a u smeće?

Što je uzrokovalo tu promjenu? Nešto što je nabavio kod Rame u Albaniji? Neki su primijetili da njegova retorika sve više sliči onoj Zdravka Mamića ili Milana Bandića, i to zacijelo nije posve slučajno. Neki pak kažu da je Zoki malo nervozan zbog zatvaranja onog kluba u koji se odlazilo na “leftoverse” nakon što bi mu žena narezala pretanke šnite, da se osjeća ugroženim zbog svojih veza s Janafom. No ta teorija je na labavim nogama: U najgorem slučaju, prekršio je “lockdown”, nije da će u zatvor radi toga.

Ili tu ni nema promjene? Jer, uvijek me je mučilo vjeruje li on stvarno da je neizručenje te dvojice u interesu Hrvatske? Zadnji događaji me sve više uvjeravaju da jest. Jer nije on rekao ništa što mi “ekstremni desničari” i “klerofašisti” ne govorimo već desetljećima: Uostalom, sjetite se, u osvit demokracije, Milošević je bio taj koji se kleo u “antifašizam” dok je korifej demokracije s kraja osamdesetih, ljubljanska “Mladina”, s ponosom isticala “klerofašistička” na naslovnici, iznad naziva časopisa. Znalo se tada tko su “antifašisti”: Četnici i ini Miloševićev prokomunistički i projugoslavenski šljam. A “klerofašisti” i “ustaše” svi koji su im se usudili suprotstaviti.

Hrvatska “ekstremna desnica” ima, dakle, novog, neočekivanog lidera, kaže ljevica: Jutarnji list već lagano piše kako Predsjednika treba birati u parlamentu, a ne izravno, dok Index priziva i opoziv. Milanoviću još nisu prilijepili etiketu “ustašoida i seronje”, no zacijelo uskoro hoće. Ali jesu seksista i svega drugog. Zanimljiva su vremena u kojima živimo, nikog nije briga je li to što Milanović, ili bilo tko drugi govori, točno, je li istina. Ne, bitno je je li nešto “seksizam”, rasizam, desničarenje što već. Iskrenost je nekoć bila najveća vrijednost, što joj se dogodilo?

A da ne govorimo da oni koji Milanovića napadaju za “seksizam” nikad, nikad nisu stali u obranu niti jedne žene napadnute s njihove, “liberalne” strane, pa se tako i neki novinar Indexa obrušio na “seksista” Milanovića koji se drznuo nekom reći da je alapača, a taj isti je ne tako davno stavio apsolutno ljigav status o tadašnjoj predsjednici – podsjetimo, uz fotografiju Kolinde Grabar Kitarović i njene kujice je napisao, “Prva kuja Hrvatske. Na fotografiji je i neki pas”.

Je li itko tada Predsjednici stao u obranu? BABE? Veljača? Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova gđa. Ljubičić? Prikopametna Marijana?

Ne, ali kad Milanović kaže novinaru što ga ide – on je neprijatelj slobode govora! Pa zar je Milanović odrekao novinaru Indexa da priča što ga volja? Ali ako ulazite u javni diskurs, minimum demokracije je da se pomirite s tim da vam na vaše trkeljanje netko smije odgovoriti, uzvratiti, ne složiti se s vama! Jesmo li mi novinari također svete krave, pa ako imamo slobodu pisati što nas volja o političarima (a nije da imamo, jer je tu faktograf, ćudoredna policija i neoficijelno ministarstvo istine!) da nam oni ne smiju vratiti istom mjerom!?

Bilo kako bilo, ali “ludi Zoki” je sada heroj. Zašto? Zato jer je rekao istine koje se žvaču po “opskurnim” medijima i društvenim mrežama desetljećima? On je financirao GONG i znao je tko su i što su: Sad kaže da su agentura. Financirao je BABE i i Puhovskog i slao policiju na branitelje, ljevičario sve u šesnaest. Je li sada došao pameti? Ili se jednostavno nagledao propovjednika morala i vrlina koji ne znaju što vrline uopće jesu, koji bi rođenu djecu prodali za vlastiti interes, a kamoli izgovorili svoje mišljenje ako je suprotno mišljenju sredine iz koje dolaze, pa je hrabro odlučio zamjeriti se svima sa svoje strane političkog spektra?

Milanovićeve istupi su s jedne strane čisti politički porn, ali zanimljivo je da je proglašen “miljenikom ekstremne desnice”: Znači, ekstremna desnica su svi kojima bogati crveni propovjednici morala i signalizatori vrlina, Rade i Jelene, te mudroseri koji su si dobar i lagodan život osigurali seruckanjem po hrvatskoj “zatucanoj” sirotinji i cinkanjem studentarije idu na živce. Ja sam uvijek bio “desničar” jer podržavam slobodu poduzetništva, smatram da je

temelj svih sloboda raspolaganja svojim novcem (kojeg nikad nisam imao, naravno, no tim više ne želim plaćati paranoje oko zatopljenja i spašavanje socijalističke brodogradnje). I nemam ništa protiv bogatih ljudi. Imam protiv bogatih Hollywoodskih zvijezda, hrvatskih političara, međunarodnih humanista i dobrotvora koji iz svojih vila i Bentleya propovijedaju socijalizam o trošku sirotinje, i povremeno eventualno nabace milostinju istoj. Ne smetaju mi Trump, Todorić, Rimac, Musk. Smetaju mi Rada s milijun kuna na računu koja glasa za komunisticu Katu koja bi to plijenila, Jelena koja ispija kokteliće po barovima u koje ja ne mogu ući jer su mi preskupi i prodaje socijalnu pravdu, i sve od Sorosa do Puhovskog s te strane (faktografe, jesam li kao Nino antisemit jer mi se ne dopadaju politike čovjeka koji je i u Izraelu praktički persona non grata jer financira organizacije koje podržavaju stvaranje palestinske države na izraelskom tlu?). Zato imam, kao i drugi takvi, simpatija za Milanovićeve istupe (ne nužno za njega kao takvog, jer ne pišem i ne razmišljam “ad hominem”).

Milanović nije tipičan političar, on ne pazi što govori, nije bez boje, okusa, i mirisa kao Plenković. On je njegova sušta suprotnost, iako su i jedni i drugi potrebni u demokracijama, i umiveni briselski birokrati – jer mi ne možemo svijet tek tako mijenjati, moramo se u jednoj mjeri njemu prilagoditi da bismo opstali – ali i neobuzdani, iskreni i pomalo egocentrični, ali ipak slobodoumni ljudi poput Milanovića. Danas-sutra će se on obrušiti na ZDS i ustaše (ili “ustaše”), pa će opet biti miljenikom Rade i Jelene, sve će mu biti oprošteno. To je Milanović. No iskrenost i dosljednost koje je iskazao u zadnjim istupima je hvalevrijedna, rijetka i poštovanja vrijedna osobina u politici. Jer, sloboda govora nije govoriti ono što nikog ne vrijeđa, već govoriti ono što svakog vrijeđa. Je li to normalno ili ne, zavisi od vaše točke gledišta. Meni jest.

<https://priznajem.hr/novosti/marcel-holjevac-njegov-obracun-s-njima-i-svima-milanovic-je-grijeh-u-politici-neoprostiv-bio-je-iskren/135116/>

LIJEVOM NAŠOM

DA JE LAŽ O 667 UBIJENIH CIVILA PROŠLA IMALI BI Z4 HRVATSKU - DRŽAVU U DRŽAVI, A ONI KOJI SU TO PODMETNULI HAAGU SAD SU UGLEDNI GRAĐANI

ZVONIMIR HODAK

Nema sumnje, Zoran Milanović je osoba mjeseca. Pitanje je samo kojeg sve? Kad je izabran za predsjednika RH jedna "draga" raznobojna "gospoja" uputila mi je ljupku poruku preko "fejsa" koja je otprilike glasila: "Hodak, jeste li sada zadovoljni? Podržavali ste Milanovića i doveli ga na Pantovčak".

12.10.2020.

Naravno, znano je da sam podržavao Miroslava Škoru i u kolumni, i u Bujici, kao i u Budnici, a Zokija sam mogao dovesti na Pantovčak jedino kao taksist ili turistički vodič. Naime, "gospoju" je iznervirala moja tvrdnja da je Zoki, uz ćirilične ploče u Vukovaru, neprocesuiranje ubojstva maloljetnog branitelja Vukovarca Pajkića, protivljenje izručenju Perkovića i Mustača, ručka s Matijom Babićem koji je zamrčio ozbiljnu lovu u Indexu itd., imao i nekoliko istupa koje smo bezuspješno godinama očekivali da dođu iz HDZ. Ali oni su se, kao svi koji se stide nekih svojih ranijih postupaka, "samozatajno" izgubili u kompromisnoj "zoni sumraka". Istakao sam, naime, dvije Milanovićeve geste. U prvoj velikoj imigrantskoj krizi na kratko je zatvorio granicu sa Srbijom, a na njihovu poviku i optužbe izjavio je bez okolišanja kako su Srbi "šaka jada". Zatim se dogodilo opet jedno novo "događanje naroda" u BiH. "Ogorčeni i obespravljeni narod" iz istočnog Mostara počeo je paliti kuće po zapadnom Mostaru kako bi se "ogrijao i protestovao" protiv visokih cijena grijanja u svom dijelu grada. Milanović se u roku odmah našao na licu mjesta da pomogne smiriti stanje, ali tamo je

naletio na njihovu Daliju, Jasmilu Žbanić, koja mu je onako liberalna, miroljubiva i gostoljubiva prosiktala "Marš u Hrvatsku!". Tako je pokvarila pastoralnu idilu koja vlada između Hrvata i Muslimana u Mostaru, a koju su godinama stvarali i strpljivo gradili naši "velikani" Mesić, Josipović, Banac i toliki drugi (samo što ti drugi nisu još proglašeni bosanskim počasnim građanima). Žbanić je u Berlinu osvojila "Zlatnog Medveda" i kad je god trebala lovu za svoje filmove našao bi se neki "medved" u HAVC-u da joj "dade lovu", a ona nam je to vratila s "marš u Hrvatsku". Trenutno "medvedi" u Lijepoj našoj nisu previše popularni, ali su, kao i uvijek, zaštićeni od svake javne kritike.

No, vratimo se mi našem Predsjedniku. Opet mi piše jedna čitateljica: "Gospon Hodak, grozno je kad ljudi ovak' prek' noći mijenjaju mišljenje". Kratko sam joj napisao: "Draga gospođo, mišljenje ne mijenjaju samo mrtvac i budale."

Govori li predsjednik RH Zoran Milanović istinu ili se radi o jeftinoj ideologiji?

Jedna druga čitateljica moje kolumne pita: "Govori li predsjednik RH Zoran Milanović istinu ili se radi o jeftinoj ideologiji?"

Mišljenja sam da, bez obzira na to što "službe" znaju ili imaju o njegovoj ulozi u "dubokoj državi" (čiji gornji i manji dio izranja iz mora afera), sve što je do sada izrekao stoji k'o puška. Je li izmišlja, laže ili podvaljuje kad kaže "da novinari na jugonostalgичnom portalu Index.hr i nisu novinari, nego agitatori?"

Laže li kad kao prvi iz naše političke elite na vlasti demaskira lik i djelo notornog Žarka Puhovskog? Ovo "demaskira" shvatite uvjetno. Mislite li da urednici na RTL-u, u Večernjem, Jutarnjem, na HRT-u, Novoj TV, u Slobodnoj Dalmaciji i drugim medijima ne znaju za Žarka, "doživotnog" svjedoka na suđenju "Hrvatskom proljeću" 1971. godine, ili za Žaru koji je, s Čičkom nosio "belu knjigu" Haškom sudu, po kojoj su u "Oluji" Hrvati ubijali Srbe i to čak 667 srpskih civila.

Ne samo to, nego su ih i razoružali. Kad je obrazlagao svoju "belu knjigu", Puhovski je na Haškom sudu bio doslovno ismijan. Na temelju nekih drugih dokumenata Sud je prihvatio mogućnost da su u čitavoj akciji "Oluja" nastradala 42 srpska civila. Tako je

"Dokumenat P2402" koji su priložili Puhovski i Čičak završio u "smeću". Bio sam prvi hrvatski odvjetnik koji je branio u Haagu i ne mogu zaboraviti, u tih godinu dana, koliko sam puta bio zapitan kako to da samo Hrvatska sama prikuplja i šalje dokaze protiv svojih optuženika dok svi drugi šalju dokaze i dokumente kojima potvrđuju nevinost svojih optuženika.

To je već klasična priča o hrvatskoj legendarnoj izdaji o kojoj je toliko puta pisao Anton Gustav Matoš. Da je ta laž o 667 ubijenih civila prošla, danas bi imali Z4 Hrvatsku, tj. državu u državi, a oni koji su to "kukavičje jaje" podmetnuli Haagu, danas su u Hrvatskoj ugledni građani, komentatori, humanisti i veliki borci za liberalnu demokraciju i ljudska prava. Nema događaja koji potresa RH, a da ne slušamo Puhovskog i njemu slične neizliječene "jugoviće" kako ih komentiraju iz svog jugo-ljevičarskog ugla.

Što je Žare radio u kolovozu 1972. godine?

Što se tiče onog "Što je Žare radio u kolovozu 1972. godine?", tu imamo našeg Roberta Bajrušija da nam otvori krmeljave klerofašističke oči. On je ustao u obranu Puhovskog i tako smo, po tko zna koji put, opet dobili "Spašavanje vojnika Ryana". Od te "plahte na dvije strane" možda je jedino vrijedno da je Žare potvrdio kako je proces bio farsa, a sudac Milenko Mihaljević doslovno se ravnao prema Titovoj maksimi kako se "ne treba držati zakona kao pijan plota". Je li onda predsjednik Milanović lagao kad je rekao da je Puhovski bio svjedok optužbe, da je jedan dan svjedočio sedam sati, da je proširio krug tzv. "kontrarevolucionara" s imenima izvan optužnog akta? Nije! Je li lagao da su svi optuženi otišli "u Lepoglavu i Gradišku staru"? Nije!

Moja supruga, tada 18-godišnja brucošica prava, otišla je "samo" na dva mjeseca u Vukomerec. Treba samo malo "uroniti" u ondašnje isječke iz Vjesnika, Večernjeg, Večernjih novosti, NIN-a... Sve će biti jasnije. Znači svjedočenje protiv "Proljećara iz 1971. godine" (studenata) i pokušaj miniranja obrane naših generala u Haagu nisu nikakva izmišljotina Milanovića. Za to znaju čak i mnogi potpuno apolitični građani RH. Unatoč svemu tomu, Žare već više desetljeća pali i žari sa svih TV ekrana u Lijepoj njihovoj, javlja se u svim dnevnim i noćnim tiskovinama, a svi se prave ludi - i HDZ i SDP, HNS... Svi osim Zorana Milanovića. Drugo je pitanje zašto on to

danas govori. O tome neka nagađaju drugi. Siguran sam da ima promišljeni razlog kao što sam siguran i da će se kad-tad обруšiti i na poneke istaknutije desničare, pa i ognjištare. Ja sam skoro pa ponosan što me je draga "gospa" prokazala da sam ga "gurnuo" na brdo Pantovčak. Dobro misli Marcel Holjevac: "Puhovski je posljedica neprovedene lustracije. Ni u jednoj drugoj bivšoj komunističkoj državi, osim u ovima koje su proizašle iz bivše SFRJ, taj ne bi smio ni prismrditi na TV".

I dok ovu kolumnu sričem slovo po slovo, neki zaguljeni ognjištar šalje mi zgodnu reklamu "Best buy". Slika Žareta i otrovan tekst: "Najbolji u Hrvatskoj od 1971. godine. Muče vas Hrvati? Okruženi ste ustašama? Bojite se genocida? Vašim mukama došao je kraj! Svjedok Žarko, efikasno svjedoči protiv bilo kojeg Hrvata na domaćim i međunarodnim sudovima. I zapamtite - ustaše se ne događaju nekom drugom!".

Već "dugo" nisam pisao o ljevičarskim farizejskim kriterijima, dupljacima i lažnim moralistima. Davne 1998. godine lijeva aktivistica, a kasnije tobožnja heroina, Ankica Lepej je kao službenica Zagrebačke banke otkrila službenu bankovnu tajnu i objavila senzacionalnu vijest. Ankica, ali Tuđmanova, imala je na svom računu iznos od 200.000 njemačkih maraka. Znači današnjih 100 tisuća eura. Dobila je, naravno, otkaz i ušla u povijest cinkanja kao heroina. Čak je za vrijeme Mesića ili Josipovića ušla i na Pantovčak. Ništa čudno. Na Pantovčak ionako odlaze "zaslužni", a isluženi kadrovi kako bi si prije penzije još malo podigli društveni rejting. Sve je to izraslo u veliku državnu aferu. Davor Butković i Jelena Lovrić, na čelu lijeve medijske falange, tjednima su cijedili medijski limun. Sve do zaborava.

No, ovih je dana Jutarnji objavio da ljevičarska aktivistica, članica raznih nevladinih udruga, ima ušteđevinu od 150.000 eura i 11.000 dolara, kao i lijepi paket dionica u jednoj od najvećih kapitalističkih multinacionalnih kompanija T-Comu. Naša Rada Borić je istaknuta pripadnica radničko-antikapitalističkog pokreta Nova ljevica. Lako se tako boriti za radnička prava. Kad su radnici i razni drugi preostali idealisti malo zinuli na toliku lovu, Rada im je "lepo" objasnila. Ona je godinama radila u Finskoj, a iz Finske se ne možeš vratiti bez barem 150.000 eura. Nije ona kriva što neobaviještena raju srlja u

Irsku, Njemačku, na Novi Zeland... U Finskoj je radila i na finsko-hrvatskom rječniku. Nije sramota raditi i zaraditi. Zašto oni koji su zapalili čak do Novog Zelanda ne napišu, recimo, novozelandsko-australski rječnik? Bilo bi im lako da nisu lijeni, u obje je zemlje isti jezik - engleski.

Reciklirajmo još jednom čuvenu Harrimanovu tezu o tome koje su svari najvažnije u politici. Dakle, nakašlja se Harriman, pa izreče: "U politici su važne samo dvije stvari. Prva je novac, a druge se ne mogu sjetiti".

Crvena Rijeka s tugom, duboko ganuta, nijemo je gledala, s knedlom u grlu, kao se demontira biblijska "crvena zvezda". Nakon skidanja radnici su ispili Heineken na čijoj se zelenoj limenci također sjajila crvena zvijezda. Koja simbolika! Zeleno i crveno će vladati uskoro Hrvatskom, uzdišu u Rijeci. Možda bi i bilo tako da nema Žuje koja je bojama pivo Torcide i BBB-a. Dakle, tom tužnom i emotivnom događaju nazočio je i jedan dosadni fotić kojem su oči bile pune suza dok je snimao potresnu scenu. Tada mu je iznenada prišao drug Nemanja i onako ganut i neubrojiv naredio da odmah izbriše slike ili će... Fotić je potom, demokratski samosvjesno, odmah zapalio u Novi list i navodno ispijao limenku za limenkom Heinekena.

Ta famozna zvijezda postavljena je, navodno, u spomen na partizane, njih 2800 koji su polovicom travnja i početkom svibnja 1945. godine. pali u bitci za Rijeku. Znam još od Jasenovca do Jadovnog da je našim "osloboditeljima" Ahilova peta baš matematika. Nisam htio zamarati Klasića, Jakovinu i Markovinu o pravom broju poginulih jer bi u tom slučaju taj broj narastao na barem 280.000 poginulih boraca. Ali javio se u Večernjem od 8. listopada dr. sc. Wollfy Krašić, povjesničar koji prenosi što o tom "herojskom" događaju misli Marino Micich, direktor arhiva u Muzeju Rijeke u Rimu. Kako je ta instalacija sadržavala 2800 crvenih krhotina u spomen na isto toliko partizanskih žrtava, Micich je upozorio, pozivajući se na relevantnu historiografsku literaturu, da poginulih partizana nije bilo više od 350. Ali bilo je ipak znatno više ukupno poginulih. "Pametni i mudri", partizani su u prve redove natjerali zarobljene domobrane kao "topovsko meso". Ti vojnici, koji su u vojsku NDH išli po sili zakona, bili su ispred partizana kao "živi zid". Naravno, bez oružja,

izloženi njemačkim mitraljezima. To su ti naši i Nemanjini heroji. Briga Nemanju i njegovo riječko društvo za Rezoluciju Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. godine o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe u kojoj se jugoslavenski komunistički režim našao na popisu totalitarnih diktatura.

Čudno? Kome? Samo političkim elitama u Hrvatskoj! Režim koji nas je još od 1945. godine učio o milijun žrtava u Jasenovcu, da bi kasnije taj broj smanjio na oko 700.000 tisuća, a i do danas nije znanstveno utvrđen točan broj jer bi bio šokantan za sve one koji su ga desetljećima "bildali" u političko-propagandne svrhe. Mislim da se on kreće tu negdje oko 86.000 tisuća. Dakle, u hrvatskoj državi se mirno gleda na falsificiranje žrtava, pa stoga ni ne čudi toliki broj krhotina na Nemanjinoj "zvezdi" za poginule partizane.

"Svijetlu" partizansku tradiciju iz bitke za Rijeku 1945. godine je u listopadu 1991. godine JNA ponovila u Lovasu na istoku Hrvatske. Prema materijalima Haaškog suda i Amnesty Internationala, JNA je natjerala 50-tak mještana u minsko polje da ga "očiste". Pri tome je 21 osoba poginula, a 14 je bilo teško ozlijeđenih. Zašto trošiti municiju i trenirati strijelce kad se isti efekt može postići "ratnim lukavstvom" po kojem su partizani postali poznati i u vicevima.

"U pucnjavi na Jahorini, ranjen muškarac iz Banja Luke..."

Negdje u Bosni na "fejsu" javljaju: "U pucnjavi na Jahorini, ranjen muškarac iz Banja Luke." Prvi komentar: "Svaka čast majstore! Pogoditi nekoga na Jahorini iz Banja Luke!".

Idemo malo u 1938. godinu. Evo jedan sjajan citat iz Krležinog djela "Na rubu pameti". Koliko li kobne sličnosti s "državom u državi", sa slovenskom... Fenomenalna monodrama koju danas izvodi Dragan Despot. Evo što je direktor Domaćinski: "Gospodin generalni je zapravo, kao šef i poslodavac, pedantno zanovijetalo, on svojom pučkoškolskom kulturom gnjavi okolinu već godinama, ali njegov potpis vrijedi te gnjavaže. Taj glupan, zaokupljen svojim vlastitim zvrndanjem, kao zvrk na praznom stolu, ne čuje nikog drugog do sama sebe, a u svoje je vlastito dostojanstvo zaljubljen. Taj čovjek o svom vlastitom znanju i mudrosti misli u superlativima i tako docira komorama, rektorima, sveučilištima, štampi, dobrotvornim

društvima, delegacijama, strankama, slikarima, javnom mišljenju, jednom čitavom društvu".

On je gospodin generalni, koji je bio, koji je vidio, koji je čuo, kojem su na najvišem administrativnom mjestu nešto rekli, koga su odlikovali, kome su pribili spomen ploču, kome su skovali spomen plaketu, koji je proputovao, koji se lično osvjedočio, koji je uvjeren da je tome tako i da će tako ostati: "da sila Boga ne moli", a "tko je jači taj kvači". Što se promijenilo? Samo godina i stoljeće...

Pitali Slovenca kako su uspjeli da Slovenija bude najčišća zemlja u Europi. Kaže Slovenac: "Dode nam jedna žena dva puta tjedno pa sve očisti".

<https://direktno.hr/kolumne/da-laz-o-667-ubijenih-civila-proslaimali-bi-z4-hrvatsku-drzavu-drzavi-oni-koji-su-podmetnuli-haagu-210239/>

<https://kamenjar.com/hodak-da-je-laz-o-667-ubijenih-civila-proslaimali-bi-z4-hrvatsku-drzavu-u-drzavi/>

Pogledajte i:

<https://narod.hr/hrvatska/kako-rtl-hrt-i-dr-za-politicku-analizu-koriste-svjedoka-u-montiranim-politickim-procesima>

<https://hrvatskonebo.org/2020/10/12/zasto-ekstremni-ljevicari-bijesne-na-milanovica/>

HRVATSKI VELIKANI DALIĆ, MODRIĆ I LOVREN, ZAGREB, 2023.

BABIĆEV INDEX PONOVO U NAPADU NA REPREZENTACIJU: IZBACILI BI IZ NJE MODRIĆA?

30. lipnja 2023

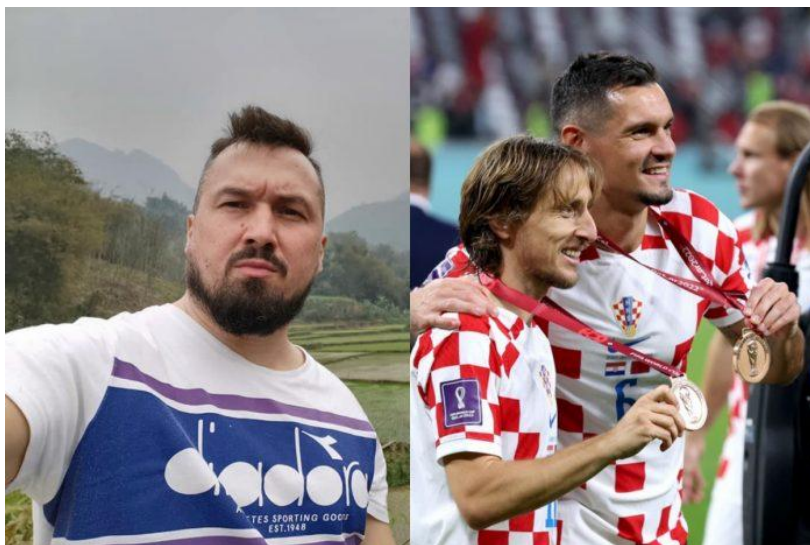

Foto: facebook, fah, montaža narod.hr

Index.hr u novom je napadu na reprezentaciju, točnije kapetana Luku Modrića i bivšeg reprezentativca Dejana Lovrena. Nakon vijesti da je Općinsko državno odvjetništvo u Osijeku podiglo novu optužnicu za davanje lažnog iskaza protiv dvojice navedenih igrača, Index je

objavio anketu u kojoj pitaju čitatelje treba li Modrića izbaciti iz reprezentacije.

ANKETA Treba li Modrića izbaciti iz reprezentacije ako se dokaže da je lagao na sudu?

Index Sport
18:13, 29. lipnja 2023.

Foto: EPA

NAJNOVIJE NAJČITANJE VEZANO

- 32 min Predsjednik Barcelone objasnio zašto nisu doveli Brozovića
- 38 min UŽIVO Brozović putuje u S. Arabiju. Lukaku odbio nevjerojatnu ponudu
- 58 min Sin legendarnog Vatrenog napušta bundesligaša nakon samo jedne sezone
- 1 Regionalni mediji o optužnici Lorenu i Modriću: Nevjereni skandal i sramota!
- 1 ANKETA Brozović je odbio Barcu zbog ugovora života u S. Arabiji. Biste li i vi?

“Imbex ima anketu “Treba li Modrića izbaciti iz reprezentacije”. Ja vas ovdje pitam, treba li Matiju Babića izbaciti iz Hrvatske? Morebit i otjerat na robiju jer je za 6 milijuna ukradenih kuna što od poreznih obveznika što od svojih novinara osuđen na par sati “rada za zajednicu” koje nije odradio?”, komentirao je na Facebooku Marcel Holjevac.

Unatoč brojnim uspjesima, dva srebra i bronce, u zadnjih nekoliko godina, Index napada reprezentaciju. I to je počelo ranije...

“Loša Hrvatska pred ispadanjem s Eura”, pisalo je u tijeku utakmice 2021. godine na portalu Index, osnivača Matije Babića. I to im nije prvi put da podcjenjuju igru hrvatske nogometne reprezentacije i obeshrabruju navijače, pravi pokušaj bojkota odvijao se znatno ranije.

> **Index ponovno podcijenio reprezentaciju: Prisjetimo se pozivanja na bojkot u vrijeme Milanovićeve Vlade**

Index pozivao na bojkot reprezentacije

Krajem 2015. godine novinarima Indexa zabranjen je ulazak na presicu. Predsjednik HNS-a Davor Šuker jednom od novinara uzeo mobitel s kojim je snimao te ušao u dvoranu. Nekoliko minuta

kasnije mobitel je vraćen, ali novinarima portala Index nije dozvoljen ulazak u dvoranu.

> HNS i 'Uvijek vjerni' potpisali ugovor o suradnji, portalu Index zabranjeno izvjštavanje

HNS je tjedan dana prije tog događaja u ovorenom pismu objavio kako sportskoj redakciji Indexa zabranjuje dolazak na utakmice hrvatske reprezentacije, ulazak u prostorije Saveza i konferencije za novinare zbog, kako su objasnili, senzacionalističkog novinarstva te poziva na bojkot reprezentacije.

<https://narod.hr/sport/babicev-index-ponovno-u-napadu-na-reprezentaciju-izbacili-bi-modrica-iz-reprezentacije>

Komentar: Odvjetnik Luka Mišetić, koji je branio generala Antu Gotovinu pred Haaškim sudom, stao je u obranu hrvatskih nogometaša Luke Modrića i Dejana Lovrena.

“Cristiano Ronaldo i Leo Messi španjolski su sudovi osudili za utaju poreza. Obojica su i dalje kapetani Portugala odnosno Argentine. Samo kod nas neki žele biti veći katolici od Pape”, napisao je Mišetić kao odgovor na članak pod naslovom “Modrić je odavno trebao biti izbačen iz reprezentacije. To je jasno i bez optužnice”.

<https://narod.hr/sport/miseticev-svima-koji-tjeraju-modrica-iz-reprezentacije-samo-kod-nas-neki-zele-biti-veci-katolici-od-pape>

NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

LIJEVOM NAŠOM

JOŠ NISAM ČUO DA NETKO NAGOVARA LUKU MIŠETIĆA DA SVE OTKRIJE: DA ON TADA NIJE USPIO...

Zvonimir Hodak

Evo, Plenki je odlučio raspustiti Sabor. Znači, izbori samo što nisu. Sve što je progresivno, perspektivno, napredno, lijevo, sve što podsjeća na "bratstvo i jedinstvo", na "šume i gore" skupilo se pod jedan kišobran - Grbinov kišobran, pun rupa kroz koje curi.

11.03.2024.

Naime, od 10 stranaka pod kišobranom čak devet same na izborima ne prolaze izborni prag. Ali, zato će **Peđa Grbin** njihovim tzv. "čelnicima" osigurati visoka mjesta na izbornim listama, na štetu svojih SDP-ovaca, kako bi likovima, koji su već dosadili svima svojim ispraznim politikantskim blebetanjem i nadalje osigurao saborsku pozornicu i odličnu mjesečnu lovu kroz naredne četiri godine. Kruh bez motike.

Neke zapadne demokracije ne poznaju tzv. predizborne koalicije. Stvar je jasna. Hajmo na izbore pa kad vidimo koliko tko vrijedi u narodu onda idemo u koaliciju. Kod nas je to način kako održavati na političkom respiratoru već odavno pročitane političke mrtvace. U Srbiji se igra kolo dok Rada stoji sa strane i gleda. Netko vikne: "Ajđ"

u kolo, Rado". Kasnije treba puno truda i uvjeravanja da to nije bio poziv drugarici Radi na put u Colorado! Tako će i Peđa tek vidjeti koga je sve pozvao u kolo!

I tako sada hrvatska lijeva intelektualna elita, podržana ljevičarskim medijima, čeka pucanj startnog pištolja. Navodno se startnim pištoljem ne može nikoga upucati ni ozlijediti. Kad birači uvide tko sve želi voditi ovu državu, onda će, kad se prebroje rezultati glasovanja i kad se vratimo u realnost, biti pucnjave tj. pucanja "od bijesa". Možemo! je krenuo i prije pucnja startnog pištolja pa je kao Zagrepčanku godine odmah proglasio svoju "tetu" **Sanju Sarnavku** "aktivisticu za ljudska prava". Ne zna se samo je li će to ona biti ove ili iduće godine i ne zna se zašto to priznanje baš pred izbore. U svakom slučaju "srećan 8. mart" drugarici Sarnavki.

FOTO: HINA/Mario Strmotić

Dražen Travaš na fejsu bira svoju osobu godine - **Maju Sever**. On Maji čestita "srećan 8 mart" uz komentar jednog blogovca: "A sve što majka rodi i ferata vozi, je*ente živote prevrnuta kornjačo". To je Draženu diglo tlak na nekih tristo i više. Naša Maja je poslala "nesvrstanu" poruku za Dan žena: "Neću ružu, hoću revoluciju!"

Čitam komentar **Ivana Kuntića**: "A da ide u Ukrajinu dizati revoluciju ili u Izrael?"

Peđa Grbin je u zadnji čas prešao na vjerničku stranu poručuje: "Molim gospu da se dogovore". Nakon što je Peđa onako sjajno otpjevao "Čavoglave" sad se počeo pozivati na svoje poznanstvo s Gospom. Prema "Telegramu" IDS mu je okrenuo leđa, a šef splitskog SDP-a ga izdao.

Kad smo već kod "Telegrama", on nam javlja: "Povjerenstvo za sukob interesa potvrdilo Telegramovo otkriće da si je skandalozni šef HRT-a isplaćivao naknade koje mu ne pripadaju".

Pitat ćete u čemu je kvaka? Pa u tome što ljevičarski Telegram denuncira još ljeviji HRT. To je samo dokaz da su skinute rukavice i da više nema tepanja i glađenja. Sad u igru ulaze "pravi igrači na pravim mjestima". Sobe za plakanje se farbaju. Opet se očekuju izljevi radosti i ljevičarske iskrenosti pod parolom "đabe si farbao..." Ljevica je podigla Peđu iz mrtvih pa sad izlaze na izbore sa živim mrtvacem!

FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

Orjuna je pobjeđena, ali još nije izumrla

Približava se 1. travnja. Pitanje je kako se piše prvi dan travnja? U Jugi se pisalo "Prvi april" dok su nas tada varali komunisti, a danas se piše "Prvi travanj" dok nas varaju naši.... Iz Beograda se ne javlja samo **Vedrana Rudan** i orjuna već i redatelj **Lordan Zafranović**. Režiser poznat po filmovima "Okupacija u 26 slika", "Pad Italije", "Večernja zvona", "Krv i pepeo Jasenovca"...

Naš Lordan u Beogradu montira svoj novi film "Djeca Kozare" koji se bavi logorom Jasenovac. Ništa novo! Stara špranca naših orjunaša. U Beogradu uvijek ima love do krova za Lordana i slične likove koji falsificiraju hrvatsku povijest. Stari orjunaš kao da je pao s "kruške" pa izjavljuje: "Mi o Jasenovcu nismo imali pojma. Komunistička vlast je zbog bratstva i jedinstva to skrivala i ja sam slučajno došao do tog područja..." Pa gdje je taj lik živio? Komunisti i Tito su valjda zbog "bratstva i jedinstva" sakrivali žrtve Jasenovca.

I to tako što su odmah nakon 1945. godine počeli tvrditi da je u tom logoru ubijeno oko 700.000 tisuća Srba, Židova i hrvatskih komunista. Za tih "700.000 ubijenih" primili su do 1952. godine milijune maraka i dolara sa zapada. Malo ih je njupalo što se "Stari" nikada u svojim četrdeset i pet godina vladavine nije pojavio ni jednu sekundu u Jasenovcu da oda počast tim silnim žrtvama. Izmisliti 700.000 tisuća žrtava, primiti za tu laž tešku lovu i onda se šepuriti na mjestu prijevare, bilo je previše i za Broza. I kao i u Jugi, i danas je nekim ljevičarima i komšijama Jasenovac vječni izvor prihoda.

Kaže drug Lordan: "Snimali smo dokumentarac i ušao sam u taj logor. Sedam, osam dana smo bili bolesni od svega toga što je čovjek tamo napravio..." Zamislite, 700.000 ubijenih, a nigdje toliko kostiju. Po drugu Goldsteinu su ih navodno Hitlerovi fašisti "drobolicama usitnjavali" pa ih zato nema. I tako dok se studenti Pravnog faksa iz Zagreba "k'o guske u magli" gegaju prema Beogradu dotle orjuna radi pravi biznis snimajući filmove. Pula već čeka Lordana kao pobjednika... Jadni Lordan jadikuje: kako je "morao je promeniti državu i dan danas nemam svoju zemlju", "smatram da se ništa nije promenilo od 1941. i 1942. godine..." Ipak jest, Lordane! Mi smo ovdje, za razliku od četrdesetih, stvorili vlastitu državu i dobili rat našim brigadama i našim oružjem. Orjuna je pobjeđena, ali još nije izumrla. Ona se još i danas trza, doduše na respiratoru, ali se grčevito drži medija i portala kao npr.: "Dnevno

hr." koji, nakon promjene vlasničke strukture, stoji na dispoziciji likovima kao što su Lordan Zafranović, Vedrana Rudan....

FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

'Uzalud vam trud svirači'

Ima jedna pjesma koja njima najbolje pristaje: "Uzalud vam trud svirači, za druge su dunje žute". Najprije je **Diogen Leartije** tražio vatru, a onda su njega tražili vatrogasci.... Antički filozofi bavili su se vatrom, vodom, zemljom i zrakom. A naši još nisu spoznali da nema većeg grijeha od gluposti. Možda se pojavi i nova predizborna parola Nožemo iliti Možemo! "Ne ostavljaj za sutra ono što možeš učiniti prekosutra!"

Valentin Ćorić se vratio iz Haaga nakon 16 godina robije. Upravo mu je izašla knjiga u kojoj, između ostalog piše: "Protiv mene nije bilo svjedoka i dokumenata, samo nekoliko krivotvorenih papira koje su napravili bijedni Hrvati. To je cirkus, a ne pravda. Sudac Agius nije me pustio na slobodu nakon dvije trećine izdržane kazne iako su svi suci u Haagu bili za to nego je otišao u Mostar gdje je primio zahvalnicu bošnjačke strane za presudu protiv nas šestorice". Fascinantno! Bio sam prvi Hrvat koji je branio Blaškića u Haagu i još onda sam napisao: "Nizozemska je specifična po tome da je

tamo kopno na nižoj razini od mora, a sud u Haagu je ispod bilo koje razine". Sudija Agius dolazi u BiH primiti priznanje za presude protiv Hrvata!? Taj ne bi mogao suditi ni našu HNL ligu. Ili možda ipak bi...?

FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

'Pišem ovu kolumnu već 15 godina'

Mogao bi računati na pozitivnu recenziju od recimo **Sneške Pavić**, novinarkе Jutarnjeg, koja je ušla u povijest jugo-novinarstva. Da vas podsjetim. Dan prije izricanja drugostupanjske odluke Haškog suda naša proročica Sneška napisala je da će ta odluka biti zadnji čavao u lijes Tuđmanove države. I "pogodila" k'o prstom u pekmez! Radilo se o žalbi Gotovine i Markača protiv rigidne prvostupanjske presude. Dan kad su jugofili vjerovali da će Haški sud zakucati zadnji čavao u "lijes" Tuđmanove i naše Lijepe naše, pretvorio se u trijumfalni dan i kasnije nezapamćeni doček Gotovine i Markača na Trgu Bana Jelačića.

Bilo je to slavlje slično onom kad se nogometna repka vratila sa Svjetskog prvenstva u Moskvi. A Sneška je ušla novinarsku povijest jer je definitivno potvrdila da je ljevica u Lijepoj našoj antihrvatska,

projugoslavenska i prosrpska. Sneški sve to može potvrditi i **Dragan Markovina** svojim prvim romanom s temom "Februar 1945". Uz novinare "intelektualne proleter" tu možemo odmah i bez dileme pridodati i naše dične i omiljene povjesničare kao što su Jakovina, Markovina, Klasić...

Već je dosadno nabrajati ih. Zajednička im je crta uvijek ista. Laž i falsifikat nije problem. Sljedbenika tih lijevih karijerista ima kod nas na bacanje. Tako npr.: i fra **Drago Bojić**, bosanski franjevac, traži svoje mjesto u gomili intelektualnih proletera. Sonornim glasom, iskren k'o Krešo Beljak, naš Drago otvara svoje srce pa kaže: "Smeta mi što Katolička crkva laže o Stepincu, što neće da kaže sve o tom čovjeku. Ne želim mu biti sudac niti smatram da bi itko od nas... Ali, kad se govori o njemu treba reći sve. Podržao je NDH".

Znači, za fra Dragu je Stepinčev glavni krimen i ujedno kardinalna greška što već 10.travnja nije otišao u partizane i čekao u miru svoj metak 11. travnja. Danas bi bio "heroj" u "Februarki" **Dragana Markovine**. Ono što mene iskreno fascinira je činjenica da su svim pljuvačima na ovu državu Hrvatsku otvoreni svi legalni kanali za hračkanje. Pišem ovu kolumnu već 15 godina. Po zadnjem elektronskom testu tjedno je pročitao oko 250 tisuća ljudi. Izdao sam dvije knjige i dobro znam što sam sve prošao da bi u tome uspio... Da sam izdao domovinu bila bi za mnom jagma od Ljevaka do lijevih izdavača. Trka kao za velikim "književnim" i "publicističkim" djelima Markovine, Bojića, Dežulovića, Tomića, Zafranovića, Dalibora Milasa, Sanje Sarnasvrake... Još nisam čuo da je netko pokušao nagovoriti, recimo, **Luku Mišetića**, briljantnog branitelja **Ante Gotovine**, da napiše knjigu o tome što je sve morao poduzimati kako ne bi bio zabijen "zadnji čavao" u Domovinski rat, njegove heroje i u noviju povijest Lijepe naše. Da Mišetić nije uspio danas bi i u Hrvatskoj partijska likvidacija bila "prirodna smrt".

Ima li smisla graditi most nekome tko ne želi prijeći na drugu stranu?

Naime, čitam zanimljiv članak **Davora Velnića**. Autor tvrdi da je likvidacija Navaljnog u sovjetskoj Rusiji ustvari bila "prirodna smrt". Zanimljivo. Znači da je smrt šest stotina svećenika ubijenih u par dana od "oslobođenja" 1945. godine zapravo umrlo "prirodnom

smrću". "Mrtvozorniku" Draganu Markovini to je promaklo pa da i to uvrsti u svoju "povijest". Tako će dramska nota njegove "Februarke" ostati neokrzuta. Do zuba naoružani svećenici i goloruki partizanski osloboditelji. Pitanje koje se neprekidno pojavljuje: Ima li smisla graditi most nekome tko ne želi prijeći na drugu stranu?

FOTO: HINA/Admir Buljubašić

U ova nesigurna vremena kad sve pametne države jačaju svoju obrambenu moć i moderniziraju vojsku, samo u Hrvatskoj naša lijevo-liberalna elita ismijava ponovno uvođenje obvezatnog vojnog roka. Krasan predizborni stav i program! Misle li doista ti pametnjakovići da snažna vojska ne služi tomu da se građani osjećaju sigurnima? Stoga Davor Ivanković u nedjeljnom Večernjem s pravom konstatira: "Igrati se zbog izbora sa statusom zemlje koja je sada među najsigurnijima na svijetu je zabrinjavajuće. Posebno kada i lider SDP-a Peđa Grbin bagatelizira HV i vojni rok poput uzora s Pantovčaka. Odnos **Sandre Benčić** prema HV-u zastrašuje, jer ona ozbiljno brka pojmove kad kaže da bi mlade trebalo tesati ne kroz vojni rok, već kroz civilnu zaštitu. Pa, Sandra, potresi i poplave nisu ono zbog čega vojska postoji!"

"Šefe, do kada ćemo osvajati Europu?". "Do Čavoglava!". "Zašto ne i dalje!?" "Nismo ni prije". Nisam dugo spominjao nogomet. **Damir Pešorda** u Hrvatskom tjedniku pogađa u "sridu" kad kaže: "Cilj promjena u Dinamu i afera VAR slamanje je hrvatskog nogometa". U predstojećim vremenima tih pikanterija bit će sve više i više. Damir smatra da je vrhunac tempiran pred Europsko nogometno prvenstvo u Njemačkoj u lipnju ove godine. Dobra je to i točna procjena. Kako kažu Zagorci "Bumo videli". No, da su **Zlatko Dalić**, **Luka Modrić** i ekipa već dugo na nišanu jugo-nostalgičara, e to vide čak i hrvatski politički slijepci. Srebro i pola milijuna razdražanih građana na zagrebačkom Trgu previše je bolna slika za jugofile. Dalić je tema i meta sve dok je uspješan. Sudac **Bruno Marić** je ostao bez "glave". Tko je sljedeći?

Zna se tko širi najviše mržnje u Hrvatskoj: Pate za Beogradom i cinkaju nas gdje god stignu

Navodno je u trenutku inspiracije jednom **Ivan Zvonimir Čičak** izjavio kako treba osnovati i udrugu za zaštitu ateista. Moj dodatak glasi – i jugofila. I za kraj vrhunski cinik **Marcel Holjevac** koji kaže da se "u Austriji ne radi nedjeljom jer tamo nema molitelja na trgovima". Uz tekst ide i slika iz Graza. Trg ispunjen ljudima koji kleče i mole se. Doduše, nisu "katolibani", ali su "talibani". Njima nitko ne "bubnja" i ne protestira kao u Hrvatskoj. Čudno kako se to tamo nitko ne usudi. Da su ovu budućnost mogli vidjeti Austrijanci u vrijeme opsade Beča u XVII. stoljeću vjerojatno bi odbacili oružje i rekli "nema smisla". A kako bi reagirali "naši" "Antemurale Christianitatis"? Hvala Marcelu što me je podsjetio. U prvom homoseksualnom braku vjenčala se dva Mladena. Prisutni su im oduševljeno klicali: "Bravo Mladen(c)i".

<https://direktno.hr/kolumne/jos-nisam-cuo-da-netko-nagovara-luku-misetica-da-sve-otkrije-da-on-tada-nije-uspio-340364/>

S MOG FACEBOOKA

SVE TO SE MORA NJIMA DOGODITI

Marcel Holjevac

Zabranili bi Thompsonove koncerte, ZDS, molitvu na Trgu, prvo bijelo polje, hod za život, braniteljske prosvjede, sve simbole koji ih vrijedaju, zabranjuju i riječi, i medije, i sanitiziraju knjige i filmove. Zabranili bi i HDZ da mogu, kamoli DP i desne stranke. A onda zovu branitelje "zabranitelji" kad se dignu protiv neke frljotine i jugomanifestacije usred ratom pogođenog područja.

RH SU STVORILI PARTIZANI A NE BRANITELJI, SRPSKE SLUGE TJ. NAJOVAJNIJI MEDJU NAJOGAVNIJIMA A NE HRVATI

Marcel Holjevac

Projekti koje Grad Zagreb **FINANCIRA** u 2025. godini

Udruga	Projekt	Iznos - €
UDRUGA ANTIFAŠISTIČKIH BORACA I ANTIFAŠISTA TREŠNJEVKA	POKRET OTPORA NA CRVENOJ TREŠNJEVKI	3.500,00
MREŽA ANTIFAŠISTIKINJA ZAGREBA	TRNJANSKI KRESOVI 2025	4.000,00
UDRUGA ANTIFAŠISTIČKIH BORACA I ANTIFAŠISTA "JUG" ZAGREB	OBILJEŽAVANJE DANA ANTIFAŠISTIČKE BORBE 2025.	2.500,00
ZAJEDNICA UDRUGA ANTIFAŠISTIČKIH BORACA I ANTIFAŠISTA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE I GRADA ZAGREBA	ANTIFAŠIZAM 2025	2.000,00
UDRUGA ANTIFAŠISTIČKIH BORACA I ANTIFAŠISTA "JUG" ZAGREB	83. OBLJETNICA PARTIZANSKE AVIJACIJE 2025.	3.500,00

Projekti koje Grad Zagreb **NE FINANCIRA** u 2025. godini

Udruga	Projekt	Iznos - €
VETERANI 145. BRIGADE DUBRAVA	UREĐENJE SPOMEN SOBE 145. BRIGADE HV	0,00
VETERANI 145. BRIGADE DUBRAVA	IZRADA MREŽNE STRANICE www.veterani145brigade.hr	0,00
UDRUGA UMIROVLJENIKA NOVI ZAGREB	PRIGODNA JEDNODNEVNA DOGAĐANJA	0,00
KAJAK KANU KLUB OSOBA S INVALIDITETOM ZRINSKI	OBILJEŽAVANJE 34. OBLJETNICE VRO „VIHOR“ 13.12.2025.	0,00
UDRUGA ALBANACA BRANITELJA HRVATSKE U DOMOVINSKOM RATU	INFORMATIČKA RADIONICA ZA ALBANSKE VETERANE DOMOVINSKOG RATA - E-GRADANIN	0,00
SEKCIJA UDRUGE HRVATSKIH DRAGOVOLJACA DOMOVINSKOG RATA ZA EKOLOGIJU	SUSRETI DJECE I BRANITELJA ZA NOVO VRIJEME 2025	0,00

Odbijen je samo JEDAN ANTIFA projekt, reda radi da se ne može reći da možda nekoga preferiraju.

MOJA DRAGA KOLEGICA AKADEMKINJA 😊

Marcel Holjevac

A onda joj nije bilo ni 4 banke 😊

MARCEL REKAO SVOJE

+

HOLJEVAC: ‘PA ONI NE MOGU SMISLITI
SVJETSKI USPJEŠNE HRVATE, OD DALIĆA,
TUĐMANA DO ĆIRE’

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoNedjelja, 17. kolovoza 2025. u

Prije nekoliko godina napisao sam kako biti **antifašist u Hrvatskoj ne znači samo voljeti Srbe nego i mrziti Hercegovce**. Što se u međuvremenu promijenilo? Baš ništa. **Osim što Hercegovcima treba pridodati i Hrvate iz Bosne**. To potvrđuje slučaj **Zlatka Dalića**, koji se našao na udaru sezonskog, kolovoškog antifašizma. “Osobito sam ponosan što hrvatska nogometa reprezentacija živi vrijednosti hrvatskog naroda – domoljublje, vjeru, ljubav i zajedništvo. **To je ono što nam je donio rezultat. Jako sam sretan što te vrijednosti živi i hrvatska mladost, a to smo vidjeli ovih dana. Bez obzira na napade glasne manjine koja nas stalno vrijeđa, koja ne voli i neće Hrvatsku,** ali naša se mladost ponovno

probudila i na to sam ponosan”, rekao je **Zlatko Dalić** nakon mise u Sinju. Pozvao je i na smanjenje netrpeljivosti između Dinama i Hajduka, Zagreba i Splita. Vrijedi prenijeti i ostalo jer pogađa u osnovni problem hrvatskog mentaliteta, sklonost jamranju i kuknjavi te mantranju kako “u ovoj državi niš’ ne valja”: “Nažalost, najgori smo sami za sebe, svaki dan smo puni negativnosti i loših vijesti, a ima puno lijepih stvari u našoj zemlji. Puno je ljudi koji su otišli iz Hrvatske, morali su, ali se žele vratiti ovamo. Kad se vraćaš, to danas ispada sramota jer naši mediji pišu da se taj netko vratio, da nije uspio, da je propao – silna negativa.

Mora biti drugačije! Treba potencirati vraćanje u Hrvatsku koja je najsigurnija i najljepša zemlja. Sve nas je manje, moramo poraditi na tome da nas bude više. Kad netko postigne uspjeh, u novinama je to mala vijest, a negativa je uvijek veća.” Ali onda dolazi ono što je posebno povrijedio antifašiste: “Radim s mladim ljudima koji su zaradili velik novac i sve osigurali svojoj obitelji. Vidim kako oni razmišljaju, tu je kućni odgoj najvažniji. **Ako oni dođu iz dobre, katoličke obitelji, iz Crkve, oni se drugačije ponašaju i razmišljaju. Njima novac ne znači ništa, a za reprezentaciju igraju zbog ljubavi i domoljublja.**” **Osobno ne mislim da je katolički odgoj sam po sebi jamstvo domoljublja, niti obrnuto, da je ateizam jamstvo prezira prema Hrvatskoj i njezinim ljudima.** Ali, on to ima pravo reći jer se odrekao ogromnog novca koji su mu nudili iz država poput Katra, koji mu je bio spreman dati čak 13 milijuna dolara godišnje plaće. Desetak puta više nego što ga plaća Hrvatska. **Kinezi su mu nudili 30 milijuna dolara za trogodišnji ugovor.** “Rekao sam im da neću napustiti reprezentaciju jer je to moj narod, moja država i nema tog novca”, prokomentirao je ponudu Kineza. Takvih je ponuda bilo više, ali je Dalić uvijek ostajao u Hrvatskoj zbog domoljublja. **Slična je stvar s Modrićem. Zašto su se neki onda našli toliko povrijeđeni i uvrijeđeni njegovom izjavom?** Jer bi prodali domovinu za malo bolji ručak? Jer je apostrofirao vjeru i vjernike? Tko im brani da argumentiraju zašto više vjeruju ateistima poput sebe, kao što je Dalić objasnio zašto on osobno više vjeruje katolicima? Ima i njih uspješnih, u raznim područjima, i nije ni njima novac uvijek najvažniji. No bitno je da Dalić nikad u reprezentaciju nikog nije primio niti ga iz nje

izbacio po vjerničko–domoljubnom kriteriju, njegovi su kriteriji strogo stručni – za reprezentaciju igraju oni koji najbolje igraju nogomet, i tu nikakve diskriminacije nema. To ga razlikuje od antifašista, gdje je ideološko-politička podobnost bitan kriterij. Ili ih vrijeđa to što im je svako izražavanje hrvatskog nacionalnog ponosa ustašluk? A svaki uspjeh Hrvatske na bilo kojem polju neopisivo ih vrijeđa i zadire u njihovu mantru o tome kako je Hrvatska jedna, bijedna, korumpirana, neuspješna, siromašna, **za razliku od bogate, nevjerojatno uspješne, predivne Jugoslavije?**

Foto: Damir Krajac / CROPIX

Prekomjerno granatiranje

Vjerojatno je ta paljba po Daliću ipak uslijedila zato što se usudio spomenuti “glasnu manjinu”, koja stalno vrijeđa sve one koji se ne uklapaju u njihov svjetonazor pa love fantomske ustaše po Hrvatskoj. Pa nije ih Dalić izmislio, niti je izmislio da stalno vrijeđaju sve koji nisu na njihovoj liniji, zovu ih ekstremnom desnicom, klečavcima, katolibanima, kockoglavim ognjištarima,

ustašama. To što su se oni smjesta prepoznali druga je stvar. Dalić nikoga nije proglasio izdajicom niti neprijateljem. Samo je uputio na neospornu činjenicu da je Hrvatska prepuna onih koji je stalno kritiziraju i pljuju, koji u svemu vide crnilo, koji ismijavaju ili obezvjeđuju svaki i svačiji uspjeh kako bi se oni sami osjećali manje jadnima, veličaju sve strano, a kad se netko tako ponaša prema vama, ne želi vam ništa dobro. **On pak u Hrvatskoj i Hrvatima vidi ljepotu i potencijal, i dokazao je svojim uspjesima da je u pravu, da možemo biti na vrhu svijeta. S druge strane, ta “vrlo glasna manjina” ne može smisliti bilo kojeg svjetski uspješnog Hrvata, od Dalića do Rimca, od Tuđmana do Čire Blaževića.**

Ljude koji su Hrvatsku stavili na kartu svijeta, za koje su čuli svi na planetu koji ne žive u pećini i imaju pristup vijestima. Eh, da, trojica od ovih koje sam spomenuo rođena su u BiH. Ali po antifama, jedini Hrvat vrijedan spomena jest Tito. Čija plitko zakopana postignuća svako malo izrone iz zemlje kad se malo prokopa. Stari Zagrepčani jedva čekaju da se počne kopati za javnu garažu u Klaićevoj. **Oni su, na čelu s Dalijom Orešković i nekom posvudušom koju je njezin “sugar daddy” izbacio iz stana kad je izračunao da mu je preskupa,** te pjevačicom poznatijom po amaterskim filmskim uracima i sudskim trakavicama nego po pjesmama, odmah krenuli u puni frontalni napad. Tko je Zlatko Dalić da njih uči hrvatstvu? “Mi Hrvati odgojeni smo i kulturni pa državnu zastavu, onu jednu i jedinu, ističemo u svečanim prilikama i bitnim proslavama, ne ogrćemo njome stražnjice”, kaže Dalija. I onda napaa Dalića:

“Kako smo došli do toga da Zlatko Dalić, rođen u BiH, čija su usta puna zajedništva, etiketira nas Hrvate, ovdje rođene, koji nemamo drugu državu niti drugu domovinu, kao glasnu manjinu koja ‘ne voli i neće Hrvatsku’? S kojim pravom?” Možda s tim pravom da se Dragan Markovina, koji je govorio da njemu Hrvatska ništa ne znači i da navija da izgubi kad čuje “Lijepu našu”, isto tako našao prozvanim, pa sad kaže da bi Dalić u normalnoj zemlji završio na policiji zbog govora mržnje? Je li se Dalija tada bunila, s obzirom na to da je Markovina rođen u BiH, što on ima komentirati Hrvatsku i Hrvate? Time je prije svega dokazala da ti “Hrvati ovdje rođeni”, na koga god da je mislila i što god “ovdje” bilo, nisu ni odgojeni ni kulturni. Odgojen i kulturni čovjek

nikada ne bi nikoga pokušao diskreditirati na temelju mjesta rođenja. **To je diskriminacija, to je zabranjeno i Zakonom o suzbijanju diskriminacije, Ustavom, temeljnim dokumentima EU-a.** Diskriminaciju na temelju mjesta rođenja ti dokumenti nimalo ne razlikuju od diskriminacije na temelju rase ili nacionalnosti, dakle običnog rasizma. Spočitavati nekomu gdje je rođen bezobrazno je, primitivno i šovinistički.

“Ja sam se tu zlegel”

Zagreb je mentalitetom i dalje, čast iznimkama o kojima ćemo kasnije, provincijska palanka kakva je bio i kad sam se rodio, nažalost. Oduvijek je bio prepun luzera koji su jamrali “ja sam se tu zlegel, kraj Save, nemam za gemiš, a ovi dotepenci voze Mercedese, di je tu pravica”. **Nekad se gundalo protiv primitivnih Ličana, kad su se oni masovno doseljavali u Zagreb tamo negdje prije Prvog svjetskog rata i nakon njega, što je Dalija ličkog prezimena Orešković zaboravila.** Ni drugdje nije bilo bolje, pa su u Splitu djeca iz Šumadije doseljenih jugooficira posprdno Splićane rođene s “krive strane brda” zvala Vlajima. U vrijeme mog djetinjstva, na udaru su u Zagrebu bili Dalmatinci, “dinarski tipovi” kako ih se tada zvalo, koji su šezdesetih i sedamdestih masovno dolazili u Zagreb i onako visoki, tamnopusi i na dalmatinski način glasno samouvjereni osvajali i masovno se ženili zagrebačkim curama. Naravno, praćeno jamranjem “pravih Zagrepčana”, čiji su preci došli s Kozare generaciju ranije.

Ti pravi, fini i kulturni odgojeni Zagrepčani gledaju svoju otvorenost i lažni kozmopolitizam dokazati ljubavlju prema Srbima, homoseksualcima, svim mogućim doseljenicima iz egzotičnih i dalekih kutova planeta, često imaju i nekog pokaznog prijatelja iz tih krugova, ali Hrvati iz BiH, božesačuvaj, mi se s njima ne družimo. Jer smo fini i kulturni i širokih svjetonazora. Pa i sama je Dalija ne tako davno u Saboru rekla kako “migranti Hrvatskoj nisu prijetnja”, nego da je “problem što Hrvatska nije zemlja u kojoj netko želi ostati”. Ali kad, nedajbože, Hrvati rodnom iz BiH tu žele ostati, e onda ih se šalje natrag doma u Bosnu. **Osim ako nije riječ o Tomislavu**

Tomaševiću. Nije mi jasan onaj dio Dalijina rata da im je “oteta i država ne samo grad”. Jedino ako misli na Jugoslaviju, Hrvatsku im nitko nije mogao oteti jer nikad nije ni bila njihova. **Nisu je stvarali antifašisti i partizani nego “Zenge” i “Tuđmanovi bojovnici” koji su u rat išli s Thompsonovom pjesmom i borili su se protiv “antifašista” i raznih “partizanskih” ovih i onih jedinica.** Grad im nije otet nego su ga oni oteli nama čiji su preci u gradu bili davno prije 1945. I nisam nikada upoznao nikoga iz stare zagrebačke obitelji – dakle od onih čiji su preci tu bili još za Austro-Ugarske, uključujući Židove i druge nehrvate – tko bi bio nekakav “antifašist”, naprotiv, većini su antifašisti zatukli nekog pretka da bi mu nešto oteli. Ako su komu samo oteli, a da ga nisu ubili, taj je imao sreće. Tak da, smanjite si doživljaj o dotepencima “ustašama” i starim finim Zagrepčanima “antifašistima”.

No treba se osvrnuti i na njezinu izjavu kako oni, fini Hrvati, državnu zastavu, jednu i jedinu, ističu u svečanim prilikama i bitnim proslavama i ne ogrću njome stražnjice. Pomislio bi čovjek, pa tim je ljudima zastava svetinja. Oni je zapravo ne ističu nikad i nigdje. Ovu izjavu o jedinoj zastavi svetinji treba čitati kao “mi toleriramo službenu zastavu RH kad baš moramo, na državne blagdane, ali nekakvu zastavu Hrvata u BiH s prvim bijelim poljem ne, kao ni jednu drugu inačicu zastave, i nećemo njome mahati ako nije baš nužno”. A tko omata zastavu oko guzice? Dalić sigurno ne. A i da omata, ne vidim problem u tome. No istina je, domoljublje se ne dokazuje mahanjem zastavom. Domoljublje se dokazuje onim što ste žrtvovali za Hrvatsku i onim što ste ostvarili za Hrvatsku. Dalić se odrekao milijuna i milijuna eura radi Hrvatske, a ostvario je dvije upravo nadrealne medalje sa svjetskih prvenstava, s reprezentacijom koja financijski vrijedi djelić onih najjačih i ne više od reprezentacije Srbije. I da je Nepalac ili Srbin, bio bi zaslužan Hrvat i nitko mu ne bi imao pravo spočitavati hrvatstvo. Dalića to nikad neće biti. Njezine su zasluge za Hrvatsku nepostojeće, a za to s koje je strane avnojske granice rođena stvarno nikoga nije briga.

Na fotografiji: Dalija Orešković. Foto: Tom Dubravec / CROPIX

Karijera uhljeba

Čime je Dalija zadužila Hrvatsku? Uhljebila se na mjesto predsjednice Povjerenstva za sukob interesa, navodno preko svekra, unatoč mizernoj biografiji. Ondje se proslavila donošenjem nakaradne i osobnim političkim stavovima, a ne zakonom, motivirane odluke da je **Karamarko** bio u sukobu interesa zbog osobnog prijateljstva s **Josipom Petrovićem**, iako ne morate biti pravnik da biste znali da osobno prijateljstvo ne može biti temeljem za sukob interesa. **Tu je odluku sud kasnije srušio, ali to nije srušilo Dalijinu karijeru.** Potom se, s nešto više od jedan posto glasova, uhljebila u Saboru zahvaljujući gluposti SDP-a koji nije uočio da ona birača zapravo nema. **Dakle, osoba koja Hrvatskoj nikad ništa nije dala, ali cijeli život parazitira na proračunu i pritom kroji političku kartu Hrvatske po svom osobnom ukusu mimo zakona, sebi daje za pravo odlučivati tko jest, a tko nije pravi Hrvat, i kritizirati čovjeka koji je svoje domoljublje itekako dokazao i čija su postignuća izvan onoga što bi ona mogla i sanjati.**

Čime je uopće zaslužila da mediji prenose njezine šovinističke i kompleksaške ispade, koji su po definiciji same ljevice tipičan govor mržnje? Pa kad njezina draga Severina s pozornice priča kako se Hrvatska voli borbom protiv korupcije – **koja se za nju svodi na to da joj sud nije dodijelio dijete** – neka razmisli je li zapravo korupcija i uhljebljivanje u politici mimo izbora, po vezama i poznanstvima. Ali ona vjerojatno smatra da se Hrvatska zapravo voli serijskim udavanjem za Srbe i tanjurima s Titovom slikom. Sve u Daljinu obraćanju zapravo je laž. Dalić nije etiketirao “Hrvate ovdje rođene” kao one koji ne vole Hrvatsku, nego je kao one koji ne vole Hrvatsku etiketirao one koji je stalno pokušavaju prikazati onako kako je prikazuju i Vučićevi mediji. Nebitno tko su i odakle su. **A Dalijin primjer dokazuje da su to glasniji što su nebitniji. Njezin postotak glasova na izborima obrnuto je proporcionalan njezinoj medijskoj eksponiranosti i broju komentara koje prosipa na mrežama.**

Kad je riječ o “drugoj državi i domovini”, Hrvati su u BiH konstitutivan narod, nisu ni nacionalna manjina niti hrvatska dijaspora. BiH je i hrvatska zemlja, ne kako one to vole gledati ekskluzivno bošnjačka. **Hrvati ondje žive otkad i na teritoriju današnje Hrvatske, a povijesno je BiH, prije prodora Osmanlija, bila jedna od hrvatskih zemalja. BiH nije ništa manje hrvatska zemlja nego što je to Hrvatska, tako da su lupetanja kako “mi Hrvati znamo da je zamišljena Herceg-Bosna teritorijalno u drugoj državi, i to poštujemo, ne svojatamo je i ne priželjkujemo ju unutar naših državnih granica” šovinističko preseravanje.** Niti je Herceg-Bosna zamišljena, nego je to stari hrvatski naziv za Bosnu i Hercegovinu, niti tko pokušava mijenjati ikakve granice, nego bi ih neki najradije hermetički zatvorili, niti je to za Hrvate neka druga država, poput Bugarske ili Austrije, nego je to druga hrvatska država, država u kojoj su Hrvati domicilan i konstitutivan narod. Ili bi trebali biti, jer im se to pravo često negira s obje strane granice. No i da nije, proglašavati nekoga drugorazrednim Hrvatom i odricati mu pravo na domoljublje jer je rođen s krive strane brda ili ulice brojenje je krvnih zrnaca, ali na antifashički način, tako da ne ispadne da je brojenje krvnih zrnaca.

Hrvatska u srcu

Nadalje, valja se osvrnuti na izjavu “mi Hrvati smo i po samoodređenju i po Ustavu antifašisti”. Dalija je pravnica pa bi trebala razumjeti da po Ustavu mi Hrvati nismo nikakvi antifašisti, kao što po tom istom ustavu nismo ni mađaroni, rojalisti ili komunisti, nego je Hrvatska demokratska država nastala na odbacivanju komunizma i pobjedi u Domovinskom ratu. Tako piše u Ustavu, a sve drugo nečija je vrlo slobodna interpretacija. Antifašizam u Hrvatskoj nije ustavna vrijednost, nego posljedica izostanka lustracije, kakva je provedena u svim postkomunističkim državama osim sovjetskih i jugoslavenskih.

Antifašisti su bili oni na drugoj strani u ratu. Nikad nisam upoznao niti jednog koji nije Jugoslaven. Oni se mogu skrivati iza borbe protiv ustaša i fašizma, ali kad-tad se razotkriju. Naravno da nismo ustaše, ali smo za demokraciju i suverenitet Hrvatske. No antifašistima je to jedno te isto. Sve što nije socijalizam i jugoslavenstvo jest ustaštvo. Potom, tu je izjava: “Nitko ‘njih’ ne napada, niti mlade koji navodno vole Boga i Hrvatsku, niti je protiv njih jedna ružna riječ izrečena od bilo koga. Opravdano se osuđuje ustaštvo, ustaško znamenje, rehabilitiranje NDH i prekrajanje našeg identiteta i naše povijesti.” **To je laž. Prvo, ti mladi ne vole Boga i Hrvatsku navodno nego de facto.** Drugo, nije istina da protiv njih nije izrečena niti jedna ružna riječ i da ih nitko ne napada, mediji su puni naslova o “ustaškom orgijanju u Sinju”, o tome da su “posvuda fašistički simboli, ljudi u crnom pjevaju ustašku pjesmu”. Valjda se i križaju kukastim križem. Kad pola milijuna mladih ljudi proglasite ustašama, onda to nije “nitko ih ne napada”. **Ali, prema Daliji, ne napadaju oni domoljube, nego ustaše.** A svi su im domoljubi ustaše. Osim antifašista, koji svoje domoljublje nikad ničim ne pokazuju jer su prefini i prepristojni za to. Znate, njima je Hrvatska u srcu. Pa zato nemaju potrebe iskazivati joj ljubav nekavim vanjskim manifestacijama.

Tragično je u svemu tome što svi mi dajemo novac za plaću dotične saborske zastupnice za traženje ustaša i laganje i pisanje gluposti. Ali, opet, s druge strane, to je dobro. To je demokracija. U sustavu koji priželjkuju ona i njezini istomišljenici svi politički protivnici njihove vlade bili bi u zatvoru, a vlast nitko ne bi smio kritizirati. I u

Ustavu bi pisalo tko je doživotni predsjednik, imenom i prezimenom, kao u Jugi. Njih ne smijete kritizirati niti prozivati ni kad su oporba, a kamoli kad bi bili vlast, jer ste inače ustaša. A ustaše, zna se, treba strijeljati bez suda.

Foto: Josip Moler / CROPIX

Po mjeri antifašizma

Kad su bitne osobe na godišnjem, one nebitne imaju svojih pet minuta, pa nastavimo s nebitnima. **Vlatka Pokos, osoba koja ne obnaša nikakvu funkciju u Hrvatskoj, ali je postala politički vrlo aktivna na društvenim mrežama, identificirala je četiri glavna izvora neonacizma u Hrvata.** “Koji će to drugi kontekst izmisliti za Sieg Heilanje? HDZ, Matica hrvatska, HAZU i Stepinčeva crkva ideološki su začetnici neonacizma u Hrvata! Velika hrvatska sramota! Fuj”, napisala je Pokos.

Neki bi rekli da je Vlatka Pokos velika sramota. No, da, ona se sad primila one veleumne mantre po kojoj u Njemačkoj ne možete započeti pjesmu sa “Sieg Heil”. Ne možete, naravno. Ne možete ni u Hrvatskoj vikati “Sieg Heil” niti time započeti pjesmu. Doduše,

bend Landser imao je takve pjesme, ali zabranili su ih u Njemačkoj. Ne zato što su bili neonacisti, nisu, nego nacisti kao takvi. Starog kova. Isto tako, u Njemačkoj, kao i Hrvatskoj, možete započeti pjesmu sa “Za dom”. Što tu kome nije jasno?

No, da, da bismo iskorijenili neonacizam i ustašluk u Hrvatskoj, moramo, očito, ukinuti Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti i Maticu hrvatsku i zamijeniti ih ideološkom komisijom sastavljenom od Vlatke Pokos, Sonje / Njeca Hranjeca, Sare Matić (ona koja se bacala pod džip), Dalije Orešković i one Riječanke Vedrane. Mogu sudjelovati i ostali važni antifašisti, poput Severine, Kate Peović i ostalih jakih intelektualnih imena hrvatske infulencerske scene. HDZ treba zabraniti, kao i sve ostale stranke, i uvesti ponovno jednopartijski sustav, a sa “Stepinčevom crkvom” postupiti onako kako je Tito postupio sa Stepincem, sve na robiju i potrovati. Onda će Hrvatska biti po mjeri antifašista. To je “njihova Hrvatska”, ona koju oni vole, fina i pristojna jednopartijska diktatura u kojoj je zabranjeno prakticiranje vjere, a inteligencija je u zatvorima, osim “poštene”, čitaj antihrvatske. I onda takvi pričaju nekomu nešto o Ustavu?

Katino shvaćanje ovlasti policije

I završimo s Katom Peović, kad smo već kod antifašizma i antifašista. Ona je objavila otvoreno pismo ministru Božinoviću zbog – ni manje ni više – toga što netko o njoj piše na društvenim mrežama! Ona navodi kako se dijeli lažni iskaz zbog kojeg doživljava “ozbiljnu javnu organiziranu hajku”. Priložila je objavu nekog Josipa Jurosa, navodno brata nekog tko je s njom išao u srednju. “U njoj se iznosi laž da sam ‘u vrijeme najžešćih obrambenih napora naše vojske i države’, ujesen 1991. godine javno u školi ... govorila da Hrvati ne postoje, da ih sve treba poklati i da je super što četnici i JNA rade u Vukovaru, te da tako treba u cijeloj Hrvatskoj. Ja navedene rečenice nikad nisam izgovorila, niti sa 17 godina, niti ikad kasnije, niti tako mislim. Cijeli sam život posvetila borbi protiv nacionalizma, nasilja, rata, stoga su ovakve rečenice čista laž i fikcija”, kaže Peović.

Kato, Kato. Rijeka je mali grad, poznajem puno ljudi ondje, upravo iz tvoje generacije (73./74.) i čuo sam takve priče davno. Ne znam jesu li istinite, ali čuo sam ih s više strana. No to je nebitno.

Ono što je bitno i što bi gospođa Peović, kao političarka i profesorica, trebala znati tri su stvari. Prvo, ministar Božinović nije moderator Facebooka ni X-a, pa ako želi da se te objave uklone, neka se obrati njima. Drugo, za klevetu i sramoćenje se ne goni po službenoj dužnosti i policija nema ništa s tim, nego treba podnijeti privatnu tužbu. I treće, kad bi policija i imala išta s tim, a definitivno nema, ministar ne bi.

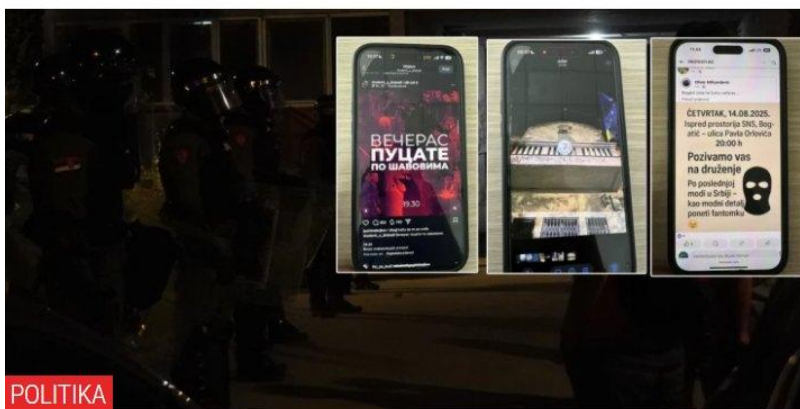
Peović bi trebala znati da je ministru unutarnjih poslova, prema Zakonu o policiji, o kojem je i sama morala glasati pa time i biti s njim upoznata, zabranjeno bilo kakvo upletanje u bilo kakvu policijsku istragu jer to krši načelo neovisnosti policije. Ministar ne smije narediti otvaranje istrage niti utjecati na nju jer on nije službenik MUP-a nego državni dužnosnik, isto kao što ministar zdravlja, koji može biti i ekonomist ili pravnik, ne smije operirati pacijente, a ministar prometa upravlja trajektom ili avionom. **Toliko o komunističkom shvaćanju prava, zakona, i ovlasti vladajućih. A o tome što je govorila – pa ni ovo što sad govori nije daleko od onog što je navodno tada govorila.**

**Stavovi izneseni u kolumnama i komentarima su osobni stavovi autora i ne odražavaju nužno stav redakcije portala Dnevno.hr.*

https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/holjevac-pa-oni-ne-mogu-smisliti-svjetski-uspjesne-hrvate-od-dalica-tudmana-do-cire-3025280/?fbclid=IwY2xjawMbeoxleHRuA2FlbQIxMQABHp15K-V3eLx2sRBOLB5Lmb4rhE82U4zHGEMlsBhqsEfZMT2Qu65K39phQfR_aem_nXniO_D8VSPDGnwQTH4PGw#google_vignette

15. kolovoza u 21:36 ·

TAKO SU SE UPLASILI I THOMPSONA KAD JE
ZAPJEVAO DA ĆE POPALITI KRAJINU DO
KNINA. PA SU U OLIJI ZBILJA BRANITELJI OD
NJIH NAPRAVILI ZEČEVE. I SADA UZBUNA
JEDAN HRVAT DOŠAO POPALITI IM SRBIJU.
JADNE ZEKE 😊

Ustaše ruše Srbiju! Saznajemo: Hrvat uhapšen na blokaderskom protestu u Beogradu

Marcel Holjevac

15. kolovoza u 14:42 ·

Moram samog sebe demantirat. Odavno tvrdim da se Hrvati nemaju što miješati u građanski rat u Srbiji i da je to njihova stvar. Ali ako će naše antife ić tamo a Vučić ih hapsit... pa najbolje da svi odu tamo 😊 ionako ih oduvijek srce vuče prema Srbiji

Marcel Holjevac**14. kolovoza u 12:20** ·

Može li mi netko objasniti zašto ove vrsne novinarke i pravnice klepeću o tome da Markov dom nije Markov dom jer navodno postoji spor oko vlasništva?

Za domaću zadaću naučiti značenje pojma "nepovredivost doma" koji nema, onako kako je u zakonu definiran, APSOLUTNO NIKAKVE VEZE S VLASNIŠTVOM.

Ako netko od sustanara smatra da je Marko nekom nešto uzurpirao slobodan je to sporiti na sudu. Danka nije, jer nije "oštećena strana". Ona može samo pisati o takvom sudskom sporu, ako takav spor uopće postoji (koliko znam, ne) ali ne i ulaziti u tuđi dom (sporio netko je li to njegovo vlasništvo ili ne, posve svejedno). Posjed je jedno, vlasništvo je drugo, dom je treće. Pravno gledano.

Foto: Goran Mehkek / CROPIX

MARCEL IMA RIJEČ

HOLJEVAC: ‘JE LI KATA ZABORAVILA MUDRE RIJEČI SVOG VOLJENOG DRUGA TITA’

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoNedjelja, 10. kolovoza 2025. u
07:11

Za uzroke i posljedice rata obratite se u Beograd – pisalo je na transparentu koji su veterani 145. iz Dubrave razapeli na Trgu bana Jelačića, ispred nekolicine uvijek istih lezbo-vege-jugo prosvjednica koje svake godine razapnu svoj transparent na kojem piše kako smo “svi odgovorni za zločine u Oluji“. Odličan odgovor, jedina zamjerka koju imam jest ona na pismenost, trebalo je pisati “obratite se Beogradu”. Prijatelje treba upozoravati na njihove pogreške, neprijatelje treba podržati da ustraju u njima. No, nećemo sitničariti,

važna je poruka i da su je oni kojima je namijenjena razumjeli. **Za razliku od bubnjarica subotom, oni ni na koji način nisu ometali prosvjed desetak udruga s upola manje članova.** Na koji, doduše, imaju pravo, ali mislim da bi nakon toliko godina seruckanja po **Oluji** u povodu svake godišnjice SOA trebala odraditi svoj posao i vidjeti tko te profesionalne prosvjednice plaća i za što točno. Godinama šutimo na njihove optužbe, ispada da su Srbi iz Hrvatske žrtve rata koji su sami pokrenuli. Jesu, u neku ruku, ali to se zove “karma”.

Hrvatska je dugo, desetljećima, mirno promatrala pokušaje kriminalizacije **Oluje**, Domovinskog rata u cijelosti, pa su čak i političari često pristajali uz taj narativ i nerijetko mu se pridruživali. Godinama ni jedna obljetnica Oluje nije mogla proći bez ispričavanja i relativiziranja. **Na kraju se sve to istopilo ponajprije zato što su veterani konačno počeli dizati glas, a građani ignorirati razne Documente i ROSE, kad već mediji ne žele.** Nije to rezultat neke osmišljene politike, nego su jednostavno svi ti jugoelementi dodijali i Bogu i vragu. Odnos prema pobjedi od prije 30 godina mijenja se nabolje, ali to ide sporo jer smo godinama tolerirali to što nekolicina nebitnih osoba kojima se daje nerazmjerni javni publicitet Hrvatsku vojsku javno tretira kao teroriste. Prosvjed je legitimno pravo, laganje, međutim, nije. Documenta notorne **Vesne Teršelić** i brojne druge organizacije koje organiziraju taj “prosvjed”, a svaka od njih siše novac iz proračuna, na svojim transparentima pišu kako je nakon Oluje spaljeno 22.000 srpskih kuća. **Taj je podatak iznesen na suđenju Gotovini u Haagu, ali ga je sud odbacio jer se pokazalo da su u toj brojci i kuće koje su Srbi spalili Hrvatima 1991., da je u nekim mjestima, prema Documenti, spaljeno osjetno više kuća nego što ih je uopće bilo i tako dalje.**

Isto tako, na prostoru Oluje u tom trenutku nije živjelo ni blizu 250.000 Srba, a laž je i da su protjerani jer su redom evakuirani, odnosno izbjegli su, prije bilo kakvog kontakta s HV-om. To je također utvrđeno i u Haagu, ako nekomu nije dovoljno vidjeti dokumente “Vojske RSK”. Nela Pamuković iz ROSE, koja je predvodila taj prosvjed, međutim, i ove je godine ponovila kako je “oslobađajuća presuda generalima Gotovini, Čermaku i Markaču pogrešno interpretirana i ne oslobađa Hrvatsku od krivnje i

odgovornosti”. Krivnje i odgovornosti za što točno, Nela?! I pred kim? I što se tu ima interpretirati? Kažete, “ne u moje ime”? Istina. Nitko nema pravo ispričavati se u ime “svih Hrvata” zbog Oluje, jer ogromna većina Hrvata ne smatra da se ima okupatorima za što ispričavati. Ne u naše ime. Komu je, dakle, u interesu da i nakon 30 godina uporno ponavlja iste laži koje su izašle ravno iz Vučićeve i Šešeljeve propagandne kuhinje i zašto se takve udruge i dalje financiraju novcem poreznih obveznika? I bi li konačno bilo vrijeme da se utvrdi je li to podrivanje ustavnog poretka RH, jasno zasnovanog na pobjedi u Domovinskom ratu?

Foto: Zeljko Puhovski / CROPIX

Uvijek protiv HV-a, a za JNA

Redikuli uvijek pokušavaju ukrasti predstavu i gurnuti sebe pred kamere namijenjene drugima pa nisu propustili ni priliku na mimohodu Hrvatske vojske, tek trećem od neovisnosti. I bilo bi lijepo napisati kako je mimohod prošao u najboljem mogućem redu, uz velik broj ljudi koji su došli vidjeti čime HV štiti njihove živote, živote njihove djece, njihovu imovinu i sigurnost. **Ali, da je tako, novinari ne bi imali o čemu puno ni pisati. Možda bi tek neki**

lijevo-jugoslavenski medij pokušao napraviti priču od toga da su njemački tenkovi ponovno na ulicama Zagreba, i to s njemačkim posadama u njima, pa povući paralelu s NDH, ali bilo bi to prenategnuto čak i za njih.

Redikuli koji su ovog puta ukrali predstavu i došli na sve naslovnice militantni su antimilitaristi i pacifisti, uvijek istih pet-šest profesionalnih prosvjednika koji će sve učiniti samo da ne bi morali raditi, pa žive od tzv. aktivizma. Ekipa koja se bacala pred vojna vozila dobro je poznata i sutkinji pred kojom su se pojavili, a koja je primijetila da sudjeluju na svim mogućim prosvjedima koji nemaju nikakve veze jedan s drugim, osim što spadaju u širi revolucionarni diskurs. Jedan dan za Palestinu, drugi dan protiv fosilnih goriva i za spas klime, treći dan protiv “militarizacije”. Jer, njima vojska jako smeta, ali samo hrvatska. U slavu one svoje 8. svibnja svake godine pale Trnjanske kresove zajedno s gradonačelnikom, gdje je i ove godine snimljena barem jedna od te ekipe, Sara Matić. Ondje pjevaju borbene i slave ulazak jugovojske u Zagreb, a onda su do 5. kolovoza odjednom mirovni aktivisti, protiv oružja i vojske. A naročito protiv ulaska Hrvatske vojske u Zagreb, pa makar i za mimohod. To im je okupacija.

Oni su na sudu rekli da su bili “zaprepašteni vojnim mimohodom te su odlučili nešto učiniti”. Da su to srpski tenkovi na putu u Hrvatsku, ta SFSN ekipa na njih bi bacala cvijeće i pozdravljala osloboditelje. Da je to mimohod Titove JNA, stajali bi ondje uz trasu u pionirskim uniformama i pljeskali. Ali kad su tenkovi hrvatski, oni su “protiv rata”. **Pa i vojska je protiv rata, tomu i služi, da ga ne bi bilo. Mislim, znaju oni to, ali bi im više odgovaralo da opet dođu oni njihovi. A HV smeta.** Pred mimohode JNA ionako se nitko nije bacao. Jer bi ga tenk pregazio kao onog crvenog fiću u Osijeku. A ako i ne bi, narodna milicija sigurno ga ne bi pokupila ovako nježno, nego bi, nakon što bi mu doktori vratili bubrege na mjesto, prvo otišao na dulju robiju, a potom, ako bi preživio, na odsluženje vojnog roka negdje na Prokletijama. I onda se još bune da je policija s njima bila gruba!

“Veliča se prošli rat, a potpuno se zanemaruje kontekst. I jedna i druga strana počinile su zločine, bilo je nevinih žrtava i s naše i s njihove strane. Jasno je da na tom povijesnom revizionizmu

profitiraju jedino političari”, rekli su u razgovoru za portal Index. **Povijesni revizionizam može biti jedino njihovo lupetanje o “nevinim žrtvama s obje strane”.** Kad prosvjeduju za Palestinu, onda ih se ne tiču civili stradali u napadima Hamasa. Kad su nekoliko mjeseci ranije slavili ulazak partizana – uglavnom srpskih – u Zagreb 1945., onda nije bilo govora o tome da su “obje strane počinile zločine” i o “kontekstu”, a kontekst prošlog rata samo je jedan i to je agresija Srbije na Hrvatsku i BiH. Njihove priče o miru u svijetu i gradnji vrtića i škola umjesto ulaganja u vojsku petparačka su demagogija najgore vrste.

Foto: Goran Mehkek / CROPIX

Kata pokrenula rat protiv HV-a

ŽTijekom incidenta s mjesta događaja mogli su se čuti i ružni, čak i seksistički komentari, koje su okupljeni uputili prema prosvjednicima – izvijestili su mediji. Istina, svašta se čuje na snimkama. Njihov prosvjed svakako je uspio, ako su htjeli da im svi psuju sve po spisku i navijaju za policiju. Četvero aktivista koji su “za mir” i nekoliko stotina tisuća okupljenih građana koji su za to da ih se baci u Savu. **Ipak, nisu ostali posve usamljeni. U njihovu**

obranu strastveno je stala Kata Peović. “Bravo, hrabri ljudi”, napisala je. “Četvoro hrabrih ljudi pokazalo je što misli o militarizaciji društva i zveckanju oružjem, trošenju javnog novca za vojne parade koje služe američkoj ekonomiji i imperijalizmu. Skidam kapu”, napisala je. “A ovi koji snimaju i viču policajcima koji djevojci lome ruku (!), neka djevojku siluju, nadam se da će im sudbina biti slična duši koja ih krasi.”

Na odgovor nije dugo čekala, a izdvojio bih onaj naše slavne atletičarke Ivane Brkljačić: “Kate, tebe smo očekivali danas s babinim šmajserom.” Kao i ekipa koja se valjala pred džipovima, i Kata je lažni mirotvorac, ponosna na svoju baku partizanku koja se naslikavala s pištoljima. Ne sumjam da bi i ona bila na mimohodu da je prolazila 6. lička kroz Zagreb. **Je li Kata zaboravila mudre riječi svog voljenog druga Tita, “živimo kao da će uvijek biti mir, spremajmo se kao da će sutra biti rat”?** Je li Kata zaboravila akcije poput NNi? A zna se i koja je vojska silovala sve od 7 do 77 godina, njezina voljena antifašistička Crvena armija. I zašto priča o duši kad ne vjeruje u Boga ionako?

I Kata i aktivisti, umjesto da se žale na nepostojeće “lomljenje ruke”, trebaju zahvaliti vojnicima i policiji koji su vrlo brzo reagirali, jer da ih je okupljeni narod dohvatio, zacijelo ne bi tako dobro prošli. Ionako nitko od okupljenih u njima nije vidio nikakve antiratne aktiviste nego ubačene agente, plaćene od tko zna koga da prosvjeduju protiv svega što ima hrvatski predznak. **Neću zato reći da za njihov čin nije bila potrebna nikakva hrabrost – ali nije “sistem” ni “nacionalistička militaristička država” rizik za njih, jedino ako ta mrska im država zakasni u reakciji pa ih ne uspije spasiti od radničke klase.** I onda se Kata čudi što radnička klasa ne glasa za Radničku frontu. Prvo, zato što okuplja profesionalne neradnike. A drugo, zato što su ponosni što imaju svoju državu, time i svoju vojsku. Kata nam zapravo čini uslugu jer dokazuje da je u Hrvatskoj biti komunist oduvijek bilo isto što i biti Jugoslaven. Nikad nisam upoznao niti čuo za komunista u Hrvatskoj koji bi bio bezrezervno i iskreno za njezinu neovisnost i protiv Jugoslavije.

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Manijaci žedni krvi

Kasnije je još dodala kako je trebalo izaći “ispred ovih manijaka žednih krvi” – ti manijaci žedni krvi su okupljeni građani – “bijednika koji se skrivaju iza tenkova i nišana, koji bi klali, silovali, i to za tuđu korist! A ovi koji vrište dok snimaju aktiviste koji su legli ispred oklopnih vozila – nadam se da će imati priliku osjetiti moć tehnike koja ih toliko uzbuđuje”, napisala je Peović. Je li to prijetnja i govor mržnje, ili nešto drugo kažnjivo, na pravosuđu je da odluči, ali očito je da Kata želi da nas netko dobro izgranatira i zgazi tenkovima. **A kasnije je još dodala i snimku mladića koji je stao pred kineske komunističke tenkove 1989. godine.** Bizarno, jer ona je komunist, a ti komunistički tenkovi nešto su kasnije zgazili studente koji su prosvjedovali protiv komunizma i za demokraciju na Tiananmen. Ne znam kakva je to zbrka u njezinoj glavi, ali znam da je Katin ultranacionalizam toksičan. Naime, što znači ono “za tuđu korist”?

Ona očito smatra da Hrvatska danas nije samostalna jer, eto, članica smo NATO saveza, pa ako branimo svoju zemlju, “to radimo za mrske američke imperijaliste”. U interesu nam je

valjda da nas zgazi srpsko-ruski “svet”, pa nećemo biti američke marionete, prema Kati. Onda bismo bili “stvarno samostalni”. Stara je podvala jugokomunista ta priča o Hrvatskoj koju su okupirali stranci, kapitalisti, Amerikanci. NATO savez. Oni su, kad im ti odgovara, najveći borci za neovisnost Hrvatske od mrske zapadne demokracije, veći od Ante Pavelića. Zapad im smrdi, demokracija im zaudara. Sve što se radi za “američke je interese”. Ma hajde. Zato nije čudno što tih četvero prosvjednika koji su uletjeli na paradu uredno prosvjeduje za Palestinu, nimalo militaristički Hamas koji je i izrodio ovaj rat na Bliskom istoku, ali nikad nisu prosvjedovali za napadnutu Ukrajinu. Njima je neovisnost Ukrajine ionako američka ujdurma, kao i neovisnost Hrvatske. Moram primijetiti da se njihov odnos prema nacionalnoj neovisnosti, vojnim paradama, obrani svoje zemlje i agresiji na susjednu jako razlikuje, ovisno o tome o kome je riječ, i posve je neprincipijelan.

Ali ako pogledate bolje, vidjet ćete da je ipak vođen jednim “principom”, nazovimo ga tako – a to je da podržavaju sve što je protiv slobode, protiv demokracije i slobodnog tržišta. Zašto? Zato što teže društvu u kojem bi oni bili diktatori i apsolutni gospodari svačijeg života i smrti. **Njihov pacifizam samo je prigodan, kao i njihovo zalaganje za ljudska prava, kad njima ide u korist i pomaže im da se domognu vlasti. Kad je se jednom domognu, ne dao vam Bog da budete protiv njihove vojske, da se žalite na postupke policije, onda je u redu da vas ubiju i bace u jamu.** Njihova priča o tome da smo “okupirani od Amerike” isto tako ne služi ničemu osim uklanjanju demokratskih principa i omogućavanju uvođenja diktature, inače su spremni prepustiti vlast nad Hrvatskom i crnom vragu ako će ih postaviti za svoje satrape. **Nisu to nikakvi mladi idealisti, kakvima se žele predstaviti, još manje naivci koji ne znaju čemu vojska zapravo služi. Oni su puno malignija pojava.** Danas je na zapadu moderno razne “ekstremno desne stranke”, poput AfD-a koji je ekstreman otprilike koliko sam i ja engleska kraljica, proglašavati opasnošću za demokraciju, ali zato razne Kate i razni prosvjednici legalno stranački djeluju, iako i ne skrivaju da su im jedini pravi neprijatelji demokracija, slobode koje idu uz nju, uključujući ekonomske i političke, i neovisnost Hrvatske. A pravobraniteljica nam se, umjesto

takvima, radije bavi time tko što više na Thompsonovu koncertu i tko nosi kakve majice.

Veliki koncert u malom gradu

Veterani koji su bili na Thompsonovu koncertu u Sinju kažu da im je lakše bilo 5. kolovoza 1995. ući u Knin nego na isti datum 30 godina poslije izaći iz Sinja. A ni ulazak u Sinj nije bio puno lakši. U Zagrebu je organizacija koncerta protekla uredno, u Sinju se sve pretvorilo u potpuni kaos. Prije koncerta gradonačelnik Miro Bulj izjavio je kako su održani koordinacijski sastanci s predstavnicima vatrogasaca, policije, komunalnih službi, Crvenog križa, alkarskog društva te drugima. **Naglasio je kako će se Grad potruditi maksimalno profesionalno odraditi svoju ulogu, kako bi pokazali da su sposobni organizirati događanja ovakvih razmjera. Pa, dokazao je da nisu.**

Bulj je rekao kako će za prostor unutar Hipodroma biti zadužen organizator, dok će brigu o prostoru izvan Hipodroma voditi Grad. Na kraju je zapelo na onom izvan Hipodroma: zapravo ima sreće što je u konačnici ipak sve prošlo bez neke tragedije. “Ovo sinoć nije bila gužva, niti je itko mislio da gužve neće biti jer je kod ovakvih događaja gužva redovita pojava. Ovo sinoć bio je totalni organizacijski kolaps prometa. Moja prijateljica tek je jutros u 8 uspjela doći u Solin iz Sinja, a na koncert se iz Splita uputila jučer u 14”, kaže jedan od posjetitelja. Drugi svjedoči: “Osam autobusa koji su nakon završenog koncerta trebali voziti ljude do Kukuzovca, gdje su bili parkirani automobili, uopće nisu vozili, promet je totalno kolabirao.

Propješačili smo sedam i pol kilometara od Hipodroma do parkirišta, ponovno čekali i do Dugopolja stigli tek u 6 ujutro, a koncert je završio oko 1. Inače, koncert je bio fantastičan, promet prije i poslije koncerta totalni kaos.” Neki pak pišu kako su pet sati bili blokirani na parkirištu. I sad, tko je odgovoran za to? Thompson? Policija? Publika? Ili ipak, na prvome mjestu, gradska vlast Sinja? Čak je i onaj nesposobni Tomašević, koji taj koncert nije ni želio, uspio riješiti propuštanje ljudi prema Hipodromu i parkiranje tako da je pola milijuna ljudi uspjelo ući i izaći u redu i miru. Znam da Sinj nije Zagreb, ali zar se to nije znalo i prije

koncerta? Ili to Bulju nitko nije rekao unaprijed, kad mu je samo bilo bitno da pokaže kako on, eto, može takvo što organizirati?

Foto: Tom Dubravec / CROPIX

Bulj: “Nisam ja, kriva je publika”

Na kraju se Thompson ispričao publici, rekavši kako je i sam zbog prometnog kaosa satima putovao do Sinja s bendom, kako je koncert kasnio jer velik broj ljudi nije stigao na vrijeme, a mnogi nisu uspjeli ni ući, i ponovio kako ništa izvan prostora na kojem se održavao koncert nije bilo pod kontrolom organizatora. **No Bulj je odlučio za sve okriviti nediscipliniranu publiku:** “Prometnice su takve u gradu Sinju... Jedan od razloga gužve bio je to što su mnogi prema Sinju krenuli u posljednjem trenutku. I ja sam takav, kad idem u Split na utakmicu Hajduka, krenem u posljednji čas”, rekao je.

Mnogi ga podržavaju, pa da se vratimo na priču kojom ga brane, da Sinj nije Zagreb. Nije, zato postoji nešto što se zove planiranje i organizacija. Toga u Sinju nije bilo. Neki kažu kako Grad nije kriv što se ljudi nisu držali uputa, no ti isti ili takvi isti ljudi itekako su se držali uputa u Zagrebu, tako da Buljevo prebacivanje krivnje na posjetitelje, kojima Thompson voli govoriti da su najbolja publika na

svijetu, nije uopće korektno. **Ni Čavoglave nisu Zagreb, nisu ni Sinj, pa nikad nije bilo ovakvih problema iako bi se skupilo i do sto tisuća ljudi. Mnogi su došli u zadnji čas jer se nisu uspjeli probiti kroz prometnu gužvu.** Policija je kod Kukuzovca puštala automobile prema Sinju, premda su najavljivali da neće, a to nije krivnja publike. Kolone su počele već od Dugopolja, ljudi su već ondje proveli po nekoliko sati čekajući. Kako je onda netko krenuo “u zadnji čas” na koncert? Zašto policija i Grad nisu uredili da nakon koncerta voze autobusi prema Kukuzovcu, ako treba i uz policijsku pratnju? Uostalom, postoje ljudi koji su trebali predvidjeti i isplanirati sve vezano uz ovakav masovni događaj, i u Policijskoj upravi i u Gradu. Koncert je, tvrde posjetitelji, bio odličan, ali sve izvan Hipodroma bila je apsolutna katastrofa u planiranju i organizaciji.

Onaj tko je organizirao koncert znao je gdje ga organizira i koliki je Sinj grad, i tomu je trebao prilagoditi kapacitete i službe koje su sudjelovale u organizaciji. **Srećom pa je Thompsonova publika disciplinirana i strpljiva, a znamo da su brojni koncerti zbog takvih propusta završavali u nasilju i kaosu.** Uglavnom, organizacija je bila na nivou kakav se od Bulja i očekuje. Ako dečki iz Mosta misle da imaju kapaciteta za nešto više od vladanja Sinjem ili Metkovićem, moraju to dokazati na lokalnoj razini pa tek onda krenuti na državnu. Dovoljan je jedan primjer poput Možemo u Zagrebu da se vidi što se događa kad veliki sustav preuzmu oni koji nikad nisu vodili ni kvartovski kafić.

Foto: GuliverImage/ilustracija

Jugoslavije više nema

To da Jugoslavija ne postoji već 35 godina, a ako računamo samo vrijeme od oslobođenja Hrvatske od njezinih ostataka već 30, ne bi trebalo biti sporno nikomu. Pa zašto se onda toliko rasprave po medijima i društvenim mrežama povelu zbog Thompsonove opaske kako je Jugoslavija mrtva, Jugoslavije više nema? Neki su ga počeli ismijavati, rekli “zato su posjetitelji i bili u crnom, red je kad netko umre”, i pokušali biti duhoviti pa objasniti da je to Thompsonovoj publici prvi glas, da je trebalo 35 godina da to dođe do njihovih ušiju. Nije to Thompson namijenio svojoj publici, nego onima koji se sa smrću Jugoslavije nikako ne mogu pomiriti pa i dalje traže ustaše po njegovim koncertima. Onima koji se bacaju pod džipove HV-a, koji pokušavaju promijeniti ishod rata nakon 30 godina laprdajući o pljački televizora, poput naslovnice Pupovčevih Novosti (kao da ne znamo tko je krao bijelu tehniku u ratu!) i koji još misle da će jednog dana Drug Tito uskrsnuti iz mrtvih, podijeliti im stanove i povesti ih u socijalistički raj u kojem nitko neće morati raditi, a svi će primati plaću.

Zato mi je kao malo iznenađenje došao tekst Gorana Vojkovića na Indexu. Iako tu ima ponešto pretjerivanja, istina je: Jugoslavija je još među nama. Ne u političkom smislu, nego u mentalitetskom. Država je i dalje najveći poslodavac, i dalje postoje povlašteni drugovi i gospoda, porezi su ogromni, a onda se kao “dijeli besplatno”, a najgore je od svega što je privatni poduzetnik za jalan narod i dalje narodni neprijatelj. I dalje živi socijalistička ideja da, ako netko ima više, vi zato imate manje. Iako taj netko možda radi aute od pet milijuna eura za bogate Arape, ili majstorski pljačka turiste.

Ali u jednome moram ispraviti Vojkovića jer je okrenuo pilu naopako, odnosno izvrnuo činjenice. “Hoćete na koncert? Bila je u Jugoslaviji jedna udruga koja se zvala SUBNOR (Savez udruženja boraca narodnooslobodilačkog rata) koja je voljela jako određivati što tko piše, kakve stihove tko pjeva i gdje tko nastupa. **Danas ih više nema, no tu su brojne braniteljske udruge.**” Braniteljske udruge nije briga što tko pjeva dok god taj netko nije pjevao za četnike u ratu, i to je posve u redu. Ni u Francuskoj ni i Americi nakon rata nisu mogli nastupati pjevači koji su zabavljali Hitlerove trupe. Ni glumci ni itko drugi. A tko pokušava zabraniti koncerte, i čije, zbog ideologije, zna se vrlo dobro. Dovoljno je samo pogledati naslove subnorovskih medija kojima prate Thompsonove koncerte: mislite da ih ne bi zabranili da ikako mogu?

https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/holjevac-je-li-kata-zaboravila-mudre-rijeci-svog-voljenog-druga-tita-3021291/?fbclid=IwY2xjawMbgAtleHRuA2FlbQlXMQABHkY52HTliWT_uSU86PwIWtsl_T8Gf5MU62UYQv6k3j3gW6wfRT1oh6z-3CeW_aem_Ik9-Mzz0bFiiLFODoIH_CQ

DANAŠNJI FAŠISTI SEBE NAZIVAJU
ANTIFAŠISTIMA. OVI U RH SU MNOGO GORI I
SUN TZU IH JE NAZVAO NAJOGAVIJIM
LJUDIMA A DAVOR PAVUNA NAJOGAVNIJIM
HUMANOIDIMA

Marcel Holjevac

9. kolovoza u 14:42 ·

Nije mi jasan onaj dio Dalijjinog rantu da im je "oteta i država ne samo grad". Jedino ako misli na Jugoslaviju. Grad im nije otet nego su ga oni oteli nama čiji su preci u gradu bili davno prije 1945. Hrvatsku im nitko nije mogao oteti jer nikad nije niti bila njihova. Nisu je stvarali antifašisti i partizani nego "ustaše" i "tuđmanovi bojovnici" koji su u rat išli s Thompsonovom pjesmom i borili su se protiv "antifašista" i raznih "partizanskih" ovih i onih jedinica (tako su se većinom zvale jedinice Srba, uglavnom su imale neko "partizanska" u imenu).

O onome rantanju "ja sam se tu zlegel a ovi dotepenci voze bollje aute i imaju stanove u centru" nema smisla ni govoriti, jad i bijeda najgore vrste, šovinističke

VEĆ SAM PISAO O AKADEMIJI REDIKULA.
JASNO JE DA IMA PUNO DOBRIH
KANDIDATA, PA PODRŽAVAM OVAJ
PRIJEDLOG. AKADEMIK JOSIP PECARIC

Marcel Holjevac

[7. kolovoza u 23:21](#) ·

Treba ukinut Hrvatsku akademiju znanosti i umjestnosti i Maticu hrvatsku i zamijeniti ih ideološkom komisijom sastavljenom od Vlatke Pokos, Njeca Hranjeca, Sare Matić (ona što se bacala pod džip), matere i ćerke Dvornik, Dalije Orešković i one lude riječke babe Vedrane

Foto: Bruno Konjevic / CROPIX/Ilustracija

PROSVJETLJENJE NA JUGOLJEVICI

HOLJEVAC: ‘MILITANTNI JUGOSLAVEN PRIREDIO MI JE JEDAN OD VEĆIH ŠOKOVA U ŽIVOTU’

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoPonedjeljak, 04. kolovoza 2025. u 14:45

Komunistička partija koristila je Photoshop puno prije nego što je izumljen. Drugovi koji bi pali u nemilost partije bili bi izbrisani ne samo iz povijesnih knjiga i udžbenika, u kojima su dotad bili slavljani, nego i sa svih fotografija na kojima su se pojavljivali. Na njihovu mjestu zjapila bi rupa. Kundera je na početku svoje “Knjige smijeha i zaborava” opisao situaciju iz veljače 1948., kad je na balkon praške barokne palače izašao komunistički vođa **Klement Gottwald** održati govor stotinama tisuća građana okupljenih na Starogradskom trgu. Tik do njega stajao je prominentni član partije **Vladimir Clementis**. Padao je snijeg pa je

brizni Clementis skinuo svoju krznenu šubaru i stavio je na Gottwaldovu glavu. **Fotografija na kojoj Gottwald, sa šubarom na glavi, govori narodu, bila je godinama posvuda, na svim plakatima i u svim udžbenicima.**

“Četiri godine poslije Clementis je optužen za izdaju i obješen. Odjel za propagandu odmah ga je izbrisao iz povijesti i, naravno, sa svih fotografija. Otad Gottwald stoji na balkonu sam. Tamo gdje je bio Clementis, prazan je zid palače. Od Clementisa je ostala samo šubara na Gottwaldovoj glavi”, napisao je Kundera. Clementis je, inače, pogubljen zbog “buržoaskog nacionalizma” i sudjelovanja u “titoističko–cionističkoj (!) zavjeri”. Na to me je podsjetila situacija s **Davorom Njecom / Sonjom Hranjec**, osobom koja je hodajuća antologija antifa patologije. Portal Lupiga, koji ideološki vrluda između paleokomunizma sovjetskog tipa i woke progresivizma, nakon što je Hranjec priveden jer je nožem nasmrtno izbo aktivista koji ga je “namjerno misgenderao”, pobrisao je sve članke u kojima ga je proglašavao “idolom generacije” i “legendom prosvjeda u Savskoj”. **Ironija je da je Lupiga dio fact-checking platforme: komunisti su uvijek imali fetiš na cenzuru i pokušavali monopolizirati pravo na činjenice, a fact-checking platforme provjeru istinitosti činjenica najradije povjeravaju onima koji će ih prvi prikrivati kad im ne idu u prilog.**

Njec, naravno, nije bio dio braniteljskog prosvjeda u Savskoj, nego je ometao prosvjed i, poput današnjih bubnjarica, pokušavao drugima oduzeti ustavno pravo na javno okupljanje i prosvjede. Antifašisti vole ljudska prava, ali samo za sebe. Svi su drugi, u njihovu crno-bijelom (odnosno, crveno-crnom) svijetu, fašisti, a takvi ne trebaju imati nikakva prava. Njec je tako, na temelju svog angažmana na kršenju ljudskih prava, postao ljubimac promotora ljudskih prava pa je nastupao na tribinama s Jelenom Veljačom i Radom Borić. Još je veći heroj postao kad je odlučio promijeniti spol. **On se, stvarno, po svemu uklapao u taj narativ. Antifašist, panker, alternativac, borac protiv fašizma oličenog u hrvatskim veteranima, patrijarhata i tako dalje. Palio je s njima Trnjanske kresove. Narodni heroj Njec. A sad je izbrisan kao da ga nikad nije bilo.**

Foto: Marko Todorov / CROPIX

Revolucija ih je izbrisala

Iza svega toga skrivao se vrlo agresivan i konfliktan lik, niske razine kulture, nikakvog obrazovanja i upitne mentalne higijene, koji je stalno dolazio u sukobe s okolinom, čak i onom sebi sličnom iz Medike, skvota u središtu Zagreba koji se od zamišljene umjetničke kolonije s godinama pretvorio u narkomansko leglo. Očekivano i neizbježno, a ironično je da ga je osnovao ubijeni Vedran. Njeca bi u socijalističkoj crnoj kronici opisali onom frazom “bez zanimanja i zaposlenja”. Dakle, klošar od gotovo 40 godina. Ali takvi lako postanu heroji woke medijske scene, upravo izostanka ikakvih kvaliteta osim odsutnosti srama.

Hranjec je prije tranzicije bio očito poremećen, a sad je poremećena, ali odrekli su ga se tek kad je nekog zaštitihao nožem. Tako se pridružio dugoj listi heroja koje je revolucija izbrisala sa svojih fotografija zbog moralnog posrnuća, od **Trockog** do **Pernara** i **Njeca**. Znači li to da nam je woke ljevica ozbiljno poremećena? Nedavno je i članica Radničke fronte zaklala mamu. Ne, naravno, osim što je woke ideologija sama po sebi simptom širih društvenih poremećaja i deterioracije civilizacije, a ne

njihov uzrok kako neki misle. Ali problem je što su otvoreni za slavljenje svih vrsta poremećaja kao vida liberalizma, dok istovremeno sebe vide kao neupitne moralne autoritete pa nisu spremni prihvatiti da bi među njima uopće moglo biti ludih i opasnih. Ubojica i zlostavljača može biti samo na desnici koja je po svojoj prirodi, smatraju, fašistička i nasilna. **I zato je Njec nestao sa stranica Lupige kao Clementis s balkona barokne palače. Jučer heroj i idol, danas zrak. Prazno mjesto na slici.**

Nekad su komunisti tvrdili da u zdravom socijalističkom društvu ne smije biti “bolesnih pojava” poput homoseksualnosti, koju su pripisivali kapitalističkoj dekadenciji. Odnos prema homoseksualcima promijenio se za 180, ali odnos prema “bolesnim pojavama” nije, oni su i dalje bezgrešni i čistunci, a bolesnici su drugi. Za ilustraciju, na jednoj fotografiji Hranjec stoji ispod zastave SFRJ i druge na kojoj piše “Parafi”, a to je u SFRJ bio antirežimski bend iz Rijeke. “Lopovi ne krađu, ubice ne kolju, mulci ne siluju i krv ne liju, nijedne nema bolje od naše policije”, kaže tekst njihove pjesme. Toga kod nas, “zdravih snaga”, i dalje nema! Ako i ima, izbrisat ćemo ih sa slika. Nema bolje od ćudoredne policije.

Foto: Marko Todorov / CROPIX

Kako je propao punk

Zanimljiva su dva aspekta Njecova / Sonjina života. Prvi je taj što se predstavljao kao panker. Jesam li ja jedini kojem je patetično bit panker u 21. stoljeću? **Da, mi smo se furali na punk krajem sedamdesetih, u vrijeme Sex Pistolsa, Clasha i Pankrta. Generacijska stvar i tinejdžerski bunt.** Naš razredni panker danas je general HV-a u mirovini. Meni je to kao da se netko danas fura na hipi pokret, ima dugu kosu i zulufe i nosi trapezice. I koristi izraze “far out”, “groovy, man” i “peace, bro”. Možda je bilo “cool” šezdesetih. Danas je jadno, kao i punk. A da ne govorim da bismo i mi tamo krajem sedamdesetih nekom komu je 40 godina i ima irokezicu i zihericu kroz nos rekli “deda, kaj glumiš, daj se saberi, odi doma”.

Punk je bio nešto na što ste se furali između šestog osnovne i drugog srednje, a onda biste odrasli. Biti panker bilo gdje izvan koncertnog prostora u 2025., s 36 godina starosti, bez dana radnog staža i s krizom rodnog identiteta, nije profesija niti životni stil. To je dijagnoza. A druga je priča o “promjeni spola”, jer je tu kriva zamjenica, izgleda, bila okidačem ubojstva. Zašto uopće koristimo zavaravajući pojam “promjena spola”? To je manipulativno, netko bi mogao pomisliti da je stvarno moguće promijeniti spol. Nije. Žene, većinu njih, vrijeđa ideja da bi Hranjec mogao biti žena i vrijeđa ih vijest da je “žena ubila muškarca u Zagrebu”. **Od biološkog muškarca nije moguće stvoriti biološki funkcionalnu ženu, ni obratno. Isto tako, nije moguće promijeniti kromosome iz XX u XY i obratno, a oni definiraju spol.**

Možete promijeniti izgled, možete uzimati hormone, možete i napraviti umjetne vanjske spolne organe, ali oni nikad neće imati punu biološku funkciju. Ne znamo ništa o ljudskom mozgu, ne možemo liječiti rodnu disforiju, pa od zdravog muškog tijela radimo nefunkcionalno žensko, i onda govorimo o promjeni spola, umjesto da govorimo o promjeni vanjskih spolnih obilježja. Što je, naravno, legitimno i posve OK ako nekomu olakšava svakodnevni život, ali pomažemo li stvarno tim ljudima time što se pretvaramo da ih smatramo “pravim ženama” ili smo zapravo licemjeri i činimo sebi i njima, a naročito ženama kao takvima, medvjedu uslugu?

Neandertalci u Poreču

Jedno drugo ubojstvo ostalo je u pokušaju, zasad. **Iako još nije sigurno da će devetnaestogodišnji mladić Teo Tkalec, Slovenac pretučen u Poreču ispred kluba Saint & Sinner na Obali maršala Tita u kojem se održavao koncert cajkaroša Jale Brata i Bube Corellija, preživjeti.** Slomili su mu lubanju. Ovdje su napadači, za razliku od Medike, onakvi kakve očekujete vidjeti na stranicama crne kronike, stereotipni: lice neandertalca, mišići, treniranje borbenih sportova, povijest nasilja i debeo dosje. Radili su kao zaštitari na crno i bez licencije. Denis Vojniković, šef grupe koja je pretukla Tea, svojedobno je osuđen jer je u pulskom noćnom klubu Cezar jednom gostu slomio čeljust. Koji idiot zapošljava osuđenog nasilnika da pazi na red i mir? Onaj koji ne želi platiti regularnu zaštitarsku službu, ili mu možda trebaju i za neke druge svrhe. Ekipa koju je Denis vodio također je skupljena s kolca i konopca, većinom su već osuđivani, poput **Ognjena Savića i Emanuela Blagojevića. A vlasnici Saint & Sinnera su Diego Ban i Igor Cossetto, dosad na glasu kao “ugledni ugostitelji” u Poreču!**

Ne volim izvlačiti zaključke dok ne znam priču, nemam pojma zašto su ta petorica nasilnika pretukla tog klinca. Ne znam koji su bili njihovi razlozi i što je bio povod. Ali ne vidim opravdanja da njih pet krkana, svaki od preko sto kila žive vage, razbije jednog klinca. Takav divljački napad, i to izvan samog kluba, ne bi moglo opravdati ni to da je klinac iz uzija pucao po gostima. No i ako ne znamo što se točno dogodilo, jedna je stvar sigurna: cajke treba zabraniti i protjerati iz Hrvatske, naročito s Jadrana, gdje turisti čuju to balkansko zavijanje. **Najgore je što izvođače zasad nitko ne proziva. Ako se pitate “što oni imaju s tim”, sjetite se koncerta Rolling Stonesa u Altamontu 1969. koji im je umalo potpuno uništio karijeru jer su kao zaštitare angažirali Hell’s Angelse, bajkersku bandu koja je nasmrt premlatila mladića koji je u jednom trenutku, iz nikad razjašnjenih razloga, izvukao pištolj.** Bio je to kraj šezdesetih i početak kraja hipi supkulture, bajke o miru i ljubavi. Ovdje nismo imali Hell’s Angelse, ali očito je da su ovi “zaštitari” dijelom karijerni kriminalci, a dijelom osuđivani nasilnici, usto dijelom iz “komšiluka”.

Ove će se godine na Krku i drugdje po Jadranu održavati brojni koncerti cajkaroških zvijezda iz Srbije. A na takvim događajima treba očekivati još ovkavih stvari. Na cajkama redovito bude tučnjava, pištolja, premlaćivanja. A kad se to događa u turističkim središtima, rastjeruje goste i privlači sve kriminalno. Kao i sama ta nazovimuzika. Dakle, cajke van iz Hrvatske, naročito s obale. Eh, **ali problem je Thompsonov koncert! ZDS je mržnja! Brene i Cece šire “samo ljubav”!** Povećalom se tražilo incident na Hipodromu, a pola milijuna ljudi se skupilo i sve je prošlo bez incidenata! Policija sad traži ljude koji su pjevali ustaške! Ok, pjevali su, i što? Nisu nikoga zatukli na smrt. Najmanje što inspekcija treba učiniti jest – zatvoriti taj klub, zauvijek. A ako je moguće, i druge slične, prije nego što se dogodi nova tragedija. I, naravno, uhititi vlasnike kluba, ne samo “zaštitare”. Jer oni su ih angažirali. A ni Jalu Brata i Bubu Corellija ne bi trebalo poštediti ispitivanja na policiji. Jesu li to neki njihovi “zaštitari” koji ih prate? Po “regionu”? Sve je to na cajkama isti krim-milje, i izvođači, i zaštitari, i organizatori. Oni su puno veći problem od klinaca sa “sumnjivim obilježjima” na Thompsonu.

Foto: Zeljko Puhovski / CROPIX

Vesnina borba do konačne pobjede

Svake godine prije Oluje antife izađu iz svojih rupa i prirodnih skloništa **kako bi nam priopćili da stvarno nije u redu što smo oslobodili svoju zemlju od njihove antifašističke braće četnika.** I još k tome ubili njihovu neprežaljenu Jugoslaviju. Ove godine u prvim je borbenim redovima već pomalo zaboravljena **Vesna Teršelič**, naciji dobro poznata iz rata kao lažna mirotvorka. Zagovarati mir u trenutku kad je gotovo pola zemlje pod okupacijom znači zagovarati legalizaciju okupacije i agresije, i baš ništa drugo, da si ne lažemo. Još u Drugom svjetskom ratu to se smatralo izdajom i u demokratskom SAD-u i u komunističkom SSSR-u podjednako. Samo što bi vas u SSSR-u odmah strijeljali, a u SAD-u bi vas bacili u zatvor ili stavili pod nadzor tajne službe, da saznaju tko su vam kontakti.

“U Hrvatskoj, posebno među onima kojima je Oluja omogućila da se vrate u svoje kuće u dotad okupiranim područjima, Oluja se slavi kao pobjeda, a tako će se uskoro slaviti i mimohodom u Zagrebu. S druge strane rata, vezana je uz egzodus, uz ubijanje civila, uz nerazjašnjene sudbine nestalih”, kaže doživotna maršalka Documente. Kao prvo, Oluja se slavi kao pobjeda jer jest pobjeda. Nismo Srbija da slavimo poraze. **I na zapadu se slavi pobjeda nad nacističkom Njemačkom, koja je, kad se gleda “s druge strane”, one nacističke, vezana uz egzodus Nijemaca iz brojnih područja, a vezana je isto tako uz masovno ubijanje civila od Dresdena i Berlina do Tokija i Hirošime.** Pa i desetaka tisuća djece koja su u tim bombardiranjima poginula. Za milijune njemačkih žena – a i brojnih u Hrvatskoj – dolazak Rusa značio je silovanje, ali kad oni slave svoja oslobođenja, onda ne vole da ih netko na to podsjeća. **Chuck Yeager**, legendarni američki pilot čuven po tome što je prvi probio zvučni zid, u svojim je memoarima zapisao da je ’44. dobio naređenje da “mitraljiraju sve što se miče” i potom rekao svom kolegi: “Bolje za nas da dobijemo ovaj rat, u protivnom ćemo završiti na vješalima.”

Nismo ni mi bili bezgrešni, jasno. Stvar je u tome da bi, kad bi netko počeo s takvim pričama upravo kad se slavi obljetnica savezničke pobjede, naročito jubilarne, a naročito netko tko je poznat po bliskim vezama s “drugom stranom”, taj ispravno bio prokazan

kao ubačeni neprijateljski element i stari nacist. A ovdje je k tome riječ o nekom tko se nikad nije na isti način osvrnuo na kraj Drugog svjetskog rata u Hrvatskoj, kad su deseci tisuća Hrvata, Talijana i Nijemaca pobijeni u osvetničkim pohodima. Vidite, Vesna ne voli kad se TAJ rat gleda “s druge strane”. **Jedino Domovinski za nju ima dvije strane, čija su gledišta po njoj jednako vrijedna, i ono naše i ono četničko.** Pritom, hrvatske civilne žrtve tog rata, 6263 civila, od toga 402 djece, njoj nisu spomena vrijedne. Ne, antifašističko je gledište na taj rat takvo da je Hrvatska zapravo izvršila agresiju na SAO Krajinu i pobila neke tamo civile i protjerala stanovništvo, i sad to, sram je bilo, slavi kao neku pobjedu. **Kao da slušate Šešelja ili Vučića.**

Onaj tko je izgubio rat i čija je država nestala s karte ima se pravo ljutiti, ali to ne opravdava njihove postupke. U Ustavu jasno piše da je pobjeda u Domovinskom ratu temelj današnje Hrvatske (a ne nikakav antifašizam), pa **kad već oni vole propitivati ustavnost ZDS-a, bilo bi vrijeme i da netko propita ustavnost i zakonitost njihovih otrovnih strelica usmjerenih prema Domovinskom ratu.** Antifašisti poput Vesne Teršelič maligna su i toksična pojava koja u svojoj mizeriji i zavisti pokušava obezvrijediti pobjedu demokracije nad “antifašizmom”, a to je vid povijesnog revizionizma kojem ne bi trebalo biti mjesta u javnom prostoru, bar ne oko 5. kolovoza. Netko bi im trebao konačno utuviti u glavu da je rat završio prije 30 godina i da su ga oni izgubili, ne mi. Takvima bi se trebale baviti sigurnosne službe. **Ako policija može uhićivati zbog sumjivih majica i povika na Thompsonu, zašto ne može uhititi Vesnu Teršelič?** Ili je blaćenje Domovinskog rata legalno, a njihova jugo-antifa orjunaškog partizanluka nije?

Foto: Sasa Buric/CROPIX

Narod protiv mišljenja naroda

Ovomjesečna anketa o popularnosti stranaka pokazuje da većina građana smatra da zemlja ide u pogrešnom smjeru, njih 70 posto. I čak 65 posto građana ne odobrava rad Vlade. O **Plenkoviću** negativan dojam ima 58 posto građana. S druge strane, HDZ-u popularnost samo raste, sad je na 28,5 posto u anketama – što u praksi na biralištima znači oko 40 posto, prema iskustvima proteklih izbora. **SDP je pak u padu, s 22 posto. Reklo bi se da smo posvađani sami sa sobom. Tko onda glasa za HDZ?** Gotovo svi koji nisu birači HDZ-a smatraju da zemlja ide u pogrešnom smjeru i imaju negativan dojam o Plenkoviću. A očito ima i HDZ-ovih birača koji smatraju da Hrvatska ide u pogrešnom smjeru, ali može se pretpostaviti da su to oni koji su desno od Plenkovića.

No, ako mislite da je paradoks da SDP-u pada popularnost, Možemo stagnira, a ostali su uglavnom ispod izbornog praga, dok istovremeno sve više ljudi misli da zemlja ide u pogrešnom smjeru, nije. Neki očito misle da bi išla u pogrešnom smjeru još brže da je SDP na vlasti. Koga to, uostalom, iznenađuje da SDP, koji vodi karizmatični

rođeni lider **Hajdaš Dončić**, ne dominira u anketama? Možda će biti bolje kad vrate intelektualca **Marasa** na čelo svoje zagrebačke organizacije, navodno to planiraju. Pa to je stranka koja još postoji samo po inerciji! Uz ovakvu oporbu HDZ se ne mora sekirati zbog toga koliko su nepopularni.

Desnica više ne postoji, na ljevici su pokojni SDP i nesposobni i izvan Zagreba nepostojeći Možemo, Most ima imidž vlaške stranke koja će koalirati s kim god ako ponudi više, Centar je ionako postojao samo u Splitu, a sad su i ondje marginalni. DP je dao svoje, **Dalija** i **Anka** Mrak su potrošene političarke. HDZ osvaja svake izbore jer je SDP sve očitiji primjer nesposobnosti i lutanja u izboru vrha stranke, a ostatak je scene rascjepkan i ne mogu se dogovoriti ni o tome koje je boje drek. Ali ima još jedan moment koji objašnjava taj raskorak između nezadovoljstva Hrvata vlašću i onda glasanja za tu istu vlast. Mi smo narod koji voli jamrati. Jamranje je konstanta, uvijek smo spremni kukati kako se sve teže živi i kako je svaki dan sve gore i kako vlast ne valja koja god bila, a zanemariti da je danas razlika između zemalja poput Njemačke ili Austrije i Hrvatske uglavnom svedena na to da se ondje puno više radi i štedi, nesigurnije živi i vozi malo bolji i noviji auto.

Foto: Ronald Gorsic / CROPIX

Prosvjetljenje na jugoljevici

Dragan Markovina ovih mi je dana priredio jedan od većih šokova u životu, ravan onom kad sam doznao da je glumac koji glumi **Klingonca Worf**a u "Zvezdanim stazama" vegan. Dosadašnji **militantni Jugoslaven** na History Festu u Sarajevu snimljen je kako govori da je jako pogriješio u odnosu prema svojim neistomišljenicima. Potom je za Večernji potvrdio svoje šokantne riječi. "Zaista mislim da razina isključivosti koju sam gajio, i bijesa, frustracije zbog svega što se dogodilo ovdje nije bila smislena te je mene kao osobu dovela u situaciju u kojoj sam se prema ljudima koji ne misle isto kao ja ponašao kao da su neprijatelji, a ne naprosto ljudi kao i ja ili svi mi. Apsolutno mi nije drago što sam bio takav, to je moje najiskrenije uvjerenje i nemam nikakav problem da to kažem. I drugo što sam rekao stoji, apsolutno sam protiv bilo kakvih zabrana, mislim da su nas zabrane svih ovih godina dovele u jednu nepodnošljivu, usijanu situaciju u kojoj jedni druge niti čujemo niti želimo čuti. **Nitko nikome ne bi trebao nametati niti svjetonazor niti izbore niti način života, to je apsolutno moje iskreno mišljenje.** Lijepiti etikete nekome, da je fašist jer ide na neku glazbu, ili da meni netko govori da mrzim Hrvatsku zato što sam ljevičar i neke me stvari iz prošlosti živciraju, nešto je što, mislim, kao društvo trebamo korigirati."

Ljevičar koji je pomirljiv i tolerantan? To gotovo da nismo vidjeli još otkad je ljevica preuzela apsolutnu dominaciju nad medijskim i političkim narativom Zapada, još tamo negdje od Nixona! Zašto bi i bili tolerantni uz takvu dominaciju političkim narativom? Nije to stvar političke orijentacije, nego političke moći. Ali ima i bolje: Markovina kaže kako ovakva razina isključivosti i netolerancije nema smisla i da je "ljevica ušla u neku elitističku, nisam ni ja od toga, priznajem, imun, nišu"! To je nama koji nismo ljevičari jasno odavno, ali je nevjerojatno čuti ljevičara kojem je valjda Bog prosvjetlio pamet, nemam drugog objašnjenja.

Markovina se čak pomirio s tim da će HDZ vjerojatno i u doglednoj budućnosti većinu vremena vladati Hrvatskom, uz interregnume liberalnih opcija, **da Thompsonov koncert nije samo ustaški pozdrav nego druženje normalnih ljudi i tako dalje.** Istina, crtu i dalje povlači kod pozdrava ZDS i govori o tome da zemlja treba biti

utemeljena na Ustavu kao neka zavnohovska Hrvatska, pristojna Hrvatska, i to je to. Samo da još malo pažljivije pročita taj dio Ustava, i to je to. Ne znam koliko će ta promjena biti trajna, ali jedno je sigurno, svijet treba više dijaloga i tolerancije. Nažalost, premalo je onih koji žele čuti što drugi uopće imaju reći, koji su spremni čuti argumente, a ne samo etiketirati neprijetelje, kultura polemike u medijima i dijaloga u javnom prostoru izgubljena je. Zato svaki iskorak bilo koga u tom smjeru treba pozdraviti, u nadi da je iskren.

https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/holjevac-militantni-jugoslaven-priredio-mi-je-jedan-od-vecih-sokova-u-zivotu-3017649/?fbclid=IwY2xjawMbLJleHRuA2FlbQIxMQABHs-x0gBuIcSUndb8_tw3z-egAW4fTSquZ-FYV1ipJVOgOV3cSQ8phhjMI3ia_aem_Sb26sYtTMC_pVNzM3hnh_g

USTAŠE A NE SRPSKE SLUGE

T

Prijava Pretplatite se

Foto. Ustaško orgijanje u Sinju. Posvuda fašistički simboli, ljudi u crnom pjevali koljačku pjesmu

Na ulicama Sinja okupljeni nose simbole HOS-a i pjevaju ustaške pjesme

KARLO DOŠEN

Marcel Holjevac

4. kolovoza u 17:57 ·

telegram je jači i od informera i od blica kad je ljubav spram otadžbine u pitanju

p.s. u prijevodu s antifašističkog, atmosfera je sjajna

TOČNIJE: ONI SU PROTIV TOGA DA SE RH MOŽE OBRANITI

Marcel Holjevac

[2. kolovoza u 13:25](#) ·

Da su to srpski tenkovi na putu u Hrvatsku, ta SFSN ekipa bi na njih bacala cvijeće. Da je to mimohod Titove JNA, stajali bi tamo uz trasu u pionirskim uniformama i pljeskali. Ali kad su tenkovi hrvatski oni su "protiv rata". Pa i vojska je protiv rata, tome i služi.

INDEX.HR

**U majicama s crvenim mrljama zaustavili su vojni mimohod.
Pitali smo ih zašto**

o

Marcel Holjevac

25. srpnja ·

Ako ne znaš što je bilo, znaju oni
Ako se ona ne sjeća, sjećaju se oni nje

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih

svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1716, citata: 25658, H-index: 56;

MathSciNet: publikacija: 1.388, citata: 7.392, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 848, citata: 8672, H-index: 40;

WoS: publikacija: 847, citata: 7641, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1

časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

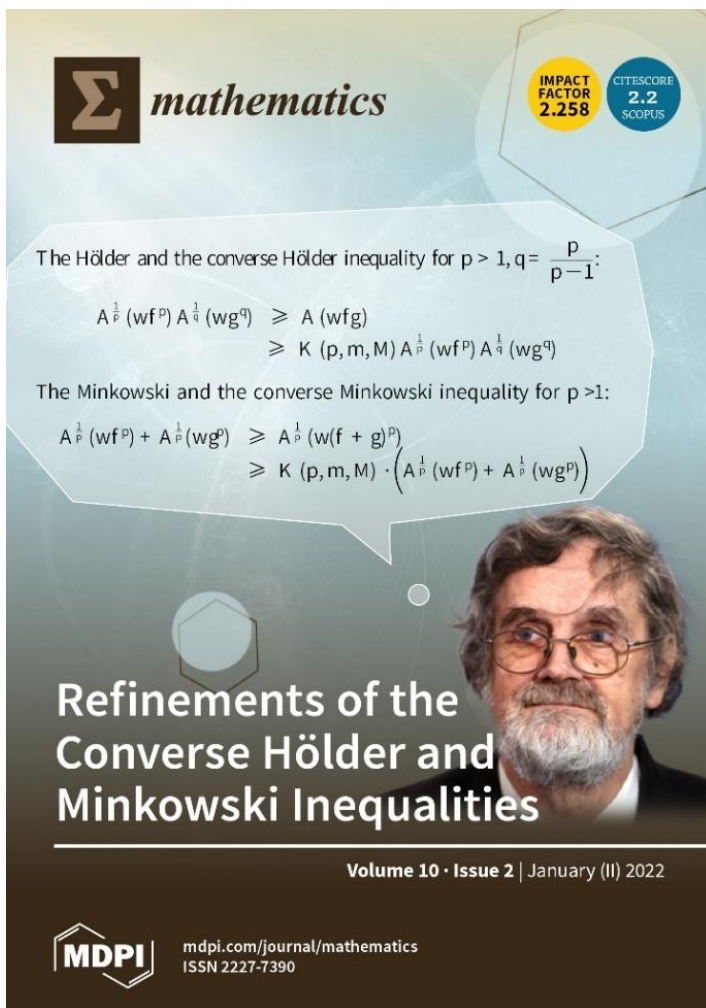
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008).

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu *Mathematics* 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu *Phys. Rev.*, A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", *Math. Bohem.* 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supravodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 230 publicističkih knjiga.

27. 5. 2025.